

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Arrogant
HEIR

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MICHELLE HEARD

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Arrogant HEIR

0 GÜN İÇİNDE BİZİMLE İLGİLİ BİLGİLER
MICHELLE HEARD

Telif Hakkı © 2020 M.A. Heard tarafından alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Gerçek kişiler, nesneler, yaşayan veya ölmüş kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımcısı: Sybil Wilson, [PopKitty Design](#)

Kapak Modeli: [Chase Mattson](#) Fotoğrafçı

Kredisi: [Michelle Lancaster](#)

İÇİNDEKİLER

[Adanmışlık](#)

[Şarkı Listesi](#)

[Özet Kibirli](#)

[Varis Soy](#)

[Ağacı Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Varisler](#)

[Trinity Akademisi](#)

[Düşmanlardan](#)

[Aşıklara Benimle](#)

[bağlantı kurun Yazar](#)

[hakkında](#)

[Teşekkür](#)

Adanmışlık

Tarifsiz bir şiddet tarafından çok erken alındı.

Asla unutulmadı.

Cinsiyete dayalı şiddet mağdurlarına.

Şarkı Listesi

Buraya tıklayın - [*Spotify*](#)

Sinopsis

Mila West.

Kararlı ve cesur bir kız.

Tüm o hızlı geri dönüşlerin altında kırık bir kalp yatıyor. Hiçbir şey karşılıksız aşk kadar berbat olamaz. Özellikle de en iyi arkadaşlarınızdan biri içinse.

Jase Reyes.

Güzel. Kibirli. Dokunulmaz.

O her kızın yakalamayı umduğu playboy. Milyar dolarlık bir imparatorluğun gelecekteki CEO'su. İnsanlar onun bastığı yere tapıyor.

*Jase ve Mila aşık oldular,
ama her fırsatta birbirleriyle savaştılar.
Jase düştü ve
tacını kırdı;
Ya Mila?
Mila'nın hayatı paramparça oldu.*

Kibirli Varis

VARİSLER

Kitap 2

*Birbirine bağılı STANDALONES'den oluşan
Üniversite/Yeni Yetişkin serisi.*

*"Beklentiler ve varsayımlar tüm başarısızlıkların
anasıdır." - Mila West.*

Aile Ağacı

JASE REYES

Julian

Baba

ReyesJamie Truman

Anne

Vaftiz annesi: Della Truman Vaftiz

babası: Falcon Reyes

En iyi arkadaşlar: Hunter Chargill, Kao Reed & Noah West

MILA WEST

Logan

Baba

WestMia Daniels

Anne

Vaftiz annesi: Bayan Sebastian vaftiz

babası: Rhett Daniels

En iyi arkadaşlar: Fallon Reyes, Jade Daniels & Hana Cutler

*Jase ve Mila aşık oldular,
ama her fırsatta birbirleriyle savaştılar.
Jase düştü ve
tacını kırdı;
Ya Mila?
Mila'nın hayatı paramparça oldu.*

Bölüm 1

MILA

Mila 15; Jase 19

Gözlerim duvardaki saate takılıyor. Zilin çalmasını beklerken son birkaç dakika bana sonsuzmuş gibi geliyor.

Jase'den okuldan sonra gelip beni almasını istedim, böylece konuşabilirdik. Jase'e ona aşık olduğumu söyleyecek cesareti toplamam aylarımı aldı. İlk başta onu hayal etmenin yeterli olacağını düşünmüştüm ama duygularım giderek büyüdü ve tek düşünebildiğim Jase oldu.

Hayaller artık yeterli değil. Onunla gerçek bir şey yaşamak istiyorum ve onun da aynı şekilde hissedeceğini umuyorum.

Pencereden dışarı, yağan yağmura bakarken aklım Jase'le ilgili her şeyde. Kendime doğru şeyi yaptığıma dair güvence verip duruyorum.

Jase sana her zaman grubumuzdaki diğer kızlardan daha uzun sarılır.

Alnından öptüğü tek kişi sensin.

Sürekli alay ettiği tek kişi sensin.

Bir anlamı olmalı, değil mi?

Zilin tiz sesi beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve çantamı almak için acele ediyorum. Sınıftan ilk çıkan ben oluyorum.

"Mila," diye sesleniyor Jade arkamdan. "Beni bekle." İsteksizce duruyorum ve kuzenimin bana yetişmesini bekliyorum. "Fallon hemen ofise koştu. Onu içeride bekleyelim."

"Sen gidebilirsin. Benim başka planlarım var."

Jade, Fallon ve Hana ezelden beri en iyi arkadaşlarım. Onlara Jase'e olan aşkıyı ilan etmeyi planladığımı söylemedim. Denemelerinden korktum.

beni vazgeçirmek için.

Hepimiz birbirimize sıkı sıkıya bağlı bir arkadaş grubu olarak büyüdük ve Jase'in Fallon'un kuzeni olması işleri daha da karmaşık hale getirebilir.

"Öyle mi?" Jade kaşlarını çattı. "Ne planı? Bundan daha önce bahsetmemiştin."

Omuz silkiyorum ve geriye doğru yürümeye başlıyorum. "Önemli değil. Seni sonra yakalarım."

Jade daha fazla soru sormadan koridora dalıp kapıdan içeri daldım. Başımı yağmurdan korumak için çantamı kullanarak hızla park alanına doğru ilerlerken bakışlarım arabadan arabaya dolaşıp Jase'inkini arıyor.

Aracını hiçbir yerde göremeyince bir ağacın altına saklandım. Muhtemelen yağmur yüzünden geç kalmıştır.

Çılgılık çılgılığa kahkahalar duyuyorum ve Jade, Fallon ve Hana'nın Fallon'un arabasına doğru koştuklarını görünce beni görmemeleri için ağacın arkasına saklanıyorum.

Onlar uzaklaşır uzaklaşmaz, Jase içeri girdiğinde girişi net bir şekilde görebilmek için öne çıkıyorum.

Dakikalar yavaş yavaş akmaya başlıyor ve her biriyle birlikte mideme hayal kırıklığı hissi daha da yerleşiyor.

Otuz dakika bekledikten sonra hayal kırıklığım öfkeye dönüşmeye başlıyor.

Jase nasıl unutulabilir?

Zaten ıslandığımdan daha fazla ıslanacağımı umursamadan yürümeye başlıyorum. Jase benimle aynı mahallede oturuyor ve eve gitmeden önce onun evine uğramaya karar veriyorum.

Onunla konuşmaya kararlıyım çünkü bir şey çıkmayacaksa onun etrafında hayaller örmeye devam edemem.

Berbat günümü daha da kötüleştirmek için yağmur daha da şiddetli yağmaya başladı ve Jase'in evine vardığımda sadece boğulmuş bir kedi gibi görünmekle kalmadım, aynı zamanda

kıçım donuyor.

Malikânenin etrafından dolaşıp Jase'in on sekiz yaşına bastığında taşındığı dağ evine doğru yürüyorum. Ana evden taşınmasına izin vermeleri için ailesine yalvarmak zorunda kalmış ama hayatındaki diğer her şeyde olduğu gibi istediğini elde etmiş.

Verandaya çıktığımda çantamı bir kenara bırakıyorum ve önce saçlarımdaki suyu sıkmaya çalışıyorum.

Belki de önce eve gidip üstümü değiştirmeliyim.

"Hayır," diye fısıldadım. Eğer şimdi eve gidersem, tamamen korkup kaçacağım. Elimi kapıya doğru kaldırıyorum ve tam kapıyı çalmak üzereyken içeriden bir kızın kıkırdadığını duyuyorum.

Korku kalbimin etrafında bir ağ örmeye başladığında kaşlarım çatlıyor. Kendimi aptal durumuna düşürmek istemediğim için pencereye yaklaşıp içeri bakıyorum. Jase'i koltuğunda bir kızla otururken gördüğümde kalbim tam ortasından çatlıyor. Bana daha önce hiç bakmadığı bir şekilde kıza sırtıyor, sonra bir elini kızın ensesine doluyor ve onu ateşli bir öpücüğün içine çekiyor ve hayallerim paramparça oluyor.

Aptal, Mila!

Çantamı aldım ve asla görmek istemediğim gerçeklerden kaçtım.

Jase beni sadece bir arkadaş olarak görüyor.

Evin yanından iki kız daha koşarak geliyor ve donup kalıyorum. Islanmaktan kaçınmaya çalışırken gülüyorlardı ve onları okuldan tanıyorum. Jase'in son sınıfındaydılar.

Mükemmel peyzajlı bahçede saklanacak bir yer arayamadan Jase'in dağ evinin kapısı açılıyor. Kırık kalbim göğsümde gümbürdemeye başlıyor ve içim sinirden kasılıyor.

"Mila?"

Yüzümde bir gülümseme oluşturmamışım için arkamı dönmekten kaçınıyorum ve sadece sesleniyorum. "Meşgulsün. Seni sonra yakalarım."

Beni fark etmemiş gibi görünen kızların etrafında dolaniyorum. Gözleri sadece Jase'in üzerinde.

Benim gibi... ve bu gezegendeki diğer tüm kızlar gibi.

Çok uzaklaşmadan bir el kolumu kavıyor ve beni durduruyor.

Kahretsin, bu gün umduğum gibi gitmiyor.

"Hey, sırılsıklam olmuşsun," diyor Jase önünde dururken Ben.

"Evet." İşaret ediyorum. "Yağmur." Gözlerimi arnavut kaldırımlı yola indiriyorum. "I

seni arkadaşlarından uzak tutmak istemiyorum."

Jase'in etrafında dolaşmaya başlıyorum ama kolumu bırakmıyor ve başını eğerek bana kaşlarını çatıyor. "Neden buraya geldin?"

Ciddi misin?

Kırılgan kalbim Jase'in sözlerinin yarattığı hayal kırıklığı dalgasıyla başa çıkacak güce sahip değil.

"Okuldan sonra beni almanı istemiştin, hatırladın mı?" Soruyorum çünkü en azından beni alacağını söylediğini hatırlamasını istiyorum.

Fazlasıyla yakışıklı yüz hatlarında anlayışlı bir ifade beliriyor. "Kahretsin, özür dilerim Mila. Angela geldiğinde okuluna gidiyordum."

Angela. Demek Jase'i öpecek kızın adı bu.

Bu düşünce zedelenmiş egoma acı veriyor.

"Merak etme," diye mırıldanıyorum kolumu kurtarıken. Yürüyebildiğim kadar hızlı yürüyorum. "Bekle, seni eve götüreceğim," diye sesleniyor Jase arkamdan.

"Yağmurda yürümeyi seviyorum. Arkadaşlarının yanına dön," diye bağıriyorum, adımlarımı daha da hızlandırarak.

Sonunda yola çıktığımda koşmaya başladım.

Kırık kalbimden ve kayıp hayallerimden uzaklaşmaya çalışıyorum. Jase ve Angela'nın samimi görüntüsünden kaçmaya çalışıyorum.

Çoğunlukla, daha iyi bilmem gerektiği için acı dalgasından uzaklaşmaya çalışıyorum. Jase'in etrafı hep kızlarla çevriliydi. Daha büyük kızlarla. Daha deneyimli kızlar.

Neden benimle ilgileneceğini düşündüm ki?

Bölüm 2

MILA

Mila 18; Jase 22

Ödevimi bitirdikten sonra dizüstü bilgisayarımı kapatmadan önce belgeyi kaydettiğime emin oluyorum.

"Kahretsin, çok uzun sürdü," diye inliyorum kollarımı başımın üzerine uzatırken.

Midem gurulduyor ve bana bugün hiçbir şey yemediğimi hatırlatıyor.

Yataktan kalkıp ayakkabılarımı giyiyorum ve arkadaşlarımdan birinin benimle yemek yemek isteyeceğini umarak odamdan çıkıyorum.

Bir aydır Trinity Academy'ye devam ediyorum, en iyi arkadaşlarımla aynı odayı paylaşıyorum, bu yüzden genellikle takılabileceğim birileri oluyor.

Oturma odasına girdiğimde Jade ve Hunter'ın birbirlerine sarıldıklarını görünce sırtıtıyorum. Televizyonda oynayan film tamamen unutulmuştu.

"Çok tatlısınız," diyorum. Onları her birlikte gördüğümde, sorunlarını aştıkları için şükrediyorum. Onlar için gerçekten endişeleniyordum. "Açlıktan ölüyorum. Yemek yediniz mi?"

Jade başını sallayacak kadar kaldırıyor. "Evet, bir saat önce yemek yedik."

İki aşk kuşunu bırakıp Fallon ve Hana'nın odalarını kontrol ediyorum ama onları bulamayınca restoranda olup olmadıklarına bakmaya karar veriyorum. Eğer değillerse, her zaman bir şeyler alabilirim.

Süitten çıkıyorum ve asansöre biniyorum. Zemin katta kapılar açılıyor ve Jase ile Jessica'nın dudak dudağa gelmesiyle olduğum yerde donup kalıyorum.

Jessica olmak zorunda mı? O kıza ya da arkadaşlarına katlanamıyorum.

Jase, Jessica'nın ahtapot tutuşundan kurtulmayı başarıyor ve benim onlara baktığımı görünce gözleri açılıyor. Kapılar kayarak kapanmaya başlıyor ve ben onları durdurma zahmetine girmiyorum.

Bu manzara iştahımı kaçırdı.

Trinity'de çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonra Jase hoş geldin balosunda bana eşlik etmemi teklif etti. İçimdeki her şey evet diye bağırmak ve mutluluk dansı yapmak istese de arkadaşlığımızın hatırına hayır demek zorunda kaldım. Jase Reyes'i üç yıldır seviyorum ve onun yanında olmak her geçen gün daha da zorlaşıyor.

Benimle flört edip duruyor ve bu benim kafamı karıştırıyor. Bir şey kastetmediğini biliyorum çünkü her hafta sonu partiye gidiyor. Jase bir playboy ve onu ne kadar seversem seveyim, ona kalbimi kırma şansı vermeyeceğim.

İçimi çekiyorum ve en üst kat için düğmeye basıyorum ama kapılar tekrar açılıyor ve Jase dar alana adım atıyor.

"Ne, Jessica yok mu?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak homurdanıyorum.

Jessica hakkındaki küçümseyici yorumuma cevap vermiyor ve onun yerine tam yanımda duruyor. Kollarımız birbirine değiyor ve ben bir adım sağa kayıyorum ama Jase yine bana yaklaşıyor.

Jase'e olan hislerimden hiçbir şey çıkmayacak ve aramızdaki arkadaşlığı kısa bir kaçamak için riske atmayacağım. Jase'i onu kaybetmeyecek kadar çok seviyorum.

Ona ters ters bakarak, "Hiç kişisel alan diye bir şey duydun mu?" diye soruyorum.

Yavaşça bana dönüyor ve yüzünde alamet-i farikası olan seksi sırıtışı beliriyor. Bu sadece bakışlarımı daha da karartıyor.

Jase başını benimkine yaklaştırıyor ve fısıldıyor, "Kişisel alanında olmamı seviyorsun."

Sesinin alçak tınısı tüylerimi diken diken ediyor. Kalbim çırpınıyor ve içim titriyor. Jase'le ilgili her şey dizlerimin bağını çözüyor. Gür kahverengi saçlarından altın sarısı gözlerine kadar. Sıkı vücudunu ve güneşten kavrulmuş tenini de unutmayalım. Bu adam benim en çılgın fantezimin vücut bulmuş hali, ki bu da onu kendimden uzak tutma çabama hiç yardımcı olmuyor.

Ne zaman Jase'in yanında olsam bu tepkiyi vermeye alıştım. Gömleğini tutup onu aşağı çekmeyi ve fazlasıyla seksi yüzündeki o sırıtışı öpebilmeyi çok isterdim. Ama aramızdaki ilişkiyi platonik tutma kararlılığım bir kez daha ona olan çekimime galip geliyor.

Bir elimi aramıza sokup onu geri itiyorum. Kapılar açıldı ve ben asansörden dışarı fırladım. "Rüyada görürsün, Jase."

Bana yetişiyor ve kolunu omuzlarıma atıyor. "Bebeğim, sana daha önce de söyledim, rüyalarımnda sana neler yaptığımı bilmek istemezsin."

Jase bana bu sözleri ilk söylediğinde tepki veremeyecek kadar sersemlemiştim. Süite girerken kolunu silktim ve "Jessica'nın istilasına uğramış pençelerininle bana dokunma" diye hırladım.

Jade ve Hunter aramızda bakiştılar, sonra Jade "Yemek yemeyecek miydiniz?" diye sordu.

Jase'e doğru gözlerimi deviriyorum. "İştahımı kaybettim." Odama doğru yürürken kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum ama Jase beni içeriye kadar takip edince kapı tekrar açılıyor. "Akşam yemeği yemedim. Hadi gidelim."

Arkamı dönüp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve ona ters ters bakıyorum. "Aç değilim."

Jase beni görmezden gelerek bana doğru yaklaşıyor ve bir kolunu belime dolayarak beni odamdan dışarı çekiyor.

"Dostum, hayır dedim," diye itiraz ediyorum, her ne kadar hilekâr kalbim Jase bana ilgi gösterdiği için mutluluk dansı yapıyor olsa da.

Acınası, biliyorum.

Jase beni görmezden gelmeye devam ediyor ve elimi tutabilmek için sol kolumu çekiyor. Jade ve Hunter'ın şaşkın bakışları arasında Jase, "Ben huysuzu beslemeye gidiyorum. Sonra görüşürüz."

Süitten çıkarken "Huysuz kıçım," diye alay ediyorum.

Asansörün önünde durduğumuzda, Jase yine bana doğru eğiliyor. "Dikkatli ol, bebeğim. Jessica'yı beni öperken gördüğün için kıskandığını düşünmeme neden olacaksın."

"Ugh." Gözlerimi öyle bir deviriyorum ki yuvalarından fırlamadıklarına şaşıyorum. "Sen ve Jessica'nın yüzünüzü yalaması yüzünden travma yaşamakla gerçekten umursamak arasında fark var."

Kapılar açılırken Jase bana sırtlıyor ve beni içeri çekiyor. "Evet, kendine yalan söylemeye devam et Mila. Seni kıvranırken izlemek eğlenceli."

Elimi Jase'in elinden kurtarıyorum ve başımı sallıyorum. "Hayal görüyorsun.

Orada olmayan şeyleri görmeyi bırakın."

Jase hızla hareket ediyor ve ellerini kalçalarımın altına koyarak beni panele yaslanana kadar geriye itiyor. Başını eğiyor ve nefesini yüzümde hissetmek ağzımdaki tükürüğün kurummasına neden oluyor. Kalbim çılgın bir hızda atmaya başlamadan önce bir atım atlıyor ve midem beklentiyle düğümleniyor.

Jase ellerini çeneme doğru kaydırıyor ve bakışlarımız kilitlendiğinde nefes almayı unutuyorum. O altın sarısı gözler her zaman en büyük zayıflığım olmuştur. Beni hipnotize etmenin bir yolu var.

"Yani beni şimdi öpmek istemiyor musun?" diye fısıldadığında Jase'in sesi alçak ve boğuktur.

Bir şekilde başımı sallamayı başarıyorum.

Belli belirsiz kapıların açıldığını duyuyorum ve sonra Fallon, "Oha! Merdivenlerden çıkalım, Hana."

Arkadaşımın sesini duymak beni Jase'in beni soktuğu aşk büyüsünden çekip çıkarıyor ve ondan kurtuluyorum. Asansörden fırlayarak yataktan çıkıyorum ve aceleyle binanın yanından dolanıyorum. Koşmaya başlayarak, ders binalarına doğru çılgınca bir atılım yapıyorum.

Sadece Jase'in görünürde olmadığından emin olduğumda duruyorum. Bir duvara yaslanıp nefesimi tutarken, neredeyse beni alt edecek olan duygularımı dizginlemeye çalışıyorum.

Jase ile yalnız kalmaman gerektiğini biliyorsun! Bu çok yakındı. Onunla ne kadar birlikte olmak istersen iste, pes edemezsin. Jase yakında flört edecek yeni birini bulacak ve sen de sadece onun arkadaşı olabileceksin. Sadece dayan.

Ama lanet olsun, geçen ayki flörtleşme beni gerçekten etkilemeye başladı. Bir kız pes etmeden önce sadece birçok kez hayır diyebilir.

Teslim olamam. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman.

Yere çöküp birkaç derin nefes alıyorum. Süite dönmeye önce on dakika bekleyeceğim.

Kendimi Jessica ve Jase'in öpüşmesini hatırlamaya zorlamak, Jase'in sadece bir oyuncu olduğuna dair inancımı pekiştirmeye yardımcı oluyor. Aramızdaki hızlı bir kaçamaktan asla iyi bir şey çıkmayacak.

JASE

Mila benden kaçarken kıkırdıyorum ve kuzenim Fallon'dan bir tokat yiyorum.

"Arkadaşıma sataşmayı bırak," diye azarlıyor beni.

"Bu çok eğlenceli." Hızla asansörden çıkıyorum ve Mila'ya yetişip yetişemeyeceğimi görmek için yurttan çıkmadan önce kızlara bir sırtış atıyorum.

Ondan bir iz bulamayınca, orada olacağını düşünerek restorana doğru yürüdüm.

Ona doğru eğildiğimde nefes alışının nasıl hızlandığını düşündüğümde sırtışım genişliyor. Mila alıngan olabilir ve her fırsatta bana karşı çıkabilir ama vücudunun bana verdiği tepki kelimelerden daha yüksek sesle konuşuyor. Ve lanet olsun, onu bu kadar kızdırmak çok eğlenceli.

"Sadece çok ileri gitme, yoksa onunla olan arkadaşlığını riske atarsın." diye fısıldıyor vicdanım.

Aynı çevrede hareket ettiğimiz için hep birbirimizin etrafında olduk. Mila'yı bir ay önce yurda taşınana kadar sadece bir arkadaş olarak görüyordum. Onunla ilgili küçük şeyler dikkatimi çekmeye başladı.

İlk başta, her yıl Trinity'de düzenlenen hoş geldin balosuna benimle gelmesini istediğimde beni geri çevirdiği için onunla flört ettim. Ama onun ne kadar sinirlendiğini görünce flörtüm yoğunlaştı ve şimdi aramızdaki itme ve çekmenin bağımlısı oldum.

Mila'nın benim bir oyuncu olduğuma yürekten inandığını biliyorum ve Jessica'nın beni öptüğü zamanki gibi beni sürekli uygunsuz pozisyonlarda yakalamasının da bir faydası olmuyor. Bir dakika önce Jessica sonsuz aşkını ilan ediyordu ve bir dakika sonra dudakları benimkilerle kilitlenmişti. Bu durumla hiçbir ilgim yoktu ve düşününce, resmen saldırıya uğramıştım.

Eskiden kızların üzerime gelmesine hiç aldırmazdım ve sanırım hayır demeyerek o canavarı ben yarattım. Ama sonra küçük Mila'nın artık o kadar da küçük olmadığını farkına vararak kafama bir tokat yedim.

Bu düşüncayı bir kenara bırakıyorum çünkü Mila sadece bir arkadaş. Açıkçası dalga geçmeyi sevdiğim biri ama yine de bir arkadaş.

Restorana girerken herkesin gözlerinin üzerime kilitlendiğini hissediyorum.

"Hey, Jase," diyor Jessica ve ancak o zaman onu bir grup arkadaşıyla birlikte bir masada otururken görüyorum. Arkadaşlarım ve benim için ayrılmış boş masaya şöyle bir göz attıktan sonra, "Yalnız yeme. Bizimle otur."

"Sadece bir sipariş almaya geldim," diyorum, hayal kırıklığımı gizlemek için elimden geleni yapıyorum çünkü Mila düşündüğüm gibi burada değil. Yemek yemesi gerektiğini bildiğimden, en yakındaki garsona doğru yürüyüp ona tavuklu salata ve pizza alıyorum. İkisi de onun için sorun olmaz.

"Beklerken sana eşlik edebilir miyim?" Jessica arkamdan seslendi.

Başımı sallayarak cebimden telefonumu çıkardım. "Kontrol etmem gereken e-postalarım var. Yine de teşekkürler."

Büyükbabamla birlikte gelecekteki CEO pozisyonuma hazırlanıyorduk ve bana köprüleri yakmamanın önemini öğretti. Birine ne zaman ihtiyaç duyacağınızı asla bilemezsiniz, bu yüzden her zaman kibar olmak en iyisidir. Gerçi bu berbat bir şey çünkü beni kızlarla yirmi iki yakalamak zorunda bırakıyor. Onlara bir santim verirsen, bütün vücudunu isterler.

Eskiden hiç umursamazdım ama son zamanlarda her şey yorucu olmaya başladı. Ayrıca CRC Holding'in başkanı olarak gelecekteki pozisyonumu da düşünmek zorundayım ve playboy imajım hissedarlar tarafından hoş karşılanmayacaktır.

Sanırım büyümeğe başlamanın zamanı geldi.

Meşgul görünmek için lanet olası spam klasörümü temizliyorum ve sipariş nihayet hazır olduğunda rahat bir nefes alıyorum. Yemeği garsondan alırken gözlerimi telefonumdan ayırmıyorum, böylece restorandan çıkarken yanlışlıkla bir öğrenciyi bana yaklaştırmaya teşvik etmemiş oluyorum.

Dışarı çıktığımda cihazı cebime geri sokuyorum ve etrafa göz gezdirirken gözlerim amfilerin olduğu yönden gelen birine odaklanıyor. Yüzüme bir sırtıma yayılmaya başlıyor ve Mila'ya ulaşana kadar koşuyorum. Mila'ya ulaştığımda

Kolumu omuzlarına doladığımda bir çığlık atıyor ve göğsüme bir tokat atarak hızla yana doğru hareket ediyor.

Benim olduğumu görünce ileri atılıp omzuma bir yumruk indirdi. "Aptal! Bana kalp krizi geçirteceksin. Bir daha asla bana gizlice yaklaşma."

"Bahse girerim kalbini küt küt attırımışımdır," diye takılıyorum ona. Yiyecekleri göğsüne doğru itiyorum ve onun da poşeti ve kutuyu tutmaktan başka çaresi kalmıyor. "Yemeğini getirdim. Git ye." Yanıtını beklemeden yatakhaneye doğru yürümeye başladım.

"Bana yemek mi aldın?" diye soruyor arkamdan, şaşkın bir sesle.

"Yemek yemen gerekiyor, değil mi?" Ellerimi ceplerime sokarken soruyorum.

"Evet ama bana yemek getirmek zorunda değildin," diyor bana yetişirken. Gözlerini yüzümdede hissedebiliyorum ama benimkiler önümüzdeki binaya odaklanmış durumda.

"Biliyorum," diyorum.

"Ah... şey... teşekkürler, sanırım," diye kekeliyor ve dudaklarımda bir gülümseme oluşuyor.

"Bana her zaman başka bir şekilde teşekkür edebilirsin," diyorum işaret parmağımı yanağıma dokundururken.

"Ugh," diye homurdanıyor ve "Bir bit yeniği olduğunu bilmeliydim," diye mırıldanırken daha hızlı yürümeye başlıyor.

"O küçük güzel kıçına bahse girebilirsin, ben bir avım," diye sesleniyorum arkasından.

Bölüm 3

MILA

Fallon, Jade ve ben günün son dersine girmiştik ve yatakhaneye doğru yürürken Nate Sparks ve Justin Green adında iki genç yanımıza yaklaştı.

"Hanımlar," diyor Nate, dudaklarında bir sırıtiş. "Önümüzdeki Cuma bir parti veriyorum ve sizin de gelmenizi umuyordum."

Fallon'a bakıyorum, hepimiz adına karar vereceğini biliyorum.

Cevap vermeden önce Yeşim'e ve bana bakıyor, "Elbette, yüzümüzü gösterebiliriz. Nerede olacak?"

"Studio 9'da. Kulüpte yer ayırttım." Katılacağımız için mutlu görünerek arkasını dönmeye başladı. "Sonra görüşürüz."

Tam yürümeye devam edecekken Justin dikkatimi çekmek için koluma dokunuyor. "Hey, Mila. Konuşabilir miyiz?"

Aslında adamla hiç konuşmadım ve benimle neden konuşmak istediğı hakkında hiçbir fikrim yok. Gözlerim Justin'e kaşlarını çatmış olan Jade'e kayıyor.

Kaşlarımı kaldırarak "Ne hakkında?" diye sordum.

Jade ve Fallon'a bir bakış atıyor ve yanımdan ayrılmadıklarını fark edince iç geçiriyor. "Hepiniz Nate'in partisine gideceğinize göre, benimle gelirsiniz diye umuyordum?"

Ha?

Onun soru alır Ben tamamen tarafından Sürpriz Çünkü biz birbirleriyle neredeyse hiç etkileşime girmediler.

Bir kıza çıkma teklif etmeden önce onu tanımaya ne oldu?

"Ahh..." Duygularını incitmek istemediğim için tereddüt ediyorum ama sonra cevap veriyorum: "Grup halinde gidiyoruz, orada görüşürüz."

Cevabım karşısında şaşırılmış görünüyor ama sonra omuz silkiyor. "Tabii. Benim için bir dans ayırır mısın?"

"Evet," diye kabul ediyorum, bir dansın zarar vermeyeceğini düşünerek. "Harika, görüşürüz."

Onun uzaklaşmasını izledikten sonra kaşlarımı Jade ve Fallon'a çeviriyorum. "Bu bir sürpriz oldu."

"Evet," diye katılıyor Fallon.

Jade hâlâ Justin'in arkasından kaşlarını çatıyor, sonra homurdanıyor, "Geçen gece seni keserken gördüm onu."

"Gerçekten mi?" Tekrar yürümeye başladığımızda soruyorum. "İlgilenmiyorum gerçi."

O benim tipim değil."

Bir kol omuzlarıma dolanıyor ve başımı kaldırdığımda anında aşırı dozda Jase'e maruz kalıyorum.

Cehennem kadar seksi sırtışı. Cennet gibi kokan odunsu tıraş losyonu. Kaslı vücudu yanıma bastırıyor.

Yumurtalıkları patlatmaya değer.

"Çünkü ben senin tipinim, değil mi?" Jase alay ediyor, gözleri yavaşça yüzümde geziniyor.

Ona sinirli bir kaş çatarak kolunu omuzlarımdan silkiyorum. "Bu kesinlikle hayır demek olur."

Ben bir yalancıyım.

"Ah." Elini kalbinin üzerine koyuyor ve yaralı gibi davranıyor. "Çok üşümüştün." Sonra dikkati hepimize yöneliyor. "Ben acıktım. Benimle erken bir akşam yemeği yemek ister misiniz?"

Fallon, "Elbette," diye cevap veriyor ve restorana doğru yön değiştiriyoruz. Jade ve ben Fallon ve Jase'in arkasına düşüyoruz ve kuzenim kolunu benimkine doluyor. "Ee... Justin Green?"

"Böyle bir şey asla olmayacak," diyorum başımı sallayarak. "Birdenbire sana çıkma teklif etmesi sence de tuhaf değil mi?"

Omuz silkiyorum, umursamıyorum. "Konuyu değiştirelim. Hunter'la aranız iyi görünüyor."

Jade kolay kolay açılmadığımı biliyor ve zorlamadan, aşk acısı çeken bir ergen gibi gülümsüyor. "Evet, hâlâ gerçeküstü anlar yaşıyorum."

"Onun senin için doğru kişi olduğunu fark etmene sevindim," diyorum.

"Evet, ben de." Sonra Jade kaşlarını bana doğru salladı ve fısıldadı, "Peki ya sen ve Jase?"

Kuzenime hoşnutsuz bir bakış atarak başımı sallıyorum. "Bu da bir başka kesin hayır." Tam o sırada Jessica ve arkadaş grubu Jase'e yaklaşıyor ve ona sarılınca yüzümü buruşturuyorum. "Jase asla tek kızla takılan bir erkek olmayacak."

Jade hayal kırıklığına uğramış bir şekilde iç geçirdi. "Evet, büyük umutlarım vardı, ama bu hayal duman oldu..." bana sırtlıyor, "sana birini bulmalıyız."

Kolumu onunkinden kurtarıyorum ve başımı sertçe sallıyorum. "Hayır." Bana yalvaran bir bakış attığında, kararlı bir şekilde "Hayır Jade. Çıkmak istemiyorum."

Derin bir nefes alıyor, sonra kabul ediyor, "Tamam. Ama flört havuzuna girmeye hazır olduğun anda bana söylesen iyi edersin. Denizde birkaç ateşli balık var."

"Balık tutmayı hiç sevmedim," diye şaka yapıyorum restorana girerken.

Herkesin bir yer seçmesini bekliyorum ve Jase ile benim aramda birkaç sandalye boş bırakarak oturuyorum ve bir menü alıyorum.

"Herkes ne yiyor?" Jade soruyor.

Fallon menüdeki seçeneklere bakmadan, "Karidesli linguini alfredo," diye yanıtlıyor.

"Biraz ete ihtiyacım var," diye mırıldanıyorum ve sonra tam olarak ne istediğimi görüyorum. "Ben fileto mignon ve patates alacağım."

"Bir şey söylemeliydin," diyor Jase.

"Ha?" Elimdeki menüyü bırakıp ona şaşkın bir bakış attım.

"Bebeğim, ihtiyacın olan tüm et bende var."

"Tanrı yardımcım olsun," diye inliyorum. Sandalyemde geriye doğru yığılırken Jase'e bakmamak için restoranın dekoruna göz gezdiriyorum. "Kendini çok beğeniyorsun. O koca kafanı bütün gün taşımak yorucu olmuyor mu?"

Jase kıkırdamaya başlar. "Tahmin bile edemezsin. Zar zor yürüyebiliyorum." Gülmemeye çalışıyorum ama dudaklarım kıkırdadığı anda Jase bir kahkaha patlatıyor. Sonra da, "Taşaklarım morardığında o kadar da komik olmayacak," diyor.

Elimle gözlerimi kapatarak, "Seninle asla kazanamayacağım" diye mırıldanırken yüzümü kaşlarımı çatacak şekilde düzeltmek için elimden geleni yapıyorum.

JASE

Bir garson siparişlerimizi alıyor ve ben sandalyede arkama yaslanıp Mila bana bakana kadar ona bakıyorum. "Justin Green ne istedi?"

Omuz silkiyor. "Yok bir şey."

Çiçek taşıyan bir kurye gözüme çarpıyor. Garsonlardan birine bir şey soruyor ve sonra bize doğru yöneliyor. Bize doğru yürürken alnımda bir çatıklık oluşmaya başlıyor.

"Mila West için çiçeğim mi var?" diye soruyor adam.

Mila başını ona doğru çeviriyor ve yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirliyor.
"O benim."

"Burayı imzalayabilir misiniz?"

Buketi masaya bırakırken kaşlarım çatılıyor. Bu şey lanet olası bir bahçenin yarısından başka bir şey değil.

"Kim bana çiçek gönderir ki?" Mila kartı ararken sorar.
Mesajı bulup okurken bakışlarım onun üzerinde yoğunlaşıyor.

Yüzünü buruşturuyor ve hüznü bir ifadeyle, "Bunlar Justin'den." diyor. Omuzları çöküyor ve restoranın etrafına göz gezdiriyor. Justin'i arkadaşlarıyla oturduğu yerde görünce sandalyesinden kalkıyor ve mırıldanıyor: "Şimdi hayır dediğim için kendimi kötü hissediyorum. Ugh. En azından ona teşekkür etmeliyim."

Mila'nın masasına doğru yürümesini izlerken yüzüm kaşlarımı çatıyor. Ona gülümsediğinde göğsümde sahiplenici bir sızı hissediyorum.

Fallon hapşıyor ve bu dikkatimi Mila'dan uzaklaştırıyor. Ayağa kalkarak aranjmanı elime alıyorum ve bizimkinin yanındaki açık masaya bırakıyorum.

"Teşekkürler," diyor Fallon, sonra da homurdanıyor, "Neden bu kadar Çiçeklere alerjiniz mi var? Hiç çiçek alamamak berbat bir şey."

Mila bize doğru yürürken gözlerim onu buluyor. Oturuyor ve Fallon'a özür dileyen bir gülümseme veriyor. "Üzgünüm dostum. Şimdi sinüslerin yine harekete geçecek."

Fallon elinin tersiyle iter. "Yemeğimiz bittiğinde bunun için bir şey alacağım."

Bakışlarım hâlâ Mila'ya kilitlenmiş durumda. "Ee, sen ve Justin?"

Başını sallıyor ve peçetesini kucağına koyuyor. "Justin ve ben diye bir şey yok."

Bir garson yemeğimizi getiriyor ve biz yerken gözlerim sürekli Mila'ya gidiyor.

Kes şunu, Jase. O senin arkadaşın olduğu için aşırı korumacısın.

Belli ki Mila birileriyle çıkacak ve o güzelliğiyle kampüsteki erkeklerden birinin ona sahip çıkmamasına şaşırdım doğrusu.

Bu düşünce donup kalmama neden oluyor ve yüzümdeki ifade kararıyor. "Sorun nedir?" Fallon soruyor.

Bifteğimden bir parça kesmeye devam ediyorum. "Bir şey yok."

"Evet, doğru," diyor Jade. "Birini öldürmek zereymişsin gibi görünüyor."

"nemli bir şey değil dedim," diye çıkışıyorum. atal bıçak takımımı bırakıp derin bir nefes aldıktan sonra kızlara pişmanlık dolu bir gülümseme verdim. "zr dilerim, patlamak istememiştim."

Fallon bana doğru uzanıyor ve kolumu sıkıyor. "Yemeğin tadını çıkaralım."

Gözlerim Fallon'unkilerle buluşuyor ve onunkiler açıkça daha sonra konuşacağımızı söylüyor. Beni sıcak koltuktan kurtaracak hızlı bir yalan düşünerek, "Sadece bu yaz babamla çalışacağım için endişeleniyorum" diyorum.

"Yardım etmek için orada olacağım. İyi olacağız," diyor Fallon, yüzünde cesaretlendirici bir ifade.

Dudaklarımı şakacı bir gülümsemeyle zorluyorum. "yle mi? İçimi yapman için sana rüşvet vermemin bir yolu var mı?"

Fallon bana ters ters baktı. "Hayır." Ama sonra ifadesi yumuşuyor. "Yalnız olmayacaksın. Hana, Hunter ve ben orada olacağız."

Mila'ya bakmadan önce derin bir nefes alıyorum. Yüz hatlarını sıkılaştıran bir endişeyle bana baktığını fark ediyorum. Ona sırtarak, kızların konuyu kapatması için yemeğime odaklanıyorum.

Mila'nın iek alması beni neden bu kadar kızdırdı?

Soruyu görmezden gelerek, derinlere itiyorum.

Gözlerim tekrar onun yüzüne kayıyor ve patatesleri kemirişini izliyorum. Uzun ipeksi siyah saçlarına, keskin yeşil gözlerine ve dolgun dudaklarına bakıyorum.

O lanet elmacık kemikleri onu çok seksi gösteriyor.

Gözlerim boynundan aşağı kayıyor, teni kar beyazı. Koyu renk saçlarıyla tam bir tezat oluşturuyor ve onu daha kadınsı gösteriyor.

Onun muhteşem olduğunu fark etmemek için kör ve hadım olmak gerekir. Ve her geçen gün, onun güzelliğinin daha çok farkına varıyorum.

Tamam, Mila'dan etkilendin. Ne olmuş yani? Bundan bir şey çıkacağı yok. Onunla flört etmeye devam et çünkü arkadaşlığınızı mahvetmeden ancak bu kadar ileri gidebilirsin.

Düşüncelerim geçen aya dönüyor ve Mila'nın canına okumanın nasıl sadece eğlence amaçlı olduğunu hatırlıyorum.

Ve eğlence için, öyle kalacak, Jase.

Bir içkiye ihtiyacım var, bir garsonun dikkatini çekiyorum ve hızlıca bir sipariş veriyorum.

Gözlerim tekrar Mila'ya kayıyor ve biftekten bir parça kesmesini izliyorum. Elleri küçük ve muhtemelen benimkinin yarısı kadar.

Göğsümde yine bir şeyler kıpırdıyor ve gözlerim bu yabancı duygu karşısında daralıyor.

Arkadaşım olmasaydı ne olurdu merak ediyorum.

Ani bir düşünce müthiş bir yumruk etkisi yaratır.

Evet, ne olacağını biliyorum. Hiç düşünmeden onun peşine düşerdim.

"Jase," diye tersliyor Mila ve gözlerim onun yüzüne kayıyor. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

Boğazımı temizliyorum ve sandalyemde rahatsız bir şekilde kayıyorum. "Sana bakmıyorum."

"Beni kandırabilirdin," diye mırıldanıyor. Gözleri birkaç saniye yüzümde oyalanıyor. "Gerçekten beni öldürmek istiyormuşsun gibi görünüyordu. CRC'de çalışmaktan bu kadar mı endişeleniyorsun?"

Farkında olmadan bana verdiği çıkışı alarak başımı sallıyorum. "Evet, CRC Holding'in CEO'luğunu devralacağımı bilmek büyük bir baskı yaratıyor. Babam bununla nasıl başa çıkıyor bilmiyorum."

"İyi olacaksın." Mila'nın ağızı uzun zamandır görmediğim yumuşak bir gülümsemeye dönüşüyor. "Sana inanıyorum."

Kalbim daha hızlı atmaya başlıyor ve vücudumu soğuk bir ter kaplıyor. Sandalyemi geriye kaydırarak ayağa kalkıyorum. "Kahretsin, galiba bir şeyler oluyor. Süitte görüşürüz."

Fallon yemeğini bırakır ve sandalyesinden fırlar. "Grip mi? Seninle geri dönüp sana ilaç getireceğim."

"Merak etme. Sadece uyuyacağım."

Kalbim kaburgalarımaya çarparak restorandan çıkıyorum ve elimi göğsümün üzerine koyarak derin bir nefes çekiyorum.

Bana neler oluyor böyle?

Muhtemelen soğuk algınlığıdır.

Kalp atışlarım normale dönecek ve Mila'yla ilgili tüm düşünceleri zihnimin en uzak köşesine iteceğim. Yarın iyi olacağımaya eminim. Sadece iyi bir gece uykusuna ihtiyacım var.

Bölüm 4

MILA

Jase için endişelenip kapısını çaldım.

"Evet?"

Kapıyı iterek açtım ve içeri baktım. "Nasıl hissediyorsun?"

Gözleri dizüstü bilgisayarından bana kaydı. "Daha iyiyim.

Teşekkürler."

Yüz hatlarını inceliyor, kendini iyi hissetmediğine dair herhangi bir işaret arıyorum. "Emin misin? Daha önce çok ateşli görünmüyordun."

Yüzüne bir sırtıma yayılır. "Bebeğim, ben her zaman seksi görünüyorum." Gözlerimi deviriyorum. "Evet, kesinlikle iyisin."

Kapıyı çekip kapatmaya başladım, sonra Jase seslendi, "Sonunda itiraf ettiğine sevindim."

Başımı sallayarak kendi odama doğru yürüyorum. Eşofman altı ve tişörtten oluşan pijamalarımı alıp duşa giriyorum.

Yıkanmam ve kurulanmam bittiğinde, vücudumu zambak kokulu losyonumla köpürtüyorum. İç çamaşırlarımı ararken yanıma almadığımı fark edince oflayıp pufluyorum. Hızla üzerime bir havlu sarıyorum ve odama geri dönüyorum. Yatağında yatan Jase'i görünce aniden duruyorum.

Kaşları havaya kalkıyor ve bakışları vücudumda geziniyor.

Havluyu daha sıkı tutarak, "Dostum, hadi ama. Kişisel alana ne oldu?"

Başını sallıyor ve yüzüne masum bir ifade yerleştiriyor. "Senin kişisel alanının yakınında bile değilim." Sonra yataktan kalkıp bana doğru yaklaşıyor. Gözleri havluya kayıyor. "Bu arada, pijamalarına bayıldım."

"Ha-ha." Gömme dolabıma gidip bir çift pamuklu külot aldım. Arkamı döndüğümde, beni içeri kadar takip eden Jase ile yüz yüze geliyorum. Kalbim küt küt atsa ve midemde bir çarpıntı olsa da yüzümü kaşlarımı çatmaya zorluyorum. "Sakıncası var mı?"

Yavaşça başını sallarken sırtışı baştan çıkarıcı bir hal alıyor. "Hiç de değil."

Kendimi tanıyorum ve ışık hızıyla geri dönüşü olmayan noktaya ulaşıyorum. Jase bir şey yapmaya kalkarsa onu durduramam ve teslim olurum.

Yine de bunu onunla yapmaya devam edemem. Lanet havucu gözümün önünde salladığında canım acıyor ve ona asla sahip olamayacağımı biliyorum.

"Buna bir son vermelisin Jase" derken yüzümdeki çatık kaşlar yerini ciddi bir ifadeye bırakıyor.

Başını eğiyor. "Ne?"

"Şu yaptığın şey," diyorum ve bana bir adım daha yaklaştığında paniklemeye başlıyorum. Onun hakkında ne hissettiğimi öğrenmesine izin veremem. Utançtan ölürüm.

Jase bana çok yakın duruyor ve ben onun odunsu kokusuyla sarmalanıyorum.

Kararlılığım biraz daha azalırken içimden inliyorum.

Jase bir elini kaldırarak saçlarımı omzumdan alıyor. Eğiliyor ve nefesini yanağımda hissettiğimde gözlerim kapanıyor.

Oh, Tanrım. Şu anda hiç direncim yok.

"Şey?" diye o kadar alçak sesle fısıldıyor ki, neredeyse bir hırıltı gibi geliyor.

Midem rahatsız edilmiş bir arı kovanı gibi vızıldıyor ve kalbim o kadar hızlı atıyor ki göğsümün bu vahşi organı zapt edemeyeceğinden korkuyorum.

Jase geri çekilerek başını eğiyor ve gözlerini benimkilere kilitliyor. Birkaç işkence dolu saniyeden sonra, "Sana sadece şaka yaptığımı biliyorsun, değil mi?" dedi.

Evet, ne yazık ki biliyorum.

Kalbimdeki sızıyı görmezden gelmek için büyük çaba sarf ederek başımı sallıyorum.

Bana gülümserken yüzünde tuhaf bir ifade var. "Çünkü sen benim en sevdiğim insanlardan birisin."

Bunu yanlış anlamayacağını bildiğimden, sonuçlarına katlanmadan gerçeği söyleme şansını yakalıyorum. "Evet, ben de seni seviyorum."

Seni çok çok çok seviyorum.

Gidişini izlerken yüzümdeki gülümsemeyi koruyorum ve sonra omuzlarım çöküyor.

Hiçbir şey karşılıksız aşk kadar berbat olamaz.

Jase için bu masum bir flörtten başka bir şey değil, ama benim için işkence.

İçimi çekerek, giyinmek için banyoya geri dönüyorum.

Jase'i unutmalısın Mila. Bundan bir şey çıkmaz.

JASE

Yatak odamın kapısını arkamdan kapatırken kalbim neredeyse göğsümde çarpıyor.

Kahretsin, bunu neden yaptım?

Mila'yı tutup öpmeme saniyeler kalmıştı. Kafam karışmıştı, derin nefesler alarak kapıya yaslandım.

Ona karşı bir çekim hissettiğimi kabul ediyorum, ama bu gece? Onu sadece o havluyla görmek?

Kahretsin, seksi ve... tamamen sikilebilir görünüyordu.

Bu düşünce beni rastgele bir tükürük damlasına boğuyor ve öksürerek su almak için yatağımın başucundaki masaya koşuyorum. Şişenin yarısını yuttum.

Hava almaya çıkmadan önce.

Bu da neydi böyle?

Kloströfobik hissederek, neredeyse koşarak odamdan çıkıyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Kao, Noah ile birlikte hamburger yemekle meşgul oldukları mutfağın önünden hızla geçerken soruyor.

"Yürüyüşe," diye karşılık veriyorum.

Süitten yeterince hızlı çıkamıyorum ve asansörde sıkışıp kalmak istemediğim için merdivenlerden iniyorum. Yurdun ana kapısından içeri girdiğimde biraz hava almak için duruyorum.

Lanet olsun, Mila'ya karşı bir şeyler mi hissediyorum? Hayır, hayır.

Ama..

.

Siktir.

Panik göğsümde kanamaya başladı.

Sadece sevişmeye ihtiyacın var, Jase. Mila ile aranda hiçbir şey yok. O seksi ve sen onu yarı çıplak gördün. Aletinin dikkatini çekmesi normal.

Hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkarıyorum ve etrafıma bakarken gözlerim karşı yataktan çıkan Jessica'ya takılıyor.

Beni fark ediyor ve yolun karşısına geçerken yüzünde geniş bir gülümseme var. "Hey, Jase." Sesi alçak ve davetkâr.

"Hey." Benimki yeniden kırılıyormuş gibi geliyor. Boğazımı temizliyorum.

"Eşlik etmemi ister misin?" diye soruyor ve çift anlamlı olduğunu duyabiliyorum. Fallon, Hana, Mila ve Jade onunla ve arkadaşlarıyla iyi geçinemediği için kızdan uzak durmalıyım.

Ama bunun yerine, "Aklınızda ne var?" diye soruyorum.

Yolun karşısındaki yatakhaneği işaret ediyor. "Süitimi yeni dekore ettim. Gelip görmek ister misin?"

Hayır.

"Elbette."

Ellerimi ceplerime sokuyorum ve kendinden geçmiş Jessica'yı odasına kadar takip ediyorum.

İçimdeki her şey kendi odama geri dönmek istiyor, ama kendimi zorluyorum ve Jessica'nın özel alanına giriyorum, bu sadece... yanlış hissettiriyor.

"Eee," dönüp yüzüme bakıyor, "ne düşünüyorsun?" Dekora bakmadım bile. "Güzel görünüyor."

Kolumdan tutarak beni yatak odasına doğru çekiyor. "Burası benim en sevdiğim oda."

Tüm bunların yanlış olduğu hissi, nefeslerim hızlanmaya başlayana kadar göğsümde büyümeye devam ediyor.

Jessica tepkimi yanlış okumuş olmalı çünkü bir saniye sonra ağzı benimkine yapıştı.

Geri çekilmek yerine ellerimi yüzüne götürüp onu öpüyorum. Kokusundan derin bir nefes alıyorum ve tatlı koku anında kafamı boşaltıyor. Ondan uzaklaştığımda pişmanlığın ilk dalgalarını hissediyorum.

Mila'yı her zaman saran yumuşak koku gibisi yoktur.

"Bu bir hata," diye homurdanıyorum ve onu yatak odasında ayakta bırakıyorum. Kendimi süitten çıkardım, kendi binama doğru yürürken zombi gibi hissediyordum.

Şimdi kafam daha da karıştı.

Hayal kırıklığı ve şaşkınlıkla odama giriyorum ve Mila'yı diğer kızlarla birlikte kanepede uzanırken gördüğümde duruyorum. Smallville izliyorlardı.

Fallon önce beni fark etti. "Neredeydin?"

"Sadece yürüyüşe çıktım." Mila'nın oturduğu kanepeye yaklaşıyorum ve "Bana yer açın" demekten kendimi alamıyorum.

Mila doğruluyor ama sırtını bana dönerek sol omzunu kanepeye yaslıyor. Sonra da beni uyarıyor, "Clark Kent zamanıma karışmasan iyi edersin."

Gözlerimi zorla televizyona çeviriyorum ve bakışlarım Mila'nın sırtına kaymadan önce birkaç saniye izlemeyi başarıyorum. Rahatsız görünüyor ve iki kez düşünmeden ona uzanıyorum. Onu aşağı çekerek başını kalçama yaslamasına izin veriyorum.

Şaşkın bakışları televizyon ekranına geri dönmeden önce bana kayıyor.

Evet bebeğim, ben de. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Tek bildiğim Jessica'nın kokusu ve dokunuşunun beni çok rahatsız ettiği, Mila'nın ise... onunla ilgili her şeyin çok heyecan verici olduğu.

Ve bir aptal gibi oturup Smallville'in dört lanet bölümünü izlerken, lanet göğsümde dönen açıklanamayan duygularla kendime işkence ediyorum.

Mila'ya karşı korumacı hissettiğim sonucuna vardım çünkü Justin Green denen şerefsiz ona ilgi gösteriyor.

Bunu fark etmem iki günümü aldı ama en azından artık kafam o kadar da karışık değil.

Dostum, eski halime dönmek harika. Bir an için aklımı kaçırdığımı sandım.

Yanımdan geçen her öğrenciye sırtıyıyorum. Nate ve Justin Green bana doğru geliyor ve iyi ruh halim biraz bozuluyor.

"Hey, ben de seni arıyordum," diyor Nate, yüzüne geniş bir gülümseme yayılmış. Adam o kadar da kötü değil ama en iyi arkadaşı beni sinir ediyor.

"Önümüzdeki Cuma günü Studio 9'da bir parti veriyorum ve senin de gelmeni umuyordum. Fallon ve kızlar uğrayacaklarını söylediler bile."

Sanki başka seçeneğim varmış gibi. Eğer kızlar kulübe gidiyorsa, Hunter, Kao, Noah ve ben de kesinlikle orada olacağız demektir. O kulübe yalnız gitmelerine asla izin vermeyiz çünkü kim bilir ne zaman pisliğin teki onlardan biriyle şansını deneyecek.

Bu durumdan pek de hoşnut olmadığım için, "Elbette, görüneceğim," diye homurdandım.

"Teşekkürler." Nate sanki onun yılını kazanmışım gibi bakıyor.

Justin'e bakıyorum ve dikkatinin başka bir yerde olduğunu görünce onun görüş açısını takip ediyorum ve sonra yüz hatlarımı koyu bir kaş çatma gölgeliyor.

"Mila'yla ilgileniyor musun?" Açıkça soruyorum.

Justin gözlerini bana dikerken suçüstü yakalanmış gibi görünüyor. "Ah... evet."

Etrafımızdaki öğrencilerin dikkatini çekmeye başladığımı umursamadan ona bir adım daha yaklaşıyorum. "Onunla uğraşma. O yasak bölge."

"Kim yasak bölge?" Fallon aniden arkamdan sordu.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve Fallon'la birlikte Hana, Jade ve Mila'yı görünce tereddüt ediyorum, ama sonra zorluyorum ve cevap veriyorum, "Mila yasak bölge."

Tam da beklediğim gibi, Mila'nın yüzüne bir kaş çatma yerleşti. "Sen kim oluyorsun da buna karar veriyorsun?"

"Ciddi misin?" Bir kahkaha attım. "Gerçekten buna cevap vermemi istiyor musun?"

Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve cesurca çenesini kaldırıyor. "Evet."

Mila'nın tam önüne gelene kadar yavaşça ona yaklaşıyorum. Ona bakarken başımı eğiyorum, ağzımın kenarından bir sırıtış geçiyor. "Açıklayıcı olduğunu düşünmüştüm bebeğim."

"IQ'mun düştüğünü farz edelim. Bunu bana açıkla," diye şımarıyor. Ben.

Hafifçe eğildim ve aramızdaki boşluk daraldı. "Bu grubun lideri olarak, kimsenin kızlarıma bulaşmamasını sağlamak benim görevim."

"Yalan söylüyorsun," diye fısıldıyor vicdanım. 'Çünkü Mila'nın yakınında başka bir penis görmeye dayanamıyorsun.'

Mila'nın gözleri bana dikildi ve sesi tıslamaya dönüştü, "Ben kızların."

Kaşlarım havaya kalkıyor ve yüzümdeki sırıtış genişliyor. "Kendine yalan söylemeye devam et, bebeğim. İkimiz de bunun gerçek olmadığını biliyoruz."

Mila'nın nefes alış verişleri hızlanmaya başlıyor ve bir an için yüzünde bir panik ifadesi beliriyor, sonra bakışları kararıyor. "Bu saçmalığı bıraksan iyi olur, Jase. İnsanlar bana aşık olduğunu düşünmeye başlayacak."

Bir saniye bekle. Ne dedin?

Mila yüzümdeki şoku görüyor ve seksi ağzı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Dikkatli ol, Jase. Playboy imajın duman olma tehlikesiyle karşı karşıya."

Beni iterek yanımdan geçti ve ben de dönüp uzaklaşmasını izledim, hâlâ herkesin önünde bana seslenmesine şaşırılmış durumdaydım.

"Şimdi rüya gören kim?" Arkasından seslenmeyi başarıyorum.

Mila duruyor ve bana baştan çıkarıcı bir bakış atıyor, sonra da geçen gün söylediklerimi bana geri fırlatıyor: "Bebeğim, rüyalarımda sana ne yaptığımı bilmek istemezsin." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, sonra da homurdanıyor, "Sana bir ipucu vereyim... boğazını yumruklamamı içeriyor."

Onun amfilere doğru yürüyüşünü izlerken kıkırdıyorum. Bu kızın küstahlığı beni kesinlikle çıldırtacak.

Derin bir nefes çekiyorum ve Nate ile Justin'in hâlâ yanımda durduklarını fark edince, "Dediğim gibi. Benim kızlarım yasak bölge."

Mila'yla olan münakaşamdan dolayı kafam güzelmiş gibi hissederek uzaklaşıyorum.

Evet, kesinlikle aramızdaki itme ve çekmeye bağımlı olmaya başladım.
Ama asıl soru şu: Mila da bunu hissediyor mu?

Bölüm 5

MILA

Bu da neydi böyle?

Son iki gündür Jase beni rahat bıraktı ve aramız gerçekten iyiydi. Sonra bir baktım, yine bana bok atıyor.

Bir an için sırrım ortaya çıktı diye endişelendim.

Kalbim yerinden çıkacak gibi atıyor ama verdiğim tepkiyle gurur duyuyorum. Silahlarıma yapıştım ve Jase'e kendi ilacını tattırdım.

Öğle yemeğinden önce iki derse giriyorum ve restoranda Fallon ve Jade ile buluştuğum anda Fallon bana şaşkın bir bakış atıyor. "Jase ile flört mü ediyorsunuz yoksa kavga mı ediyorsunuz anlayamıyorum."

Omuz silkip mırıldandım, "O flört ediyor, ben de kavga ediyorum."

Fallon benden Jade'e bakıyor ve sonra soruyor: "Ama sadece seninle dalga geçiyor, değil mi?"

Jade kollarını masaya dayar ve Fallon'a kaşlarını sallar. "Jase'e her zaman Mila'dan hoşlanıp hoşlanmadığını sorabilir ve hepimizin acısına son verebilirsin."

Arkadaşlarıma uyaran bir bakış attım. "Ona hiçbir şey sormayın. Ayrıca, benden arkadaştan öte bir şey olarak hoşlansa bile, bundan bir şey çıkmaz. Bir kaçamak için arkadaşlığımızı riske atmaya niyetim yok."

Arkadaşlarım birbirlerine bakıyor, sonra ikisi de bakışlarını bana dikeyyor.

"Jase'den hoşlanıyor musun?" Fallon soruyor ve gözlerini bana dikeyyor.

Jase'e inkar edilemez bir sadakatle bağlı olduğunu bildiğimden, ona gönülsüzce omuz silkiyorum. "Konuyu değiştirebilir miyiz?"

Fallon'un yüzünde bir hayal kırıklığı ifadesi belirir. "Benim fikrim önemli değil ama bence sen ve Jase mükemmel bir çift olurdunuz."

Ona bırakması için yalvaran bir bakış attım ve şansına bir garson siparişlerimizi almaya geldi.

Herkes Jase ve benim aramda bir şeyler olduğunu fark etmeye başladı. Tek sorun Jase'in sadece şaka yapıyor olması. Peki ya ben? Ona umutsuzca aşığım.

İçimi çektim ve sonra bir el omzuma yerleşince sarsıldım. Kafamı kaldırıp Justin'e sorgulayan bir bakış attım.

"Hey, yemeğinizi böldüğüm için özür dilerim." Fallon ve Jade'in kaşlarını çatarak yanımdaki boş koltuğa oturdu. "Bu akşam benimle yemek yer misin? Seni daha yakından tanımak isterim."

Bir an için teklifini kabul etmeyi düşündüm. Belki o zaman arkadaşlarım geri adım atar ve Jase mesajı alır.

Ama ben insanları kullanan biri değilim, bu yüzden başımı sallıyorum. "Üzgünüm Justin. Teklifin için gerçekten minnettarım ama şu anda biriyle çıkmakla ilgilenmiyorum."

Bir an tereddüt ediyor, yüzünde şaşkın bir ifade var. "Benim yerimdesin," diye bağılıyor Jase aniden arkamdan.

Justin ayağa kalkıyor ve bana alaycı bir gülümsemeyle, "Belki başka zaman," diyor.

Jase, Justin'in boşalttığı sandalyeye çöküyor ve bana sinirli bir bakış atarak, "Erkek arkadaşın masamıza oturmazsa cidden çok memnun olurum," diye homurdanıyor.

Çenem düşüyor ve doğru geri dönüşü ararken Jase'e bakıyorum.

Hunter, Jase'in yanındaki koltuğa oturur ve öne doğru eğilerek, "Sakin ol Jase," der.

Jase kafasını Hunter'a çevirir. "İnsanlar sınırlara saygı göstermeye başladığında sakinleşeceğim."

"Sınırlar mı?" Tıslıyorum, öfkem içimden bir füze gibi fırlıyor.

Kişisel alanıma girdiğini defalarca belirttiğimde sınırlar neredeydi? Ve benimle flört ettiği, beni öpmek üzere olduğu izlenimini verdiği onca zaman?

Şimdi de bana mı kızıyor? Benimle böyle konuşmasını hak edecek yanlış bir şey yapmadım ve bu bardağı taşıran son damla oldu.

"Çok konuşuyorsun!" Ayağa kalkıp elimdeki peçeteyi masaya fırlatıyorum ve nefesim dudaklarımda gezinirken Jase'e ters ters bakıyorum. Jase nihayet bana baktığında, "Son zamanlarda gerçekten boktan bir arkadaşsın Jase," diyorum.

Çürük kalbime bir çatlak daha eklenirken uzaklaşıyorum. Daha fazla dayanamıyorum. Beni kırılma noktasına kadar zorluyor ve ilk kez Trinity'ye geldiğim için pişmanlık duyuyorum.

O kadar kızgınım ki restorandan aceleyle çıkarken gözyaşlarıma engel olamıyorum.

Bunu daha fazla yapamam.

Bana orospularından biriymişim gibi davranırken Jase'i sevmeye devam edemem.

JASE

Öfkem beni ele geçiriyor ve Hunter beni durduramadan ayağa fırlayıp Mila'nın peşinden koşuyorum.

Onu restoranın dışında yakaladım ve kolundan tutup geri çektim. Tökezledi ve bana çarptı. Kafasını kaldırıyor ve yanaklarındaki gözyaşlarını gördüğüm anda öfkem biraz azalıyor ve kendimi bok gibi hissetmeye başlıyorum.

Kollarımı ona dolayarak sarılıyorum ve yüzümü boynuna bastırarak fısıldıyorum: "Özür dilerim Mila."

Mila beni iterek kendini kurtardı. Uzaklaşmaya başladı, sonra durdu ve bana doğru döndü, sesi kısık bir şekilde, "Bunu seninle yapamam, Jase. Bana pislikmişim gibi davranıyorsun ve ben bunu hak edecek hiçbir şey yapmadım. Senin için arkadaştan başka bir şey olmadım." Tekrar yürümeye başlar, sonra durur ve "Neden?" diye haykırır.

Neden?

Bu soru ilk kez göğsüme saplanıyor.

Senden etkilendiğim için mi?

Justin'i senin yanında görmekten nefret ettiğim için mi?

Çünkü sen hep benim Mila'mdın ve seni daha önce hiç paylaşmak zorunda kalmadım.

Tüm nedenlerini görmezden geliyorum ve kolay yolu seçiyorum, "Üzgünüm, Mila."

Öfke yüz hatlarını geriyor ve bana doğru geliyor. Parmağını göğsüme doğru iterek, "Özür istemiyorum. Bana karşı neden böyle bir pislik olduğunu bilmek istiyorum, Jase. Bana bir açıklama borçlusun."

Biliyorum ama ben bile anlamıyorum. Mila'ya anlatmaya nereden başlayacağım?

Başımı sallayarak, "Ben bir aptalım. Bir sebebi yok."

Yüzü hüzünlü bir ifadeyle gölgeleniyor ve bir süre bana baktıktan sonra fısıldıyor: "Sanki artık seni tanımıyormuşum gibi geliyor."

Bu sefer gittiğinde, ona izin verdim.

Bir nefes çekiyorum ama göğsümdeki çalkantılı hissi hafifletmek için hiçbir şey yapmıyor. Gururum, ondan etkilendiğimi yüksek sesle itiraf etmemi engelliyor.

Ya Mila aynı şeyi hissetmezse? Kendimi rezil ederim.

İçimden başka bir düşünce geçene kadar gözlerim onun üzerinde kalıyor.

Mila'yı kaybediyorsun. Onun arkadaşlığını kaybediyorsun.

Koşmaya başlıyorum ve kimin gördüğünü umursamadan Mila'nın önüne atılıyorum. "Bekle. Bunu konuşalım."

Bana bıkkın bir bakış atarak, "Tam olarak ne hakkında konuşacağız, Jase?" diye sordu.

Öğrenciler yakınlarda toplanmaya başlıyor ve Mila ile benim aramdaki kavgayı izliyorlar. "Burada olmaz. Hadi süite çıkalım." Elini tutup onu yatakhaneye çekerken ona fazla seçenek bırakmıyorum.

Asansörle en üst kata çıkarken öfkemiz sessizlik içinde kaynıyor ve süite girdiğimizde Mila'yı odasına kadar takip ediyorum. Yüzünü bana dönerken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Beklenti dolu bir kaşını bana doğru kaldırırken ağır bir iç çekiyor. "Konuşmak istiyordun. Hadi konuşalım."

Öfkesi yüzünün her santimetresine kazınmış ve dalgalar halinde yayıldığını hissedebiliyorum. Durumu yatıştırmam gerektiğini biliyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Yine kolay yolu seçtim. "Sana patladığım için özür dilerim. Justin beni çok sinirlendiriyor."

Bakışları üzerimde daralıyor. "Tüm söyleyeceğin bu mu?"

Hayır. Söylemek istediğim daha çok şey var. Keşke cesaretim olsaydı.

Yine gururum galip geliyor ve ondan etkilendiğimi itiraf etmek istemeyerek başımı sallıyorum.

Mila başını sallıyor, yüz hatlarını daha da gerginleştiren sinirli bir ifade. "Yani bana davranış şeklin hakkında söyleyecek bir şeyin yok mu? Bana bir parça vermekle ilgili kaba yorumlar yaptığın onca zaman, mavi toplardan ölmek için handjob hakkında... ve o oyunu oynadığımız gece lanet öpücük? Bunların hiçbirini hakkında söyleyecek bir şeyin yok mu?"

Tüm vücudu gergin ve geçen ay yaptıklarım için beni suçladığını duymak içimde bir pişmanlık dalgası yaratıyor. Onu asla incitmek istememiştim.

onunla flört ediyordu. Bu şakalaşmadan hoşlandığını sanıyordum. Bana itiraf ettirdi, "Her şey yolunda sanıyordum."

Kaşları çatıldı ve gözlerinin arasına sert bir ifade yerleşti. "Bu yaptığın çok küstahça, Jase. Sana defalarca durmanı söylemem nasıl oluyor da bana senin adamlarından biriymişim gibi davranılmasından hoşlandığımı izlenimini veriyor?"

Kendimi kontrol edememeye başladım ve kollarımı iki yana açarak, "Tamam, artık flört etmeyeceğim. Tanrım, bu kadar hassas olduğunu bilseydim hiç başlamazdım."

Mila uzun bir süre bana bakıyor ve sonra yeşil gözlerini bir kayıp bakışı karartıyor. Gözlerini kapatıyor ve derin bir nefes çekiyor. Bakışları tekrar üzerimde toplandığında, "Daha iyi bilmeliydim" derken sesi sözcüklerin üzerinde çatlıyor.

"Bu ne anlama geliyor?" Göğsümde bir panik dalgası hissederken sesim keskin çıkıyor. Mila'nın yüzündeki ifade bizimle işi bitmiş gibi görünüyor.

Boş bir kıkırdama sesi çıkarıyor. "Sen her zaman bir oyuncuydun. Fallon'a, Hana'ya ya da Jade'e bu şekilde davranmadığın için canım çok yanıyor. Beni sürekli yıpratıyorsun ve ben bunun nedenini anlamıyorum."

Mila başını sallıyor ve bir sonuca varmış gibi görünüyor. Arkasını dönüp gömme dolaba yönelirken, "Artık bunu yapamam. Şimdilik eve geri taşınacağım. O zaman benim hassas kığımın etrafında olmak zorunda kalmazsın."

Göğsümde bir şeyler kopuyor ve son kontrolümü de kaybediyorum. Öne atılarak omzundan tuttum ve onu arkasını dönmeye zorladım. "Peki, lanet gerçeği mi istiyorsun?" diye homurdandım. Daha da yaklaşıp bağıriyorum: "Seni çekici buluyorum. Bunun arkadaşlığımızı mahvedeceğini biliyorum ama o gemi battığına göre, bunu itiraf edebilirim."

Mila'nın dudakları şaşkınlıkla aralanıyor ve gözleri açılıyor. Ben daha fazla dayanamayana kadar bana bakıyor, sonra fısıldıyor, "Az önce ne dedin sen?"

Hissettiğim öfke yerini az önce itiraf ettiğim şeyin farkına varmaya bırakıyor ve gözlerimi gerçeğe karşı kapatıyorum.

Sikeyim.

Bölüm 6

MILA

Sanki biri kalbime nükleer bir füze atmış gibi hissediyorum.

İçimde titreşen öfke ile Jase'e duyduğum sevgi arasında kaldım.

Neden ulaşamayacağım kadar uzağımda olan bir adama aşık oldum ki, başka bir güneş sisteminde de olabilirdi.

Ve acıtıyor. Hem de çok.

Son bir aydır, sözlerinde gizlediği tüm flört ve imalarla beni acımasızca zorluyordu. Beni hoş geldin balosuna davet eden Jase'di. Benimle açılış dansını yapan oydu. Birlikte olduğumuza dair ipuçları veriyor... ve bunların hepsi çok fazla.

Tüm kalbimle istediğim tek şey buyken alay edilmeyi kaldıramıyorum. Daha fazla dayanamayıp Jase'e sırtımı dönüp dolabıma doğru yürüdüğümde korkak olduğumu anlıyorum. "Bunu daha fazla yapamam. Şimdilik eve geri taşınacağım. O zaman benim hassas kıkıımın etrafında olmak zorunda kalmazsın."

Jase aniden beni tutup kendi etrafında döndürüyor. "Peki, lanet olası gerçeği mi istiyorsun?" diye homurdanıyor, o kadar yakınımaya eğiliyor ki nefesinin yüzümde patladığını hissedebiliyorum, "Senden etkileniyorum. Bunun arkadaşlığımızı mahvedeceğini biliyorum, ama o gemi battığına göre, bunu itiraf edebilirim."

Ne?

Sözlerinin şoku beni bir gelgit dalgası gibi vururken tek yapabildiğim ona bakmak.

Jase benden etkileniyor mu?

Sözleri, ayaklarımın dibinde kanlar içinde yatan kırık kalbimi canlandırıyor ve göğsüme geri gönderiyor.

Jase'in az önce itiraf ettiği şeye inanamayarak fısıldıyorum, "Ne dedin sen?"

Hissettiğim aynı şok onun yüz hatlarında da dalgalanıyor ve sonra gözleri kapanıyor. Kaşları pişmanlıkla çatılmış gibi görüldüğünde nefesimi tutuyorum.

Bana umut verip sonra onu tekrar söküp atma.

Jase bu kadar zalim olamaz.

Gözlerini açtığı anda, altın-kahverengi irisleri sıvı altın gibi görünüyor. Bakışları benden uzaklaşıyor ama hemen geri dönüyor. Kafa karışıklığı çekici yüz hatlarını bozuyor ve kalbimin tekrar sıkışmasına neden oluyor.

"Ben... Ben ne hissettiğimi bilmiyorum," diye kekeliyor Jase, ki bu Jase'e hiç yakışmıyor. O her zaman kendinden emindir. Hayatındaki her şey söz konusu olduğunda kendine aşırı güvenir. Onu kararsız görmek beni endişelendiriyor.

Aramıza biraz mesafe koymak için geriye doğru bir adım atıyorum. Bir duygudan diğerine savruluyormuşum gibi hissediyorum. Nafile umut, ona olan aşkımdan hiçbir şey çıkmayacağına dair ümitsizlikle savaşmaya devam ediyor.

Başımı sallamaya başladım. "Bunu bana yapamazsın, Jase. Bana karşı bir sıcak bir soğuk olmana katlanamıyorum. Bana işkence ediyorsun." Kalbimi ikiye bölen son çatlaktan geri çekilmeye çalışarak bir adım daha atıyorum. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, kelimelerin içimden yırtılarak çıkmasına izin verirken onun tepkisini görmek istemiyorum, "Seni on beş yaşımdan beri seviyorum. Sana söyleyebilmem için okuldan sonra beni alman gerekiyordu ama unuttun. O gün seni başka bir kızla görünce ne kadar aptal olduğumu anladım." Başımı eğiyorum ve gözlerimi açarak yere bakıyorum. "Tam hayatıma devam edebileceğimi düşündüğüm anda, kalbime geri dönüyorsun. Ben nasıl

lanet havucu yüzümün önünde sallandırıp dururken seni unutmam mümkün mü?"

Sonunda sırrımı açıkladığım için pişmanlık ve rahatlamanın garip bir karışımıyla nefes nefese kalıyorum.

Jase'in bana yaklaştığını hissediyorum ve gözlerimi kaldırdığımda elleri yüzümü tutuyor ve sonra ağzı yüzüme çarpıyor.

İlk başta, Jase'in dudaklarını dudaklarımda hissetmenin şoku beni sersemletiyor ve donup kalıyorum.

Ağzı benimkine doğru hareket ettiğinde ve aramızdaki son adımı atıp bedenlerimizi birleştirdiğinde, hain kalbim ve bedenim bana en kötü şekilde ihanet ediyor.

JASE

Duygularım kontrolden çıktı ve sanki biri eline bir sopa alıp Mila ve benim hakkımda bildiğim her şeyi paramparça etmiş gibi hissediyorum.

Onun beni sevdiğini itiraf ettiğini duymak, benim de aynı şeyi hissedip hissetmediğimi öğrenmek için içimi çaresizlikle dolduruyor. Ve bu beni ileri itiyor. Ellerimle yüzünü çerçeveleyorum ve ağzımı onunkine yapıştırıyorum.

Ve hiçbir şey düşündüğüm gibi değil.

Dikkatle planlanmış hayatımkaosdünyasına dönüşüyor. İstedğim cevabı bulmak yerine, daha fazla soruyla baş başa kalıyorum.

Dudaklarım onunkilere değiyor ve vücudu benimkilerin içinde eridiği anda kendimi kaybediyorum.

Dilim ağzının sıcaklığına doğru ilerliyor ve her flörtöz yorumda saklı olan arzu lanet bir cehenneme dönüşüyor.

Kesin olan tek bir şey var: Mila'yı öpmek, şiddetlenen fırtınayı dindiriyor. Ve onun yerine, bir orman yangını içimde yıkım yaratmaya başlıyor.

Daha önce hiç hissetmediğim bir arzuyla doluyum.

Sanki cehennemin kapıları açılmış gibi ve aramızdaki alevlerin yaşama duyduğu katıksız ihtiyacı durdurmak mümkün değil.

Ne oluyor lan?

Mila'ya karşı sınırı aşmamalıydım ama kendime hiç hâkim olamıyorum. Öpücük daha baştan çıkarıcı bir hal alıyor ve ben onun ağzını yalayıp yutmaya başlıyorum, bedenim daha fazlasını talep ediyor. Kontrol edilemeyen arzu kalbimin göğsümde gümbürdemesine neden oluyor.

Kahretsin, onu tatmak kanımın damarlarımda dolaşmasına neden oluyor.

Ellerim kalçalarına iniyor ve onu kendime olabildiğince yaklaştırırken dilim kontrol için onunkiyle savaşıyor.

İsteyerek... hayır, onu daha fazla hissetmeye ihtiyaç duyarak ellerim kıcına doğru kayıyor ve onu sıkıca kavıyorum.

Mila ağzımın içine doğru nefes alıyor ve bu beni çılgına çeviriyor.

Bunu en az benim kadar istiyor.

Isı vücudumda alevleniyor ve ellerimin açgözlülükle onun kıvrımlarını keşfetmesine neden oluyor.

Lanet olsun, Mila'yı çıplak istiyorum. Bu lanet susuzluğumu gidermek istiyorum

Onu.

MILA

Hissettiğim özgürlüğe kapılıyorum. Sonunda Jase'i öpebiliyorum ve duygularımı ifade edebiliyorum, ta ki elleri vücudumda gezinene ve dokunuşuna kadar

daha çılgınca büyür.

Zihnim berraklaşıyor ve buna bir son vermem gerektiğini bilerek kendimi kurtarıyorum ve geriye doğru birkaç adım atıyorum.

Gözlerimiz buluşurken nefeslerimiz şişmiş dudaklarımızdan akıyor.

Sonra az önce olanların şoku beni derinden sarstı ve ellerimi kaldırıp ağzımı kapatarak nefes nefese kaldım.

Oh, Tanrım. şimdi arkadaşlığımızı nasıl kurtaracağım?

Gözlerim Jase'in üzerinde geziniyor ve onun seksin vücut bulmuş hali gibi görünmesinin bir yardımı olmuyor. Bakışlarındaki sıcaklık gözlerini ateşe veriyor ve kararlılığımın uzak bir yankıdan başka bir şeye d n şmemesine neden oluyor.

Ama sonra geriye doğru bir adım atar ve yüzünde bir farkındalık dalgası oluşur. "Lanet olsun." Bir panik parıltısı yüz hatlarını gerginleştirir. "Ben... Ben bunun olmasını istememiştim."

Jase kalbimi acımasızca sökerken göğsümdeki keskin acıya karşı gözlerimi kapatıyorum.

Yüzümdeki acıyı görmüş olmalı ki öne doğru ilerliyor ve elini omzuma koyuyor. "Biraz zamana ihtiyacım var Mila. Az önce olanları anlamaya nereden başlayacağımı bilmiyorum."

Jase sanki onu gafil avlamışım gibi konuşuyor ve bu beni mahvediyor. Ondan uzaklaşarak, "O zaman istediğin kadar zaman ayır, ama sakın bunun için beni suçlamaya kalkma. Beni  pmen için seni ben zorlamadım."

Elini kaldırdı. " yle anlaşılmasını istememiştim. şu anda sadece kafam karışık. İkimizin de olanları sindirmesi gerekiyor."

Hadi canım. Seni sevdiğimi söyledim ve sen beni  pt n.

Jase'in ne kadar sarsıldığını görünce ve benim de biraz yalnız kalmaya ihtiyacım olduğunu bildiğim için başımı sallıyorum. "Git bunu düşün ve her şeyi çözdükten sonra bana nerede durduğumuzu söyle."

Jase bir an tereddüt etti, sonra "Bu aramızda kalabilir mi?" dedi.

Ha, sanki herkese hayatımın en yıkıcı anını anlatacaktım gibi.

Aşkımın Jase tarafından reddedilmesi başıma gelebilecek en kötü şeydi. Kalbimi onun ayaklarına serdiğim gerçeği hakkında bir şey söyleme zahmetine bile girmedim.

"Elbette," diye mırıldandım.

Jase'in odamdan çıkışını izlemek çok zor ve boğazımda bir yumru oluşmasına neden oluyor. Kapı arkasından kapandığında, az önce olan her şey ayaklarımın altındaki zemini yırtıyor ve yere batıyorum.

Hıçkırıklarımı tutamıyorum ve hemen ağzımı kapatıyorum.

Jase'e onu sevdiğimi söyledim ve... hiçbir şey olmadı. Sanki itirafımı bile duymamış gibiydi - daha önce başka bir erkeğe hiç söylemediğim sözler.

Neden? Onu neden seviyorum ki? Bunu hak edecek hiçbir şey yapmadı.

Gençlik hayallerim bir kez daha paramparça olduğu için ağlıyorum. Arkadaşlığımızın yasını tutuyorum çünkü kalbimin derinliklerinde, bu kavgadan asla geri dönemeyeceğimizi biliyorum.

Bölüm 7

JASE

Lanet olsun!

Hiçbir arkadaşımın beni bu halde görmesini istemediğim için arabamın anahtarlarını kaptığım gibi kapıdan dışarı fırlıyorum. Vücudum hala adrenalinin etkisiyle uğulduyor ve merdivenlerden zemin kata iniyorum.

Yataktan çıkıp çıktığımda Hunter'ın "Jase, konuşalım." dediğini duydum.

Sadece "Görüşürüz" diye bağırarak kadar duraklıyorum. Arabama ulaştığımda, kapıyı çekip açarken ellerimin titrediğini fark ediyorum.

Motoru çalıştırıp gaza bastığımda ve lastikler dönmeye başladığında düşüncelerimin zihnime hücum etmesini engelliyorum. Telefonum çalmaya başladığında daha yola çıkmamıştım bile. Cihazı cebimden çıkarıyorum ve arka koltuğa atmadan önce kapatıyorum.

Kaza yapmadan araba kullanmayı nasıl başardığımı bilmiyorum ama sonunda büyükbabamın evine yanaşıyorum. Arabayı kapatıyorum, bedenim koltuğa yaslanıyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Ve sonra işkence başlıyor. Mila'yı öpmenin nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum.

Yüzünde gördüğüm yıkım ciğerlerimdeki havayı söndürdü.

Tanrım, ben ne yaptım?

Arkadaşlığımızı mahvettim.

Pencereye bir tıkırtı geliyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Büyükbabam kapıyı açıyor ve bana sorgulayan bir bakış atıyor. "Neden arabada oturuyorsun?"

Dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım, sonra da "Başım ağrıyor" diye yalan söyledim.

Keskin bakışları yüzümü tarıyor, sonra mırıldanıyor, "Sen öyle diyorsan. Hadi içeri girelim."

Büyükbabama yalan söylemek imkânsızdı ve bunu bilmem gerekirdi. "Beklenmedik bir şeyle uğraşıyorum..." diye itiraf etmeden önce oturma odasına girene kadar bekledim.

Satranç tahtasının arkasına oturmam için eliyle işaret ediyor. On üç yaşımdan beri bu bizim olayımız.

"Sanırım biraz tavsiyeye ihtiyacın var?" diye soruyor ilk hamlesini yaparken. Satranç taşlarına bakıyorum ve bir piyonu hareket ettiriyorum. "Evet, efendim."

Ben nereden başlayacağımı bulmaya çalışırken sessizce oynamaya devam ediyoruz. "Bir kız var."

Büyükbaba bir kıkırdama çıkarır. "Her zaman öyle değil midir?"

Ağzımın kenarı seğiriyor ve başımı sallıyorum. "O farklı."

"Oh?" Piyonlarımdan birini alıyor. "Nasıl yani?"

Gözlerim ona takılmadan önce lüks odanın içinde geziniyor. "Beni sevdiğini söyledi."

Kaşlarından biri hafifçe kalkıyor. "Kadınların bana kaç kez beni sevdiklerini söylediklerini anlatamam. Dikkatli ol, Jase. Öyle olduğunu söylemiyorum ama kız senin soyadını ve servetini daha çok seviyor olabilir."

"Mila West," diye adını ağzımdan kaçırdım.

Büyükbabamın dikkati oyundan ayrılıyor ve gözleri sert bir şekilde bana odaklanıyor. "Babası bir ortak, Jase."

"Biliyorum."

Sandalyede arkasına yaslanıyor, bakışları yüzümden hiç ayrılmıyor ve bana itiraf ettiriyor, "Onun hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum. Çok iyi arkadaşlık ve bugün her şey cehenneme döndü."

Büyükbabam ayağa kalkıyor ve ikimize de birer bardak viski doldurmaya gidiyor. Bana bir tane uzatıyor ve "Sana bir hikâye anlatmamın sakıncası var mı?" diye sormadan önce tekrar oturuyor.

Sandalyeme yaslanıyorum ve dikkatimi veriyorum çünkü bana anlattığı her hikâye bir ders niteliğindeydi.

"Büyükannenle evliyken harika bir kadına aşık oldum."

Dudaklarım seğiriyor çünkü bu hikâyeyi biliyorum. Üvey büyükanmemle nasıl tanıştığı hakkında.

"Tanrım, bana cehennemi yaşattı," diye nefes alıyor sadece Stephanie'den bahsederken yüzünde beliren şefkatli bir gülümsemeyle. "Her fırsatta benimle savaştı. Clare'den boşandıktan sonra bile Stephanie beni kabul etmedi."

"Böldüğüm için özür dilerim," diyorum kollarımı dizlerime dayayarak, "ama bunun Mila ve benimle ne ilgisi var?"

"Stephanie CRC Holding'in kalbidir, Jase. Eğer aramızda bir şeyler ters gitseydi, bu şirket için büyük bir risk olurdu. Her türlü ticari sırrı biliyor."

Böyle bir şeyi itiraf etmesi çok büyük bir şey. Warren Reyes Amerika'nın en güçlü adamı ve kişisel asistanıyla birlikte olma riskini aldı. Stephanie hala şirkette, şimdi babamın asistanı olarak hizmet veriyor.

Büyükbabam içkisinden bir yudum alırken kaşlarını kaldırıp bana bakıyor. "Şimdi dikkatinizi çektiğime göre." Bardağı masanın üzerine bırakıyor. "Mila West, ailesinin ve muhtemelen Indie Ink'in diğer üyelerinin hisselerini kaybetme riskine değer mi?"

Sorusu kafamdaki diğer soruların arasında gidip gelirken yavaşça göz kırpyorum. "Bilmiyorum. Aramızdaki bu şeyin arkadaşlığımızı riske atmaya değip değmeyeceğini bile bilmiyorum... ya da ondan geriye ne kaldığını."

"Ve kız hakkında ne hissettiğini bilmiyor musun?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Tabii ki, onu bir arkadaş gibi seviyorum. O benim hayatımın büyük bir parçası oldu."

"Ama?"

"Ama... Birini gerçekten sevdiğinizi nasıl anlarsınız?"

Büyükbaba nefes almadan cevap veriyor: "Onlar için her şeyi riske atmaya hazırsın. Sana köprüleri yakmamaya dikkat etmen konusunda ne öğrettiğini hatırlıyor musun?"

Başımı sallıyorum, içimi elimde unutuyorum.

"West'ler yakılacak bir köprüdür, evlat."

"Biliyorum, efendim."

Sandalyede öne doğru oturur. "Ama Bayan West'in sevgisine karşılık veremezseniz ve o da bunu size karşı kullanırsa, sizin için onların işini kaybetme fedakârlığını yapmaya hazırım."

Sözleri içime işlerken tavana bakıyorum. Seni seviyorum sözlerini çok sık söylemiyor ama her fırsatta bunu gösteriyor.

Karmakarışık duygularımı gözden geçiriyorum ve sonra itiraf ediyorum: "Yine de onu kaybetmek istemiyorum. Arkadaştan öte olamayacaksam ne yapacağım?"

"O zaman sen de onun en iyi arkadaşı ol. Sana verdiği sevgiye saygı duy. Sana değer veriyor olması arkadaşlığınızın bittiği anlamına gelmez evlat."

Susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi tavsiyesini içime çekerek başımı sallıyorum.

"Stephanie ile birlikte olabilmem için on dokuz yıl geçmesi gerekti. Bir kez olsun ona kendini eksik hissettirmedim. Sadece Bayan West'e muhteşem bir kadın olduğu için saygı duyun. Eğer durum böyle olmasaydı karşımda oturuyor olmazdınız."

Başımı sallarken dikkatim satranç tahtasına dönüyor. "Haklısınız. Tavsiyeniz için teşekkür ederim efendim. Dostluğumuzu kurtarmak için elimden geleni yapacağım."

Öne doğru kayar ve ellerini birbirine vurur. "Güzel, güzel. Bunu da hallettiğimize göre artık seni tekrar dövmenin keyfini çıkarabilirim."

Tahtadaki taşları hareket ettirmeye devam ederken, Mila ile arkadaşlığımdan geriye kalanları kurtarabilmek için bir an önce bir sonuca varmam gerektiğini bilerek, içimdeki duyguları eleyip geçmeye çalışıyorum.

MILA

Hüngür hüngür ağladıktan sonra duşa girdim ve şimdi kendimi okul ödevlerimle meşgul ediyorum.

Kapım çalındı ve Jade olduğunu düşünerek seslendim, "Gel içeri."

Başımı kaldırmadan önce meşgul olduğum cümleyi yazmayı bitiriyorum ve Gözleri Jase'inkilerle birleşiyor.

Bastırmayı başardığım tüm duygular tekrar yüzeye çıkıyor ve derin bir nefes alıyorum.

Kapıyı kapatıyor ama daha fazla yaklaşmıyor. Yüzünde nadir görülen ciddi bir ifade var ve bunun iyi bir şey ifade etmediğini biliyorum.

"Bir şeyi fark edecek kadar kafamı boşaltmayı başardım," diye başlıyor. Sanki bir toplantı yapıyormuşuz gibi. Arkadaşlık sıcaklığı yok. Sonra devam ediyor: "Arkadaşlığınız benim için çok şey ifade ediyor ama..."

Annem bir keresinde bana ama'dan önce gelen her şeyin anlamsız olduğunu söylemişti ve ben de kendimi olacaklara hazırlamaya çalışıyorum.

"Aramızda daha fazlası olup olamayacağını öğrenmek için bunu riske atmaya istekli miyim bilmiyorum."

Beklediğim cümle bu değildi.

Arkadaşlığımızın onarılamaz olduğuna dair bir şeyler bekliyordum. Tuttuğum nefesi dışarı verdim. Jase ile aynı fikirde olduğumdan emin olmak için, "Yani sadece arkadaş olarak kalmayı mı tercih ediyorsun?" diyorum.

"Evet." Sonra yüzünde bir kararsızlık ifadesi beliriyor ve ekliyor: "Sana karşı hissettiklerimin sadece arkadaşlık olmadığından emin olmalıyım Mila. Nasıl hissettiğimi bilmeden seninle bir ilişkiye başlayamam."

"Anlıyorum." Yataktan kalktım ve "Verilen hasarı nasıl onaracağız?" diye sordum.

"Kulağa doğru gelmiyor..." bir parmağını kaldırıyor ve bana yaklaşılmaya başlıyor. Birkaç adım ötede durdu ve devam etti: "Ama beni sevdiğin için teşekkür ederim."

Oh, Tanrım.

Öldür beni

şimdi.

Yüzümdeki utancı görmüş olmalı ki öne atılıp elimi tutuyor. Elimi iki elinin arasında tutarak kendini düzeltti: "Öyle demek istemedim. Siktir." Düşüncelerini toparlamak için bir an bekliyor ve sonra şöyle diyor: "Bunun benim için anlamı çok büyük Mila. İstemedenden de olsa seni incitmemek için senin yanında kendime dikkat edeceğimi bilmeni istiyorum. Sevgini asla hafife almayacağım ve... sadece kendi duygularımı anlamak için zamana ihtiyacım var çünkü..." garip bir yüz ifadesi takınıyor, "aramızda bariz bir çekim var. Bunu inkâr etmeyeceğim ama bunun grubumuzu ikiye bölmesini de istemiyorum."

Söylediği her şey mantıklı geliyor ve göğsüm hayal kırıklığıyla dolu olsa da Jase'in haklı olduğu gerçeğiyle yüzleşmek zorundayım.

Eğer o da beni sevmezse bu risk çok büyük. Ya her şey ya da sadece arkadaşlık.

"O zaman flört etmeden arkadaş olmaya geri dönelim," diye teklif ediyorum.

"Bu harika olur." Bir an tereddüt eder, sonra "Sana sarılabilir miyim?" diye sorar.

Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Tabii ki, aptal. Şimdi benim yanımda garip davranmaya başlama."

Kolları beni sardığında, hayal kırıklığı gözyaşlarımı tutmakta zorlanıyorum ama bir şekilde başarıyorum.

En azından onu kaybetmedin. Şükret Mila.

Bir anlığına, Jase'e olan sevgimi kalbimin en derin yerine geri çekmeye zorlarken, kendime ona sarılmak için izin veriyorum.

Kollarını bana doluyor ve fısıldıyor: "Daha önce kontrolümü kaybettiğim için özür dilerim."

Sertçe yutkunarak omzuna doğru başımı sallıyorum.

"Ve sana değer veriyorum. Sen benim en sevdiğim insanlardan birisin."

Tekrar başımı sallıyorum ve dudaklarımı birbirine bastırarak burnumdan derin bir nefes alıyorum.

Tanrım, bu düşündüğümden çok daha fazla acıtıyor.

Jase geri çekildi ve gözleri yüzümü taradı, sonra sordu, "Yemeğe gitmek ister misin? Daha önce yemedin çünkü ben bir pisliktim."

Bir hava patlaması yaşıyorum ve kıkırdamam umutsuzca geliyor. Başımı sallayarak dizüstü bilgisayarımı gösteriyorum. "Bitirmem gereken bir iş var."

"Tamam." Yine tereddüt ediyor ama sonra arkasını dönüp odamdan çıkıyor.

Neden kalbimi de yanında götürmek zorundaydı?

Bölüm 8

JASE

Mila ile konuşmuş olmama rağmen, her şey epik bir karmaşa gibi hissettirmeye devam ediyor.

Patlamanın üzerinden üç gün geçti ve duygularımı netleştirmenin yakınından bile geçmiyorum. Mila'ya karşı hissettiğim çekimi inkâr edemem ama lanet olsun, bu yeterli değil.

"Onu seviyor musun?" diye fısıldıyor kalbim.

"Her şeyi riske atmaya değmez," diye uyarıyor zihnim.

Bir an için gözlerimi kapatıyorum ve soruyu bir kez daha zihnimin en uzak köşesine itiyorum.

Kahretsin, bu çok zor.

"İyi misin?" Hunter soruyor ve gözlerim ona kayıyor.

Televizyonda Jeopardy izliyor ve kazanan üzerine bahse giriyor olmamız gerekiyordu ama bir ara aklım Mila'ya döndü.

Cevap vermeden önce boğazımı temizliyorum, "Evet, sadece yorgunum."

Neyse ki dün gece dışarı çıktığımız ve ancak sabahın erken saatlerinde dönebildiğimiz için bu inandırıcı bir yalan.

Mila ilk kez bizimle gelmedi çünkü hafta sonunu ailesinin yanında geçirdi.

Ve henüz dönmedi.

Kalktım, uzandım ve dedim ki, "Ben yatmaya gidiyorum. Yarın görüşürüz."

Hunter "İyi geceler," diye cevap veriyor ve sonra Jade'e uzanıyor, Jade onun yanında uyuyor, böylece onu yatağına taşıyabiliyor.

Koridorda yürürken Mila'nın odasına bakıyorum ve orada olmaması beni rahatsız ediyor.

Genellikle, ne zaman evde olacağını öğrenmek için ona mesaj atmaktan çekinmezdim.

Lanet olsun, bunu yaparken kendimi rahat hissedeceğim bir noktaya geri dönebilecek miyiz?

Odama girip kapıyı kapattıktan sonra tişörtümü çıkarıp yatağıma uzanıyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve kişisel alanımın mahremiyetinde düşüncelerimin Mila'ya dönmesine izin veriyorum.

"Onlar için her şeyi riske atmaya hazırsın. Büyükbabamın sözleri zihnimde yankılanıyor.

Öyle miyim?

Tanrım, bu cevaplamaı imkansız bir soru. CRC Holdings'i herhangi biri için riske atabilir miyim bilmiyorum. Bu, ailemi ve en yakın arkadaşlarımı hayal kırıklığına uğratmak anlamına gelecek.

Sikeyim.

Küçük kız kardeşim Carla ve kuzenlerimin geleceğini düşünüyorum. Ayrıca Hana, Hunter ve onun kız kardeşı Aria var. Bir sonraki CEO olmanın baskısı üzerimde o kadar ağır ki nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

Ama bir şekilde büyükbabam ve babam görevlerini iyi bir şekilde yerine getirmeyi başardılar ve sevdikleri kadınlarla birlikte oldular.

Mila'yı arkadaş çevremden ayırmak çok zor. Herhangi biri için gözümü kırpmadan ölebilirim ve evet, her birini seviyorum... ama...

Bir arkadaşını sevmekle hayatının geri kalanını birlikte geçirmek istediğın kadını sevmek arasında ne fark var? Çünkü Mila ile bir ilişkiye başlamam için böyle bir sevgi gerekiyor. Daha azı değil.

O rastgele çıkabileceğim bir kız değil. Ailelerimiz arasındaki iş bağları yüzünden değil.

Lanet yastığı yumrukluyorum ve yan dönüyorum. Biraz uyuyabilmek için zihnimin kapanmasını istiyorum ama sorular dönüp duruyor ve duygular dikkat çekmek için dırdır edip duruyor.

Mila çok güzel. Zeki ve şımarıklığı her şeydir.

Öyle mi? Ama...

Her fırsatta benimle mücadele ediyor ve ben de bu mücadeleyi seviyorum.

Ve? Bu yeterli mi?

Lanet olsun, içimde garip bir tango varmış gibi hissediyorum. Bir adım ileri, iki adım geri.

Evet, arkadaşlarımdan herhangi biri için ölürüm, bu yüzden bunu bir ölçü olarak kullanamam. Bir arkadaş sevmek ile aşık olmak arasındaki farkı bulmaya çalışırken sinirli bir hırıltı çıkarıyorum.

Cazibe kesinlikle var, ancak tek fark bu olamaz.

Değil mi?

Daha eve gelmedi mi?

Kalkıp kontrol etmeye gidiyorum ve hala kapısının açık olduğunu ve ondan hiçbir iz olmadığını görünce endişelenmeye başlıyorum.

Sikerim böyle işi.

Odama dönüyorum ve telefonumu alıp bir mesaj yazıyorum.

Jase: İyi misin? Bu gece evde olacak mısın?

Telefona bakıp duruyorum ve dakikalar ilerledikçe, her an okuyabileceğini umarak ekrana dokunmaya devam ediyorum.

Sonunda okuduğunu gösterdiğinde derin bir nefes aldım.

Teşekkürler.

Ve sonra yazdığını gösteriyor.

Bu gece kalıyorum. İlk dersim 11'den önce değil. Jade'e söyledim.

Beni neden rahatsız ettiğini merak ederek mesaja bakıyorum.

Çünkü endişeliydin.

Artık iyi olduğunu bildiğim için telefonumu yatağın kenarına fırlatıyorum ve tavana bakmaya devam ediyorum.

Kalkıp bir şişe su almak için mutfaka gidene kadar uyku benden kaçmaya devam ediyor.

Yarısını içiyorum ve odama dönerken Mila'nın evinin önünde duruyorum.

Bu gece geri gelmeyeceğini bildiğimden, özel alanına girip kapıyı arkamdan kapatıyorum. Işığı kapalı bırakarak yatağına oturuyorum ve elimdeki yarısı dolu şişenin gölgesine bakıyorum.

Onu özliyorsun.

Evet ama üç günlüğüne yok olsalar arkadaşlarımı özlerdim. Değil mi?

Hunter'ı kesinlikle özlerdim. Fallon ve Hana'yı da. Kao ve Noah'ı bile özlerdim.

Düşüncelerim Jade'e takılıp kaldı.

Bu hafta sonu burada olmasaydı fark eder miydin?

Eminim fark ederdim ama Hunter'ın kız arkadaşı olduğu için onu özlemezdim. Bu garip olurdu.

Bir süre önce, Hunter ve Jade kavga ederken, Jade'i kontrol etmeye zahmet etmedim. Hunter'a odaklanmıştım.

Jade ve Mila arasındaki farklara odaklandığımda içimdeki her şey durulmaya başlıyor.

Hay sikeyim. Bu olabilir mi?

Jade'i öptüğümü hayal etmeye çalışıyorum ve anında garip bir surat ifadesi takınıyorum. Tanrım, hayır. Asla. Sadece düşüncesi bile beni travmatize etmeye yetiyor.

Ayrıca Hunter bunu düşündüğümü bilse canıma okurdu.

"Git de uyu Jase," diye homurdanıyorum kendi kendime. Kalkıp Mila'nın odasından çıkıyorum ve kendi odama dönüyorum. Yatağa uzanıp rahat bir pozisyon bulmaya çalışırken bir inilti çıkarıyorum.

MILA

Dersime geç kaldım, çimlerin üzerinden koşarak geçtim. Konferans salonuna girdim ve ilk boş koltuğa çöktüm. Kahretsin, çok yakındı. Uyuyakaldığım için hak ettim.

Jase'in sana gönderdiği mesajı düşünerek gecenin yarısını uyanık geçirmen senin suçun değil.

İçimi çekiyorum ve dizüstü bilgisayarımı çantamdan çıkarıyorum. Ders başlarken ona odaklanmaya çalışıyorum ama düşüncelerim Jase'in artık onu sevdiğimi bildiği gerçeğine geri dönüyor.

Koca ağzımı kapalı tutmalıydım.

Hafta sonunu ailemle geçirdim çünkü her şeyi sindirmek için zamana ihtiyacım vardı. Yine de hiç yardımcı olmadı.

Jase ile işleri berbat ettiğim için üzölmek ve sırrımı bildiği için utançtan ölmek arasında gidip geliyorum.

Arkadaşlarımlın Jase ve benim aramdaki kavga hakkında konuşmak isteyeceklerini bildiğim için Jade, Fallon ve Hana'dan da kaçıyorum. En azından restoranda gördükleri kısmı.

Düşüncelerim hayatımlın içine düştüğü karmaşanın etrafında dönmeye devam ediyor ve Jade omzuma dokunana kadar dersin bittiğini bile fark etmiyorum. "Hey, kilometrelerce uzaktaymışsın gibi görünüyorsun. Neyin var?"

Çantamı tekrar hazırlıyorum ve kalkıp omuz silkiyorum. "Sadece yorgunum. Dün gece pek iyi uyuyamadım ve bu sabah da tamamen uyuyakalmışım."

Oditoryumdan çıktık ve bir sonraki dersimize bir saat kala, "Daha yemek yemedim mi? Benimle bir şeyler yemek ister misin?"

"Elbette."

Fallon bize yetişiyor ve bana sorgulayan bir bakış fırlatıyor. "İyi misin?"

"Evet." Arkadaşlarıma genişçe gülümsüyorum. "Sadece yorgunum. Erken yatacağım ama şu anda yemeğe ihtiyacım var."

Çimenlikte yürürken Jase'in tanıdık kahkahasını duyuyorum ve kafamı ona doğru çeviriyorum. Jessica ve arkadaşlarıyla birlikte duruyordu. Jessica neredeyse onun koluna asılmış durumda ve ben hızla bakışlarımı başka yöne çeviriyorum.

Jessica'nın kıkırdadığını duyuyorum ve sonra soruyor: "Benimle bu Cuma Nate'in partisine gelir misin?"

Cevabını duymak istemediğim için daha hızlı yürüyorum. Jase'in kiminle çıktığının benimle bir ilgisi yok.

"Mila!" Justin bana yetişiyor ve gülümsüyor. "Geçen hafta sonu seni kampüste göremedim."

"Eve gittim."

Yanımda durdu ve "Restorana mı gidiyorsun?" diye sordu.

Gözlerim yüzüne gidiyor, bir sonraki sorusunun ne olacağını biliyorum. Zavallı adam geçen hafta gerçekten çok çabaladı.

Belki de ona bir şans vermeliyim?

Sorusuna başımı sallayarak cevap veriyorum. "Evet. Açlıktan ölüyorum."

"Şu anda biriyle çıkmadığını söylediğini biliyorum ama benimle yemek yemeyi düşünür müsün?"

Kaybedecek neyim var ki?

"Elbette." Bakışlarımı Fallon ve Jade'e çeviriyorum, ikisi de bana kocaman gözlerle bakıyor. "Bugün sizinle öğle yemeği yemesem sorun olmaz değil mi?"

"Hayır." Fallon'un cevabı dudaklarından dökülür.

Jade başını sallıyor, gözleri Justin ve benim aramda gidip geliyor, sonra da "Kuzenime bulaşma, yoksa kışına tekmeyi yersin" diyor.

Justin bir kahkaha patlatır. "Sadece öğle yemeği, Jade."

"Evet." Fallon onu çekip uzaklaştıran kadar ona uyarıcı bir bakış atmaya devam eder.

Justin'le birlikte restorana girerken, rastgele bir açık masayı işaret ediyorum. "Oraya oturmak ister misin?"

"Elbette." Benim için bir sandalye çekti ve ben oturduktan sonra yanıma oturdu. "Ailenle geçirdiğin hafta sonu nasıldı?"

Gülümsüyorum çünkü onlarla vakit geçirmeyi seviyorum. "Güzel. Annemle maniküre gitmeliyim."

Justin'in gözleri ellerime kayıyor ve ben de görmesi için ellerimi uzatıyorum. "Siyah tırnaklar. Sana çok yakışıyor."

"Teşekkürler." Burnumu kırıstırıyorum. "Hoşuma gitti."

Justin bana bir menü uzatıyor, sonra bir tanesine göz atıyor. "Özel bir şey yemek ister misin?"

Seçime bakmadan, "Gurme tavuklu sandviç alacağım" diye cevap veriyorum.

"Kulağa hoş geliyor aslında." Garsona işaret edip siparişimizi verdikten sonra bana bakıyor. "İçecek bir şey var mı?"

"Bir kola lütfen."

Garson gittiğinde, Justin dikkatini tekrar bana çevirdi. "Neden çıkmadığınızı sormamın sakıncası var mı?"

Gözlerim Fallon ve Jade'in oturduğu masaya kayıyor ve bakışlarım Jase'inkilerle çarpışıyor. Kızgın görünüyor ve bana sadece bir an bakıyor.

Gözleri benden uzaklaşmadan önce bir an daha.

Justin'e bir cevap borçlu olarak, "Derslerime odaklanmak istiyorum" diyorum.

Omzunu benimkine dayıyor ve gülümsüyor. "Evet, ama eğlenmek için de zaman ayırmalısın."

"Sanırım," diye cevap veriyorum.

Bu sefer birinin bana baktığını hissediyorum ve onun Jase olduğunu biliyorum. Gözlerim ona kayıyor ve durması için onu uyaran bir bakış atıyorum. Başını sallıyor ve kalkıp restorandan ayrılıyor.

Onun sorunu ne?

Justin omzunun üzerinden bakar. "Neye bakıyorsun sen?"

"Hiçbir şey." Ona odaklanarak soruyorum: "Hafta sonun nasıldı? Eğlenceli bir şeyler yaptın mı?"

"Cumartesi günü Studio 9'a gittik. Jase'i ve grubun geri kalanını orada gördüm."

"Evet, Jade bana gittiklerini söyledi."

"Şimdi Hunter'la çıkıyor, değil mi?"

"Evet."

Justin bir kıkırdama çıkarır. "Jase yakın zamanda yuva kuracak gibi görünmüyor."

Gülümseme yüzümden düşüyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

Justin omuz silkiyor. "Çok sıkı parti yapıyordu. Etrafında bir sürü kız vardı."

Kulağa boş gelen bir kıkırdama çıkardım. "Bu yeni bir şey değil."

Ve hala çok acıyor.

Yemeğimiz geliyor ve Jase ile aramız açıldığından beri iştahım yerinde olmasa da sandviçin yarısını yemeye odaklanıyorum.

Bölüm 9

JASE

Pazartesi günü Mila'yı Justin'le öğle yemeği yerken gördüğümde beri dışı ağrıyan bir ayı gibi dolaşıyorum. Çok uzun bir hafta oldu ve yarınki sınav başıma bela olduğu için çalışamadım.

Son dersimden sonra süite girdiğimde, Hunter'ın gözleri mutfakta kahve yaptığı yerden bana bakıyor.

"Sorun nedir?"

"Her şey," diye çıkışıyorum.

Yanına gidip tezgâha yaslanıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum.

Hunter bana bir kaşını kaldırıyor. "Geçen haftadan beri içini kemiren şeyin ne olduğunu sonunda bana söyleyecek misin?"

İçimi çektim ve "Mila'yla kavga ettim" diye itiraf ettim.

Hunter karamel sıvısını karıştırmayı bitiriyor, sonra karşımdaki tezgâha yaslanıyor ve "Biliyorum. Bana ne hakkında olduğunu söylemek ister misin?"

Gözlerim en iyi arkadaşıma kilitlendi. "Tüm bu flörtleşmeler yüzünden üzgündü ve sonra onu öptüm."

Hunter az önce içtiği yudumda boğuluyor ve ben ilerliyorum. Sırtını sıvazlayarak yanında duruyorum ve açıklıyorum: "Aramızda bir kıvılcım var ama kahretsin, büyükbabamla konuştuktan sonra onunla bir şey başlatmak konusunda daha da isteksizim. Mila'nın babasını kızdırma riskini göze alamam."

Hunter boğazını temizlerken bana bakıyor. "Onu önemsiyor musun?"

Ona "bana aptalca bir soru sorma" der gibi bakıyorum. "Tabii ki."

"Hayır, demek istediğim, ona aşık mısın, yoksa bir arkadaş olarak mı değer veriyorsun?"

Milyon dolarlık soru.

Ya da benim durumumda milyarlar.

"Hâlâ bunu anlamaya çalışıyorum."

Hunter başını sallayıp kahvesinden bir yudum aldıktan sonra "Ya Mila?" diye sordu.

Başımı sallıyorum. Birbirimizden sır saklamıyor olsak da Hunter'a beni sevdiğini söyleyerek Mila'nın güvenine ihanet edecek değilim. Bu onunla benim aramda. Onun yerine, "Karşılıklı bir çekim var." diyorum.

"Ama harekete geçmeyeceksin, değil mi?" Hunter'ın bakışları üzerimde keskinleşiyor.

"Şu anda değil. Önce onun hakkında ne hissettiğimi anlamam gerekiyor. Mila'nın duygularıyla oynamayacağım."

"Güzel, çünkü kuzenine bulaşırsan Jade'in kışına tekme basmasına engel olamayacağım."

Kaşlarımı çatıyorum ve "Jade'i onunla arkadaşlığını riske atacak kadar sevdiğini nereden biliyordun?" diye soruyorum.

"Bizim arkadaşlığımız sen ve Mila'nınki gibi değildi."

Ona bir bakış attım. "Yine de nereden biliyorsun?"

"Sadece biliyordum," diye cevaplıyor Hunter. Kahvesine bakıyor ve ekliyor: "Ondan vazgeçemezdim ya da onu kaybedemezdim. Sanırım o zaman fark ettim. Jade'in hayatımda olmaması bir seçenek değil."

"Evet ama sen de bensiz ölürsün," diye itiraz ediyorum.

Hunter bir kahkaha attı. "Siktiğimin kibirli götü." Elini omzuma koyuyor. "Jade'le durum farklı. Seni çıplak görmek istemediğime eminim."

Elini ittim. "Böyle şeylerin şakasını bile yapma."

"Tamam, ciddi, yine de," Hunter önümde durup bakışlarını benimkilere kilitliyor, "Onu düşünmeden bir gün bile geçiremediğinde onun doğru kişi olduğunu anlayacaksın. O herkesten daha önemli biri." Bana sırtlıyor. "Evet, sen iki numaraya indirildin."

"Siktir git." Bir kahkaha attıktan sonra, "Yine de anlıyorum," diyorum. Hunter'a minnettar bir gülümseme verdim. "Gidip ders çalışmam lazım, yoksa yarınki sınavdan kalacağım."

"Yarın Nate'in partisi için hâlâ Studio 9'a gidiyor muyuz?" Hunter arkamdan sesleniyor.

"Evet." Odama giriyorum ve dizüstü bilgisayarımın başına geçiyorum. Çalışmalarımı okumaya başlıyorum ama birkaç saniyede bir düşüncelerim dağılıyor ve kendimi Hunter'ın söylediklerini düşünürken yakalıyorum.

Onu düşünmeden bir gün bile geçiremediğinizde onun aradığınız kişi olduğunu anlarsınız. O herkesten daha önemli olan kişidir.

Mila'nın yirmi dört-yedi gündür aklımda olduğu kesin. Hunter'dan daha mı önemli?

Onun hayatımın bir parçası olmadığını hayal edebiliyor muyum?

Başımı sallıyorum ve dizüstü bilgisayarımın ekranına odaklanıyorum. Düşüncelerim dikkatimi dağıtmadan önce sadece birkaç dakika idare edebiliyorum.

Lanet olsun, bu gidişle başarısız olacağım.

Odaklan, Jase.

Otuz dakika daha çalışma materyalleriyle boğuştuğuktan sonra, başımı arkaya attım ve hayal kırıklığına uğramış bir inilti çıkardım.

Mila'yı aklımdan çıkaramıyorum ve bu beni deli ediyor. Pazartesi günü onu Justin'le görmek beni neredeyse çıldırtıyordu.

Bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz, değil mi?

Mila'ya karşı dostane duygulardan daha fazlasını hissettiğimi itiraf ederken gözlerimi kapatıyorum.

Çok daha fazlası.

Gerçeği kabullenmek için kendime izin verdiğimde kalbim daha hızlı atmaya başlıyor.

Ne olmuş yani? Bu konuda ne yapacaksın?

MILA

Bu hafta çok yorucu geçti ve açıkçası yorganımın altına girip uyumak istiyorum ama bunun yerine Jade ile birlikte Nate'in partisine katılmak için hazırlanıyoruz.

Jase'i pek görmedim ve bu biraz yardımcı oldu. Etrafta yumurta kabuklarıyla dolaşmak zorunda hissetmiyorum.

"Düşünceleriniz için bir peni," diyor Jade yanımdan geçip dudak parlatıcısına uzanırken.

"Sadece yorgunum."

"Son zamanlarda çok yoruldun. Her şey yolunda mı?"

Güvenecek birine ihtiyacım vardı, "Jase'e onu sevdiğimi söyledim" diye itiraf ettim.

Jade'in yüzünde şok dalgaları. "Bu ne zaman oldu? Ne dedi o?"

"Geçen hafta ve sadece arkadaş olarak kalmaya devam ediyoruz," diyerek kuzenime kısa bir açıklama yapıyorum.

Jade yatağıma oturdu. "Sen iyi misin?"

Omuz silkiyorum. "Keşke ona hiç söylememiş olsaydım, ama olan oldu, bu yüzden hayatıma devam etmeliyim." "Justin'le mi?"

Başımı salladım. "Hayır, o sadece bir arkadaş. Biriyle çıkmak için acelem yok."

Jade başını sallar ve botlarını giymeye başlar.

Fallon odama giriyor ve elindeki elbiseyi görür görmez başımı sallamaya başlıyorum.

Fallon, "Lütfen, elbise giyen tek kişi olmak istemiyorum," diye yalvarır.

Fallon'a asla hayır diyemem ve ayağa kalkarak siyah elbiseyi ondan alırım. "Senin için yaptığım şeyler."

"Çünkü beni seviyorsun," diye takılıyor.

"Evet, bunu bildiğin sürece." Giyeceğim kot pantolon ve tişörtü çıkarıp elbiseyi giyiyorum. Dar ve neredeyse kıvrımlarımla bütünleşiyor.

Fallon'un gözleri üzerimde gezindi, sonra odadan çıktı. Birkaç saniye sonra elinde bir çift topuklu ayakkabıyla geri döndü. "Bir kıyafeti tamamlamak için bir çift Louboutin gibisi yoktur."

Topukluları alırken ona sırtıyorum ve onlara adım atarken Fallon bana onaylayan bir bakış atıyor. "Buradaki işim bitti."

Çantamı almaya giderken kıkırdıyorum. Telefonumu içine yerleştirip Jade'e dönüyorum. "Hazır mısın?"

Aceleyle tuvalet masama gidip bir şişe parfüm alıyor, sonra geri gelip bana uzatıyor. "Demek sen de çok güzel kokuyorsun."

Üzerine biraz sıkıyorum ve şişeyi masaya geri koyuyorum.

"Gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?" Jase süitin önünden bağılıyor. Jade gözlerini devirir. "Hadi gidelim."

Çantamdan telefonumu çıkarıyorum ve onun arkasından giderken bir şeylere bakıyormuş gibi yapıyorum. Sineye çekip hiçbir şey olmamış gibi davranmalıyım ama bu yine de çok zor, bu yüzden bunun yerine Jase'den kaçmanın yollarını buluyorum.

Süitten çıkıyoruz ve bir el belime yerleştiğinde, Noah ya da Kao olduğunu düşünerek başımı kaldırıyorum ama Jase ile göz göze geldiğimde anında telaşlanıyorum.

"Sadece çok güzel göründüğünü söylemek istedim."

İlk aklıma gelen Jase'in asla arkada yürümediği, her zaman Hunter, Fallon ve Hana ile birlikte önde yürüdüğü oldu. Bu onların her zaman yaptığı bir şey.

"Ah... teşekkürler."

Neyse ki asansörü beklemek zorunda kalmıyoruz ve hepimiz içeri doluşuyoruz. Ben Jase'in yanında sıkışıp kaldım ve sol yanımla onunkine yapışık bir şekilde durduğum için aşağı inmek işkence gibi geliyor.

Derin nefes al, Mila.

Kapalı alandan çıktığımızda Kao ve Noah ile birlikte geride kalıyorum. Kuzenime bakarak soruyorum: "Nerelerdeydin? Seni pek göremedim."

Noah cevap verirken sırıtıyor, "Kıçımı yırtarak çalışıyorum."

Yurttan çıktık ve ben bir kahkaha patlattım. "İkimiz de bunun bir yalan olduğunu biliyoruz. O lanet yüksek IQ'nla ders çalışmak zorunda değilsin. Hiç adil değil."

Noah kıkırdıyor. "Hâlâ çalışıyorum Mila."

Arabalara yaklaştığımızda, Hana ve Fallon'un Kao ve Noah ile birlikte bindiğini fark edince yüzümdeki gülümseme kayboluyor. Bu da beni Jase ile baş başa bırakıyor.

Jase'in bunu planladığımı düşünmesini istemediğimden, yolcu kapısını bana açarken ona özür dileyen bir gülümseme veriyorum. İçeri girip derin bir nefes daha alıyorum.

Bu çok uzun bir gece olacak.

Kulübe giderken yol sessizlikle doluyor ve boğucu gelmeye başlıyor. Mekânda durduğumuzda biraz midem bulanıyor. Arabadan iniyorum ve soğuk havayı içime çekiyorum.

Kahretsin, ceket getirmeyi unutmuşum. Sonra kıçım donacak.

Hepimiz kulübe giriyoruz ve buradaki insanların yarısı zaten sarhoş görünüyor. Nate bizi fark ediyor ve elinde alkollü bir içecekla tökezleyerek bize yaklaşıyor.

Birileri içkiyi fazla kaçırmiş.

"Jase!" Jessica'nın tiz sesi müziğin üzerinde duyulabiliyor. "Sen yaptın o."

Jessica kollarını Jase'in boynuna doladığında bir iç geçirdim ve Yeterince gördükten sonra, üst kattaki VIP bölümündeki her zamanki masamıza doğru ilerliyorum.

Jade'in yanına oturup, "Eve gitmeye hazırım." dedim.

Bir kıkırdama çıkarır. "Hadi gidip dans edelim. Kısa sürede daha iyi bir ruh halinde olacaksın."

Alt kata bakıyorum ve Jase'in Jessica ile konuştuğunu görünce ayağa kalkıp, "Evet, hadi dans edelim. Biraz gerginlikten kurtulmam lazım."

Dans pistine gitmeden önce Jade'in Hunter'ı sanki bir daha hiç görmeyecekmiş gibi öpmesini bekliyorum. Müzik elektrikli ve Jade ile dans etmek her zaman eğlencelidir.

Müziğin beni tüm endişelerimden uzaklaştırmasına izin veriyorum. Birkaç şarkı boyunca dans pistinde kalıyoruz ve sonra Jade eğilip "Justin arkada" diyor.

Justin kalçalarımından tutup benimle birlikte tempoya ayak uydururken omzumun üzerinden bakıyorum. Sırtıma yaslandığında, "Seksi görünüyorsun Mila" derken alkolün asidik kokusu üzerime siniyor.

Arkamda olmasından hoşlanmadığım için arkamı döndüm. "Teşekkürler. Partiden keyif alıyor musun?"

Başını sallıyor ve yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor. "Sen burada olduğun için şimdi daha da iyi."

Vur. Justin'in ondan hoşlandığını düşünmesini istemediğim için, "Dinle..." dedim. Beni duyabilmesi için ona doğru eğildim, "Biz sadece arkadaşız Justin. Seninle çıkmakla gerçekten ilgilenmiyorum."

Birden biri Justin'i tuttu ve ona yumruk attı. Bakışlarım adama yönelirken bir çığlık attım.

Gelenin Jase olduğunu görünce gözlerim daha da açılıyor. Bir kolunu belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor, sonra Justin'e homurdanıyor, "Sınırların dışında olduğunu söyledim. İlk seferinde dinlemeliydin."

Oh, Tanrım. Yine mi bu?

Bölüm 10

JASE

Kolum Mila'nın beline sıkıca sarılmış, kalabalık dans pistinde hareketsiz duruyoruz. Bakışlarım onunkilere düşüyor, şokla dolu bakışlar.

Bir dakika önce Jessica'yla konuşuyordum, bir dakika sonra Justin'i yumrukluyordum.

Onun için aklımı kaçıırıyorum.

Dünden beri ona yaklaşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum ve bu gece tam bir tanrıça gibi görünüyor.

Ayrıca benden uzak durmaya çalıştığı hissine kapıldım ve bu hiç hoşuma gitmedi.

Mila uzaklaşmaya başlayıp bakışlarını bana diktiğinde dans etmeyen bir tek biz kaldık.

Gözleri tekrar benimkilere kilitlenmeden önce etrafımızda dolaşıyor ve sonra "Ciddi misin Jase? Bu da ne böyle?"

Aramızda birkaç santim boşluk bırakmayı başardı ama onu göğsüme doğru geri çekip iki kolumu da ona doladım.

Ağzını açıyor ama ben başımı sallayınca bana ters ters bakıyor. Bedenlerimizin yakınlığı bir elektrik akımının canlanmasına neden oluyor.

Bir türlü kurtulamadığım o lanet kıvılcım.

Kavrayışımı hafifçe gevşeterek, ellerimden birinin kışının kıvrımına doğru inmesine izin veriyorum, böylece onu bana karşı kilitli tutabiliyorum.

Mila'nın nefesinin kesildiğini hissediyorum ve ardından sıcak bir hava dalgası boynumu sarıyor. Birbirimize bok atıyor olabiliriz ama böyle anlarda Mila'nın bir arkadaştan daha fazlası olduğu gün gibi ortada.

Yavaşça, gözlerimiz teması hiç kesmezken bedenlerimiz müziğin ritmine göre hareket etmeye başlar.

Mila'nın yüz ifadesinin kızgınlıktan emin olamamaya dönüşmesini izliyorum.

Evet bebeğim, ben de. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim duramadığım.

Yeşil gözleri beni hapsedene kadar içine çekiyor.

Bir an tereddüt eden Mila iç çekiyor, sonra ellerini omuzlarıma doğru kaldırıyor. Dokunuşunun sıcaklığının giysilerimin arasından sızdığını hissedebiliyorum.

Bakışları diğer dansçıları tarıyor ve kalçaları benimkilerle birlikte hareket ettiğinde, sikimin sertleştiğini hissettiğini biliyorum çünkü gözleri benimkilere kayıyor.

Şu anda onu süite geri götürmek için can atıyorum, böylece aramızdaki bu elektrik hissi her neyse... sistemlerimizden atabiliriz.

Ama soyunduğumuz anda arkadaşlığımızın biteceğini biliyorum. Mila da bunu biliyor ve bu yüzden beni uzak tutmak için elinden geleni yapıyor.

Keşke bende de onunki gibi otokontrol olsaydı. Bu işi çok daha kolay yapardım.

Mila'yı başka bir kadını hiç istemediğim şekilde istiyorum. Ona dokunmak, tadına bakmak ve onu benim yapmak istiyorum.

Tekrar söylüyorum, sik kafalı, eğer işler ters giderse, o zaman onu hayatında hiç göremezsin.

Zihnim Mila'nın etrafında dönerken, hareketlerim daha baştan çıkarıcı hale geliyor.

Evet, şu anda yetkili olan kesinlikle benim zihnim değil.

Gerçeği kendime itiraf ettiğimden beri, ona yakın olma ihtiyacından bunalmış durumdayım.

Ellerim, kalçalarının üzerinden geçip kıcının doğal kıvrımını takip etmeden önce sırtını yukarı ve aşağı doğru fırçalarken kendi görevlerini yerine getiriyorlar.

Avuçlarım onun mükemmel kıcını hissediyor ve onu kendime olabildiğince yaklaşıtıyorum. Mila'dan bir nefes geliyor ve sonra gözleri kapanırken elleri boynumun arkasına kayıyor.

*Ellerimin üzerinde olmasına
bayılıyor. Sikeyim.*

Sıcaklık omurgamda cızırdıyor ve arzu beni ele geçirirken sağduyuya olan tüm erişimi kesiyor.

Sağ elim, kaburgalarına ulaşana kadar kalçasının ve belinin üzerinden yukarı doğru fırçalıyor. Ona daha sıkı sarılıyorum, parmaklarım kıvrımlarının ne kadar kadınsı olduğunu hissetmenin keyfini çıkarıyor. Başparmağım yavaşça göğsünün kıvrımının altını okşuyor ve dudakları ayrıldığında kalp atışlarım hızlanıyor.

Göğsünün kabarıklığını okşamaya devam ediyorum, keşke odamın mahremiyetinde olsaydık da onu çırılçıplak soyup becerebilseydim.

Sikeyim. Tam burada, dans pistinde boşalacağım.

Mila'nın çıplak, ben ıslak amına girerken bacaklarını iki yana açmış görüntüleri beni bombardımana tutuyor. Şehvetim, ondan bir inilti emerken dişlerimin meme ucunun etrafına kapandığı düşüncelerle besleniyor.

Sikeyim. Sakin ol, Jase.

Mila'nın vücudunda bir titreme dalgalanıyor ve benimkinde yankılanıyor. Gözleri açılıyor ve onlardan yayılan ıyıyı gördüğümde, onu omzuma atıp buradan dışarı taşımamak için sahip olduğum tüm gücü harcıyorum.

Tanrım, onu öpmek ve içine o kadar derin girene kadar becermek istiyorum ki beni çıkaramayacak. Geçen hafta tam bir cehennem gibiydi. Onunla flört etmeyi özledim. Bana sataşmasını özledim.

Diğer elim işkence festivaline katılıyor, ağrıyan horozumu ona karşı öğütürken parmaklarım kıcına giriyor.

Seni çok özledim, bebeğim.

Keskin bir nefes alıyor, gözleri şehvetle kapanıyor.

Başımı eğiyorum, ağzım çenesinin üzerinde geziniyor, ta ki kulağımın üzerinde dolaşan nefeslerinin sıcaklığını hissedinceye kadar. Tüylerim diken diken oluyor ve vücuduma ışık hızıyla yayılıyor.

Dünyadaki yeni favori hissim, Mila'nın kulağımdaki nefesi.

Sikim onun içine gömülmek için ağlıyor. Parmaklarım onun kıyafetlerini yırtmak için kaşınıyor. Lanet vücudum onunkini bir sonraki nefesten daha çok istiyor.

Kaburgalarının üzerindeki elim biraz daha yukarı kalkıyor ve başparmağım sert meme ucunu okşuyor. Nefeslerimiz hızlanıyor ve bu da elimi çenesine doğru kaldıracak için kıcını bırakmama neden oluyor. Başparmağım alt dudaklarının üzerinde geziniyor ve hemen dili dışarı fırlıyor.

"Siktir," diye inliyorum, onu istemekten neredeyse acı çekiyorum. "Beni öldürüyorsun." Bir uçurumun kenarında duruyorum ve tek yapmam gereken

Mila beni gönderecek.

Dişleri başparmağıma sürtünüyor ve kenar tehlikeli bir şekilde ayaklarımın altından kaymaya başlıyor.

"Sikerim böyle işi. Hemen eve gidiyoruz," diye homurdandım.

'Çok hızlı hareket etme. Önce onunla konuşmalısın,' diye fısıldıyor zihnim. 'Umurumda değil! Onu şimdi istiyorum,' diye öfkeleniyor bedenim.

Ağzımı dudaklarına yaklaştırırken çenem onunkine sürtünüyor.

Artık umurumda değil. Mila'yı istiyorum.

Mila'ya ihtiyacım var.

Biri bize çarptı ve aklım başıma geldi. Şaşkınlıkla, her kimse ona döndüm.

"Jase, neden beni bekletiyorsun?" Jessica'nın elleri çenemi tutuyor ve sonra başımı aşağı çekiyor. Bana bir öpücük kondurduğunda aklımı kaçırarak kadar şaşırdım.

MILA

Vay anasını.

Biri bize çarptığında zihnim bulanıklaşıyor ve özdenetimim kayboluyor.

Jase sağımıza bakıyor ve Jessica'nın onu tutuşunu izlerken çenem düşüyor. Sanki ben burada değilmışim gibi onu öpmeye devam ediyor.

Elleri hâlâ üzerimde ve zihnimin gördüklerime yetişmesi birkaç saniye alıyor.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Öfke içimi yalamaya başladı ve "Ben üçlü ilişkilerden hoşlanmıyorum" diye bağırdım. Kendimi Jase'den kurtararak etrafımızdaki beden denizine doğru koşuyorum.

Bunun olmasına izin verdiğime inanamıyorum.

Tekrar.

Neyim var benim böyle? Acıya bu kadar aç mıyım?

Ciddi misin?!

Jase bunu bana nasıl yapar?

Ve daha iyi bir soru, neden ona izin verdim?

Kalbim ve zihnim darmadağın olmuş bir halde Jessica ve Nate'in masasına uğruyorum ve hiç umursamadan Jessica'nın içkisini alıp içiyorum.

"Görünüşe göre yüce ve kudretli Mila West'in yeri doldurulmuş," diye alay ediyor Justin. "Oyuna gelmek nasıl bir duygu?"

Ona ters ters bakıyorum, kavga edecek havada değilim. Bu epik berbat geceyle işim bitti.

Kalbim sıkışmaya devam ederken kapıya doğru ilerliyorum. Ne düşünüyordum ki? Jase'in sonunda fahişelik yapmayı bırakacağını ve benim doğru kişi olduğumu anlayacağını mı?

Ha! Aptal, Mila.

Jase'in benimle daha fazlasını isteyeceğini düşünecek kadar nasıl saf olabildim?

Öyle mi? Senden istediği tek şey hızlı bir sikiş. Ya da lanet bir üçlü!

Öfkem artmaya devam ederken iğrenç bir hırıltı çıkarıyorum ve dürüst olmak gerekirse, Jase'den çok kendime kızıyorum. Dans ederken kendimi kaptırmama izin vermemeliydim.

Aptal!

Bir an için çantamın üst katta olduğunu hatırlıyorum ama arkadaşlarımızın beni bu halde görmesini ve cevaplamaya hazır olmadığım sorular sormasını istemediğim için kapıdan çıkıp soğuk gece havasında kayboluyorum.

Yaklaşan kış soğuğu bile içimde yanan öfkeyi azaltmaya yetmiyor.

Aslında biraz hasta hissediyorum. Jessica'nın içkisi çok etkiliydi. Eve gidip bu aptal elbiseyi ve topuklu ayakkabıları çıkarmak için park alanına doğru ilerliyorum.

Sinirlenerek durdum ve lanet ayakkabıları çıkarmak için bir elimle rastgele bir arabaya yaslandım. Dengemi kaybediyorum ama sonra bir çift el kalçalarımı kavlıyor. Omzumun üzerinden hızla baktığımda neredeyse boynumu burkuyordum ve Justin'i görerek diğer topuğu çekmeye devam ettim.

"Böyle iyiyim, teşekkürler," diye mırıldanıyorum Justin'e.

Kalçalarımı bırakmayınca dönmeye çalışıyorum ama kolları beni sarıyor ve ayaklarımdan kaldırarak park etmiş iki arabanın arasına taşıyor.

Kollarına vurmaya çalışırken topuklarım yana doğru uçuyor. "İndir beni!"

Sonra alkolden sırlıslıkla olmuş nefesi kulağımda ısınıyor. "Benimle yeterince uzun süre uğraştın Mila. Tüm bu flörtleşmeyi biraz aksiyonla desteklemenin zamanı geldi."

"Ne?" Ona tekrar ters ters bakmaya çalışıyorum ama beni ileri itip bir arabanın ön tarafına doğru itiyor. Eli elbisemin arkasına kayınca kalbim duracak gibi oluyor ve farkına vardığım şey ciğerlerimdeki nefesi kesiyor.

"Justin! Dur!"

Beni bırakıp ağzımı kapatmaya çalışıyor ve bu bana çekip kurtulma ve kaçma şansı veriyor. Buz gibi tuğlaların üzerinde çıplak ayakla koşmak yaptığım en akıllıca şey değil.

Justin hızla bana yetişiyor ve bir kolunu belime dolayarak beni ayağımdan çekiyor. Boştaki eliyle ağzıma bir tokat atıyor ve sonra beni geri çekiyor.

Ay ışığında parıldayan lüks arabaların arasında daha da derine. Justin karanlık bir sesle, "Kavga etmeyi bırak, sürtük," diye homurdanıyor ve bu sadece kalbimi daha hızlı atıyor.

Buradan gitmen gerek Mila.

Panik ruhumun en karanlık kısmına doğru akıyor. Tek duyabildiğim nefesim olana kadar nefesim hızlanıyor. Etrafımdaki hiçbir şeye odaklanamam da gözlerim kocaman.

Justin beni kulübün çöp bidonlarının olduğu tarafa sürüklüyor. Başımın büyük belada olduğunu bildiğim için bir çığlık atıyorum ama onun nemli avuçlarıyla boğuluyor. Tenindeki tuzlu terin tadını alıyorum ve neredeyse öğürmeme neden oluyor.

Dehşet kalbimi sıkıştırırken müziğin sesi kısık bir ritimden başka bir şey değil. Justin beni soğuk zemine fırlatıyor ve hızla ellerimi ve dizlerimi itiyorum, ama sonra üstüme çıkıyor ve beni yanıma doğru itiyor. Kalçam kıymık gibi bir acıyla yere çarpıyor ve Justin vücudunu kullanarak beni sırtüstü yatırıyor. Bu benden bir korku çılgılığı daha koparıyor.

Hızlı hareket ederek avucunu ağzımın üzerine kapatıyor ve başımı sert zemine acımasız bir güçle çarparak dişlerim takırdarken dilimi ısırmana neden oluyor. Darbe beni sersemletiyor ve görebildiğim tek şey gölgeler olana kadar görüşüm bulanıklaşmaya başlıyor.

Dehşet, karanlığın pençeleriyle bana ulaşmasını sağlıyor. Havayı inceltiyor ve zaman ürkütücü bir şekilde yavaşlıyor. İçinde bulunduğum durumun dehşeti içimi titretiyor ve ağzımı kurutuyor.

Fallon'un elbisesinin kumaşını yırtarken Justin'in karanlık çerçevesi üzerimde yükseliyor. Artık soğuk havanın ısırlığını hissetmiyorum.

"Hayır!" Avucuna karşı ağlamaya çalışıyorum.

Tek hissedebildiğim Justin'in parmakları, göğsümü kavlıyor ve ben ellerine karşı çılgılık atana kadar sıkıyor.

"Bana borçlusun Mila. Benimle dalga geçip öylece çekip gidebileceğini mi sanıyorsun?" Justin'in sesi sinirlerimi geren ve içimi korkuyla titreten vahşi bir hırıltıya dönüşüyor.

Dişlerimi avucunun içine gömüp ısırabildiğim kadar sert ısırıyorum. Justin'den acı dolu bir kükreme geliyor ama en azından elini ağzımdan çekiyor.

Nefesimi içime çekiyorum ve tam avazım çıktığı kadar bağırarak üzereyken yanağıma bir darbe geliyor. Görüşümde parlak noktalar patlıyor ve beni sersemletiyor.

Darbeler gelmeye devam ediyor, beni bir acı dünyasına çekiyor, ama mücadele etmeyi bırakmıyorum, kendimi çılgınca kurtarmaya çalışırken bulabildiğim her şeye vuruyorum.

onun altında. Dehşet her yanıma ele geçiriyor ve bu dehşet dolu anda tek bir düşünce çok net: Bundan kurtulmalıyım. Bir şekilde.

Kulübün müziği aniden yükseliyor ve *Halsey*'in şu şarkıyı söylediğini duyuyorum: *'Kanı tattım ve bu çok tatlı. Ayağımın altından halı çekildi.'* Ve sonra sesi tekrar kısılıyor.

Yan tarafıma bir darbe geliyor ve kaburgalarım kırılıyormuş gibi hissediyorum. Nefesim ciğerlerimden çekiliyor ve bir tane daha çekemiyorum. Ateş yan tarafıma yayılıyor ve ciğerlerimi yalıyor ve sert bir ısırık göğsümün hassas etine batarken acıyı işleyecek zamanım yok.

Babacığım! Ryker!

Ruhum çaresizce babamın ve kardeşimin beni bu cehennemden kurtarması için ağlıyor. Bana yardım etmeye gelmeyeceklerini bildiğim için bu beni sadece yıkıcı bir ıssızlık hissiyle dolduruyor.

Jase.

Jase, sana ihtiyacım var.

Acı dolu bir çılgılık içimi parçalıyor ve keşke kalıp onunla savaşıyordum diyordum. En azından güvende olurum.

Çılgınca, gözlerim silah olarak kullanabileceğim bir şey arıyor. Birinin bana yardım etmesi için sessiz dualar göndermeye devam ederken, tırnaklarım kurtulma çaresizliğimle Justin'i tırmalıyor.

Dualarım karşılık bulacağına, tek aldığım bir tokat, bir ısırık, bir yumruk daha oluyor, ta ki kendimi kırık acı parçalarından başka bir şey gibi hissetmeyene kadar.

Kan ağızıma doluyor, yan tarafımdan ve ağrıyan çenemden aşağı akıyor. Vücudumun her yerindeki dayanılmaz acı beni kâbuslarla ve ruhumu yok eden dehşetle dolu dipsiz bir kuyuya sürüklemeye başlıyor.

Justin külotumu çekiştiriyor, üzerime korkutucu bir dehşet tsunamisi çöküyor ve ben içinde boğuluyorum. Vücudumdaki mücadeleyi emiyor.

Elinin bacaklarımın arasından kaydığını hissediyorum ve moral bozucu bir his beni sarıp dünyamdaki tüm ışığı ve rengi silerken umutsuz bir çığlık atıyorum.

Zihnim kapanıyor ve ruhum yaklaşımakta olan şeyden kaçmak için varoluşun en uzak köşesine kaçıyor.

Ve sonra hiçbir şey yok.

Kulüpten müzik sesi gelmiyor.

Aydan ve yıldızlardan parlayan bir ışık yok.

Parlak bir gelecek hayali yok.

Jase ile birlikte olma umudum yok.

Aceleyle bacaklarımın arasına yerleşmeye çalışan Justin'den başka bir şey yok.

İlk seferimin böyle olmaması gerekiyordu. Bekâretimi Jase'in almasını istemiştım ama geriye kalan tek şey ait olduğum yere, çöp bidonlarının yanına atılmış bir çöp parçası olacak.

Boşluk içimde uzuyor ve büyüyor, beni insan yapan her parçayı tüketiyor. Yaşama isteğim ezilirken hayallere ve umutlara sahip olmanın ne faydası var?

"Siktir!" Biri bağılıyor. Tanıdık geliyor ve sese tutunmaya çalışıyorum. "Ne yapıyorsun lan sen?!" Ve sonra Justin'in ağırlığı üzerimden çekiliyor ve yana doğru savruluyor.

Yumrukların ve acı dolu homurtuların sesi bana doğru sızıyor ve başımı dövüşün olduğu yöne doğru zayıfça çevirmeyi başarıyorum.

Görüşüm Jase'e, Justin'i dövdüğü yere odaklanıyor ve bu içimde boğucu bir rahatlamaya neden oluyor. Boğazım hava ememeyecek kadar daralıyor. Jase'in yumruk üstüne yumruk atarak Justin'i kan revan içinde bırakmasını izlerken gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor.

Gözyaşlarımın ve göğsümdeki yakıcı ateşin arasından nefes nefese kalıyorum. Bu ses Jase'in başını bana doğru çevirmesine neden oluyor ve gözlerimiz bir anlığına kilitleniyor.

Beni bulduğu için ne kadar rahatladığımı ona söylemek istiyorum.

Onunla kavga etmek için kalmadığımı için üzgün olduğumu söylemek istiyorum.

Çok özür dilerim.

Jase, Justin'in baygın bedenini bırakıp bana doğru koşuyor. Cebinden telefonunu çıkarırken dizlerinin üzerine çöktü.

Kulaklarımda bir uğultu var ve ne dediğini duyamıyorum. Telefonu yanıma bıraktığında, yüzüne odaklanmak için mücadele etmeye başlıyorum.

Hayatımda gördüğüm en güzel yüz. Son üç yıldır her kalp atışımın sebebi o oldu.

O altın sarısı gözler. Tanrım, o altın sarısı gözler bana hayat veriyor.

Jase'in titreyen elleri üzerimde gezinirken yüzü daha önce hiç görmediğim bir duyguyla çarpılıyor. Neredeyse acımı hissediyor gibi görünüyor.

Yüz hatları bulanıklaşmaya başlayana ve etrafımdaki karanlık gecenin içinde kaybolana kadar gözlerimi yüzüne kilitliyorum.

Bölüm 11

JASE

Yumruğumu defalarca Justin'in yüzüne indirirken çılgınca bir öfke bedenimi ele geçiriyor. Parmak eklemlerimin üzerindeki derinin yırtıldığını hissedebiliyorum, ama öfkeli çılgınlığımı durdurmak mümkün değil.

Hırıltılı bir nefes duyuyorum ve bu beni delilik anımdan çekip çıkarıyor. Başımı Justin'in saldırdığı kıza çeviriyorum ve sonra ciğerlerimdeki tüm hava çekiliyor. Kızın yanına koşuyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum, vücudum şok ve dehşetten uyuşmuş durumda.

Mila.

Mila'm.

Telefon elimden düşmeden önce bir şekilde yardım için 911'i aramayı düşünüyorum. Ona doğru eğilirken ellerim titriyor ve ne yapacağımı bilemiyorum.

"Mila," adını söylerken boğuluyorum. Çılgına dönmüş bir halde bakışlarım vücudunu tarıyor ve farkına vardığım şey sıcak lav gibi içime işlerken kalbim paramparça oluyor.

Justin Mila'yı incitti.

Onun soluk soluğa kalışını, her nefesinin acı verişini izlerken umutsuzluk bedenimin her parçasından sızıyor.

Gözlerim elbisesinin yırtık kumaşına takılıyor, şeftali rengi sütyeni ortaya çıkıyor, kırmızı lekeler ipeğe akıyor. Elbise yukarı doğru itilmiş ve külotu yırtılmış, bir kalçasının etrafında toplanmış.

Tarifsiz bir düşünce içimi ürpertirken ıstırap ve korku her yanıma karartıyor.

Justin Mila'ya tecavüz etti.

Oh, Tanrım.

Elbisesini tekrar aşağı çekiyorum ve ceketimi çıkarıp üzerine sarıyorum, başka kimsenin onu bu şekilde görmesini istemiyorum.

Bir an için, Mila'yı zamanında bulmuş olabileceğime ve Justin'in bunu başaramadığına dair zayıf bir umut var...

Gözlerim Mila'nın durumuna takılıyor ve bir düşünce diğerlerini bastırıyor. Mila'nın bana en çok ihtiyaç duyduğu anda onun yanında değildim.

İçimde bembeyaz bir öfke kabarıyor. "Ambulans nerede lan?" diye homurdanıyorum. Etrafımıza bakıyorum, kontrol edilemeyen öfkeyle karışan çaresiz bir his. Bir şeyler yapmak zorundayım.

Bakışlarım tekrar Mila'ya dönüyor ve gözleri kapandığında dünyam milyonlarca çarpık parçaya ayrılıyor.

"Mila!" Panik içinde soluk soluğa kaldım. "Bebeğim, benimle kal!"

Nefes alış veriş yavaşlıyor ve şimdiye kadar hissettiğim en kasvetli duygu dünyamdan geriye kalanları siyaha boyuyor.

"Mila," diye inliyorum. Elimi dikkatlice boynunun altına götürüyorum ve diğer elimle omzunu tutup gevşek bedenini kendime doğru kaldırıyorum.

Hava kuru dudaklarımın üzerinde patlamaya başlarken yüzünü boynumun kıvrımına bastırıyorum.

Zayıf nefeslerinin tenimde dolaştığını hissediyorum ve bu ruhumu tanınmaz bir karmaşaya dönüştürüyor. Görüşüm bulanıklaşırken kalp atışlarım hızlanıyor ve hâlâ siren sesi duyamayınca "Siktir!" diye bağıryorum.

Ayağa kalkmaya çabalarken nefeslerim karanlık gecede beyaz puflar halinde patlıyor ve Mila'nın bedenini göğsüme doğru kaldırıyorum.

Bekleyemem. Bir şeyler yapmak zorundayım.

Bacaklarımın gücü tükendi ama onları hareket etmeye zorluyorum.

Ona yardım etmeliyim.

Arabama giden yolu yarılamıştım ki siren sesleri duydum ve yönümü değiştirdim. Yola doğru koşmaya başladım.

bir ambulans kulübe yanaşıyor.

Acil durum personelinden biri bana doğru koşuyor ve bacaklarım tutmuyor. Soğuk zemine batıyorum. "Ona yardım edin." Söyleyebildiğim tek kelime bu.

"Onu yere bırak," diye talimat verdi.

Mila'yı hemen geri yatırdım. Adam bana birbiri ardına sorular sormaya başladı ve gece kaosa dönüştü.

Kontrol ettiği her yaşamsal belirti yetersiz bir rahatlama sağlıyor.

Sırtımda bir el hissediyorum ve şaşkınlık içinde Fallon'un gözyaşlarıyla dolu yüzüne bakıyorum. Ancak o zaman tüm arkadaşlarımızın etrafımızda toplandığını ve polisin onlara sorular sorduğunu fark ediyorum ve bu beni şimdiki zamana geri götürüyor.

Ayağa kalkarak Fallon'dan uzaklaşıyorum ve binanın Justin'i bıraktığım tarafına doğru koşuyorum.

"Jase!" Hunter arkamdan sesleniyor.

Gözlerim ayağa kalkmaya çalışan Justin'e takıldığı anda öfkem beni ele geçiriyor ve ileri doğru itiyor. Gömleğini tutarak, birbiri ardına yumruklar atıyorum. Hiçbiri beni tatmin etmiyor.

Biri beni tutuyor ve Hunter, Justin'le benim aramıza daldığında, sadece kuşkulu bir bakış atabiliyorum.

"Mila'ya zarar verdi," diye bağırıyorum en iyi arkadaşımın beni durdurup o pisliği öldürmeme yardım etmemesine inanamayarak.

"Efendim, sakinleşmeniz gerekiyor." Kendimi vahşi hissederek başımı sesin geldiği yöne çeviriyorum.

Hunter bana doğru yaklaştı ve yüzümü tuttu. Gözlerini gözlerime dikerek, "Tutuklanamazsın. Mila'nın sana ihtiyacı var. Bırak Justin'i polis halletsin." Başımı sallamaya başladım, Justin'i yeryüzünden silmek istiyordum. Mila'ya yaptıklarından sonra onunla aynı havayı soluyamaz.

Hunter kollarıyla beni sımsıkı sarıyor ve tekrar tekrar "Mila'nın sana ihtiyacı var. Justin'in ödemesini sağlayacağız ama şu anda Mila'nın sana ihtiyacı var."

Bu sözler etrafımdaki öfke bulutunu dağıtıyor ve başımı salladığımda Hunter beni tutuşunu sadece bir kolunu omuzlarıma dolayacak kadar gevşetiyor.

Bu gece Justin'i öldüremeyeceğim için mutlu değilim, iki memurun ona haklarını okumasını izliyorum.

Başka bir memur telefonumu yerden alıyor ve "O benim" diye bağırıyorum.

Memur cihazı bana geri vermeden önce ifademi not aldı. Benimle temasa geçeceklerine dair bir uyarı ile Hunter beni arabasına doğru yönlendiriyor.

Şu anda her şey zor. Konuşmak. Nefes almak. Düşünmek. Her şey çok zor.

Mila'yı götürdükleri hastaneye sabahın erken saatlerinde ulaştım.

Hunter, "Temizlenmelisin," diyor ve kanla kaplı ellerimi işaret ediyor.

Tuvalette duruyorum ve ellerimi yıkıyorum, kanın suya karışmasını izliyorum. İşim bitip bakışlarım aynadaki yansımamla buluştuğunda gömleğimdeki kanlı lekeleri görüyorum ve bir kez daha yer ayaklarımın altından çekiliyor.

Bu Mila'nın kanı.

Bu manzara yıkıcı ve göğsümü patlayacakmışım gibi hissettirene kadar sıkıyor. Mila'nın nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Birkaç nefes çekip yönümü bulmaya çalışıyorum.

Ellerimi kurulamak için acele ediyorum ve koşarak bekleme odasına gidiyorum. Hunter'ın yanına oturup "Haber var mı?" diye soruyorum.

Başını sallıyor ve bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor. "Eminim yakında bize Mila'nın nasıl olduğunu anlatmaya gelecekler."

Fallon bir hemşirenin elime bakmasını istiyor, ben de muayene boyunca ve o elime bandaj sararken sabırsızlıkla oturuyorum. Neyse ki ciddi bir şey yok.

Mila'nın ağabeyi Ryker özel bekleme odasına gelene kadar sonsuz saatler gibi gelen bir süre beklemek zorundayız.

Ayağa kalktım, gözlerim Ryker'ın perişan yüzüne takılmıştı, "Mila'nın durumu stabil. Ailem onunla birlikte."

Onu görmek istiyorum. Ona sarılmak istiyorum. Ama yapamıyorum ve bu beni öldürüyor.

Be

n. "Doktorlar ne dedi? İyileşecek mi?" Hunter sormayı düşünür.

"O..." Ryker sert bir şekilde yutkunur ve bir an için

"Mila'nın iki kaburgası çatlamış, bazı yumuşak doku hasarları var ve beyin sarsıntısı geçirmiş. Birkaç gün kalması gerekecek. Tek yapabileceğimiz beklemek. Hepiniz eve gitseniz iyi olur. Bir değişiklik olursa ararım."

Başımı sallıyorum ve pelüş kanepeye uzanıyorum. Gözlerim bandajlı sağ elime odaklanıyor.

Şansım varken Justin'i öldürmeliydim. Şimdi herif bir hücrede güvenle oturuyor.

Mila'nın gülümseyen yüzünün görüntüleri, parçalanmış bedeninin görüntüsüyle yer değiştiriyor.

Her şey sessizleşiyor ve etrafımdaki her şey sanki tüm hayat çekilmiş gibi donuk görünüyor.

Mila etrafımdaki her rengin ardındaki parlaklık. O benim kalbimin ritmi. Gülümsemesi dünyamı aydınlatıyor ve şımarıklığı

sıradan varlığım.

Mila olmadan...

Yaşamak için ne

kaldı?

"Jase." Bay West'in adımı söylediğini duyunca başımı kaldırdım ve hemen ayağa fırladım. Kolumu tutmaya gelirken yüz hatları endişeyle kararmış, "Mila az önce kendine geldi ve seni soruyor" diyor.

Başımı sallıyorum ve aceleyle koridordan geçip onun bulunduğu özel odaya gidiyorum. İçeri girdiğimde gözlerim ona takılıyor ve göğsümdeki baskı biraz hafıflıyor.

"Jase," diye mırıldanıyor ve morarmış yüzü çöküyor.

İleri atıldım ve yatağın üzerine oturup ona doğru eğildim. "Buradayım Mila. Buradayım."

Bir elini kaldırmayı başarıyor ve gömleğimi tutarak beni kendine doğru çekiyor. Yüzünü boynuma gömdüğünde, kollarımı ona doluyor ve ağlarken ona sarılıyorum.

O şerefsiz döktüğü her gözyaşının bedelini ödeyecek.

"Buradayım Mila," diye fısıldamaya devam ediyorum.

Kırık kızımı tutarak, yanından hiç ayrılmayacağıma yemin ediyorum. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum ama bu kâbusu atlatmasına yardım edeceğim.

Gülümsemesini göreceğim ve bana tekrar şaka yaptığını duyacağım umuduna tutunmak zorundayım.

Bölüm 12

MILA

Gözlerimi açmak için mücadele ediyorum ve sonunda açtığımda babamın endişeli yüzünü ve annemin gözyaşlarını görüyorum.

Bir an için kafam karıştı.

Ama sonra, gecenin görüntüleri beni bombardımana tutmaya başlıyor. Korku beni hayatımın içine sürüklendiği kabusu geri götürürken kalbim neredeyse göğsümden fırlayacak gibi oluyor.

Justin'in kaçık yüzünü
görüyorum. Ellerini
üzerimde hissediyorum.

Sonra onu bacaklarımın arasında hissettiğimi hatırladığımda her şey kararmış bir kaosa dönüşüyor.

Mide bulantısı beni ele geçiriyor ve panik ve çaresizliğim yüzünden ailemin dudaklarından dökülen kelimelerin hiçbirini algılayamıyorum.

Odaklanamıyorum. Hiçbir şeyle başa çıkamıyorum.

Ezildim, zihnim güvenli bir düşünceye kilitlendi. *Jase*. Jase'e duyduğum sevginin her zerresi, içinde bulunduğum dehşete karşı savaşıyor.

"Jase," diye inliyorum ve çaresiz bakışlarım babamın kılere kilitleniyor.
"Jase."

Başını sallıyor ve aceleyle odadan çıkıyor. Gözlerimi çıkıştan ayıramıyorum ve Jase kapıda belirdiği anda, karanlığın bir kısmı onun varlığıyla geri çekiliyor gibi hissediyorum.

"Jase," diye mırıldanıyorum, onu görmenin verdiği rahatlama beni bunalıyor.

Öne doğru atılır ve yatağa oturur. "Buradayım Mila. Buradayım."

Sesi paramparça olmuş ruhuma yatıştırıcı bir merhem gibi geliyor. Jase'e ulaşma mesafesindeyken sol kolumu kaldırmaya çalışıyorum ama keskin bir acı dalgası beni hareketsiz bırakıyor ve onun yerine sağ kolumu hareket ettirmeye çalışıyorum. Ağrı o kadar şiddetli olmadığına, gömleğini tutmayı ve onu daha yakına çekmeyi başarıyorum.

Yüzümü boynuna gömüyorum ve bir nebze de olsa güvende olduğumu hissederek gözyaşlarım akmaya başlıyor. Hem yaşadığım kâbus için hem de benden çalınan her şey için ağlıyorum.

Jase'in kollarında kendimi çok küçük ve kırılgan hissediyorum. Bir zamanlar olduğum kişiden geriye hiçbir şey kalmamış gibi hissediyorum ve bu beni daha çok ağlatıyor.

"Buradayım Mila," diye tekrar tekrar fısıldıyor Jase, ben boynuna doğru başımı sallayana kadar. Hareketim onun geri çekilmesine neden oluyor. Yüz hatları acı ve öfkeyle gerginleşiyor. Gözlerimiz kilitlendiğinde ve onun altın sarısı gözlerini tekrar gördüğümde kendimi biraz daha güvende hissediyorum.

Tek bir gecede aramızdaki her şey değişti. Şu anda arkadaş olup olmamamız umurunda değil. O yanımdayken kendimi ne kadar güvende hissettiğimden başka hiçbir şey umurunda değil. Jase, harap olmuş ruhum ve yıkılmış kalbim için bir sığınak oldu.

"Gitme," diye fısıldıyorum. Jase yanımda olduğu sürece, korkunç anılar pençelerini içime geçiremez.

Jase olmadan, beni o kadar dibe çekecekler ki, karanlıktan çıkmanın hiçbir yolu olmayacak.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diyor Jase. Ellerini yüzüme götürüyor ve gözleri üzerimde gezinirken dokunuşu dikkatli.

Elim hala Jase'in gömleğini avuçlarken ve gözlerim yüzüne kilitlenmişken, pürüzlü kenarlar ve karanlık gölgelerle dolu bir dünyaya dalıp gidiyorum.

JASE

Bay West Mila'nın yanında kalmamı sağladı çünkü varlığım onu sakinleştirmeye yardımcı oluyor.

Bize ne olduğunu anlatacak kadar uzun süre uyanmadı. Ama ne zaman kendine gelse, eli benimkini sıkıca kavıyor ve gözleri benimkine kilitlenene kadar çılgınca arıyor. Ancak o zaman tekrar uykuya dalacak kadar rahatlıyor.

Uyuyakalmış olmalıyım çünkü biri omuzlarıma bir battaniye dolayınca irkilerek uyandım. Başımı kaldırdım ve Bayan West'i görünce rahatladım.

"Sana yiyecek bir şeyler getirdim Jase," diye fısıldıyor. Şu anda hiçbir şeyi midem kaldırmıyor. "Sonra yerim." "En azından bir şeyler iç o zaman," diyor umutla.

Yatağın başucundaki su şişesine uzanıp bir yudum alıyorum, böylece Bayan West endişelenmeyi bırakacak.

Yatağın karşı tarafına otururken bana zayıf bir gülümseme veriyor ve gözleri kızının üzerinde geziniyor. Mila'nın karlı tenindeki her çürüğün annesine acı dolu bir darbe indirmesini izliyorum.

Mila'nın saçlarına uzanıyor ve parmaklarıyla siyah telleri sevgiyle tarıyor. "En azından Mila'ya ondan önce ulaştın..." Sertçe yutkunur ve gözyaşları yanaklarına dökülür.

Sözlerinin kafamda yer etmesi bir an alıyor ve bu kâbus başladığından beri ilk kez umutlanıyorum. "Ona tecavüz etmedi mi?" İçimi dolduran çaresiz bir bilme ihtiyacıyla soruyorum.

Bayan West başını sallar. "Hayır." Mila'ya doğru uzanarak elini benimkinin üzerine koyuyor ve sıkıyor.

Justin'in Mila'ya tecavüz etmemiş olması içimi büyük bir rahatlamayla dolduruyor. Gözlerim onu tarıyor ve rahatlama hızla buharlaşıyor.

Bay West odaya girdi ve yanıma gelerek elini omzuma koydu. "Ailen bekleme odasında. Gidip onları rahatlatmalısın."

Anlık tepkim hayır demek oluyor ve gözlerim tekrar Mila'nın uyuyan yüzüne kayıyor. Elini bırakmaya bile cesaret edemiyorum.

"Bu bana Mila ile biraz zaman kazandıracak. Aslında eve gidip biraz uyumalısın. Mila şu anda huzurlu. Git duş al ve uyu ki daha sonra geldiğinde dinlenmiş olabilesin."

Bir dakika kendimle savaştıktan sonra, "Sadece duş alıp geleceğim," diye cevap veriyorum. Öne doğru eğilip Mila'nın eline bir öpücük konduruyorum ve onu bıraktığımda kendimi kötü hissediyorum. Neredeyse pes edip ona tekrar sarılacağım ama bunun yerine kendimi ayağa kalkmaya zorluyorum. Bay West'e bakarak, "Numaram sizde var mı?" diye soruyorum.

Yer değiştirirken başını sallıyor ve az önce boşalttığım koltuğa oturuyor. "Uyanır uyanmaz ararım."

"Lütfen." Gözlerim tekrar Mila'ya kayıyor ve dönüp hastane odasından çıkmadan önce bir süre onda kalıyor.

Diğer VIP odalarının önünden geçerken adımlarımın karo zemin üzerindeki yankısı çok yüksek. Beyaz duvarlar çok parlak parlıyor. Tüm duyularım aşırı hızda sıkışmış gibi hissediyorum ve bekleme odasına girip gözlerim babama takıldığında içimde bir şeylerin koptuğunu hissediyorum. Duygularımda bir gelgit dalgası oluşuyor ve babam bunu yüzümde görüyor olmalı ki öne atılıp beni sımsıkı kucaklıyor. Dünyam bir kez daha kontrolden çıkarken sırtındaki gömleği tutuyorum.

"Tanrım, oğlum," diye nefes alıyor. "Çok özür dilerim." Beni itiyor ve endişeli bakışları beni tekrar kendisine çekmeden önce üzerimde geziniyor.

Bir süre sonra sıranın anneme gelmesi için beni bırakıyor. Annemin kollarını etrafımda hissettiğim an boğazım kramp girecek kadar sıkılıyor ve gözlerim yanmaya başlıyor.

Annem geri çekiliyor ve elini yanağıma götürüp sevgiyle yumuşak bir dokunuş yapıyor. "Nasılsın?"

Sadece başımı sallayabiliyorum, o da beni tekrar kucaklıyor. "Buradayım bebeğim," diye fısıldıyor ve bu bana sadece bir annenin dokunuşunun sağlayabileceği rahatlığı veriyor.

Sonunda "Duş almam gerek," diyebildim.

Annem başını sallar ve bir sandalyenin yanına bıraktığı çantasını almaya gider.

Babam hemen kolunu omuzlarıma doluyor. "Biz de seninle geleceğiz ve sen duş alırken bekleyeceğiz."

Annem gelip elimi tuttu ve sonra üçümüz hastaneden ayrıldık.

Girişin dışında Ryker, Jade ve Bay Daniels ile karşılaşıyoruz.

Ebeveynlerimiz birbirlerini selamlarken Jade bana sarılıyor. Sürekli duygu bombardımanından uyuşmuş gibi hissettiğim için kollarımı kaldırıp ona sarılamıyorum.

Çekilmeden önce fısıldıyor, "Teşekkür ederim."

Başımı sallamayı başarıyorum.

Ryker elini omzuma koyup sıkıyor. Kendimi bir hayalet gibi hissediyorum, sadece hareketleri yapıyorum.

Çünkü ruhum o odada Mila'yla birlikte.

Ryker, Bay Daniels ve Jade Mila'yı kontrol etmeye giderken, ailem ve ben hastaneden çıktık. Babamın arabasına doğru ilerliyoruz. Babam bizi akademiye götürürken ben arkaya geçip camdan dışarı bakıyorum.

Ailemi rahatsız etmek istemediğim için, "Beni bırakabilirsiniz. Geri dönmen gereken bir işin olduğunu biliyorum."

"Seni yalnız bırakmayacağız," diye homurdanıyor babam ön taraftan.

"Hunter orada olacak," diye iddia ediyorum.

Arabayı yurdun önünde durdurduğunda annem iniyor ve kapımı açıp içeri uzanıyor ve elimi tutuyor, "Dekanla konuşmamız gerekiyor. Seni süite götürelim ve Hunter'ın evde olup olmadığına bakalım."

Arabadan indiğimde öğrencilerin nasıl donup kaldıklarını fark ediyorum. Herkesin gözü üzerimizde ve bu durum öfkemin patlamasına, içimde tahribat yaratmasına neden oluyor.

İçimden bir çığlık koptu, "Ne bakıyorsun lan sen?" Annemin eli göğsüme doğru uçu. "Hadi içeri girelim, Jase."

Ondan kurtulup tehditkâr adımlarla öğrencilere yaklaşıyorum ama babam orada, yolumu kesiyor. Herkese "Yurtlarınıza gidin!" diye bağırırken omuzlarımdan tuttu.

Herkes saklanacak bir yer bulmak için dağıldı. Babam benimle göz göze geldi.

"Sakin ol, Jase."

Başımı sallıyorum, en az acı çektiğim kadar bir şeylerin canını yakmaya ihtiyacım var. Hissettiğim her şey için bir çıkışa ihtiyacım var.

Babam beni sıkıca tutarak yurda girmeye zorluyor. Asansöre adım attığımızda annemin kolları bana sarılıyor. Bir an için onun tutuşuna karşı koymaya çalışıyorum ama sonra ayaklarımın altındaki zemin kayıyor ve kalp acısının beni tanınmaz bir karmaşaya dönüştürmesine engel olamayarak onun kucağına sarkıyorum.

Beni asansörden çıkarıp süite götürdüler. Hunter koridordan geliyor ama bizi görür görmez arkasını dönüp koşarak odama gidiyor. Kapıyı açıyor ve bizi içeri kadar takip ediyor.

Ailemi tüm kalbimle seviyorum ama Hunter bana doğru bir adım attığı anda onlardan kurtulup ona koşuyorum. Olmadan

Tereddüt etmeden, vücudumun tüm ağırlığını onunkine vuruyor. Hunter kollarını bana doluyor ve ben milyonlarca parçaya ayrılıyorum.

"Bırak çıksın," diye fısıldıyor. "Seni yakaladım."

Hunter'a üzerimde çok ağır bir yük olan tüm gerginliği ve kontrol edilemeyen duyguları veriyorum.

"Hunter, biz dekanla konuşurken onun duş almasını sağlar mısın ve Jase'e yiyecek bir şeyler getirir misin?" Babam sordu.

"Evet, Julian Amca," diye cevap veriyor Hunter ve beni ebeveyn banyosuna doğru götürmeye başlıyor.

Giysilerimi ve elimdeki bandajı çıkarmama yardım etmesine izin verdim. Duşa girdiğimde tüm vücudum titriyordu.

Sen bu kadar berbat durumdaysan, Mila için ne kadar kötü olmalı?

Bu düşünce zihnimi anında temizliyor ve ona geri dönebilmek için rutin işlerimi aceleyle yapıyorum.

Kurulandıktan sonra, gömme dolabıma gitmeden önce hızla dişlerimi fırçalıyorum. Düğmeler için sabrım yok ve bir çift siyah kot pantolon ve bir tişört kapıp üzerime geçiriyorum.

"Hey, yavaşla," diyor Hunter.

Başımı sallayarak hızla ayakkabılarımı giyiyor ve ceketimi alıyorum. Omuz silerken, "Mila'nın yanına dönmeliyim," diyorum.

Hunter, "Önce yemek yemelisin," diyor.

Gözlerim onunkilere kilitlendi. "Yemek yiyemiyorum."

Hunter elini omzuma koydu. "Güçlü kalmalısın Jase.

Yemek yemeyerek ve uyumayarak kendinizi hasta edemezsiniz."

Hunter haklı, ama yine de Mila'dan bir an daha uzak kalmayı kendime yediremiyorum. "Hastaneden bir şeyler alırım. Sadece onun yanına dönmem gerek."

Telefonumdan gelen zil sesi bizi böldü ve aceleyle atılmış kıyafet yığınımına doğru koştum. Pantolonumu karıştırıyorum ve cihazı cebinden çıkarıyorum.

Numarayı tanımadığım için "Jase Reyes" diye cevap verdim.

"Ben Logan," Bay West'in sesi telefona geliyor. "Mila uyandı ve seni göremeyince onu sakinleştirmek zorunda kaldılar. Bir süre daha sakin kalacaktır ama daha erken gelebileceğinizi umuyordum."

"Geri dönüyorum," diye cevap veriyorum. Görüşmeyi kesip telefonu cebime sokuyorum ve Hunter'a bakıyorum. "Benim için bir gece çantası hazırlayabilir misin? Mila iyileşene kadar hastanede kalacağım." Kapıya doğru yürüyorum, sonra arabamı kulüpte bıraktığımı hatırlıyorum ve Hunter'a dönüyorum. "Arabam hâlâ kulüpte mi?"

Benimle birlikte kapıdan çıkarken, "Hayır, ama gerçekten araba kullanman gerektiğini düşünmüyorum," diyor. "Seni ben götüreyim, sonra gelip kıyafetlerini toplarım."

"Tamam," diye kabul ediyorum.

"Bay West Mila'yla kalmanı sorun eder mi?" Hunter biz odadan çıkarken soruyor.

"Evet ve VIP süit olduğu için hastane bize bir şey yapmaya cesaret edemeyecek."

Hunter kıkırdıyor. "Denediklerini görmek isterim."

"Acele edelim," diyorum, Mila'nın yanına dönmek için çırpınıyorum. Uyandığında ikinci kez yanımda olmamasını istemiyorum.

Arabaya tırmanırken telefonumu çıkarıp ailemi arıyorum, böylece hastaneye geri döndüğümü bilecekler.

Bölüm 13

MILA

Kendime gelmekte zorlanıyorum ama gözlerimi açıp üzerimdeki beyaz tavana odaklandığımda odanın içinde bir yerlerde mırıldanan sesler duyuyorum.

"Onunla sırayla kalabiliriz," diye fısıldıyor babam. "Böylece derslerinden geri kalmazsın."

"Çalışmalarımı burada yapabilirim. Ailem dekanla çoktan anlaştı, bu yüzden hocalarım ödevleri bana e-posta ile gönderecek," diye homurdanıyor Jase.

Jase.

Sakinlik üzerime çökerken gözlerim kapanıyor.

"Gece burada olacağız, böylece üçünüz de biraz dinlenebileceksiniz," diyor annem. "Aynı anda dersimiz yok," diye duyuyorum Noah'yı. "Aynı anda En azından bazı derslere katıl, Jase. Jade, sen ve ben gündüz vardiyasını halledebiliriz. Logan Amca, Mia Teyze ve Ryker geceleri idare edebilir."

Vardiyalar. Gündüz. Geceler.

Hayatım bu hale mi geldi?

Sevdiğim herkes olanlardan ciddi şekilde etkilendi.

Bu düşünce gölgeleri canlandırıyor ve o korkunç gecenin anıları beni bombardımana tutuyor. Justin'in beni çöp bidonlarına doğru nasıl sürüklediğini hatırladıkça çaresizlik mideme sert bir şekilde yerleşiyor.

Kalbim daha hızlı çarpmaya başlıyor ve iğrenç görüntülere karşı gözlerimi sıkıca kapatıyorum, ellerim yumruk oluyor.

Acımasız darbeleri, öfkeli ısırıkları hissediyorum.

Sanki bozuk bir korku filmi izliyorum, sadece parlak dehşet anları görüyorum.

Kaçma dürtüsü beni ele geçiriyor ve oturur pozisyona geçiyorum. Ani hareketten dolayı göğsümde bir ağrı oluşuyor ve içimden bir çığlık kopuyor. Nefeslerim sıklaşıyor, her biri ciğerlerime keskin bir bıçak saplanmış gibi hissediyorum.

Yorgunum, sadece fiziksel olarak değil. İliklerime kadar paramparça oldum. Sanki ruhum bir ton ağırlığında ve beni sürekli üzerime gelen boşluk dalgasının altında sürüklüyor.

Sırtımda bir el hissediyorum ve vücudum içgüdüsel olarak irkilirken beklenmedik dokunuş gözlerimin açılmasına neden oluyor. Az önce babamdan uzaklaştığımı fark ettiğimde, zayıf bariyerimi bir hıçkırık kırıyor ve hemen sağ elimin tersiyle ağzımı kapatıyorum. Sol gözümünden bir damla yaş kayıyor ve boynuma doğru yuvarlanıyor. Yıkıcı duygularımı kontrol etmek için savaşıyor nefes alıyorum.

Gözlerim odanın içinde gezinirken ruhumdan geriye kalanlar çılgınca bir paniğe kapılıyor.

Baba. Anne. Jade. Noah. Ryker. Ve sonra... Jase.

Umutsuzca, gözlerim onunkilere kilitlendi.

Çünkü Jase canavarla savaşmak için cehennemimize adım atan kişi.

Elimi kucağıma indirerek, "Can..." diyorum. Sesim boğuk çıkıyor ve "Jase ile biraz yalnız kalabilir miyim?" diye sormadan önce boğazımı temizliyorum.

Kendimi cezalandırmak için bir dakikaya ihtiyacım var. Sevdiklerimin beni böyle görmesini istemiyorum.

"Elbette." Gözlerim babamınkilere kayıyor ve alnıma bir öpücük kondurmak için eğildiğinde kendimi sabit durmaya zorluyorum.

Basit bir dokunuşun rahatlığını kaybettim.

Düşündüğümünden çok daha fazlasını kaybettiğimi fark ettiğim için gözlerim bulanıklaşıyor ama ailemi daha fazla üzmemek istemediğim için gözyaşlarıma engel oluyorum.

Herkes odadan çıkıp beni Jase ile yalnız bıraktığında, yatağın kenarına oturuyor ve gözlerimi yakalamak için başını eğiyor.

Altın rengi bakışlarıyla buluştuğumda, "Teşekkür ederim" demeden önce güvende olma hissini içime çekiyorum. Güçlü yüz hatlarında şaşkın bir ifade belirliyor ve bana "Dün gece bana yardım ettiğin için teşekkür ederim" diye açıklama yaptırıyor.

Jase elime uzanmaya başlıyor ama hemen durup geri çekiyor. Kaşlarım çatıldı ve o kadar anlayışlı ki bunu hemen fark etti. "Daha önce baban sana dokunduğunda irkilmiştin."

"Sadece hazırlıksız yakalandım," diyerek onu rahatlatmaya çalışıyorum. Bakışlarımı Jase'in eline indiriyorum ve parmak eklemlerinin üzerindeki kırık deriyi görünce parmağımı hafifçe çürüklerin yanına götürüyorum.

Jase yavaşça elini çeviriyor, avucunu bana doğru tutuyor ve elimi onun elinin üzerine koyarken hiçbir tereddüt hissetmiyorum.

Tüm basit dokunuşlar yok olmadı.

Jase sayesinde her şeyimi kaybetmedim ve bu kez gözlerimi onunkilerle buluştururken gözyaşlarımın yanaklarımdan süzülmesine engel olamıyorum. Sesim duygularımdan boğuk çıkıyor. "Onu durdurduğun için teşekkür ederim."

Jase bana yaklaştığında öne doğru eğiliyorum ve onun rahatlatıcı kokusunu alıp yüzümü boynuna gömdüğüm an dünyam o kadar da harap olmuş hissetmiyorum.

Jase kollarını bana doluyor, dokunuşu hala dikkatli ve fısıldıyorum, "Bana sarılmanda bir sorun yok."

"Güzel," diye mırıldanıyor saçlarıma karşı ve sonra şaka yapıyor, "Çünkü beni bilirsin, ben aşktan yanayım."

Ağzımın kenarında bir gülümseme belirliyor ama morarmış dudağımdan gelen acı hissi beni durduruyor. Yine de Jase'in şaka yaptığını duymak kulağa hiç bu kadar hoş gelmemişti.

Benden uzaklaşmaya başladığında sağ elim yukarı kalkıyor ve gömleğini tutuyorum. "Sadece bir dakika daha."

Kolları tekrar etrafımda sıkılaşıyor ve hissettiğim rahatlamayla gözlerim kapanıyor.

"Olanlar hakkında konuşmak ister misin?" diye fısıldıyor.

Çabucak başımı sallıyorum. Bu konuda asla konuşmak istemiyorum. Sadece olanları unutmak istiyorum.

Bu sefer Jase geri çekildiğinde, kendimi onu bırakmaya zorluyorum, ona tutunmaya devam edemeyeceğimi biliyorum.

Jase elini yüzüme götürüyor ve başparmağını çenemin üzerinde hafifçe gezdiriyor. Gözlerim onunkilere kayıyor ve yüz hatlarının öfkeye benzer bir şeyle ne kadar gergin olduğunu gördüğümde, "O kadar kötü mü görünüyor?" diye soruyorum.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve sonra ağzının köşesi kalkıyor. Tanıdık bir şey hissedene kadar bana bakmaya devam ediyor.

Sevgiler.

"Benim için her zaman güzel olacaksın Mila."

Beni etkileyen sözleri değil, sesinin tonu. Kirlenmiş ruhuma yağan temizleyici bir yağmur gibi. Lekelerin bir kısmını yıkıyor ve bir anlığına dünyam o kadar da karanlık değil.

JASE

Bakışlarım yüzünde geziniyor, sol gözünün etrafındaki koyu morlukları, şişliğin acı verici bir şekilde ateşli görüldüğü çenesine kadar inceliyor.

Jade, Mila'nın kıyafetlerini paketlemiş olmalı çünkü kendi eşofmanını ve tişörtünü giyiyor.

Birkaç saniyede bir, sahte bir huzur hissine kapılıyorum, ama sonra bu huzur kayboluyor ve içimdeki kaos yıkıcı bir kasırga gibi geri dönüyor.

Mila'nın yüz hatlarında da aynı duyguların yanıp söndüğünü görüyorum. Bir an sakın görünüyor, sonra panik ve korku gözlerini karartıyor.

Daha önce hiç böyle bir şeyle uğraşmamıştım. Karanlıkta tökezliyorum ama Mila için her şeyi daha iyi hale getirme ihtiyacı bana "Yardım etmek için ne yapabilirim?" diye sorduruyor.

Gözlerini kucağındaki eline indirdi. "Sen zaten çok şey yaptın, Jase. Sadece zamana ihtiyacım var. Eminim yakında her şey normale dönecektir."

Sözleri vücut diliyle tamamen çelişiyor. Omuzları öne doğru kamburlaşmış ve sol kolunu hala beline doladığı yerden kaldırmamış.

Korku ondan yayılıyor ve bu beni biraz daha yaklaştırıyor. Ona uzanırken yavaşça hareket ediyorum ve kaçmadığında, kolumu ona doluyorum ve onu göğsüme doğru çekiyorum. Bana yaslandığında omuzlarındaki gerginliğin azaldığını hissediyorum ve sanki saatlerdir tutuyormuş gibi bir nefes verdiğinde, ona olan bağlılığımı sıkılaştırıyorum.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Kendini tekrar güvende hissedene kadar sana sarılmamı istiyorsan, seni ne kadar sürerse sürsün tutacağım."

Mila başını sallıyor ve alnını omzuma yaslayarak fısıldıyor: "Bu şey herkesin hayatını yeterince alt üst etti."

Benim inatçı kızım.

Bu düşünce ağzımın kenarının hafifçe kalkmasına neden oluyor. "Tamam, o zaman sana sadece ihtiyacım olduğu için sarılacağım. Anlaştık mı?"

Mila başını kaldırıyor ve geri çekilerek bana bakıyor. Kaşlarını çatıyor ve yüzünde bir kalp ağrısı belirliyor. "Özür dilerim. I

nasıl hissettiğini düşünmedim bile." Elini göğsüme koyuyor, endişesi yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Sen iyi misin?"

Bu soruya nasıl cevap verebilirim? Ben iyi değilim çünkü o iyi değil.

Bunu Mila'ya söyleyemeyeceğimi bildiğim için ona gülümsüyorum. "Ben iyiyim Mila. Sadece senin için burada olmam gerekiyor. Bunu yapmama izin verecek misin?"

Gözleri parlamaya başlıyor, çenesi titriyor ve alnımız birbirine değene kadar ona doğru eğilmeme neden oluyor. Başını salladığında rahat bir nefes alıyorum.

Geri çekiliyorum ve dudaklarımı alnına bastırıyorum. Gözlerim kapanıyor ve kendimi henüz çekmeye ikna edemiyorum.

Arkamızdaki kapı açıldı ve omzumun üzerinden baktığımda Bay West odaya girer, onu bir kadın polis ve bir doktor takip eder.

Yataktan kalkmaya başlıyorum ve yolumdan çekildiğim için Mila'nın gözleri iki kadının üzerine düşüyor. Mila'nın yavaşça derin bir nefes alırken tüm vücudunun küçülmesini izliyorum. Yüzünde bir acı ifadesi beliriyor ve sonra başını sallamaya başlıyor. "Hayır." Yataktan kalkmak için çabalarken nefesleri dudaklarına hücum ederken sığlaşıyor.

Doktor hemen yürümeyi bırakır. "Bayan West, ben Doktor Kelly Bower. Ojay Valley Memorial'daki psikologlardan biriyim."

Mila sanki gerçekten bir çıkış olarak kullanmayı düşünüyormuş gibi çılgınca pencereye bakıyor. Yatağın etrafından dolanıyorum ve omzunu tuttuğum anda ileri atılıp göğsüme çarpıyor. Mila'nın bana karşı sinmiş olduğunu hissetmek son kısıtlamalarımı da ortadan kaldırıyor.

Şu anda önemli olan tek kişi Mila. Onu korumak ve güvende hissetmesini sağlamak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Kollarımı ona sıkıca sarıyorum ve omzumun üzerinden bakarak yaklaşmamaları için başımı sallıyorum. "Şimdi seninle konuşmak zorunda mı?"

Doktor bize rahatlatıcı bir gülümseme veriyor. "Hayır, daha sonra gelebiliriz."

Yine de mümkün olan en kısa sürede Memur Lane ile konuşmalıdır."

"I..." Mila başını kaldırarak bana yalvaran bir bakış attı, sesi çaresizlikle doluydu ve fısıldadı: "Şimdi olmaz. Zaten pek bir şey hatırlayamıyorum."

Memur Lane, "Kartımı bırakacağım, hazır olduğunuzda benimle irtibata geçebilirsiniz," diyor. "Ne kadar erken, o kadar iyi. Her ayrıntı Bay Green'e karşı açılan davada yardımcı olacaktır." Hepsi odadan çıkmadan önce kartı Bay West'e uzatır.

Yalnız kaldığımızda Mila'nın tüm vücudu titriyor ama yine de beni bırakmıyor. Kollarını beline doluyor ve başını eğerek geriye doğru bir adım atıyor.

"Ben tuvalete gidiyorum," diye fısıldıyor.

Onu takip edemeyeceğimi bildiğimden, odadan aceleyle çıkmadan önce kapının arkasından kapanmasını bekliyorum.

Salona girerken Dr. Bower'ın şöyle dediğini duyuyorum: "...travmanın derecesini etkileyen bir diğer faktör de mağdurun kendini ne kadar çaresiz hissettiğidir. Bazı bireyler için olaylara ilişkin anılar parçalı ve birbirinden kopuktur. Mağdurun travmatik olayın parçalarını kronolojik bir anlatıya yerleştirebilmesi zaman alır. Sabırlı olmak zorundayız. Bu uzun bir süreçtir."

Kurban.

Bu kelime içimdeki her şeye ters düşüyor ama şu anda kendimi kaybetmemin bir faydası olmayacağını biliyorum. Gruba yaklaşarak soruyorum: "Mila'nın ifadesine ihtiyacınız var mı? Green'e dava açmak için benimki yeterli olmayacak mı?"

Memur Lane bana dönüyor ve ben de terbiyemi hatırlıyorum. Elimi uzatıp onunkini sıkarak açıklıyorum: "Ben Jase Reyes. Mila'yı bulan bendim. Olay yerinde ifademi verdim."

"Bay Reyes, evet, ifadenizi okudum. Cevaplamanız için bazı sorularım var." Memur Lane not defterini açtı ve "Şimdi uygun bir zaman mı?" diye sordu.

"Evet." Bu işi bitirmek istiyorum, böylece Mila'ya geri dönebilirim.

"Konuşabileceğimiz özel bir yer var mı?" Memur Lane, Dr. Bower'a sorar. "Evet, koridorun sonunda."

Bay West bana bir adım daha yaklaştı ve iki kadına hitaben, "Siz Jase'i sorgularken ben kızımın yanında olacağım" dedi.

Memur Lane ve ben Dr. Bower'ı bir ofise kadar takip ettik. İkimize de oturmamızı teklif etti ve o da oturunca şaşırdım. Sorgulayan bakışlarımı görünce, "Ben de aile ve arkadaşlar için buradayım, Bay Reyes. Bu deneyim sizin için de travmatik olmuş olmalı."

Sarsıcı kelimesi yılın en hafif kelimesi.

Başımı sallıyorum ve dikkatimi Memur Lane'e çeviriyorum, o da bana "Saldırı gecesi neler olduğunu kendi cümlelerinizle tekrar anlatır mısınız?" diye soruyor.

Bu özel soruyu beklemiyordum ve beni tam karnımdan vurdu. Mila'ya odaklanabilmek için dün gecenin anılarını düşüncelerimden uzaklaştırmayı başarmıştım ama bu soru taze yaranın kabuğunu yırttı ve içimden fişkırdı.

İçeride Mila'yı aradıktan sonra çıkış kapısını itiyorum ve kulüpten soğuk akşam havasına çıkıyorum.

Bu gece çok hızlı bir şekilde boka sardı. Raydan çıkan hızlı bir tren gibiydi. Bir dakika önce Mila'yla aramız nihayet iyi bir noktaya gelmişti, sonra Jessica oldu.

Ben Jessica'yla kendimi kaybederken Mila ortadan kayboldu. Hemen peşinden gitmek istedim ama Mila'yla işleri düzeltmeye çalışmadan önce Jessica'yla aramı düzeltmem gerektiğini biliyordum.

Gözlerim park alanını tararken, "Bu ne dağınıklık böyle," diye homurdanıyorum. Bir şey gözüme çarptığında biraz ilerliyorum. Yaklaşıyorum, çömelıyorum ve rastgele bir çift topuklu ayakkabıya kaşlarımı çatıyorum.

Birdenbire çaresiz bir çığlık geceyi deliyor ve anında vücudumdaki tüyleri diken diken ediyor. Ayağa fırlayarak arabaların arasını arıyorum, ayakkabıların sahibinin kendini yaralamış olabileceğini düşünüyorum.

Binanın yan tarafından umutsuz bir feryat geliyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. İçgüdüsel olarak birinin yardıma ihtiyacı olduğunu bildiğim için koşmaya başlıyorum.

Köşeyi dönüp bir kızın üstünde bir adam gördüğümde endişem öfkeye dönüşüyor. Kızın üzerine çıkan herifin beyaz kıcı ay ışığında parlıyor.

İleri atılarak omuzlarından tuttum ve onu kadından uzaklaştırdım. Yüzüne iyice bakıp onun Justin Green olduğunu gördüğümde, tüm kontrolümü kaybediyorum ve onu dövmeye başlıyorum.

Herif beladan başka bir şey değil.

Kızdan gelen nefes nefese bir ses dikkatimi çekiyor ve ona baktığım anda Justin'in gevşek bedeni ellerimden düşüyor.

Mila.

Dehşet iliklerime kadar işlerken, bir anlık tanıma anı sonsuz bir işkence gibi geliyor.

Bu çığlıklar Mila'ya aitti.

Justin Mila'nın üstündeydi.

Bacaklarım tutmadan önce onun yanına varmayı başarıyorum ve Justin'in onu ne kadar acımasızca incittiğini görünce, sanki biri göğsümü deşip kalbimi yerinden sökmüş gibi hissediyorum.

Acı dayanılmaz, beni felç ediyor.

"Bay Reyes?" Dr. Bowes'un sesi beni karanlık düşüncelerden çekip çıkarıyor. Bana doğru uzandı ve elimi sıktı. "İyi misiniz?"

Boğazımı temizleyerek, "Ben iyiyim." diyorum. Bakışlarımı Memur Lane'e çevirdim. "Pardon, soru neydi?"

Memur Lane bana sempatik bir bakış attı. "Dün gece olanları kendi cümlelerinizle anlatabilir misiniz?"

İfademi tekrarlarken kalbim karanlık bir çukura gömülüyor. Dudaklarımdan dökülen her kelimeyle, içimde dönen çalkantılı duygu karmaşasından başka bir şey kalmayana kadar ruhumun bir parçası parçalanıyormuş gibi hissediyorum.

Benim için konuşmak bu kadar zorsa, Mila için nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum.

Bu düşünce beni dik oturtuyor ve hatırladığım her ayrıntıya daha fazla dikkat ediyorum. Mila'nın cevaplamak zorunda kalmaması için soruları milyonlarca kez cevaplayacağım.

Bölüm 14

MILA

Kendimi kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissediyorum. Çaresizlik üzerimde o kadar ağır bir yük ki, banyonun ortasında durduğum yerden bedenimi hareket ettiremiyorum.

Sonunda gözlerimi aynaya kaldırına kadar işkence dolu dakikalar geçiyor. Yansımam ciğerlerimdeki nefesi kesiyor ve dehşet içinde yüzümdeki her bir çürüğü inceliyorum. Her biri olanları hatırlatıyor ve hızla gözlerimi tekrar indiriyorum. Şefkatle gömleğimi kaldırıyorum ve kaburgalarımın etrafındaki koyu morluklara bakıyorum.

Kumaşın üzerimden düşmesine izin veriyorum ve kollarım gevşekçe yanlarıma düşüyor.

Hayatım haline gelen bu yer... çorak bir arazi. Kayda değer hiçbir şey kalmadı. Her kalp atışı boşuna.

Yıkıcı bir şekilde boşum, ama aynı zamanda acımasız bir kargaşayla doluyum. Hissettiklerimi anlatacak o kadar çok kelime var ki ama hiçbirini tam olarak uymuyor.

Korku mu? Bu gerçekten korku olabilir mi? Her ses beni zıpllatıyor. Her dokunuş beni sarsıyor. Sanki etrafımdaki her şey bana zarar verme potansiyeline sahipmiş gibi.

Her zaman sahip olduğum korunaklı güvenlik artık yok.

Boş mu? Hayır, boşluk değil. Duygularla dolup taşıyorum, hepsi umutsuz, hepsi karanlık, hepsi acımasız - ve akıl sağlığımın son parçalarını da alıp götürüyorlar.

Lekeli mi?

Gözlerimi tekrar yansıma kaldırıyorum ve korkunç manzara bir hıçkırığın kaçmasına neden oluyor. Sağ elimle ağzımı kapatıyorum.

Mahvoldum.

Perişan halde, ağlarken sessiz kalmaya çalışıyorum.

Kapı çalındı ve sonra babamın "Mila, içeride iyi misin?" diye seslendiğini duydum.

Sesime güvenemediğim için bir havlu alıp hıçkırıklarımı bastırmak için ağzıma bastırıyorum. Ailem yeterince acı çekti. Onların yanında güçlü olmalıyım ki endişelenmeyi bıraksınlar.

İçimde kabaran duyguları bastırmak için mücadele ediyorum ve cevap vermeden önce boğazımı temizliyorum: "Beş dakika içinde çıkacağım."

Musluğu açıp yüzüme soğuk su çarparak ağladığımın izlerinden kurtulmaya çalışıyorum. Cildimi kurulayıp derin bir nefes almaya çalışırken dikkatliyim, ama sonra göğsümdeki keskin ağrı bana sığ nefeslere bağlı kalmam gerektiğini hatırlatıyor. Havluyu tekrar asıyorum ve kapıya doğru dönüyorum.

Herkes hayatına ne kadar çabuk devam ederse, bu kâbusu o kadar çabuk unutacağımı bildiğimden, kapıyı açıp odaya girmeden önce dudaklarımı gülümsemeye zorluyorum.

Annemin gözleri bana kayıyor ve babam arkasını dönüyor. Mikroskop altındaymışım gibi hissediyorum ve yarılmış dudağımla gülümsememi olabildiğince genişletiyorum. "Eve gitmelisin. Ben sadece uyuyacağım."

Yavaşça yatağa geri tırmanırken annemle babam bana bakmaya devam ediyor, sonra annem "Daha iyi görünüyorsun. Kendini nasıl hissediyorsun?"

Omuz silktim. Odanın kapısı açılıyor ve ben "İyiyim, sadece morarmışım" diye cevap verirken Jase içeri giriyor. Boş bir sesle kıkırdıyorum. "Sadece uyumam gerek ve ikiniz de çılgın bir gece geçirdiniz. Eve gidin ve biraz dinlenin."

Jase yatağın yanına geliyor ve onun da yorgun olduğunu bildiğimden, "Sen de biraz dinlenmelisin," diyorum.

Başını eğiyor ve ben aileme dönmeden önce gözlerimiz sadece bir anlığına buluşuyor. Onlar endişelenmesin diye iyiymiş gibi davranmak gerçekten çok yorucu.

Dikkatlice yatağa uzanıyorum ve yorganı çeneme kadar çekiyorum. "Cidden, gidin artık. Hepiniz beni uyanık tutuyorsunuz."

Sağ tarafıma dönmek için mücadele ediyorum ama acıya rağmen dişlerimi sıkıyorum.

Annem ve babam gelip şakağıma birer öpücük konduruyor, ben de yorganı daha sıkı kavriyorum. Gülümsemem azalıyor ve iyi olduğumu belli etmek giderek zorlaşıyor.

Sonunda babam dedi ki, "Birkaç saat içinde döneceğiz. Biraz uyu."

"Tamam." Gözlerimi kapatıyorum ve yüzümü yorganın içine gömüyorum.

Kapının arkalarından kapandığını duyana kadar sonsuza kadar sürüyor ve bir rezervuar duvarının kırıldığını hissediyorum. Sesi bastırmaya çalışarak yorganın içine doğru nefes alıyorum.

Sonra biri yatağa oturdu ve Jase "Biraz yana kayabilir misin?" dedi.

Yorganı ölümüne kavrayışımı bırakarak Jase'e yer açmak için geri çekiliyorum. Uzanıyor ve sol kolunu başımın altına itiyor. Sağ eliyle de beni göğsüne doğru çekiyor.

Yüzüne bakıyorum ve onun rahatlatıcı görüntüsü gözyaşlarımın daha hızlı akmasına neden olurken "Zor" diyorum.

Sağ elini yanağıma götürüyor ve morarmış tenimi şefkatle okşayarak bana anlayış ve ilgi dolu bir bakış atıyor. "Biliyorum bebeğim. Bu yüzden hiçbir yere gitmiyorum."

Jase'in bu yönünü daha önce hiç görmemiştim. O çok ... o bir güç kuvveti. Benim ayaklarımın altında hiçbir zemin yokken o sağlam ve sarsılmaz.

Ona tutunup hayatını yaşamasına engel olamayacağımı biliyorum ve bu yüzden yüzümü göğsüne bastırıp "Jase?" diye fısıldıyorum.

"Öyle mi?"

"Gerçekten kalmak zorunda değilsin. Geri dönmen gereken şeyler olduğunu biliyorum."

Saçlarıma bir öpücük kondurduğunu hissediyorum. "Senden daha önemli bir şey yok."

Ve yine, söylediği kelimeler değil ama sesinin tonu beni etkiliyor. Koymaya çalıştığım zayıf duvarı yıkıp geçiyor.

Hıçkırığımı göğsüne bastırıyorum, sonra kolları beni sıkıca sarıyor ve fısıldıyor, "Benim yanımdayken iyiymiş gibi davranma Mila. Neler olduğunu gördüm. Söyleyeceğin hiçbir şey her adımında yanında olmamı engelleyemez. Bunu atlatmana yardım etmeme izin ver."

Hıçkırıklarım şiddetlenirken başımı sallıyorum ve bu sefer benden alınan her şey için değil, geriye kalan tek şey için ağlıyorum. *Jase için*. Ve onu düşündüğümünden çok daha fazla seviyorum.

JASE

Mila sonunda uykuya dalıyor ve bu bana onun saldırısının ardından kalan kendi enkazıyla başa çıkmak için bir an veriyor.

Kollarımda kendini kırılğan hissediyor ve bir insanın onu Justin'in yaptığı şekilde nasıl incitebileceğini merak ediyorum. Başka birine böyle bir şey yapmak için ne kadar berbat biri olmak gerekir?

Ama herhangi biri değildi. Mila'ydı.

Benim Mila'm.

Haftalardır onunla flört ediyor, ona karşı hissettiğim çekimin etrafında dolanıyordum. Ona sahip olma arzum kadar *neden* onunla birlikte olmak istediğimin üzerinde durmadım.

Şu anda, arzu MIA ve geriye kalan tek şey büyük lanet olası neden. Kabul etmeyi başardığım ama Mila ile asla paylaşamadığım *neden*.

Mila'yı seviyorum. Bu kızı o kadar çok seviyorum ki ödüm bokuma karışıyor.

Yüzünü görebilmek için biraz geri çekiliyorum. Gözlerim onun her santimini okşuyor ve morlukları görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Alnına bir öpücük kondurarak onu göğsüme sarıyorum. Önümüzdeki günler ve Mila'nın iyileşmeye başlamadan önce katlanmak zorunda kalacağı acılar için endişeleniyorum.

Gözümü kırpmadan alırım. Tanrım, lütfen. Hepsini benim üzerime yık. Onu böyle acı çekerken görmeye dayanamıyorum.

Hastane odasının sessizliği etrafımızda bir koza örüyor ve ben onun aldığı her nefese odaklanıyorum.

Mila'nın vücudu aniden sarsılıyor ve bu beni içinde bulunduğum balondan çıkarıyor. Gözleri dehşet içinde kocaman açılıyor. Nefesleri sanki maraton koşmuş gibi ayırık dudaklarında hızlanıyor.

"Ben buradayım." Kelimeler ağzımdan hızla dökülüyor, en azından sesim ona ulaşıyor ve yeşil bakışlarında bir tanıma belirliyor.

"Jase." İsmimi duyunca rahatladım.

Sağ elimi başının arkasına götürüyorum ve alnımı onunkine bastırıyorum. "Ben buradayım Mila."

Bana doğru yavaşça gevşediğinde, "İyi misin?" diye sordum.

Başını sallıyor. "Ben... Ben sürekli flaşlar görüyorum. Rastgele ve..."

Alnına bir öpücük konduruyorum ve bir anlığına gözleri kapanıyor. Geri çektiğimde yüzü çöküyor ve itiraf ediyor: "Sanki bir kâbusun içinde sıkışıp kalmış gibiyim. Hiçbir şey durmuyor. Bir saniye bile. Her şey yanlış ve... sadece kırık ve boş hissediyorum."

Boğazıma kramplar girene kadar sıkılıyorum ama Mila bana açılırken kendi duygularımı ısıyorum.

"Yardıma olacaksa ağla." Keşke söyleyecek doğru şeyi bilseydim. "Yardıma olacaksa hıncını benden çıkar."

Mila başını sallıyor ve gözlerini benimkilere dikeyor. "Sadece burada olman bile çok yardımcı oluyor." Gözyaşları yanağından süzölürken çenesi titriyor ve sağ elimi kullanarak onları nazıkçe fırçalıyorum. Mila'nın sesi titreyerek şöyle diyor: "Sen durdurdun. Sanırım bu yüzden... Seninleyken kendimi yarı normal hissediyorum." Yalnız bir bakış yüzünü gölgeliyor. "Diğer her şey yabancı geliyor. Sanki tanımadığım bir dünyaya fırlatılmışım ve tanıdık gelen tek şey sensin."

Beni yiyip bitiren şeyi itiraf ederken fırtınalı duygularımıza kapıldım, "Keşke sana daha önce ulaşsaydım. I..." Pişmanlık ve suçluluk duygusu sırayla canıma okurken başımı sallıyorum. "Dün geceyi düşünüp duruyorum ve keşke milyonlarca şeyi farklı yapsaydım diyorum. Kulübe gitmeyi kabul etmemeliydim. Jessica'yı uzaklaştırmalı ve senin gitmeni engellemeliydim." Başımı sallıyorum ve Mila ile gözlerimi kilitliyorum, ağzımdan çıkan kelimelerden nefret ediyorum çünkü onun saldırıya uğramasında oynadığım rol hakkında hissettiklerimin yanına bile yaklaşamıyorlar. "Çok üzgünüm Mila."

Gözlerini benimkilerden kaçırıyor ve başını sallıyor. "Bunların hiçbirisi senin hatan değildi." Yüzüne kederli bir ifade yerleşiyor. "Kalıp seninle savaşımalıydım diye düşündüğümü hatırlıyorum."

Gözlerimiz tekrar buluştuğunda odayı sessizlik dolduruyor ve birbirimize bakıyoruz. Konuşmamız gereken çok şey var ama şu anda önemli olan tek şey Mila'nın fırtınayı atlatmasına yardımcı olmak.

"Buradan nereye gideceğimiz hakkında konuşalım, böylece aynı sayfada oluruz," diyorum. Mila'nın kaşları çatılıyor ve ben de "Senin yanında duracağım ve bunu atlatmana yardım edeceğim. Bu senin için sorun olur mu?"

"Evet."

Bir sonraki kısmı açmak kolay bir konu değil ve devam etmeden önce derin bir nefes alıyorum, "Başka biri sana yaklaştığında irkildiğini fark ettim. Ailen bile."

Mila neredeyse kıkırdamaya benzeyen bir nefes veriyor. "Jase Reyes'in bu kadar anlayışlı olabileceğini kim bilebilirdi?"

Ağzımın kenarında bir sırıtış beliriyor. "Benim hakkımda henüz bilmediğin çok şey var."

Bu neşeli an kısa sürer.

"Şu anda sadece gerginim. Eminim geçecek ve her şey eskisi gibi olacak," diyor Mila.

"Ama sana sarılmamda bir sakınca yok, değil mi?" Onu üzecek bir şey yapmadığımdan emin olmak için soruyorum.

"Tanıdık, hatırladın mı?" Başını sallıyor. "Sakinleştirici... ve beni güvende hissettiriyor."

Sözleri yüzüme bir gülümseme getirdi. "Güzel, çünkü sana sarılmak hoşuma gidiyor." "Teşekkürler, Jase."

Sözleri beni şaşırttı. "Ne için?" "Benim yanımda garip davranmadığın için."

Tam olarak anlamadığım için başımı sallıyorum. "Garip mi?"

Mila'nın bakışları benimkilerle buluşuyor ve bir anlığına gözleri biraz daha parlıyor. "Bana... sadece benmişim gibi davranıyorsun, zarar görmüşüm gibi değil. Neye benzediğimi gördüm ve bu..." cümlesini tamamlayamıyor.

Elimi yüzüne götürüyorum ve başparmağımı çenesinin üzerinde gezdirerek, "Morluklar geçecek Mila ve dürüst olmak gerekirse, eklenen renkle bile hâlâ harikasin," diyorum.

Gözünden bir damla yaş süzülüyor ama dudakları kıvrılıyor ve "Tam bir oyuncu" diyor.

Yüzümde geniş bir gülümseme beliriyor. "Elimde değil bebeğim. O yanıımı ortaya çıkarıyorsun."

Göğsüme yaslanırken yüzünde minnettar bir ifade var. "Bana bir süreliğine unutturduğun için teşekkürler. Sanırım artık gerçekten uyuyabilirim."

"Tamam," diye fısıldıyorum ağzımı saçlarına bastırırken. Elimi hafifçe sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum, dokunuşumun onu rüyalarına kadar takip etmesini ve bir daha kâbus görmemesini umuyorum.

Bölüm 15

MILA

Son birkaç gündür, Jase neredeyse benimle birlikte hastane süitine taşındığı için yanlış bir güvenlik hissine kapıldım.

Ama şimdi taburcu olduğumda ve hastane çıkışı önümde belirdiğinde, kalp atışlarım hızlanırken panik kaslarımı sıkıyor.

Ailemin gözlerinin üzerimde olduğunu bilerek, ayaklarımı hareket etmeye zorluyorum. Akademiye dönmeme izin vermeleri için çok tartışmam gerekti. İlk başta onlarla eve gitmemde ısrar ettiler ama Jase yanımdayken, Dr. Bower ile danışmanlık seanslarına başlamam şartıyla sonunda kabul ettiler.

Dışarı çıktığımda, bir kamera flaşı denizi beni bombardımana tutuyor. Sesler sorular soruyor ve yıpranmış zihnim bir tanesine kilitleniyor. *"Justin Green sana tecavüz etti mi?"*

Bu da başka sorulara kapı açıyor.

"Suç duyurusunda bulunacak mısınız?"

"Bay Reyes, Mila West ile ilişkiniz nedir?" "Bayan West, konuşmayı reddettiğinizi duyduk. Bu doğru mu?"

"Bay Reyes, babanız ve büyükbabanız bu konuda ne düşünüyor?" "Mila, Justin Green'le çıktığınız doğru mu?"

"Bu durum CRC Holdings'in hisse fiyatını etkileyecek mi?"

"Trinity Akademisi bu konuda ne yapacak? Justin Green okuldan atılacak mı?"

Annem ve babam muhabirlerle benim arama giriyor ve Jase koruyucu bir kolunu omuzlarıma doluyor, diğer koluyla da yüzümü göğsüne bastırıyor. Beni çekip arabasını park ettiği yere götürdü. Bir dakika içinde

Jase aceleyle beni yolcu koltuğuna oturtuyor ve aracın arkasından dolanmadan önce kemerimi bağlıyor. Sonra motor kükrüyor ve Jase park alanından hızla uzaklaşıyor.

Tamamen sersemlemiş bir halde, gözlerim önüme bakıyor.

"Justin Green sana tecavüz etti mi?"

Justin külotumu çekiştiriyor, başımın üzerinde korkutucu bir dehşet yaratıyor ve ben onun içinde boğuluyorum. Vücudumdaki mücadeleyi emiyor. Elinin bacaklarımın arasından kaydığını hissediyorum.

Nefes nefese kalıyorum ve bu göğsümdeki keskin acının ciğerlerimi delip geçmesine neden oluyor. Mide bulantısı boğazıma hücum ediyor ve mırıldanıyorum, "Arabayı durdur."

Jase arabayı kenara çekiyor ve ben emniyet kemerini açmak için uğraşıyorum. Jase bana yardım ediyor ve serbest kaldığım anda kapıyı açmak için acele ediyorum. Neredeyse arabadan düşüyordum ama vücudum sarsılmaya başladığında tam zamanında yetiştim. Midemi boşaltırken dizlerimin üzerine çöküyorum. Ciğerlerim alevler içinde kalıyor ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor.

Tanrım, bu çok zor. Yapamam.

Sonra Jase'in elini sırtımda hissettim.

Bok fırtınasındaki bir yaprak gibi titreyen bedenim nihayet kasılmayı bırakıyor. Göğsümdeki ağrı tam nefes alamayacak kadar yoğun ve başımı döndürüyor.

Jase hastaneden yanımda getirdiğim su şişemi uzatıyor, ben de ağzımı çalkalamak için kullanıyorum. Sonra kolları altımdan kayıyor ve sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni kaldırıyor.

Çünkü ben bir hiçim.

Düşünce kısa sürüyor ama acımasız bir yumruk etkisi yaratıyor. Jase beni yolcu koltuğuna oturtuyor ve iki eliyle yüzümü çerçevesiyor. Beni ona bakmaya zorlayarak, "İyi misin?" diye sordu.

Ben iyi miyim?

Son birkaç gündür bu soru bana pek çok kez soruldu.

Hayır, iyi değilim. Biraz bile değilim.

Jase'e gerçeği söylemek yerine başımı sallıyorum. "Evet, sadece midem bulandı. Şimdi iyiyim."

Jase'in bana inanmadığını görebiliyorum. "Beş dakika içinde yatakhaneye döneceğiz, sonra dinlenebilirsin."

Tekrar başımı sallıyorum ve Jase kapımı kapatırken dudaklarıma bir gülümseme yerleştirmeyi bile başarıyorum. Kollarımı belime doluyor ve başımı koltuk başlığına yaslıyorum.

Tanrım, çok yorgunum. Bunu nasıl atlatacağım?

Gözlerimi ancak Jase arabayı yurdun önünde durdurduğunda açıyorum. Bakışlarım, izlemek için durmuş olan öğrencilerin üzerinde geziniyor.

Evet, ucubenin evi.

Arabadan önce Jase iniyor ve sonra "Hepiniz neye bakıyorsunuz lan?" diye bağırıldığını duyuyorum.

Öğrenciler farklı yönlerde dağılıyor ve ben de kapımı açmadan önce ortalık sakinleşene kadar bekliyorum.

Ben arabadan inerken Jase bir anda yanımda bitiverdi.

"Sen yatağına yerleştikten sonra ben çantalarımızı alacağım," diyerek kolunu omzuma doluyor ve beni binaya götürüyor.

Asansöre bindiğimizde bedenimi Jase'inkine çeviriyorum ve kollarımı beline dolayıp yüzümü göğsüne bastırıyorum. Keşke ondan derin bir nefes alabilseydim.

Ellerini yüzüme götürüyor ve ben ona bakana kadar dürtüyor ve sonra bana en şefkatli gülümsemesini vererek fısıldıyor: "Seninle gurur duyuyorum."

Nedenini anlayamadan başımı salladım.

"Çok cesursun Mila."

Cesur hissetmiyorum.

"Hayır, hepsi senin yüzünden" derken gülümsemeye çalışıyorum.

Jase biraz eğiliyor, gözleri gözlerimin içine bakıyor. "Geçen hafta her günümü seninle geçirdiğimi ve ne kadar güçlü olduğunu gördüğümü unutuyorsun. Kendi pahasına bile olsa, başkaları endişelenmesin diye iyiymiş gibi davranıyorsun."

Rol yaptığımı anladı mı?

Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi, ağzının kenarından bir sırıtış geçiyor. "Evet bebeğim, unutma, benden hiçbir şey saklayamazsın ve ben de saklamayı istemiyorum."

Kapılar kayarak açıldı ve Jase yüzümü bıraktı. Elim tuttu ve beni koridora doğru çekti.

Süitimizin ön kapısına yaklaşırken, diğer tarafta her ne varsa ona karşı kendimi hazırlıyorum. Bu kabus geçmişte kalana kadar iyiymiş gibi davranmak için daha çok çalışmam gerekecek çünkü bunun arkadaşlarımla hayatını etkilemesine izin vermeyeceğim.

Şimdiden çok fazla şeyi yok etti.

JASE

Ön kapıyı iterek açarken Mila'nın elimi tutuşu sıklaşıyor.

Herkese normal rutinlerimize devam etmemiz gerektiğini söyledim, ancak bu önerime kesinlikle hayır cevabı aldım.

Fallon, Hana ve Jade olanları kirli bir sır gibi saklamayacakları konusunda kararlıydılar ve kızların bunu söylediğini duymak bana şöyle hissettirdi

bok ısındı. Unutalım demek istemedim. Sadece Mila için işleri kolaylaştırmak istedim.

Süite adımımızı atar atmaz Fallon orada bitiyor ve kollarıyla Mila'yı sarıyor. Elimi Mila'nınkinden kurtarmaya çalıştığımda, beni ölümcül bir şekilde sıkıca kavırıyor.

Fallon geri çekilir ve gözleri Mila'nın üzerinde gezinir. "Nasıl hissediyorsun?"

Senin hala hastanede olman gerekmiyor mu?"

Mila'nın yüzünde bir gülümseme oluşuyor ama gözlerine yaklaşmadığını fark ediyorum. "Kendimi yeni gibi iyi hissediyorum ve kaçırdığım tüm okul ödevlerimi yapmaya hazırım."

Vücudunun yarısını benimkinin arkasına geçiren Mila, diğer eliyle bileğimi tutuyor. Benimleyken kendini güvende hissettiğini bilmek kaslarımda vahşi bir koruma hissi yaratıyor.

Jade, "Tüm ödevleri hazırladık ve Hunter babasının asistanına derslerin sizin için kaydedildiğinden emin olmasını söyledi," diyor.

Geçtiğimiz birkaç gün içinde Jade, Mila'nın kendisine dokunulmasından hoşlanmadığını fark etti ve Jade'in kuzenine sarılmamak için kendini nasıl zor tuttuğunu görüyorum.

Mila, Hunter'a doğru hızlı bir bakış fırlatıyor. "Teşekkürler Hunter. Kayıtlar çok yardımcı olacak." Gözleri arkadaşlarımızın üzerinde geziniyor ama hiçbirinde durmuyor. "Ben biraz uyuyacağım. Bu gece okul ödevlerine başlayacağım, böylece mümkün olduğunca çabuk yetişebilirim."

Mila'yı eve getirmeden önce Hunter ile konuştum ve Mila'ya benim bakacağım, onun da arkadaşlarımızı Mila'nın kaydettiği ilerlemeden haberdar edeceği, böylece herkesin Mila'yı ilgi ve soru bombardımanına tutmayacağı konusunda anlaştık.

Kızlar bu konuda bizimle mücadele ediyor, Mila'nın hepimize ihtiyacı olduğunu düşünüyorlar, bu yüzden yeni normale alışmak için zor birkaç gün olacak.

Gözlerim Hunter'ın kollarıyla buluşuyor ve ondan ne yapmasını istediğimi hemen anlayarak başını sallıyor. "Hadi gidip biraz yemek yiyelim, çocuklar." Bize bakarak, "Size restorandan bir şeyler getirelim mi?" diye soruyor.

Başımı Mila'ya çeviriyorum ve usulca soruyorum, "Pizza hakkında ne hissediyorsun? Pizzayı özledim."

Yumuşak bir kıkırdama çıkarıyor. "Pizza o zaman."

Hunter kollarını Fallon ve Jade'in omuzlarına dolayarak onları ön kapıya doğru iterken, "Harika," diyor.

Hana yanımızda duraksıyor. "Döndüğüne sevindim Mila. Başında dikilmemizi istemediğini biliyorum ama bir şeye ihtiyacın olursa ben buradayım."

Mila'nın dudakları bir gülümsemeye dönüşür. "Sağ ol dostum. Sadece dinlenmeye ihtiyacım var. Kısa sürede normale döneceğim."

Arkadaşlarımız odadan çıkar çıkmaz Mila'yı koridora çekiyorum ve "Senin odan mı benimki mi?" diye soruyorum.

Tutuşuma karşı geri çekildi ve ben de olduğum yerde durup, "Kahretsin, öyle demek istememiştim," diye saçmaladım.

"Jase, hayır, bunu düşünmemiştim bile," diye soluk soluğa kalıyor. Gözlerini yere dikti. "Sen de dahil kimsenin benim için tüm hayatını değiştirmesini istemiyorum. Ben odamda kalacağım, sen de kendi odana gideceksin. Sonsuza kadar benim yanımda uyuyamazsın. Herkes ne düşünür?"

Evet, yapabilirim.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Kimin ne düşündüğü umurumda değil Mila. Ayrıca, arkadaşlarımız anlıyor ve dürüst olmak gerekirse, anlamasalar bile yine de umurumda olmazdı. Önemli olan tek şey sensin ve hâlâ kâbuslar görüyorsun. Onlarla yüzleşmen için seni yalnız bırakmayacağım."

Mila'nın omuzları çöküyor ve yüzünde hayal kırıklığına uğramış bir ifade belirliyor. "Sadece hayatını altüst etmek istemiyorum. Benim için zaten çok şey yaptın."

Dili dışarı fırlıyor, gergin bir şekilde dudaklarını ıslatıyor. "Ve sana bağımlı olmaya alışmak istemiyorum. Bu adil olmaz."

Elimi çenesine götürerek yüzünü yukarı kaldırıyorum ve "Sana mı bana mı?" diye sorarken bana bakmasını sağlıyorum.

Bana yalvaran bir bakış atarak, "Sana" diye cevap verdi.

Son birkaç gündür aynı sözleri defalarca tekrarladım ve Mila inanana kadar da tekrarlamaya devam edeceğim. "Seninle olmak istiyorum Mila. Bu benim için bir angarya değil. Senin yanında olmadığım zamanlarda çok endişeleniyorum, bu yüzden lütfen bana huzur ver ve seninle ilgilenmeme izin ver."

Mila yüzünü göğsüme dayayarak ve kollarını belime dolayarak beni şaşırtıyor. Bir süre sarıldıktan sonra yüzünü bana doğru kaldırıyor ve fısıldıyor: "Benim için burada olman her şey demek. Bunu asla unutmayacağım, Jase."

"Güzel." Şakacı bir şekilde kaşımı kaldırıp ona sırtıyorum. "Muhtemelen yine çuvallayacağım ve benim sıradan bir pislik olmadığımı hatırlamana ihtiyacım olacak."

Başını sallıyor ve bir anlığına gözlerine yeniden sıcaklık sızıyor. "Asla başka bir pislik olamazsın."

Kolumu omuzlarına dolayarak az önceki sorumu tekrarlıyorum: "Senin odan mı benimki mi?"

Bu sefer Mila cevap vermekte tereddüt etmiyor, "Şimdilik senin."

Bölüm 16

MILA

Havada asılı duran pizza kokusu ve klavyedeki yumuşak tıkırtılarla uyanıyorum. Yüzümü Jase'in kalçasına bastırđığım yerden geri çekiyorum.

Hareketim Jase'in yazmayı bırakmasına neden oluyor ve yüzünde bir sırıtışla bana dönmeden önce dizüstü bilgisayarını hızla yatağın kenarına koyuyor. "Beş saattir uyuyorsun."

Vay canına, öğlen oldu mu?

Uyuduğum için o kadar mutlu görünüyor ki, kalbimde bir sıcaklık patlaması hissediyorum.

"Biraz dinlendin mi?" Bakışlarım dizüstü bilgisayar ile yarısı boş pizza kutusu arasında gidip gelirken soruyorum.

En azından yemek yedi. Bu iyi bir şey.

"Daha sonra uyuyacağım. Önce biraz iş yapmak istedim." Jase pizza kutusuna uzanmaya başlar. "Aç mısın? Gidip senin için birkaç dilim ısıtayım."

"Teşekkürler," diye cevap veriyorum. Yavaşça oturur pozisyona geçiyorum. "Önce duş alacağım." Jase'in yatağından kalkıp kapıya doğru yürümeye başlıyorum, sonra duraksayıp ekliyorum: "Daha sonra biraz çalışacağım. Sonra görüşürüz."

Jase'e bakmadan onun odasından çıkıp kendi odama doğru ilerliyorum. İçeri girdiğimde kapıyı arkamdan kapatıyorum ve odamın etrafına bakmadan önce nefes almak için bir an duruyorum.

Her şey farklı hissettiriyor... sanki kişisel eşyaların hiçbiri bana ait değilmiş gibi.

Kapım alınıyor, sonra Jase içeri giriyor ve hastane çantamı yatağımın ayak ucuna koyuyor. Bana doğru yürüyor ve elini boynumun arkasına götürerek tekrar gitmeden önce alnıma bir öpücük konduruyor.

Zihnimi meşgul etmek istiyorum, böylece karanlık anılar üzerinde durmayacağım, hastane çantasını çamaşır sepetine boşaltıyorum. Dolabımdan temiz bir eşofman altı ve bir tişört ile i çamaşırını alıyorum ve döndüğümde gözlerim yatağımın üzerindeki çantaya takılıyor.

Kızlardan biri kulüpten eve getirmiş olmalı. Yaklaşıyorum ve çantayı açıp içinden telefonumu alıyorum. şarjı bitmiş, şarj etmek için fişe takıyorum, sonra banyoya giriyorum.

Dişlerimi fırçalarken ve kıyafetlerimi çıkarırken duşta suyun akmasına izin veriyorum. Bakışlarım aynadaki yansımama gelene kadar her şey otomatik gibi geliyor. Tüm morluklar sarımsı yeşil bir renge dönüşmüş ve şişliklerin çoğu gitmiş.

Aklımın bir köşesinde bir anı canlanıyor ve başımı sallayarak onu bastırıyorum.

şimdiye odaklanarak ılık su spreyinin altına giriyorum ve saçlarımı yıkıyorum. Sadece sağ elimi kullanırken zorlanıyorum çünkü sol kolumu hala çok yükseğe kaldıramıyorum.

Pazartesi günü derslere geri dönüyorum ve umarım hafta sonu bitmeden morluklar daha da solar, böylece saldırının tüm kanıtlarını makyajla kapatabilirim.

Vücudumu yıkarken, kaburgalarımındaki çirkin ısırık izlerini ve morlukları görmek istemediğim için kendime bakmıyorum.

Durulanmam bitene kadar gözlerimi fayanslı duvara dikeyorum. Islak saçlarımı havluya sarmak için kollarımı yeterince yukarı kaldıramadığımdan, elimden geldiğince kurulayıp giyiniyorum.

Üstümü örttükten sonra banyodan çıkıyorum ama Jade'in yatağında oturduğunu görünce duruyorum.

"Oh... hey."

Jade ayağa fırlıyor ve gözleri önce beni tarıyor, sonra da "Saçını yıkamışsın. Kurutmana yardım etmemi ister misin?"

Kendimi ailemden ve arkadaşlarımdan daha fazla uzaklaştırmak istemediğim için başımı sallıyorum. Ne kadar zor olursa olsun, her şeyin eski haline dönmesi gerekiyor.

Jade saçlarımı kuruturken mesajlarımı kontrol edebilmek için telefonumu ve şarj cihazımı alıp tuvalet masama takmaya gidiyorum.

Küçük tabureye oturuyorum ve aynada kendime bakmak yerine Jade'in havluyla saçlarımı ovalamasını izliyorum. Bana gülümsemeye devam ediyor ve kuzenimin benim yanımda tuhaf davranmasını istemediğimden, "Hiç olmamış gibi davranabilir miyiz?" diye soruyorum.

Jade'in elleri saçlarımda donup kalıyor ve gözleri yavaşça kalkıp benimkilerle buluşuyor. "Eğer gerçekten istediğin buysa?"

Açıklamadan önce yutkunuyorum: "Senin için zor olduğunu biliyorum. Gerçekten pek bir şey hatırlamıyorum ve sadece tüm bu karmaşayı unutmak istiyorum."

Jade omzumu sıkıyor ve bir an için bedenim donup kalıyor. "Neye ihtiyacın varsa." Saçlarıma bakarken burnunu kırıştırıyor.

"Ve şu anda, bu fare yuvasını kurutmamız gerekiyor."

Ona minnettar bir gülümseme veriyorum ve telefonumu açıyorum. Tüm mesajlar geldikçe cihaz biplemeye ve deli gibi titremeye başlıyor. Sessize alıyorum ve messenger'ıma giriyorum.

Her şeyle ilgileniyoruz, tatlım. Sadece iyileş. Yakında görüşeceğiz. Seni seviyorum.

Jax Amca: Sadece bir telefon uzağınızdayım. Bir arkadaş'a hazır olduğunuzda bize haber verin.

Annen beni ölümle tehdit ettiği için şu an senin yanında değilim. Seni seviyorum.

Ben buradayım. Her zaman. xxx

Anne G: Benim tanrı-bebeğim. Üzgünüm, gezegenin diğer tarafında sıkışıp kaldım. Seni ne zaman arayabileceğimi söyle. Seni tüm kalbimle seviyorum. xoxoxoxox

Tüm mesajları, özellikle de vaftiz annemden gelen son mesajı görünce gözlerim kararıyor. Onu bir süredir görmedim çünkü kocasıyla birlikte Tayvan'da tatilde.

Teyzelerimden gelen mesajları okurken akmayan gözyaşlarımı kırıştırmak zorunda kalıyorum. Herkes etrafımda toplanıyor ama yine de kendimi hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesaj var, açmakta tereddüt ediyorum ama sonra tıklıyorum.

Merhaba Mila. Ben Jamie Reyes. Sadece sana ulaşmak istedim. Ben de benzer bir şey yaşadım ve nasıl hissettiğini anlayacak biriyle konuşmaya ihtiyacın olursa burada olduğumu bilmeni istedim. Tüm desteğimiz ve sevgimizle.

Gözyaşlarımı tutamadığım için vücudum titremeye başladı. Jase'in annesinin böyle bir şey yaşadığını bilmiyordum.

Göğsümde yeşeren umudun ilk belirtileriyle, yanıtla tuşuna basarken ellerim titriyor. Bir an için yine tereddüt ediyorum, sonra yazıyorum, **Merhaba, Bayan Reyes. Ben Mila. Bilmiyordum ve duyduğuma üzüldüm. Teklifiniz için minnettarım ama nereden başlayacağımı bile bilmiyorum.**

Mesajı hemen okuduğunu gösteriyor ve ardından ekranda üç nokta atlamaya başlıyor.

Bunu hak edecek hiçbir şey yapmadığınızı kabul ederek işe başlayın. Bu asla başına gelmemeliydi. İyileşmen için zaman sınırı yok Mila. Sadece şu ana odaklan. Başına gelen şey

korkunç bir Şiddet eylemi. Sevdiklerinizin bu süreçte size yardımcı olmak için yanınızda olmalarına izin verin.

Biri bana bu konuda nasıl yardımcı olabilir? Bırakın konuşmayı, düşünmek bile istemiyorum. Ayrıca, ailem ve arkadaşlarım zaten etrafımda yeterince garip davranıyorlar.

Ne cevap vereceğimi bilemediğim için genel bir mesaj yazıyorum.

Teşekkür ederim, Bayan Reyes. Tavsiyenizi aklımda tutacağım.

Mesajları gözden geçirmeye devam ediyorum, tam olarak arkadaş olmadığım öğrencilerden gelen rastgele mesajları siliyorum.

Jade saç kurutma makinesini kapatıyor ve siyah saç tellerime bir fırça çekiyor. "İşte, şimdi yeniden insan gibi görünüyorsun."

"Teşekkürler Jade." Sesli mesajlara giderken ayağa kalkıyorum ve "Tüm mesajları temizliyorum, sonra da biraz çalışacağım" diyorum.

"Seninle oturup ödevleri açıklamamı ister misin?"

"Evet, bu çok yardımcı olacak. Ne kadar çabuk yetişirsem o kadar iyi." "Ben gidip dizüstü bilgisayarımı alacağım."

Telefonu kulağıma götürdüğümde Yeşim odamdan dışarı fırlıyor.

Tüm sesli mesajlar aynı doğrultuda. Herkes olanlardan dolayı üzgün ve yakında iyileşeceğini umuyor.

Sonra hattan bir ses geliyor ve tüm vücudum donuyor.

"Mila. Seninle iletişime geçmemem gerektiğini biliyorum ama sadece ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyorum. Kahretsin, bana ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok." Justin'in nefesleri sert ve panikliydi.

Sonra nefesi kulağımda sıcak. 'Benimle yeterince uzun süre uğraştın Mila. Tüm bu flörtleşmeyi biraz aksiyonla desteklemenin zamanı geldi.

Ağzım kururken nefeslerim dudaklarıma hücum etmeye başlıyor.

"Sana yaptığım şey... Ben... lanet olsun... Çok üzgünüm. Kendimden o kadar iğreniyorum ki. Kefaletle serbest bırakıldım ama babam mahkemeye çıkacağımı söyledi. Mahkemeye çıkacağım.

Bana ne ceza verirlerse versinler kabul edeceğim. Lanet olsun, en kötüsünü hak ediyorum."

Justin beni soğuk zemine fırlatıyor ve ben hızla ellerimi ve dizlerimi itiyorum, ama sonra üstüme çıkıyor, beni yanıma itiyor ve vücudunu kullanarak beni sırtüstü yatırmaya zorluyor.

"Ben sadece... Seni bu şekilde incittiğime inanamıyorum. Ben iyi bir insanım. Kahretsin, öyle olduğumu sanıyordum. Kafam çok karışık ve o gece için çok pişmanım."

"Bana borçlusun Mila. Benimle dalga geçip öylece çekip gidebileceğini mi sanıyorsun? Justin'in sesi sinirlerimi geren ve içimi korkuyla titreten vahşi bir hırıltı.

JASE

Mila'nın odasından gelen bir çığlık üzerine elimdeki pizza tabağını bırakıp koşmaya başladım. Kapıdan içeri daldım ama onu hemen göremedim. İlerlediğimde, tuvalet masasının yanında küçük bir topun içinde oturduğu yerde sinmiş bedenini görüyorum.

"Mila," adı dudaklarımda patlıyor ve yanına çömeliyorum. "Ne oldu?"

Gözleri korkudan çılgına dönmüştü ve ona sarılmak için ilk içgüdümü bastırdım. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve biraz daha yaklaşıyorum. "Mila?"

Gözleri üzerimde geziniyor ve yüzünün tanınması her zamankinden daha uzun sürüyor. Dizlerinin üzerine çöktü ve öne doğru atılarak bana çarptı. Kollarım onu sardı ve ağlamaya başlarken onu sıkıca tuttum, "Ben... hatırlıyorum. O... aradı. Beni... çöp bidonlarına sürüklediğini hatırlıyorum."

"Şşşt... artık güvendesin," diyorum, elimden geldiğince onu rahatlatmaya çalışarak.

Mila geri çekilip başını sallıyor, sonra arkamdaki bir şeyi işaret ederek, "Aradı. Sesli mesaj bırakmış."

Omzumun üzerinden bakıyorum ve halının üzerindeki telefonu görünce farkına varıyorum. Uzanıp cihazın kilidini açıyorum, sesli mesajlara gidiyorum ve telefonu kulağıma götürüyorum.

"Mila. Seninle iletişime geçmemem gerektiğini biliyorum ama sadece ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyorum."

Şerefsizin sesini duymak içimde öfke patlamasına neden oluyor. Daha önce hissettiğim tüm öfkelerden daha yoğun.

"Onu öldüreceğim," diye homurdanarak ayağa kalkıyorum ve kapıya koşmadan önce telefonu cebime sokuyorum.

Mila peşimden koşuyor ve kolumu tutuyor. "Yapma, Jase!"

Ondan kurtuldum ve mutfığa doğru yürüdüm. Tezgâhtan arabamın anahtarlarını alıyorum ve Hunter oturma odasındaki kanepeden kalkıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Justin Green'i öldürmek için. Mila denen şerefsiz," diye bağıyorum, özür dilemeye cüret ettiği için öfkeyle.

Üzgün mü?

Ben bir adım daha atamadan Hunter önüme fırlıyor ve omuzlarımdan tutuyor. "Gidip onu dövemezsin, Jase."

Hunter'ı kendimden uzaklaştırdım ve "O pisliği öldürmeme yardım etmek yerine beni ikinci kez durduruyorsun," diye bağırdım.

Hunter yolumdan çekilmek yerine bana doğru yaklaşıyor ve kükrüyor, "Sakinleşmen gerek amına koyayım." Arkamı işaret etti. "Mila'ya bak!"

Başım dönüyor ve Jade onu tutarken Mila'nın yüzündeki paniği görmek, Mila için endişelenirken öfkenin geri planda kalmasına neden oluyor

Ben.

Ona doğru yaklaşıyorum ve ellerimle yüzünü çerçeveleyorum.
alnını onunkine dayayıp "Özür dilerim." diyorum. Derin bir nefes çekiyorum
ve şakağına bir öpücük konduruyorum. Kollarımı ona dolayarak, onu Jade'den
uzaklaştırıyorum. "Ben sakinim. Özür dilerim."

Sakin olmaktan çok uzağım.

Mila'nın kolları beni sarıyor ve bana yapışıyor. "Lütfen bir şey yapma."

Kalbim göğsümden fırlayacak gibi atıyor ve bu bana sorulan en zor şey.
Justin Green'i yerin dibine sokmak istiyorum ama ne istediğimin bir önemi
yok. Başımı sallayarak, "Kendimi kaybettiğim için özür dilerim." diyorum.

Kolumu Mila'ya dolayarak arkadaşlarımıza bakıyorum ve Hana'nın yerden
pizzayı ve kırık tabağı aldığını görüyorum. "Teşekkürler, Hana."

"Sorun değil." Fallon'un yanına gider.

Hepsinin yüzündeki endişeli ifadeyi fark edince "Patladığım için özür
dilerim" dedim.

Gözlerim Hunter'ınkilerle buluşuyor ve bana şöyle diyor: "Her konuda
arkanı kollayacağımı biliyorsun ama hapse girmene seyirci kalamam. Sana
burada ihtiyacımız var."

"Anlıyorum." Arkadaşlarıma gülümsüyorum, onları rahatlatmayı umarak,
sonra da "Biz biraz kestireceğiz" diyorum. Mila'yı kendime yakın tutarak bizi
odama geri götürüyorum.

Kapıyı arkamızdan kapattıktan sonra kollarımı ona doluyorum ve başının
yan tarafına bir öpücük konduruyorum. "Böyle tepki verdiğim için özür
dilerim."

Mila başını sallıyor ve biraz geriye çekilerek gözleriyle yüzümü tarıyor.
"Ama şimdi iyisin, değil mi?"

Ona gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Peki ya sen?"

"Geçirdiğim panik ataktan beni biraz korkuttun." Hatta biraz gülümsüyor ama bu sadece kendimi bok gibi hissetmeme neden oluyor. O aramayı onunla değil de kendimle ilgili yaptığımı bilmek yıpranmış içimi kemiriyor.

Mila geri çekilir ve yatağa bakar. "Yine de başka bir şekerleme için hazır değilim."

Bu ikimiz için de geçerli ama Mila'yı odamda yalnız bırakabilmek için bulabildiğim tek bahane buydu.

"Film izlemek ister misin?" Teklif ediyorum. Kahretsin, şu anda istediği her şeyi yaparım.

Mila başını sallıyor. "Rahatlamak için bir film, sonra da ödevlerim üzerinde çalışmam gerekiyor."

Bir parmağımı kaldırdım. "Bana bir saniye ver." Odamdan aceleyle çıkıp Mila'nın yanına gidiyorum. Dizüstü bilgisayarını ve okul çantasını alıp koşarak ona geri dönüyorum. Dizüstü bilgisayarını komodinin üzerine, çantayı da yere koyduktan sonra yatağı işaret ediyorum. "Rahatına bak. Ne izlemek istersin?" Yatağımın karşısındaki eğlence sistemine doğru yürüyorum ve kumandayı kaptığım gibi televizyonu açıyorum. "Aksiyondan kadınların izlemeyi sevdiği o saçma sapan şeylere kadar her şey var."

"Saçma sapan şeyler istiyorum," diyor Mila ve onun kıkırdamasını duymak yüzüme bir gülümseme getiriyor.

"Erkeklerin gerçek hayatta böyle şeyler yapmadığından şikayet edebildiğim sürece."

"Anlaştık." Mila'nın yatağında bacak bacak üstüne atmış oturduğu yere dönüp bakıyorum. Siyah saçları parlıyor ve yanaklarına renk gelmiş. Çok uzun süre baktığımda Mila, "Neden bakıyorsun?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum ve romantizm bölümüne giderken dikkatimi televizyona veriyorum. "Çünkü sen çok güzelsin. Bazen beni şaşırtıyorsun. Hangisini izlemek istersin?" Yatağa doğru yürüyorum ve koltuğa oturuyorum.

Yatağıma uzandım, bacaklarımı önüme uzatarak yatak başlığına yaslandım.

Mila cevap vermeyince ona baktım ve bana baktığını görünce, "Ben de güzel olduğum için mi bana bakıyorsun?" diye takıldım.

Mila burnunu kıvırıyor ve omuz silkiyor. "Hayır, çünkü düşündüğümün yarısı kadar bile kötü değilsin ve bazen bu beni şaşırtıyor."

Televizyonu işaret ederken kıkırdıyorum. "Bana hangi filmle işkence etmek istiyorsun?"

Mila kumandayı benden aldı ve *'The Vow'*'da karar kılmadan önce tüm listeyi iki kez kaydıldı.

Yatak başlığına yaslanıyor ve kumandayı aramıza yerleştiriyor. "Seni uyarıyorum, Channing Tatum hakkında kötü konuşmak yok, yoksa boğazını yumruklamak zorunda kalırım."

Ona bir kaşımı kaldırarak gücenmiş gibi yapıyorum. "Ciddi misin? Bu adamda ne buluyorsun?"

Mila bana hoşnutsuz bir bakış atıyor ve yüzünde bu ifadeyi görmeyi özlediğimi söylemeliyim. "Birincisi, senden çok daha iyi striptiz dansı yapıyor."

Kolundan tutup kendime doğru çekerken bir yandan da şaka yapıyorum: "Bekle biraz.

Bir gün seksi hareketlerimle aklını başından alacağım."

Mila bir kahkaha patlatıyor ve yanıma sokuluyor. Yanağını göğsüme yasladığında, elimi saçlarına götürüyorum ve filmin başlangıcını izlerken saç telleriyle oynuyorum.

Yarı yolda Mila uyuyakalıyor ve ben de cebimden telefonunu çıkarmadan önce onun derin bir uykuya daldığından emin oluyorum. Numarasını engellemeden ve ses kaydını silmeden önce Justin'in numarasını kendi telefonuma gönderiyorum. Mila'yı üzecek başka bir şey olmadığından emin olmak için diğerlerini dinliyorum.

telefonunu kapattı. Ben de onunkini komodinin üzerine bırakıp kendi telefonumu alıyorum.

Şerefsizin numarasını tuşlayarak cevap vermesini bekliyorum. Telesekretere düşüyor ve kelimeleri gıcırdatarak çıkarıyorum: "Onu arama. Onu aklından bile geçirme. Bunu sana ödeteceğim."

Aramayı kesip Preston'ın numarasını vermeden önce derin bir nefes alıyorum. Kendisi Bay Chargill'in asistanı ve şu anda tam da ihtiyacım olan kişi.

"Ben Preston Culpepper," diye cevap veriyor. "Ben Jase. Bir iyiliğe ihtiyacım var, lütfen."

"Ah... tabii," diye arka planda bir şeyler duyuyorum ve sonra "Nasıl yardımcı olabilirim?" diye soruyor.

"Birini silmeni istiyorum."

"Her şey mi?" diye soruyor, bunu ondan neden istediğimi sorgulamıyor bile.

"Adı Justin Green. Yakın zamana kadar Trinity'de öğrenciydi. Her şeyin silinmesini istiyorum. Sosyal güvenlik, banka hesapları, hakkında bulabileceğiniz her şey." Preston'ın ne kadar titiz olduğunu bildiğimden hemen ekliyorum, "Sadece polis kayıtları değil. Sadece bu kalsın istiyorum, böylece sadece yaptıklarıyla tanınacak."

Bir an sessizlik oldu, sonra Preston sordu, "Mila West'e saldıran o muydu?"

"Evet."

"Olmuş bil, Jase."

"Teşekkürler, Preston. Bu aramızda kalsın."

"Dudaklarım mühürlü."

Aramayı kesip telefonumu Mila'nının yanına bırakıyorum. Gözlerimin yüzünde gezinmesine izin veriyorum ve ağzımın kenarına bir gülümseme yerleşiyor.

Öyle ya da böyle, Justin Green'i yok edeceğim.

Bölüm 17

MILA

Yine uyuyakaldığıma inanamıyorum. Jase'in uyuyan yüzüne bakarken, onu uyandırmak istemediğim için kıpırdamadan duruyorum.

Düşüncelerim daha önce sinirlendiği zamana dönüyor. Onu hiç böyle görmemiştim ve bu bana garip geliyor, ondan korkmuyordum. Daha çok başını belaya sokacak bir şey yapacağından endişeleniyordum.

Gözlerim yüzünün her santimetresinde geziniyor. Son birkaç gündür tıraş olmamış ve kirli sakalı onu daha yaşlı gösteriyor.

Jase'in farklı bir yönünü gördüm, her zamanki şakacı ve oyuncu değil. Bu da onun hakkında bilmediğim başka neler olduğunu merak etmeme neden oluyor.

Kıpırdıyor ve kolu bana sıkıca sarılıyor.

Uykusunda bile beni bırakmıyor.

Gözlerim onun yüzünden ayrılmadan, düşüncelerim bu öğleden sonraki patlamaya dönüyor ve bir şeyler yapmam gerektiğini biliyorum. Hayatımın kontrolünü tekrar elime almalıyım. Saldırı sevdiklerimi çok fazla etkiledi ve arkadaşlarımızın ne kadar endişeli olduğunu görmek bir uyandırma çağrısıydı.

Güneş batmaya başladığında, geçen hafta olanları düşünmek için kendime izin veriyorum. Saldırı hayatımı tanınmaz bir hale getirdi ama tüm bunlara rağmen Jase'e karşı hislerim hiç değişmedi. Hatta onu şimdi daha çok seviyorum.

Etrafımın ve çevremdekilerin acı verici bir şekilde farkında olduğum yerde, Jase ile durum farklı. Beni en kötü halimle gördüğünü biliyorum ve bunun beni utançla dolduracağını düşündüm.

Belki de saldırının onu ne kadar üzdüğünü gördüğüm için üzülmemiştir?

Bu doğru, Mila. Hayatındaki nimetleri say ve onlara odaklan.

Bugünden ve sesli mesajdan sonra, Jase'in arkasına daha fazla saklanamayacağımı biliyorum. İfademi vermem gerekecek. Olay hakkında konuşmam gerekecek ki işler ilerleyebilsin ve Justin'in icabına bakıldığında ben de rahatlayabileyim.

Böylece Jase kapanışı yapabilir.

Jase'den kurtulurken dikkatliyim ama bu hareket onu hâlâ uyandırıyor ve "Nereye gidiyorsun?" diye mırıldanıyor.

"Ben babamı arayacağım," diye fısıldıyorum ve ona yaklaşarak yanağına bir öpücük konduruyorum. "Biraz daha uyu."

Yatağın yanında telefonumu görünce, kalkmadan önce onu alıyorum ve odadan gizlice çıkıyorum.

Kendi odama geçiyorum ve telefonu açıp babamın numarasını getiriyorum.

"Mila, iyi misin?" diye endişeli sesi geliyor.

"Ben iyiyim baba. Memur Lane'e ifade vermeye hazır olduğumu söyler misin?"

"Evet. Onu hemen arayıp sana getireceğim."

"Teşekkürler, baba."

"Nasıl hissediyorsun?"

"Çok daha iyiyim. Bugün çok uyudum," diye cevap veriyorum babamı rahatlatmak için.

"Bunu duyduğuma sevindim. On dakika sonra görüşürüz."

"Tamam." Aramayı kesip derin bir nefes alıyorum, ta ki çatlayan kaburgalarımın göğsümde yarattığı acı bana şansımı zorlamamam gerektiğini hatırlatana kadar. Hâlâ iyileşmem gereken çok şey var ama babamı aramak doğru yönde atılmış bir adım.

Hazır değilsin.

Panik bir an için kaslarımı geriyor ama bu düşünceyi uzaklaştırıyorum ve içimdeki sesi duymazdan gelmeye kararlı bir şekilde saçlarımı hızla tarıyorum. Odamdan çıkmadan önce birkaç nefes alıyorum, sonra dışarı çıkıp oturma odasına yöneliyorum.

Ellerimi iki yanımda birleştiriyorum ve Jade beni görür görmez Hunter'ın elinden kurtulup ayağa fırlıyor.

"Herkesle konuşmak istiyorum," diyorum.

Jade "Hepiniz oturma odasına!" diye bağırırken ben en yakındaki kanepeye oturuyorum. Aile toplantısı."

İlk ortaya çıkan Kao oluyor ve beni görür görmez yanımdaki koltuğa oturmak için öne atılıyor. Bir an tereddüt etti, sonra "Sana sarılabilir miyim?" diye sordu.

Yüzüme bir gülümseme getiriyorum ve kendimi ona yaslanmaya zorluyorum. Sarılmak sınırlarımı zorluyor ve bedenim titremeye başlıyor.

Kao senin en iyi arkadaşlarından biri Mila. Sana asla zarar vermez.

Kimsenin bana sarılmaya çalışmamasına sevinerek arkadaşlarımın oturmalarını izliyorum. Tam konuşmaya başlayacaktım ki Jase oturma odasına giriyor. Kao'nun omzuna vuruyor. "Kenara çekil." Sonra aramıza girip kolunu bana doluyor ve "Toplantı mı yapıyoruz?" diye soruyor.

Elimi kalçasına koyuyorum. "Evet, hayatıma devam edebilmek için bu işi bitirmek istiyorum."

Ve böylece devam edebilirsiniz.

Elimi Jase'in bacağından çekiyorum ve iyileşmekte olan kaburgalarım ağrıyana kadar derin bir nefes çekiyorum. Havayı dışarı bırakarak, "Geçen haftanın herkes için zor geçtiğini biliyorum. Tüm desteğiniz için teşekkür ederim." Arkadaşlarıma tek tek bakıyorum. "Ben iyiyim. Her şey iyileşiyor ve yakında herkesin kışını tekmelemeye geri döneceğim." Bir kahkaha attım. "Mecazi anlamda. Gerçek tekmeleme ve yumruklama işini Jade'e bırakıyorum."

Yorumum herkesin kıkırdamasına neden oldu.

"İfadem verebilmem için babam polisle birlikte gelecek. Ondan sonra bir daha olanlar hakkında konuşmak istemiyorum. Sadece her şeyin eski haline dönmesini istiyorum, bu yüzden lütfen etrafımda garip davranmayın. Sanki hiç olmamış gibi hayatınıza devam edin."

Herkesin yüzünde bir ifade dalgası var ve Fallon'un sessiz kalmak için mücadele ettiğini görebiliyorum. Ona cesaretlendirici bir gülümseme vererek, "Dök içini Fallon," diyorum.

Başını sallıyor, yüz hatları kalp acısıyla geriliyor. "Gördüklerimi unutamam Mila."

Onun bu itirafı vücudumdaki tüm kasların gerilmesine neden oluyor ve endişe içimde dalgalanıyor. "Gördün mü?"

Başını salladığında, utanç kaynar su gibi üzerime dökülüyor. "Hepiniz gördünüz mü?" diye sorduğumda sesim boğuk çıkıyor.

Kao ayağa kalkıyor ve önümde çömelip başını öne eğiyor. "Bana bak Mila." Gözlerim kucağımdaki ellerime düşmeden önce bir an için ona kayıyor. Elini iki elimin üzerine koyuyor ve tüm bedenim sarsılıyor, bu da onun geri çekilmesine neden oluyor. "Bana bak, lütfen."

Başımı sallıyorum ama yine de gözlerimi kaldırıyorum.

Kao'nun mavi gözlerini ısıtan şefkatli bir ifade var. "Seni seviyorum Mila. Sen hayatımdaki en önemli insanlardan birisin. Bizim yanımızda kendini mahcup hissetme. Biz sadece seni ambulansa bindirdiklerinde gördük. Sana olanlardan nefret ediyoruz ve... Tanrım, keşke zamanı geri alabilsem ve bunu durdurabilsem ama bunların hiçbirisi senin hakkında hissettiklerimi ya da seni nasıl gördüğümü değiştirmeyecek. Sen hala belalısin. Kafama vuracak birine ihtiyacım olduğunda hâlâ başvuracağım kişisin. Sen hâlâ bizim Mila'mızısın."

Çenem titremeye başlıyor ve boğazımda kocaman bir yumru oluşuyor ama ağlamayı reddederek duygularımı yutuyorum ve fısıldıyorum,

"Teşekkürler, Kao. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Jase beni kendine doğru çekiyor ve başımın yan tarafına bir öpücük konduruyor. "Evet, hepimiz seni seviyoruz ve bunu hiçbir şey değiştiremeyecek."

Başımı sallarken göğsümde hüzünlü bir sızı var.

Jase'e olan hislerimle başa çıkabilmek için saldırıyı arkamda bırakmalıyım. Benim için yaptığı onca şeyden sonra duygularım her zamankinden daha güçlü ve onu tamamen untabilmek için aramıza mesafe koymalıyım.

Biz sadece arkadaşız ve hep öyle olacağız.

Belki buna odaklanırsam önümüzdeki birkaç haftayı atlatabilirim.

JASE

Memur Lane'e ifade verirken Mila'yı dinlemek çok zordu.

Her şey bittikten sonra Bay West'in yüzündeki rahatlamayı görebiliyorum. "Dr. Bower ile görüşmeye başlamanız için bir randevu alabilir miyim?"

Mila başını sallar. "Hayır, ama endişelenme. Bayan Reyes'le konuşacağım." Gözlerini benimkilere diyor. "Annen teklif etti, ben de kabul edeceğim."

Bay West benden daha çok şey biliyor gibi görünüyor çünkü "Oh, bu iyi. Size çok yardımcı olacak. Bunu bilmek beni daha iyi hissettiriyor."

Annem Mila'ya nasıl yardım edebilecek?

Ayağa kalkıp Bay West'in elini sıktıktan sonra müsaade isteyip odama gidiyorum. Kapıyı arkamdan kapatarak cebimden telefonumu çıkardım ve annemin numarasını çevirdim.

"Hey, bebeğim, nasılsın?" diye sesi geliyor hattan.

"Daha iyi." Duraksadıktan sonra, "Mila olanlar hakkında konuşma teklifini kabul edeceğini söyledi," diyorum.

"Oh, güzel. Bunu duyduğuma sevindim."

Derin bir nefes alıp devam ediyorum: "Bay West ona yardım edebileceğinizi söyledi. Bilmem gereken bir şey var mı?"

"Evet, ama telefonda olmaz. Eve gel ve Mila'yı da yanında getir."

"Tamam." Telefonumu tekrar cebime sokuyorum ve dışarı çıkarken koridordan gelen Mila'yla karşılaşıyorum. "Baban gitti mi?"

Başını salladı. "Evet." Nefesini bırakarak, "Çok yoğun bir gün geçirdim," diyor.

"Dinle," elini tutuyorum, "Annemlere gidiyorum ve annem senin de gelmeni istedi. Gelmek ister misin?"

Mila aşağı bakıp kıyafetlerine bakıyor, sonra da "Evet ama üstümü değiştirmem gerekecek. Evine eşofmanla gidemem."

"Bekleyeceğim." Ona göz kırpıyorum, sonra Hunter'ın odasına yürüyorum. O ve Jade çıkmaya başladığından beri, öylece içeri girme riskini göze alamıyorum. Onları nasıl bir pozisyonda bulacağımı ancak Tanrı bilir, bu yüzden önce kapıyı çalıyorum.

"Evet?" diye sesleniyor kapının diğer tarafından.

"İyi misin?" Ben de ona sesleniyorum.

Bir kıkırdama duydum. "Şimdi öyleyiz."

Başımı sallayarak kapıyı itip açıyorum. Jade, Hunter'ın yanına sokulmuş, yeni kurdurduğu eğlence sisteminde bir film izliyorlar.

"Ailemin yanına gidiyorum. Mila da benimle geliyor."

"Tamam, onlara selamlarımı ilet."

Ben kapıyı kapatamadan Jade, "Jase, Mila'nın yanında olduğun için teşekkürler." diyor.

"Her zaman." Kapıyı kapatıyorum ve Mila'nın kot pantolon ve yumuşak kaşmir bir kazak giymiş olarak odasından çıkmasını beklemek zorunda kalmıyorum. Biraz makyaj yapmayı bile başarmıştı. Elini tutarak parmaklarımızı birleştiriyorum ve "Haydi yola koyulalım güzelim" diyorum.

Ağzının kenarları minnettar bir gülümsemeyle kalkıyor.

Arabamın anahtarlarını alıyorum ve ön kapıyı açarak Mila'nın dışarı çıkmasını bekliyorum, ardından ben de onu takip ediyorum ve kapıyı arkamızdan kapatıyorum. Asansöre doğru yürürken elini tutmaya devam ediyorum ve kapılar hemen açılıyor. İçeri girip zemin katın düğmesine basıyorum ve Mila'nın elini bırakıp kolumu ona doluyorum.

"Buna hazır mısın?" Ben soruyorum.

Bana bakarken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Evet."

Kapılar açılıp fuayeye adım attığımızda, omuzlarına sarılıp onu kendime doğru çekiyorum. Yurttan çıkarken gözlerim etrafımızda dolaşıyor ve ne zaman bir öğrencinin bize doğru baktığını görsem kaşlarımı çatıyorum.

Arabaya ulaştığımda yolcu kapısını açıyorum ve Mila içeri girdiğinde emniyet kemerini tutup Mila'nın üzerinden geçirerek takıyorum.

Mila'nın yüzünde sorgulayan bir ifade vardı ve ben de "Bir sorun mu var?" diye sordum.

Başını sallar. "Hayır, ama emniyet kemerini kendim takabilirim."

"Biliyorum." Geri çekilip kapıyı kapattım ve koşarak aracın önüne geldim. Araca binip motoru çalıştırıyorum ve kampüsten çıkmadan önce kemerimi bağlıyorum.

Ailemin evine kısa ve sessiz bir yolculuk ve aklım sürekli Mila'nın bu ziyarete gerçekten hazır olup olmadığını ve ne yapacağını merak etmek arasında gidip geliyor.

annem bize söyleyecek.

Belki Kingsley Teyze'nin boğulmak üzere olduğu zaman hakkında konuşmak istiyordur? Ya da belki de büyükannemin Layla Teyze'ye yaptığı şeyle ilgilidir? Zihnim tüm olasılıklar etrafında dönüp duruyor. Büyükannemle herhangi bir bağlantım yok ama Fallon'un annesini neredeyse öldürdüğü için hapis yattığını biliyorum.

Bunun o olması gerektiğini düşünerek garaj yoluna çıkıyorum ve babamın arabasının arkasına park ediyorum. İkimizin de emniyet kemerlerini çözüyorum ve arabadan inip aracın etrafında dolanıyorum ve Mila için yolcu kapısını açıyorum.

Arabadan indikten sonra elini tutuyorum ve konağa doğru yürüyoruz. "Anne," diye bağıyorum, böylece nerede olduğunu bileceğim.

"Güneşlenme odasında," diye bağıyor babam. Mutfaktan çıkıyor ve Mila'yı yanımda görünce gülümsüyor. "Merhaba Mila. Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Çok daha iyi, Bay Reyes."

"Annem bize bir şey söyleyeceğini söyledi?" Babamla birlikte güneşlenme odasına doğru yürürken soruyorum. Annem geçen yıl eğlence odasını kapalı bir bahçeye dönüştürdü ve tavanın o kısmını camla değiştirdi. O zamandan beri tüm boş zamanlarını orada geçiriyor.

"Evet." Odaya girdiğimizde babam başka bir şey söylemiyor.

Bizi görünce annemin dudaklarında anında bir gülümseme oluşuyor ve pelüş koltuktan kalkıp bana sarılıyor.

"Güzel görünüyorsun," diye iltifat ediyor Mila'ya, sadece omzunu sıkıyor.

"Jase, hadi hanımları biraz yalnız bırakalım," diyor babam.

Ne?

Gözlerim Mila'ya kaydı, o da hemen "Ben iyiyim. Git babana yetiş."

Babam omzumu tuttu. "Hadi gel."

Mila'nın elini bırakırken, annem bana rahatlatıcı bir gülümseme verene kadar tereddüt ediyorum. Odadan çıkarken arkama bakıyorum ve Mila'nın annemin yanına oturuşunu izliyorum.

Babamı oturma odasına kadar takip ediyorum ve ikimize de birer bardak viski dolduruyor. "Hadi oturalım."

Babamdan içkiyi alıyorum ve kanepeye oturuyorum. Yanımdaki koltuğa oturduğunda kaşlarımı çatmaya başladım.

"Sana söylemem gereken bir şey var," diye başlıyor babam. "Öncelikle, bilmen gereken bir şey olmadığını düşündüğümüz için sana söylemediğimizi bilmen gerekiyor."

Kalp atışlarım hızlanmaya başlarken kehribar rengi sıvıdan derin bir yudum alıyorum. İçimde babamın bana söyleyeceği şeyin kötü olduğuna dair bir his var.

Babam vücudunu bana doğru çevirmeden önce kendi bardağını yere bırakıyor. "Annen Trinity'ye devam ederken bir seri katil tarafından takip edildi" demeden önce gözleriyle yüzümü taradı.

Ne. Ne. Gerçek. Sikeyim.

"Neydi o?" Babamın az önce söyledikleri karşısında afallamış bir halde bir çırpıda sustum.

Babam bana yaklaşıyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor. "Annenin iyi olduğunu bilmen gerek oğlum. Medya bu işe karışmasın diye olayı gizli tuttuk. Bunu sadece bir avuç insan biliyor."

"Dur bakalım." Elimi babamınkinin altından çekiyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Seri katille ilgili kısma geri dönelim. Ne oldu?"

"Adam anneni takip etti ve onu kaçırmayı başardı, ama biz ona zamanında ulaştık. Bilmeniz gereken tek şey bu."

Tüm bilmem gereken bu mu? Cidden mi?

"Bunu nasıl söylersin?" Patladım. "Bana bu bombayı patlatıp bilmem gereken tek şeyin bu olduğunu söyleyemezsin!"

Sandalyeden fırlıyorum, az önce öğrendiğim şeyin bende yarattığı şokun etkisiyle kaslarım geriliyor.

Babam ayağa kalktı ve omzumu tutarak, "Detayları bilmene gerçekten gerek var mı, Jase? Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek, değil mi? Annen artık iyi. Önemli olan tek şey bu. Hayatta kaldı ve bununla başa çıktı. Hepimiz üstesinden geldik. Sadece annenin Mila'ya ulaşmasının nedenini bilmen gerektiğini düşündük."

Kahretsin, babam haklı. Detayları duymaya dayanabileceğimi sanmıyorum. Zar zor dayanıyorum.

Doğrulama ihtiyacı duyarak soruyorum, "Ama annem iyi mi? Gerçekten iyi mi?"

Babam beni kucakladı. "Evet, annen o badireyi tamamen atlattı. Mila'ya yardım etmeye odaklanalım."

Başımı sallıyorum ve kollarımı babama dolayarak itiraf ediyorum: "Çok zor. Sen nasıl başa çıktın?"

Tekrar oturduk ve babam bir kahkaha attı. "Ben yapmadım. Dürüst olmak gerekirse, kendimi kaybetmişim. Anneni neredeyse çıldırtana kadar aşırı korumacı bir moda girdim."

Onun bu yorumu bana Mila'nın kendi emniyet kemerini takabileceğini söylediği zamanı hatırlattı ve ben de "Aşırı korumacı demek hafif kalır. Sırf düş alabilsin diye Mila'yı yalnız bırakmak çok zor."

Babamın ağzının köşesi yukarı kıvrılıyor. "Kendimi suçlu hissettim ve annene olanlar için kendimi suçladım. Sanırım onu bir daha asla yalnız bırakmayacağımı göstererek bunu telafi etmeye çalıştım."

Babamın da benim yaşadıklarımın aynısını yaşadığını fark etmek beni biraz rahatlatıyor. "Peki, ne yapmalıyım?"

Babamın gözleri benimkilere kilitleniyor ve bana bakarken gözlerinde çok büyük bir sevgi var. "Sadece onun yanında olabilirsin. Normal bir hayata dönmesine yardım et."

rutin." Babam beni kucakladı. "Sana gelince, ne zaman konuşmak istersen ben buradayım. Bunu tek başına atlatma."

Ayrıldığımızda itiraf ediyorum: "Eskiden Mila'ya çok takılırdım. İletişim kurma yöntemimiz buydu ama saldırıdan beri... Yanlış bir şey söylemekten korkuyorum."

Babam bana anlayışlı bir gülümseme veriyor. "Duyduğuma göre Mila sen hariç herkesle arasına mesafe koymuş."

"Evet, ama gruba açılmaya başladı. Bu gece polisle görüştü ve ifade de verdi. Benden uzaklaşmaya başlamasından korkuyorum."

"Jase, senin yanında kendini rahat hissediyor. Bu onun için şu anda çok önemli. Sadece kendin ol. Mila birine en çok ihtiyaç duyduğu anda sana dönerek bunu istediğini açıkça gösterdi."

Babamın sözleri aklıma geldikçe başımı sallıyorum. Mila uyandığında beni çağırdı. Benden hiç kaçmadı ya da gitmemi istemedi ve bu beni düşündürdü.

Ya öyle olsaydı?

Gözlerimi tekrar babamınkilere çevirerek soruyorum: "Annem iyileşirken romantizm cephesinde işler nasıldı?"

Babamın yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor, "Her şey her zaman iyiydi. Olanların aramızı açmasına izin vermedik. Aksine bizi birbirimize daha da yakınlaştırdı."

"Evet, ama..." "Saldırıdan önce tam olarak çıkmıyorduk." diye itiraf ederken garip bir yüz ifadesi takındım.

Babamın tek kaş havaya kalktı. "Kahretsin, beni kandırabilirdin. Çoktan çift oldunuz sanmıştım."

"Şey, biz değiliz. Mila ile konuşacaktım ama sonra saldırıya uğradı," diyorum.

"Korkarım kurşunu ısırarak ve Mila'ya nasıl hissettiğini söylemek zorunda kalacaksın."

Tam olarak istediğim tavsiye değildi.

"Şansım yaver giderse, bana cehenneme gitmemi söyleyecek."

Çünkü kavga ettiğimizde onu zaten yeterince üzdüm. Bunu ona ikinci kez yapmak istemiyorum. Özellikle de şimdi.

Babam ayağa kalkar ve kıkırdar. "Ya da seni şaşırtabilir. En kötü ne olabilir ki?"

"Arkadaşlığımız ani ve korkunç bir şekilde ölebilir," diye yüzümü buruşturuyorum.

Babam başını sallar. "Asla. Ona nasıl hissettiğini söyle ve eğer o aynı şekilde hissetmiyorsa, ne olmuş yani? Kıza değer veriyorsun. Bunda yanlış bir şey yok."

Mila'yla aramızda olan her şeyin detayına girmek istemediğimden, "Evet, haklısın" diyorum.

Bölüm 18

MILA

Bayan Reyes'in çektiği çileyi duyduktan sonra ona kocaman gözlerle baktım.

"Sen..." Doğru kelimeleri bulmakta ve "çok cesur" demekte zorlanıyorum.

Aman Tanrım. Şükretmem gereken o kadar çok şey var ki. En azından sevdiklerimin aklımı kaçırdığımı düşünmelerine neden olacak kadar takip edilmedim ve uyuşturulmadım.

Bayan Reyes eğiliyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor. "Sen de cesursun Mila. Ama hasta bir adamın yaptıklarının senin kim olduğunu belirlemesine izin verip vermemek sana kalmış. Olanlardan sen sorumlu değilsin. Hepsi saldırganın suçu. Sen Mila West'sin, önünde parlak bir geleceği olan güzel bir kızsın."

Vay anasını. Söyledikleri çok doğru. Kafamın içinde sıkışıp kaldım, hayatımın mahvolduğunu düşündüm.

Mahvolduğumu.

Ama bu doğru değil. Mahvolan hayat Justin'in hayatıydı. Geleceği olmayan o ve benimkini de almasına izin vermeyeceğim.

Hâlâ endişeliyim, "Kabus gördün mü?" diye soruyorum.

Bayan Reyes başını sallıyor. "İlk iki hafta en zoruydu ama eşimin ve ailemin desteğiyle bunu atlattım."

Alt dudağımı kemirdim ve sonra itiraf ettim: "Pazartesi günü derslere dönüyorum. Kampüsteki herkes ne olduğunu biliyor."

Bayan Reyes'in ifadesi sertleşir. "Ve bunun hiçbirisiyle bir ilgisi yok. Eğer biri size yaklaşırsa, hayatınızın tartışmaya açık olmadığını açıkça belirtin." Bana cesaretlendirici bir gülümseme vererek ekliyor: "Ve dürüst olmak gerekirse, arkanızdan fısıldasalar bile, bunun sizi etkilemesine izin vermeyin. Bu seni etkilemez.

Kimin ne düşündüğünün önemi yok Mila. Kendime sadece sevdiklerimin fikirlerinin önemli olduğunu hatırlatıp durdum. Etrafını arkadaşlarıyla çevrele. Onlar sana iyi bakacaktır. Ve biz varız. Kimsenin bunu senin için zorlaştırmasına müsamaha göstermeyeceğiz."

Tavsiyesini dinlerken başımı sallıyorum. Yine de zor olacağını biliyorum ama Reyes ailesinin arkamda olduğunu duymak yardımcı oluyor. Kimse onlara karşı gelmeye cesaret edemez.

Tam o sırada Jase ve Bay Reyes odaya giriyor. Jase annesine sarılıyor ve onları biraz yalnız bırakmak isteyerek kenara çekilip bitkilere bakıyorum.

"Mila," diyor Bay Reyes yanıma gelirken. "Dekanla konuştum. Eğer biri sana sorun çıkarırsa, onu rapor et ve hemen icabına bakılsın. Ya da Jase'e söyle, o ilgilenir."

Bay Reyes'e gülümseyerek, "Eminim her şey yoluna girecek ama ilgilendiğiniz için teşekkür ederim" diyorum.

"Hazır mısın?" Jase bana doğru yürürken soruyor.

Başımı sallıyorum ve Bayan Reyes'e teşekkür etmek üzereyken bana sarılıyor ve fısıldayarak "Konuşmak istediğin zaman beni ara" diyor.

"Edeceğim. Her şey için çok teşekkür ederim." Yaşadıklarını dinledikten sonra onun yanında kendimi daha rahat hissederek, geri çekilmeden önce bir an için ona daha sıkı sarılıyorum.

Jase'in ailesiyle vedalaştık ve arabaya binene kadar bekleyip Jase'e baktım ve "Benimle bu kadar iyi olmana şaşmamalı. Tanrım, annenin böyle bir şey yaşadığını hiç bilmiyordum."

Jase motoru çalıştırmak yerine koltuğa yaslanıp başını sallıyor. "Bu gecedan önce bilmiyordum."

"Ne?" Kelimeyi ağzımdan kaçırdım ve elim onunkini tutmak için dışarı fırladı.

Bana bakarken yüzü inançsızlıkla doluydu. "Annem seninle konuşurken babam bana söyledi."

"Kahretsin, üzgünüm Jase." Bilseydim, Jase'e bundan bahsetme konusunda daha hassas davranırdım.

Başını sallıyor ve bana gülümsüyor. "Önemli olan tek şey annemin iyi olması. Ve babamdan iyi bir tavsiye aldım."

"Öyle mi? Ne dedi?"

Jase motoru çalıştırıyor ve sağ elini koltuğumun arkasına koyarak arabayı geri geri sürerken arkamıza bakıyor. Arabayı sürmeden önce gözleri benimkilere kilitleniyor ve sırtıyor, "Babam seninle flört etmeye geri dönmem gerektiğini söyledi. Her şey ne kadar çabuk normale dönerse o kadar iyi."

Hoşnutsuz bir yüz ifadesi takındım. "Sakın buna cüret etme. Seninle kavga etmekten bıktım."

Arabayı yolun aşağısına doğru sürerken Jase elime uzanıyor ve elimi tutup ağzına götürerek elimin arkasına bir öpücük konduruyor. "Hayır, benimle flört etmeye bayılıyorsun."

"Kavga etmek," diye itiraz ediyorum ama dudaklarımı çekiştiren gülümsemeye engel olamıyorum. "Flört etmek, kavga etmek, ikisi de aynı şey," diyor Jase, seksi sırtışı geri gelmiş. Kahretsin, o sırtışı görmeyi özlemişim.

Yurda vardığımızda Jase beni neredeyse sürükleyerek odasına götürüyor. "Ödevlerim üzerinde çalışmam gerekiyor," diye uyarıyorum onu.

"Biliyorum," diyor Jase yatağa oturup kendi dizüstü bilgisayarını yaklaştıırken. Bana bakıyor ve yanındaki boşluğa vuruyor. "Seksi kışını otur da biraz iş yapalım."

Başımı sallayarak dizüstü bilgisayarımı aldım ve "Kısa sürede eski haline döneceğini bilmeliydim." diye homurdanarak yatağa uzandım.

Doğruyu söylemek gerekirse, memnunum. Jase ailesini ziyaret ettikten sonra daha rahat görünüyor.

JASE

Grafiği oluşturmayı ve gerekli ayrıntıları doldurmayı bitirdiğimde Mila'ya bakıyorum. Sanki iki kafası varmış gibi dizüstü bilgisayara bakıp kaşlarını çatıyor.

"Sorun nedir?" Ne üzerinde çalıştığını görmek için eğildiğimde soruyorum. "Amortisman maliyeti ile uğraşıyorum."

Yaptıklarına bir göz attıktan sonra, "Toplam maliyeti düşmeniz gerekiyor, ancak hepsini bir yılda yapmak yerine, belirli bir yüzdeyi beş yılda yazıyorsunuz" diye açıklıyorum.

Bana kaşlarını çatı. "Ama bu bir dizüstü bilgisayar. Bu şey iki yıl dayanmaz. En azından benimki dayanmaz."

"Tamam," diye yaklaşıyorum ve çalışması için ona verilen alıntıyı gösteriyorum. "Bu durumda, IRS'nin gerektirdiği amortisman maliyetini hesaplamanız gerekiyor, bu da size verdikleri örneğe göre beş yıl."

Burnunu kıvırıyor. "Muhasebeden nefret ediyorum."

"Hayır, sen sadece inatçısın," diye şaka yapıyorum. "Gerçek hayatta yapacağın şeyleri derslerine uygulayamıyorsun. Gerçekler gerçektir, bebeğim."

Mila bana kaşlarını çatı. "Neden bana öyle diyorsun?" "Ha?" Şimdi beni kaybetti.

"Bebeğim. Neden bana öyle diyorsun?"

Başımı eğdiğimde alnımda kendi kaşlarım oluşuyor. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır." Dizüstü bilgisayarını kenara itiyor ve bacak bacak üstüne atarak bana dönüyor. "Sadece bana neden bebeğim dediğini bilmek istiyorum."

"Çünkü sen benim bebeğimsin," diye cevap veriyorum bildiğim tek yolla. Şu an onu sevdiğimi söylemek için doğru zaman olduğunu sanmıyorum. İyileşene kadar beklemek istiyorum.

"Ugh," diye homurdanıyor dizüstü bilgisayarını tekrar eline alırken. "Seni anlamak muhasebeden bile daha imkânsız."

Bir kakhaha patlattım. "Bu kadar zor olan ne? Ben aşktan yanayım."

Bir homurtu çıkarıyor, sonra acıyla irkiliyor. "Biraz ara verip kaburgalarım buz torbası koymam gerekiyor."

Dizüstü bilgisayarımı kapatıp bir kenara koydum ve ayağa kalktım. "Gidip bir tane getireyim."

Koşarak mutfığa gidip dondurucudan bir buz torbası aldım ve odaya geri dönerek, "Uzan. Hemşirenin bu konuda uzman olacak kadar çok yardım ettiğini gördüm."

Mila sağ tarafına yatıyor ve ben de arkasına oturuyorum. Gömleğini tutarak, soğuk kompresi yarasının üzerine yerleştirecek kadar kaldırıyorum. Kaymaması için elimi paketin üzerinde tutarak uzanıyorum ve başımı sağ koluma yaslıyorum.

Birkaç dakika sonra gözlerim Mila'nın profilinde geziniyor. "Daha iyi hissediyor musun?"

Başını sallıyor. "Teşekkürler."

Daha rahat etmek isteyerek sağ kolumu Mila'nın boynunun altından geçiriyorum ve başımı onunkiyle aynı yastığa koyarak uzanıyorum, kolumu çenesinin altına sarıyorum.

Bir süre sessizce uzandıktan sonra "Pazartesi günü derslere dönebilecek misin?" diye sordum.

Ellerini yukarı kaldırarak kolumu tutuyor ve "Evet" diye cevap veriyor.

"Buz torbasıyla i ş i m i z bittiğinde bana programını göstermeyi unutma," diyorum.

"Neden?"

"Kampüste tek başına dolaşmana izin vermiyorum."

Sırt üstü döndü ve bana baktı. "Ben Jade ve Fallon'la olacağım." Yan tarafındaki çantayı düzeltiyorum, sonra ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Ne olmuş yani?"

"Yani benimle birlikte olacaklar. Kendi derslerine giremezsin ve kampüste beni takip edemezsin. Bu çok saçma."

"Mila, henüz derslere dönmüyorum. Kimsenin sana bir bok vermeyeceğinden emin olana kadar benimle kalacaksın."

Ayağa kalkıyor ve bana şaka yapıyor olmalısın der gibi bakıyor. Gözlerinde kıvılcımların uçuşmaya başladığını g ö r d ü ğ ü m d e dudaklarımı bir sırtış kaplıyor.

Tanrım, o kıvılcımları özlemişim.

"Benim yüzümden daha fazla ders kaçırmayacaksın," diyor, sesi böyle bir şey yapmayı aklımdan bile geçirmiş olmama duyduğu kuşkuyla keskinleşiyor.

Doğrulup, yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrılana kadar ona doğru eğildim. "Evet, beni durduracak mısın?"

Sinirli bir şekilde ofladı. "Sen imkansızsın, Jase." Sonra yüzünü buruşturarak, "Ve sen bu ilişkide inatçı olanın ben olduğumu düşünüyorsun," diye mırıldanıyor.

Sırtışım genişlerken başımı eğiyorum ve gözlerini yakalayarak "İlişki?" diye soruyorum.

"Ah, ne demek istediğimi biliyorsun." Gözlerini deviriyor ve yataktan kalkmaya başlıyor, sonra da "Arkadaşlığımızı kastetmiştim" diyor.

"Hayır, açıkça ilişki dediğini duydum," diye takılıyorum ona.

Yatağın etrafında dolaşıyor ve arkamdaki yastığı kapıyor, sonra da onunla bana vuruyor. "Benimle alay etmeyi bırak."

Kaşlarını çatarak odamdan çıktı ve ben de ayağa fırladım. Peşinden koşarken gülüyorum. "Nereye gidiyorsun?"

"Bütün bu tartışmalar beni acıktırdı," diye homurdanıyor buzdolabının önünde dururken.

"Otur." Onu bir mutfak taburesine yönlendiriyorum, sonra da gidip kutudan kalan pizzayı alıyorum. İkimiz için birkaç dilim hazırlıyorum ve pizza ısınırken "Ne içmek istersin?" diye soruyorum.

"Su iyidir," diyor.

Mila'ya bakıyorum ve gözlerini üzerimde yakaladığımda ona göz kırpmıyorum.

Gözlerini devirip tabureden kayarken bir huff çekiyorum. "İşte bu kadar. Sana işkence etmek için başka bir romantizm seçiyorum."

Koridorda kayboluşunu izlerken gülüyorum.

Babam haklıydı. Ona hiçbir sorun yokmuş gibi davranmaya ve tekrar takılmaya başladığımdan beri çok daha rahat ve neredeyse eski haline döndü.

Bölüm 19

MILA

Jase'in eski flörtöz haline dönmesi ve tüm arkadaşlarımın günlük rutinlerine devam etmesiyle, bu sabah uyanana kadar eski benliğim gibi hissetmeye başladım.

Saldırıdan sonra derslere döndüğüm ilk gün ve göğsüm endişeyle dolu. Makyajımı dikkatlice yapıyorum, böylece solan morlukların hiçbiri görünmeyecek.

Gün için hazırlanmayı bitirdiğimde, gözlerim aynadaki yansımamın üzerinde geziniyor. Saldırıdan önceki halimle aynı görünüyorum.

Ama ben aynı şeyi hissetmiyorum.

Geceler çok daha iyi oldu ama bunun nedeni Jase'in yatağında yatıyor olmam.

Bakışlarım kendi yatağıma gidiyor. Bu gecedan itibaren odamda uyumayı planlıyorum. Jase'e henüz söylemedim, ama eminim kendine ait bir alana kavuştuğu için çok mutlu olacaktır.

İlerlemek için elimden geleni yapıyorum ama hâlâ kendimi kırılmış hissediyorum. Sanki diğer ayakkabının düşmesini bekliyormuşum gibi nefesimi tutuyorum.

Öfkeyle kalktım ve kafamı dağıtmak için odamdan çıktım.

Oturma odasına doğru yürürken Jase'in "Sen sınıfa gidebilirsin. Ben seninle yürüyeceğim -" Beni görünce konuşmayı kesti ve gözleri üzerimde gezindi.

Bana o kadar uzun süre bakıyor ki, üzerimdeki kot pantolona ve kazağa bakıyorum. "Kıyafetlerimde bir sorun mu var?"

Jase başını sallıyor ve ağzını bir sırtış kaplıyor. Bana doğru yürüyor ve elini boynumun arkasına koyarak beni kendine çekiyor ve alnıma bir öpücük konduruyor.

Derin bir nefes aldığını duyuyorum, sonra mırıldanıyor, "Mhhh... güzel kokuyorsun."

Bunu çok sık yapıyor. Güzel görüldüğüm ve kullandığım parfümü beğendiği hakkında yorumlar yapıyor.

Jase'in bu tarafına alışabileceğimi hiç sanmıyorum. Ve dürüst olmak gerekirse, bu onu unutmamı çok daha zorlaştırıyor.

Çantamı elimden alan Jase, "Hadi seni sınıfa götürelim." diyor. Telefonundan bir şeyler kontrol etmesini izliyorum, sonra "On dakikamız var. Yolda bir kahve ya da yiyecek bir şeyler almak ister misin?"

Çantamı Jase'den geri almaya çalışıyorum ama o elimi tutuyor ve parmaklarımızı birleştiriyor.

Kaşlarımı çatarak, "Beni kampüsün her yerinde gezdiremezsin, Jase," diyorum. "Tartışmaya açık değil." Jase beni ön kapıya doğru sürüklüyor, ben de

Jade yardım isteyen bir bakış.

Bize katılıyor ve şöyle diyor: "Onunla konuşmayı denedim ama dinlemiyor. Gidelim, yoksa geç kalacağız."

Asansörle zemin kata inerken elimi Jase'inkinden kurtarıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak "Bebek bakıcısına ihtiyacım yok" diye mırıldanıyorum.

Jase yorumumu görmezden geliyor, telefonunda bir şeyler okuyor. Ona yaklaşıp ekrana bakıyorum, sonra Jase'in kaydirdiği mesajları okuyunca keşke bakmasaydım diyorum.

Yazın: Ailem bir yardım gecesi düzenliyor ve sizi de orada görmek isterim. Cumartesi akşam altıda. xoxo

Selam Jase. Sadece seni düşündüğümü bilmeni istedim.

Tüm kucaklamalarım ve öpücüklerimle.

Jessica: Seni özledim!!!! Bebek bakıcılığı bitince haber ver de takılalım. Zamanına degeceğine söz veriyorum.

Ugh, daha iyi bilmeliydim.

Kapılar açılıyor ve dar alandan dışarı fırlıyorum, sonra çantamın Jase'de olduğunu hatırlıyorum ve etrafımda sallanıyorum, olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşmadan önce ondan alıyorum.

Kalbim ayaklarımın dibinde bir yere çarpıyor. Umursadığım için bile kendime kızarak kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve hışımla binadan çıkıyorum.

"Acelen ne?" Jase bana yetişirken şöyle diyor.

Durup ona ters ters bakıyorum. "Belli ki yapacak işlerin var. Sadece bu mesajlar bile bütün gününü alır. Ben tek başıma idare ederim. Git haremine hizmet et."

Jase'le arama mesafe koymak için her zamankinden daha kararlı bir şekilde uzaklaşıyorum. Buna bir son vermeliyim, yoksa aklımı kaçıracağım.

Jase kolumu tutuyor ve beni geri çektiğinde ona çarpıyorum. Çantamı elimden aldı ve bana ters ters bakarak, "Birincisi, ortada harem falan yok. İkincisi, bu konuda benimle kavga etmeyi bırak. Seni sınıfa kadar geçireceğim. Bu tartışma burada bitmiştir."

Ona kaşlarımı çatıyorum ve bir anlığına öfkeli bakışlarımız çarpışıyor.

Kahretsin, üzgünken inanılmaz seksi görünüyor.

Kapa çeneni, Mila. Odaklan!

"Sana ihtiyacım yok" diye bağırırken kolumu onun elinden kurtarmaya çalışıyorum.

Jase bana doğru yaklaşıyor ve başını eğip gözlerimi tutarak, "Birbirimize yalan söylemeye geri mi döndük? Çünkü ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz."

Bize bakan öğrencilerin farkına varıyorum ve daha büyük bir olay yaratmak istemediğim için Jase'den uzaklaşıyorum. "Kolumu bırak."

Hemen bıraktı ve bana son bir bakış atarak elimi tuttu ve beni muhasebe sınıfıma sürükledi.

JASE

Sakin ol, Jase. Sadece sakin ol.

Mila'yı konferans salonuna çekerken bu sözleri kendi kendime tekrarlayıp duruyorum. Jade bize yetişiyor ve oturmaya gitmeden önce ikimize de endişeli bir bakış atıyor. Ona dönmeden önce Mila'nın çantasını masanın üzerine bırakıyorum. "Bir saat sonra görüşürüz."

Koridordan çıkarken cebimden telefonumu çıkarıyorum ve mesajlara cevap veriyorum.

Summer'a: İlgilenmiyorum.

Rachel'a: Teşekkürler.

Jessica'ya: Cehenneme kadar yolun var.

Mesajlara ters ters baktım. Belli ki Mila onları görmüş ve bu yüzden sinirlenmiş.

Sonra aklıma bir fikir geliyor ve yüzüme bir gülümseme yayılırken yürümeyi bırakıyorum.

Mila kıskançtı. Bundan eminim.

Arkamı dönüp koşarak Mila'nın sınıfına geri dönüyorum ve oturduğu yere doğru yürüyorum. Yüz hatlarında yanıp sönen bir şaşkınlıkla bana bakıyor. Ellerimle yüzünü çerçeveleyorum ve eğilip alına nişan almak üzereyken son anda eğilip ayrılmış dudaklarına bir öpücük konduruyorum.

Dudaklarını. Geri çekilmeden önce ağzımı kulağına götürüyorum ve fısıldıyorum, "Seni kıskanç görmek hoşuma gidiyor, bebeğim."

Tepki vermesi için ona zaman tanımıyorum ve dudaklarımda kocaman bir sırıtışla hızla sınıftan çıkıyorum.

Ders biter bitmez muhtemelen kışma tekme basacağını biliyorum ama pişman değilim. Evet, onunla işleri ağırdan almak için elimden geleni yapacağım ama bu arada oyun oynamayı bıraktığımı bilmesini sağlayacağım. Artık beni bir oyuncu olarak görmesini istemiyorum.

Mila'yı beklerken kahvaltı almaya gidiyorum, sırıtışım yüzümden hiç gitmiyor. Nate masama yaklaştığında siparişimi yeni vermiştim. Adam bana emin olmayan bir bakış attı. "Seninle konuşabilir miyim?"

Omuz silkip bir sandalyeyi işaret ediyorum. "Yemeğimi böylecek kadar önemliyse."

Koltuğa oturdu ve bana doğru eğildi. "Bilmen gereken bir şey var."

Kaşımı kaldırarak ona sabırsız bir bakış attım, böylece işine devam edecekti.

o.

Nate sandalyede rahatsız bir şekilde kayar, sonra daha da yakına eğilir ve "Justin'le olan her şeyi Jessica kıskırttı." diye fısıldıyor.

Alnıma sert bir kaş çatma yerleşiyor. "Saldırı mı?"

"Saldırı değil, ama Justin'e Mila'ya gitmesini söyleyip durdu. Seninle çıkabilmek için Mila'yı aradan çıkarmak istedi."

Bu yeni bir haber. Jessica bana karşı oldukça açık sözlüdür, ama bu kadar ileri gideceğini hiç düşünmemiştim.

Nate biraz arkasına yaslanır ve omuz silkerek, "Sadece bilmen gerektiğini düşündüm. Jessica ona Mila'nın kendisiyle ilgilendiğini söyleyip durmasaydı Justin Mila'yla hiçbir şey denemezdi. Justin ne zaman Mila'nın kendisinden hoşlanıp hoşlanmadığından şüphe etmeye başlasa, Jessica onu Mila'nın

ona sırlılık aşıklar. Sadece cinayetle paçayı sıyırdığını ve bunun bedelini ödeyen tek kişinin Justin olduğunu düşünüyorum."

Bu konuşmanın gidişatından hiç memnun olmadığım için homurdanıyorum: "Justin umurumda bile değil. Bir daha bana ondan bahsetme. Jessica'ya gelince, onunla ben ilgilenirim." Dikkatimi Nate'ten başka yöne çeviriyorum. "Gidebilirsin."

Masadan kalkıyor ve ben yemeğin gelmesini beklerken söylediklerini düşünüyorum.

Jessica saldırıda nasıl bir rol oynadı? Kahretsin, eğer bununla bir ilgisi olduğunu öğrenirsem, o ölür.

Göğsümde öfke kaynarken, düşüncelerim olay gecesine geri dönüyor. Mila'nın kulübü terk etmesinin sebebi Jessica'ydı. Başından beri planı bu muydu? Mila'yı Justin'in onu yalnız yakalayabileceği bir yere fırlatacak kadar kızdırmak mı?

"Jase." Başımı kaldırıp Hana'ya baktım. Onun ve Hunter'ın oturduğunu fark etmemiştim bile. "Neden bu kadar çok düşünüyorsun?"

"Nate az önce bana bir şey söyledi," diyorum. Yemeğim geliyor ve arkadaşlarımın siparişlerini vermelerini bekliyorum. Garson gitmeden önce, "Ben çıkarken kahve ve krem peynirli simit hazırlayabilir misiniz?" diye soruyorum.

"Evet, efendim."

Garson duyma mesafesinin dışına çıktığında arkadaşlarıma bakıyorum. "Nate, Jessica'nın Justin'e Mila'nın onunla ilgilendiğini söylediğini söyledi."

Hana bana saçma bir bakış attı. "Mila onu sadece bir arkadaş olarak gördüğünü açıkça belirtti." Öne doğru eğilip dirseklerini masanın üzerine koydu. "Mila'nın kimseyle çıkmakla ilgilenmediğini herkes biliyor, Jase."

Başımı salladım. "Evet, biliyorum. Sanırım Jessica'nın saldırıyla bir ilgisi vardı."

Hunter'ın kaşları havaya kalktı. "Öyle mi düşünüyorsun? Harekete geçmeden önce emin olmalıyız."

"Biliyorum." Yemek tabağını Hunter'a doğru itiyorum. "Aç değilim. Sen ye."

"Ne yapacaksın?" Hana soruyor, gözleri endişeyle dolu. "Gerçeği öğreneceğim ve bununla başa çıkacağım."

"Nasıl?"

Tek bir yol var ve yüzümü buruşturuyorum çünkü o herifle konuşmayı düşünmek bile kanımı kaynatıyor. "Justin'e Jessica'nın bununla bir ilgisi olup olmadığını soracağım."

Hunter, "Onunla yalnız buluşmayacaksın," diye uyarıyor. "Cinayetle tutuklanmanı istemeyiz."

Başımı salladım. "Onunla buluşmayacağım. O zaman onu nefes alırken bırakamam." Cebimden telefonumu çıkarıp numarasını getiriyorum ve çevir tuşuna basıyorum. Numaranın artık servis dışı olduğuna dair genel bir mesaj aldığımda bir kahkaha patlatıyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" Hunter bana endişeli bir bakış atarak soruyor.

"Preston'dan o pisliği silmesini istediğimi unutmuşum." Telefonumu tekrar cebime sokuyorum. "Başka bir yol bulmam gerekecek."

"Babam Justin'e karşı açılan davada. Öğrenmek için ona sorabilir miyim?" Hana öneriyor.

Ayağa kalkıp omzunu sıkıyorum. "Bunun çok yardımı olur. Bir şey öğrenir öğrenmez bana haber ver."

Garson bana kahve ve simit getirdi, ben de restorandan çıktım.

Jessica'yla ilgili endişelerimi aklımın bir köşesine iterek, öpücük yüzünden Mila'dan yiyeceğim dayak için kendimi hazırlıyorum.

Bölüm 20

MILA

Lanet derse hiç dikkat etmedim. Jase'den intikam almanın yollarını düşünmekle meşguldüm.

Beni öptü mü? Bütün öğrencilerin önünde mi? Ne oluyor be?

O çok ölü. Boğazını yumruklayacağım.

Hayal kırıklığına uğradım ve incindim. Jase'in geçen hafta benimle ilgilenmiş olması, aramızdaki ilişkinin eski haline dönebileceği anlamına gelmiyor.

Saldırıya ve Jase'in bana karşı aynı anda hem sıcak hem de soğuk davranmasına dayanamıyorum.

Dizüstü bilgisayarımı çantama geri koyuyorum ve omzuma silkiyorum.

O kadar sinirliyim ki Jade'i bekleme zahmetine girmiyorum ve sınıftan çıkıyorum. Koridora adımımı atar atmaz Jase kapının hemen dışında duvara yaslandığı yerden doğruldu. Bana bir kahve ve plastik ambalajlı bir simit uzatıyor ve kendi iyiliği için fazla sevimli görünmesine neden olan üzgün bir ifadeyle, "Barış teklifi." diyor.

Kahve ve simidi alırken ona ters ters bakıyorum. "Bunu bir daha asla yapma."

Çantayı omzumdan çekiyor ve bir elini belime koyarak beni yürümeye başlamam için dürtüyor.

"Bir sonraki dersinizden önce kahvaltı etmeniz için on dakikamız var."

Etrafımızdaki öğrenci denizinde yolumuza devam ederken kahvemi içiyorum. Yanımdan geçen her insanın acı verici bir şekilde farkındayım ve

Jase'e kızgın olmama rağmen kendimi ona yaklaştırmaktan alıkoyamıyorum.

Onu.

Eli sırtımda ilerliyor ve kolunu omuzlarıma doluyor.

Kahretsin, bu çok zor olacak. Jase beni güvende hissettiren tek kişi ama onun etrafında olmak bana onu unutmak için zaman vermiyor. Sanki bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışmış gibiyim.

Kahvemi bitiriyorum ve fincanı bir sonraki çöp kutusuna atıyorum. Bir sonraki dersime geldiğimizde, Jase yine yerime kadar bana eşlik ediyor. Oturmamı bekliyor ve sonra elini masanın üzerine koyup üzerime eğiliyor. Başımı eğiyorum, böylece beni tekrar dudaklarımdan öpemiyor, belki yapmak istediği şey budur diye.

Jase dudaklarını başımın tepesine bastırıyor ve geri çekildiğinde kendimi çantamdan dizüstü bilgisayarımı almakla meşgul ediyorum.

Sonra homurdandığını duyuyorum, "Oturacak başka bir yer bul." Başımı kaldırıyorum ve bir adamın bizden hızla uzaklaştığını görüyorum.

Jase yanıma oturuyor ve bu durum kaşlarımı çatmama neden oluyor. "Derse kalamazsın."

Bir kaşını kaldırıyor. "Öyle mi? Beni kim durduracak?"

"Jase," diye tıslıyorum usulca, zaten sahip olduğumuzdan daha fazla dikkati üzerimize çekmek istemiyorum.

Jade ve Fallon içeri girip Jase'in yanına otururlar.

Ve ben Jase'in gitmesini sağlayamadan profesör içeri girdi. Jase'i görür görmez gözleri büyüdü. "Bay Reyes? Bugünkü ders için bize katılacak mısınız?"

Jase gülümser. "Evet, bana aldırmayın."

Dikkatimi dizüstü bilgisayarına vermeden önce Jase'e ters ters bakıyorum. Bu gidişle hiçbir şeye odaklanamayacağıma göre katılmasam da olur.

Yeni bir belge açıyorum ve yazıyorum;

Ben: Dikkatimi derslerimden uzaklaştırıyorsun!!!!

Dizüstü bilgisayarını Jase'e doğru kaydırıyorum ve mesajı okuduğunda acayip bir şekilde sırtıyor.

Jase: Öyle mi? Sen yanımda otururken konsantre olmakta zorlanıyorum.

Benimle dalga geçiyorsun.

Ben: Git.

Jase:

Hayır.

Ben: Herkesin önünde boğazını yumruklayacağım. Jase:

Sonrasında daha iyi öpecek misin?

Ben: #\\$%@&

Jase: Bu evet için bir kod

mu? Ben: Kes şunu!

Jase: Gerçekten durmamı istiyor musun?

Sorusuna çok uzun süre bakıyorum ve bu tartışmadan vazgeçerek dizüstü bilgisayarımı kapatıp dikkatimi profesöre veriyormuş gibi yapıyorum.

Jase'in varlığının yardımcı olduğunu kabul etmekten nefret ediyorum, her ne kadar flörtleriyle beni çileden çıkarsa da.

Her derste daha da zorlaşıyor.

Bakışlar. Fısıltılar.

Son dersime giderken Jase'den kurtuldum. "Sadece tuvalete gidiyorum."

"Hemen dışarıda olacağım," diyor.

İçeri girerken gözlerimi kaçırıyorum ve ilk açık bölmeye dalıyorum.

Tuvaletle başka birinin girdiğini duyduğumda tuvalet ihtiyacımı gideriyor ve pantolonumun düğmelerini iliklemeyle meşgulken Rachel'in sesini tanıyorum. "Onu gördün mü? İyi görünüyor. Muhtemelen her şeyi büyütüyorlardır."

Summer, "Evet, şimdi de Jase onunla dolaşıyor." diye yorum yapar. Alaycı bir kıkırdama duyulur. "Muhtemelen tüm saldırıyı Jase'in dikkatini çekmek için uydurdu. Jessica'yla araları çok iyi gidiyordu."

Tanrım, bu kızlardan nefret ediyorum.

"Ve zavallı Justin. Bunu hak etmek için ne yaptı? Kız onun hayatını mahvetti," diye tersliyor Rachel.

Zavallı Justin mi?

Bir an için, sırf Jase'in dikkatini çekmek için saldırıyı benim uydurduğumu düşündükleri acı gerçeğine karşı gözlerimi kapatıyorum. Bu durum midemi bulandırıyor ve vücudumdan hafif bir ter boşanıyor.

Kalbim daha hızlı atmaya başlıyor ve burada öylece durup dinleyemeyeceğim için kapıyı çekip açıyorum ve ellerimi yıkarken kızlara bakmıyorum. Bir kâğıt havlu alıp suyu çabucak siliyorum.

Kapıyı açıp tuvaletten çıktığımda birine çarpıyorum ve kafamı kaldırıyorum. Nate'i görünce kalbim gırtlığıma fırlıyor ve ondan uzaklaşmak için geriye doğru sendeliyorum.

"Hey, Mila. Olanlar için üzgünüm." Korku içimi kaplıyor ve sadece ona bakabiliyorum.

Her an Justin'i görmeyi bekliyorum çünkü onlar hep birlikteydiler. Bu düşünce tüm vücudumu titretiyor, dehşet içimde sekiyor.

Biri kolumu tutuyor ve ben çığlık atarak çekiliyorum.

"Mila." Jase'in sesini duyunca gözlerim o n a kayıyor ve bana dikkatle yaklaşırken ellerini havaya kaldırdığını görüyorum.

Aramıza mesafe koymakla ilgili tüm düşüncelerim buhar olup uçuyor, bedenim öne doğru fırlıyor ve onun göğsüne çarpıyorum. Kollarımı sıkıca beline doluyor ve yüzümü göğsüne saklıyorum.

Kolları beni sarıyor ve nefesi saçlarımın üzerinde dalgalanıyor.
"Güvendesin.

Seni yakaladım."

Sadece meraklı gözlerden ve fısıltılardan uzaklaşmak istiyorum. Yüzümü Jase'e dönerek, "Süite gitmek istiyorum," diye yalvarıyorum.

Başını sallıyor ve beni kendine yakın tutarak aceleyle konferans binasından çıkıyoruz. Gözlerimi yere indiriyorum ve Jase'in yanına sınıyorum.

Anıların geri gelmesini engellemek için mücadele ederken nefeslerim dudaklarıma hücum ediyor.

Ve herkes beni suçluyor.

Bu düşüncenin getirdiği utançla nefesim kesiliyor.

Bu çok zor. Hiç olmamış gibi davranabileceğimi düşünerek aptallık ettim.
Şimdi ne yapacağım?

JASE

Mila bütün gün bana ters ters baktı ama onunla flört ettiğim için öfkelenmesini görmek, gözlerindeki korkuyu görmekten çok daha iyi.

Tuvaletin dışında duvara yaslanmış e-postalarımın göz atıyordum ki Mila yanımdaki kapıdan içeri daldı ve ben ona uzanamadan Nate'e çarptı.

Mila ondan uzaklaşırken Nate'in gözleri büyür ve sonra şöyle der: "Hey, Mila. Olanlar için özür dilerim."

Kolunu tutuyorum, ama bir ılık atıyor ve
Be

n. "Mila," diyorum ki bana baksın. Gözleri bana doğru uçarken vahileşiyor,
Beni görür görmez kollarıma atılıyor. Sanki tek can simidi benmişim gibi bana
sarılıyor ve bu kalbimi parçalıyor.

"Güvendesin. Yanındayım," diye fısıldıyorum, bu sözlerin onu biraz
sakinleştireceğini umuyorum.

Gözlerim yakınlardaki öğrencilere takılıyor ve onlar da dağılıyorlar.

Sonra Mila başını arkaya yatırıyor ve yüzündeki panik ifadesiyle "Süite
geri dönmek istiyorum" diye yalvarıyor.

Ona dönmeden önce mümkün olduğunca hızlı bir şekilde onu binadan
ıkarıp odamıza götürüyorum. Yüzünü çerçeveleyerek bana bakması için
kaldırıyorum. "Ne oldu?"

Mila başını iki yana sallıyor ve beni iterek odasına doğru yürüyor.

Onu içeri kadar takip edip kapıyı arkamızdan kapattıktan sonra çantasını
yere bırakıyorum. Sırtını bana dönmüş, kollarını beline sarmış bir şekilde
duruyor.

Etrafında dolanıyorum ve gözlerini yakalamak için başımı eğiyorum ama
o gözlerini yere dikeyor. Yüzü solgun ve bu sadece endişemi arttırıyor.

"Bana ne olduğunu anlat," diyorum usulca.

Bir nefes veriyor ve başını sallıyor. "Bir şey yok."

"Orada olanlar hiçbir şey değildi Mila. Summer ya da Rachel seni üzecek
bir şey mi yaptı? Onları içeri girerken gördüm."

Omuzları kyor ve sonunda gözlerini benimkilere dikeyor. "Sadece
panikledim. Gerçekten önemli bir şey değil." "Seni utandırdıysam özür
dilerim" diye eklerken yüzünde kaybolmuş bir ifade var.

Daha da yaklaşarak kollarımı ona doladım ve teslim olup kendi kollarını
belime dolayana kadar bekledim, sonra fısıldadım, "Yapmadın

Beni hiç utandırmıyorsun Mila. Ne konuda anlaştığımızı hatırlıyor musun? Bu işte sen ve ben birlikteyiz. Beni uzaklaştırmaya çalışmayı bırak ve seni neyin paniklettiğini söyle."

Mila yüzünü göğsüme bastırıyor ve mırıldanıyor: "Nate'in yanına girdiğimde biraz korktum. Bunun için endişelenme."

İçimden bir ses benden bir şey sakladığını söylüyor ama onu zorlamak istemediğim için konuyu değiştiriyorum, "Bugün sadece simit yedin. Bir şeyler sipariş etmemi ister misin?"

Mila geri çekilir ve başını sallar. "Evet, lütfen."

"Özel bir şey var mı?" Gözlerim yüzünde gezinmeye devam ediyor ve tenine biraz renk geldiğini görünce rahatlıyorum.

Dolabına doğru yürüyor ve "Her şey olur. Duş alacağım, sonra da ödevlerim üzerinde çalışacağım."

"Tamam." İş bitince odama geleceğini düşünerek duş almaya gidiyorum. Bu günü üzerimden atmam lazım.

Temiz kıyafetlerimi alırken, hemen restoranı arayıp ikimize de kavrulmuş sebzeli fileto siparişi veriyorum.

Banyoya giriyorum ve kıyafetlerimi çıkarmadan önce suyu açıyorum. Ilık spreyin altına girip ellerimi fayanslara dayıyorum ve kendimi toparlamak için bir an duruyorum.

Mila'nın panik atak geçirdiğini görmek acımasızcaydı, özellikle de benden uzaklaştığında.

Tanrım, bu kadın bir hafta içinde tüm hayatım oldu.

Büyükbabamın bana ne anlatmaya çalıştığını şimdi anlıyorum.

Mila için her şeyi yaparım. Daha hızlı iyileşmesine yardımcı olacaksa burayı yakarım.

Bölüm 21

MILA

Duşun zemininde otururken, zihnim Summer ve Rachel'ın konuşmasına geri dönerken su üzerime dökülüyor.

Herkes böyle mi düşünüyor? Jase'in dikkatini çekmek için numara yaptığımı mı?

Göğsümde bir basınç oluşuyor ve çığlık atabilmeyi diliyorum.

Ama bunun yerine kendimi yerden kaldırıp vücudumu yıkıyorum. Hâlâ kendime bakmaya dayanamıyorum ve gözlerimi fayanslara dikiyorum.

Köpükleri cildimden arındırıyorum ve kurulamadan önce suyu kapatıyorum.

Kapının çalınmasıyla gözlerim çılgınca kapıya yöneldi ve ardından Jase seslendi: "Mila, içeride iyi misin?"

Kıyafetlerimi giymek için acele ederken boğazımı temizliyorum. "Evet, bir dakika içinde çıkacağım."

Duş bonesini çıkarmayı neredeyse unutuyorum ve lavaboya atıyorum. Kapıyı açarken, yanından geçebilmem için kenara çekilen Jase'e bakmıyorum.

Şifonyere doğru yürüyorum ve fırçamı alıyorum. Saçlarımı tararken gözlerimi masanın üzerine dağılmış şişelerden ayırmıyorum.

"Jase," diye sesleniyor Fallon. "Büyükbabam ve büyükannem burada."

"Kahretsin," diye küfrediyor Jase ve onları karşılamak yerine bana doğru yürüyor. "Misafirlğe hazır mısınız?"

Bay Reyes ve Stephanie buradayken odamda saklanamayacağımı bildiğimden, "Elbette" diyorum.

Jase'i odamdan çıkarken takip ediyorum ve kendimi çelikleştirmeye çalışıp yüzümü gülümsemeye zorlarken onun arkasında kalıyorum.

"Jase," Bay Reyes'in gürleyen sesini duyuyorum, "nasılsın oğlum?"

"İyi, efendim." Jase büyükbabasının elini sıkar ve Stephanie'ye sarılır, "Hey, büyükanne."

Jase bana dönüp elini uzatırken sertçe yutkunuyorum. Boğulan biri gibi elini tutuyorum ve bir adım daha yaklaşıyorum. "Merhaba Bay Reyes, Stephanie."

Bay Reyes'in gözleri yüzüme odaklanıyor ve yüz hatlarını acımasız bir ifade kaplıyor. "Olanlar için çok üzgünüm Bayan West."

Başımı sallıyorum ve gülümsememi genişletmeye çalışıyorum, ama başarısız oluyorum ve sadece başımı sallıyorum. Stephanie bana sempatik bir gülümseme veriyor. "Sen nasılsın?" "İyiyim."

Tanrım, bu çok garip.

"İşlerinizi kolaylaştırmak için yapabileceğimiz bir şey var mı?" Bay Reyes soruyor.

Başımı salladım. "Jase her şeyi halletti ama teşekkürler."

"Güzel. Güzel," diyor Bay Reyes. Sonra dikkatini Jase'e çevirir. "Benimle bir yürüyüşe çık, evlat." Gözleri Fallon'a kayar. "Sen de kızım."

Jase elini belime koyuyor. "Birkaç dakika iyi olacak mısın?"

Gitmek istemediğini görebiliyorum, bu yüzden onun iyiliği için cesur bir gülümseme takınıyorum. "Ben iyi olacağım. Yapacak işlerim var."

Jase'in gözleri benimkilerle buluşuyor ve onlar odadan çıkana kadar cesur cepheye tutunuyorum. Nefesimi bırakıp odama koşuyorum.

Ödevim üzerinde çalışmaktan vazgeçip yatağa giriyorum. Yorganı yukarı çekiyorum ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Bu gün çok ağır geçti. Sinirlerim yıprandı ve durduramıyorum, anılar yüzeye doğru yol alıyor. Hala yattığımı hatırlıyorum.

soğuk zemin. Justin'in ellerini üzerimde hissediyorum. Diğer öğrencilerin bakışlarını görüyorum. Fısıltılarını duyuyorum.

Yeniden kazanmayı başardığım kontrol üzerindeki kırılgan tutuşum kayıyor. Yüzümü sertçe yorgana bastırıyorum ve nefesime odaklanmaya çalışıyorum.

Ama işe yaramıyor.

Durması için yalvardım ama durmadı.

Neyi yanlış yaptım?

Onu cesaretlendirdim

mi? Çok mu nazıktım?

Tanrım, bunu hak edecek ne yaptım ben?

Düşünceler zihnimden hızla geçmeye başladığında nefesim kesiliyor ve kısa süre sonra tekrar kâbusun içine çekiliyorum.

JASE

Kampüsün etrafında yavaşça yürürken büyükbabama bakıyorum. Ne yaptığını biliyorum. Herkese olanlardan haberdar olduğunu göstermek için burada ve vereceğim her kararda arkamda olacak.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim," diyorum.

"Zor zamanlarda birlik olmamız gerekir evlat."

"Hana bana Lake Amca'nın Justin Green'e karşı bir dava üzerinde çalıştığını söyledi." Ben sordum.

Büyükbabam, "Evet, Lake her şeyin y o l u n d a gitmesini sağlayacak," diye teminat veriyor.

"Güzel, g ü z e l ," diye onunla eşanlamlı hale gelen kelimeleri kullanarak onu kızdırıyorum.

Büyükbabam bana kaşlarını çattı. "Bir şaplak için asla çok yaşlı değilsin." "Beni çok seviyorsun."

Yüzüne bir sırtma yayılır. "Bildiğinden daha fazla."

Yönünü yurda doğru değiştiriyor. "Oyunumuz için yakında görüşürüz?"

"Evet, efendim. Onu yalnız bırakmadan önce Mila'nın iyi olduğundan emin olmam gerekiyor." Başını salladı. "Bayan West'e iyi bakın."

"Yapacağım."

Dikkatini Fallon'a çevirir. "Yarın görüşürüz, değil mi?" "Evet, efendim."

Fallon haftada bir kez onunla eski filmleri izliyor. Bu onların olayı, bizim satranç gibi.

İnsanlar Warren Reyes hakkında istediklerini söyleyebilirler, ancak söz konusu torunları olduğunda, bizim için her zaman zamanı vardır.

Fallon ve ben büyükanne ve büyükbabamızı arabalarına kadar uğurladık ve Fallon "Mila gerçekten nasıl?" diye sormadan önce gitmelerini bekledik.

Başımı salladım. "İyi değil. Ona geri dönmem gerek." Yatakhaneye girerken, "Bugün bir şey oldu. Mila bana ne olduğunu söylemiyor. Tuvalete gidene kadar gayet iyiydi. Koşarak çıktı ve Nate'e çarptı."

"Belki de sadece bir panik ataktı?" Asansöre adım attığımızda Fallon soruyor.

"Olabilir." Yine de ikna olmadım. "Sen nasılsın?"

Gözlerim kuzenimin gözlerine kilitleniyor ve yakın olmamıza rağmen gülümseyerek yalan söylüyorum, "Ben iyiyim. Sadece Mila için endişeleniyorum."

İyi olmaktan çok uzağım.

Tanrım, ancak Mila iyileştikten sonra tekrar nefes alabileceğimi gibi geliyor.

Koridorda yürürken, "Konuşmak istersen ben buradayım," diyor. Süite adım attığımda sırtıyorum. "Teşekkürler."

Mutfağın önünden geçerken tezgahta daha önce sipariş ettiğim yemeği görüyorum ve Mila'yı kontrol etmeye karar veriyorum.

Önce kendi odama bakıyorum ve onu göremeyince onun odasına gidiyorum. Kapalı kapıyı çalıyorum ve cevap gelmeyince iterek açıyorum ve içerisi karanlık olunca kaşlarımı çatıyorum.

"Mila?" Cevap vermiyor, ben de ışığı açıyorum. Odasını boş bulduğumda endişe vücuduma yayılıyor. Banyosunu kontrol ettikten sonra aceleyle odadan çıkıyorum.

"Sorun nedir?" Fallon soruyor.

"Mila'yı bulamıyorum."

Jade odasından dışarı bakıyor. "Onu seninkine girerken gördüm. Oraya baktın mı?"

Başımı sallıyorum ama yine de kendiminkine dönüyorum. "Mila?"

Kendi banyomu kontrol ediyorum ve odama geri döndüğümde kalbim göğsümde çarpıyor... ve işte o zaman onu duyuyorum.

Gömme dolabımdan sessiz hıçkırıklar geliyor.

Işığı açıyorum ve gömleklerimin asılı olduğu bölüme sinmiş olduğunu görmeden önce içeri adım atmak zorunda kalıyorum.

"Bebeğim?" Yanına çömelıyorum ve elimi dizine koyuyorum.

Vücudu titrerken tişörtlerimden birini ölümcül bir şekilde yüzüne bastırıyor.

Kollarımı dizlerinin altından ve sırtının arkasından geçirip onu küçük alandan dışarı kaldırıyorum. Oturup duvara yaslanıyorum ve kolumu dizlerinin altından çekerek başının arkasına yerleştiriyorum ve onu kendime doğru tutuyorum.

Fallon ve Jade beni içeri kadar takip ettiler ve çıkmadan önce bize endişeli bir bakış atıp kapıyı arkalarından kapattılar.

"Ben buradayım. Yanındayım," diyorum titremesi azalana kadar. Yavaşça gömleği Mila'nın ellerinden çekiyorum ve parmağımı çenesinin altına yerleştirerek yüzünü kaldırıyorum. "Bana neler olduğunu anlat."

Nefesleri kısa, küçük puflar halinde. Başını sallıyor, sonra kollarını boynuma doluyor ve yüzünü bana gömüyor. "Bugün beklediğimden daha zordu."

Onu bir süre daha tuttuktan sonra, "Yemek geldi. Yiyebilir misin?"

Başını sallıyor ve dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

"Tamam." Ayağa kalkmadan önce ona yardım ediyorum. Yüzünü çerçeveleyerek kendime doğru kaldırıyorum ve gözlerini benimkilere dikene kadar bekliyorum. Korku ve paniğin yeşil gözlerini kararttığını görüyorum. Alnımı onunkine yaslayarak fısıldıyorum: "Bir daha kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim."

MILA

Jase'i odasından çıkarken takip ederken kendimi berbat ve depresif hissediyorum. Bugün kendimi başarısızlığa uğratmışım gibi hissediyorum. Güçlü olmayı çok istemiştim. Jase'e ve arkadaşlarıma bu şeyin beni yenmesine izin vermeyeceğimi göstermek istiyordum.

Ama beni yendi.

Ve rahatlayabileceğim tek yer Jase'in dolabıydı. Onun kokusuyla çevrenmeye ihtiyacım vardı.

Mutfaktaki adaya oturup Jase'in yemeklerimizi tabaklamasını izliyorum. Hiç iştahım yok ama onu daha fazla endişelendirmek de istemiyorum.

Zaten sahip olduğumdan daha fazla, biliyorum ki onu zorlamam gerekecek.

İki şişe su aldı ve yanıma oturmaya geldi.

Tanrım, bu korkunç.

O gider gitmez dağılmaktan nefret ediyorum.

Ama yalnız kalmayı kaldıramıyorum.

Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştirdim.

"Yemek için teşekkürler." "Elbette."

Bir havucu ikiye bölüp ağzıma atıyorum. Çiğnemesi ve yutması zor oluyor ve bir yudum suyla çalkalıyorum.

Tüm korkunç duyguları zihnimin en ücra köşesine geri iterken gözlerimi tabağımdan ayırmıyorum.

Bir parça karnabahar koparıp ağzıma götürmeden önce, "Büyükanne ve büyükbabanın ziyareti çok hoştu," diyorum.

"Öyleydi."

Jase'e bakıyorum ve yemek yemeyip sadece bana baktığını görünce, "Yemek yemeyecek misin?" diye soruyorum.

Jase dirseklerini granit yüzeye dayıyor ve ellerini birbirine bağlıyor. "Bana ne olduğunu anlatacak mısın?"

Omuz silkiyorum ve biftekten bir parça kesmeye odaklanıyorum. "Bugün sadece zordu."

Ona Rachel ve Summer'dan bahsetmek istemiyorum çünkü çıldıracağını biliyorum. Jase benim hakkımda fısıldayan her öğrenciden kurtulamaz. Her şeyle daha iyi başa çıkmanın bir yolunu bulmam gerekecek.

Kırık ruhum Jase'siz bir ana bile dayanamıyor ama yine de kelimeleri dudaklarımdan döküyorum, "Sanırım beni sınıftan sınıfa yürütmezsen daha iyi olacak. Zaten sahip olduğumdan daha fazla dikkat çekmek istemiyorum."

Gözlerim onunkilere dikildi. Birkaç saniye bana bakıyor, sonra başını sallıyor. "Kimin ne düşündüğü umurumda değil Mila."

Ama ben biliyorum.

Bunun Jase'in dikkatini çekmek için bir oyun olduğunu düşünmelerini istemiyorum.

Yapamam.

Derin bir nefes alıyorum ve ilk defa kaburgalarımın saplanan ağrı hoşuma gidiyor. Bana odaklanacak bir şey veriyor. Bu gerçek.

Ve sonra esrarengiz bir şey oldu. Bayan Reyes'in sözlerini hatırlıyorum.

'Arkanızdan fısıldaşsalar bile, bunun sizi etkilemesine izin vermeyin. Kimin ne düşündüğü önemli değil Mila. Kendime sadece sevdiklerimin fikirlerinin önemli olduğunu hatırlatıp durdum.

Çatal bıçak takımımı yere bırakıyorum ve gözlerimi yavaşça Jase'inkilere dikiyorum. Derin bir nefes daha alıp yavaşça bırakıyorum ve sonra soruyorum: "Bu benim hatam mı? Onunla yemek yediğim için mi?"

Öfke Jase'in yüz hatlarını geriyor ve vücudunu bana doğru çeviriyor. Ellerini taburemin kenarlarına koyarak dizlerim onunkilerin arasına girene kadar beni döndürüyor. "Beni dikkatle dinle." Kelimeleri ısırarak söylerken gözlerim onunkilerden hiç ayrılmıyor: "Bunların hiçbiri senin suçun değil Mila. Hiçbiri. Hiçbiri. Hiçbiri. Anlıyor musun?"

Başımı sallıyorum ve boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışıyorum. "Kaç kez flört ettik?"

Omuz silkiyorum. "Kavga ettik. Çok kavga ettik."

Gülümsemesini umuyordum ama o ciddiyetini korudu. "Ve bir kez bile kendimi sana zorlamadım."

Doğru.

Jase'in sözleri bana ulaştığında kalbim hızlanmaya başlıyor. "O şerefsizin senin vermeyi reddettiğin şeyi almaya hakkı yoktu."

Başımı sallıyorum ve yorgun bir gülümseme ağzımı kaplıyor. "Teşekkürler." "Söylediğini duymak istiyorum."

Kaşlarımı çatarak, "Ne?" diye sordum. "Senin hatan olmadığını."

Gözlerimi Jase'in göğsüne indiriyorum. "Benim hatam değildi."

Kulüpten ayrılmamalıydım.

"Bana bak," diyor Jase yumuşak bir ses tonuyla.

Dişlerimi sıkıyorum ve gözlerimi onunkilere dikiyorum.

Yüz hatlarını yumuşatan nazik bir ifade var. "Şimdi, inandığın gibi söyle."

Daha çok mücadele etmeliydim.

Jase bir elini yanağıma doğru kaldırıyor. "Seni öptüğümde bana bok attın ve beni seviyorsun Mila. Bu adam senin için hiçbir şey. Anlıyor musun? O hiçbir şey ve buna hakkı yok."

Buna hakkı yoktu.

Gözlerimi tüm kalbimle sevdiğim adama kilitliyorum. "Benim hatam değildi."

Jase'in yüzüne en seksi sırtış yayılıyor ve daha yakına eğiliyor. "İşte benim kızım."

Kollarımı boynuna dolayıp ona sarılırken ağzımın kenarı kalkıyor. "Teşekkür ederim." Geri çekildiğimde tabaklarımıza bakıyorum. "Onları ısıtmama izin ver." Jase hareket etmeye başladığında onu uyaran bir bakış atıyorum. "Sakın cüret etme. Bırak ben yapayım. Yapmam gerek."

Tabaklarımızı mikrodalgaya koyarken sırtışı yüzünden hiç gitmiyor.

İşte o anda Jase'i sevmekten asla vazgeçemeyeceğimi anladım. Hiçbir erkek onunla kıyaslanamaz.

Bölüm 22

JASE

Mila yemeğin yarısını yemeyi başardı ve bu beni çok mutlu etti.

İşimiz bittikten sonra tabaklarımızı topluyorum ve kolumu boynuna dolayıp şakacı bir şekilde onu kendime doğru çekiyorum. "Bana bir filmle işkence etmek ister misin?"

"Buna asla hayır demem," diye takılıyor.

Odama girip kapıyı kapattım ve Mila seçkide gezinirken yatağa uzanıp rahatladım.

'Man Of Steel'i seçti ve kaşlarım havaya kalktı. "Cidden Clark Kent'e karşı bir şeyler mi hissediyorsun?"

Mila yanıma gelip uzanırken kaşlarını sallıyor. "Çok seksi ve günlerce süren karın kasları var. Ayrıca belalı biri."

Sesimi alçaltarak mırıldanıyorum: "Sanki beni tarif ediyorsun." Mila bir kahkaha patlatıyor. "Evet, sadece kibirli ekle."

"Benim kibirli kıcıımı seviyorsun," diye şaka yapıyorum ve sonra hatamı çok geç fark ediyorum. "Kahretsin, özür dilerim, ben..."

"Sorun yok, Jase." Mila televizyona bakıyor ve gözlerini tekrar benimkilere çevirdiğinde gözlerindeki sevgiyi görüyorum ve bu kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. "Utanmadığım tek şey bu. Sen inanılmaz bir adamsın. Seni sevdiğim için pişman değilim. Hem de hiç."

Ona nasıl hissettiğimi söylemek dilimin ucunda, ama bunu sadece kelimeleri tekrarlamak için söylediğimi düşünmesini istemediğimden, onu kendime yaklaşıtıyorum ve ağzına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "İnanılmaz olmak istememe neden oluyorsun."

Mila yanıma yerleşiyor ve başını göğsüme yaslıyor. Bu yataktaki pozisyonumuz haline geldi.

Sol elimi onun sırtına götürerek, "Man of Steel "i, yani beni izlerken elimin uzunluğuna tembel desenler çiziyorum.

Kendime sırtıyorum.

Evet, onun Süpermen'i olacağım.

Dün olanları düşünersek, iyi bir gece geçirdik.

Mila onunla birlikte yurttan çıkarken itiraz etmiyor ve ben de bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum. Fallon ve Jade de bizimle birlikte yürüyor ve sınıflarına vardığımızda Fallon, "Bütün gün Mila'yla birlikte olacağız Jase. Sen kendi derslerine dönmelisin."

"Evet," diye hemen kabul eder Mila. "İyi olacağım." Hatta bana sırtıyor. "Ayrıca, Jade senden daha iyi kış tekmeleyebilir."

Gözlerim Jade'inkilere kayıyor ve o da başını sallıyor. "Ona iyi bakacağım."

Hay sikeyim. Bu çok zor.

Mila'nın elini tutarak onu yana çekiyorum ve kollarımı ona doluyorum. "Biri sana bok attığı anda beni ara."

Göğsüme doğru başını sallıyor.

Başının üzerinden Fallon'la göz göze geliyorum. "Bir şey olduğu anda bana haber ver."

"Yapacağım," diye söz veriyor kuzenim.

Dudaklarımı Mila'nın saçlarına bastırıyorum ve ondan derin bir nefes alıyorum.

Siktir. Siktir. Siktir.

Geri çekilmeye başladı ama ben onu daha sıkı tutuyorum. "Sadece bir saniye daha." Mila bana doğru geri çekiliyor ve ben onun kollarımdaki hissini içime çekiyorum.

Onu terk ediyormuşum gibi hissediyorum.

İsa.

Derin bir nefes alıyorum, geri çekilmeden önce ciğerlerimi onun kokusuyla dolduruyorum.

Mila bana sıcak bir gülümseme veriyor ve parmak uçlarında durarak yanağıma bir öpücük konduruyor. "Ben iyi olacağım. Merak etme."

Fallon ve Jade ile birlikte sınıfa girmesini izlerken dişlerimi sıkıyorum.

Bir an için gözlerimi kapatıyorum ve uzaklaşmak için arkamı döndüğümde hayal kırıklığıyla bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Dönüp koşarak sınıfa girmeden önce sadece iki adım atabildim.

Tıpkı dün olduğu gibi, Mila yüzünde şaşkınlıkla bana bakıyor. Eğilerek ellerimi yanaklarının üzerinden geçiriyorum ve ağzımı onunkine bastırıyorum.

Ama dünden farklı olarak, hızlı değil. Onu hissederken oyalanıyorum.

Seni seviyorum, Mila.

Onu bırakıp dışarı çıkıyorum ve Hunter'ın odasına girene kadar yürümeye devam ediyorum.

En iyi arkadaşımın gözleri bana takılıyor ve içimi dökmem için gereken tek şey "Onu seviyorum" oluyor.

"Biliyorum," diye mırıldanıyor aramızdaki mesafeyi kapatırken. Elini omzuma koyuyor. "Mila'ya söyledin mi?"

Başımı salladım. "Henüz değil. Olanlar yüzünden bu sözleri söylediğimi düşünmesini istemiyorum." İçimi çekerek yatağına doğru yürüyorum ve üzerine uzanıyorum. "Dün gece ona söylemeye çok yaklaştım."

Hunter yanıma oturuyor ve sessizlik etrafımızda uzanıyor.

"Onu yalnız bırakmak çok zor," diye fısıldıyorum. "Jade ve Fallon'ın onunla birlikte olduğunu biliyorum ama lanet olsun, çok zor."

"Ona çok iyi bakacaklar," diye hatırlatıyor Hunter.

"Biliyorum."

Göğsümdeki baskıyı hafifletmiyor. İçimdeki her şey ona geri dönmek için çığlık atıyor.

"Kahretsin Hunter, ona sarılmak ve hiç bırakmamak istiyorum."

Hunter kolunu omuzlarıma doluyor. "Bunun senin hatan olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Boş bir kahkaha patlattım.

İronik, değil mi? Mila ile yaptığım konuşmanın aynısı.

Ama onu korumalıyım.

"Kulübü terk etmesi benim hatam," diye mırıldanıyorum, pişmanlığın acısı dilimde. Suçluluk duygum bir yumruğa dönüşüp kalbime darbeler indirirken derin bir nefes çekiyorum. "Ona ulaşmadan önce iki kez çığlık attığını duydum." Acı veren anıya karşı gözlerimi kapatıyorum. "O sesi asla unutmayacağım." Başımı sallıyorum, Mila'nın umutsuzca boş feryadının anısını bastırmaya çalışıyorum.

"Özür dilerim," diyor Hunter beni kucağına çekerken. "Çok özür dilerim." Bir süre sonra Hunter devam ediyor: "Mila çok serttir. O bir savaşçı. Bunu atlatacaktır."

Başımı salladım.

"Yapacağını biliyorum."

"Ve sen de öyle."

Ondan uzaklaşırken bir hava patlaması yaşadım. "Evet, geri dönüş yolunu bulacağız."

Ve sonra, onu daha önce hiç sevilmediği gibi seveceğim.

Bu düşünce omuzlarımı dikleştirdi ve ayağa kalkarak "Değerlendirmemizi sınıfa götürmeliyiz" dedim.

Hunter ayağa kalktı, sonra "Durun." diye bağırdı. Elini kalbinin üzerine vurdu. "Bu bana hayatında ikinci sıraya düştüğümü söyleme şeklin miydi?"

"Kapa çeneni." Bir kahkaha patlattım. "Önce sen beni düşürdün, göt herif." "Ahh." Hunter incinmiş gibi yapıyor. "Darbe."

Odasından çıkarken "Siktir git," diye homurdandım.

"Eh," diye iç geçirdi, "iyi tarafından bakmak zorundayım. En azından artık yatağında osurmayacaksın."

"Öyle mi? Bu boku şişelemeliydin. Hâlâ insanların Eau de Jase'in bir kokusu için milyonlar ödeyeceğini düşünüyorum."

MILA

Nefes al, Mila. Sadece nefes al.

"Sonunda yemek yiyebileceğiz," diye mırıldanıyor Jade restorana girerken. "Evet, açlıktan ölüyorum," diye yalan söylüyorum. Yemeği bir şekilde mideme indirmem gerekecek.

Sırtımı diğer masalara dayayabileceğim bir sandalye seçiyorum ve bu sandalye bana yurtlar ile amfiler arasındaki çimenlik alana bakan geniş cumbalı pencerelerin manzarasını sunuyor.

Bakışlarım çimenlikten geçen öğrencilerin üzerinde geziniyor. Çoğu gözlerini telefonlarına dikmiş. Bazıları gülüyor.

Bana gülümsemeyi hatırlatıyor.

Dudaklarım otomatik olarak kalkıyor. Bu, taklit etmesi giderek kolaylaşan bir şey. "Ne yiyorsun?" Jade soruyor.

Menüye bakmadan "Salata," diye cevap veriyorum. En azından hafif bir yemek olacak.

Gözlerim restorana doğru yürüyen Jessica ve arkadaşlarına takılıyor. Jessica'nın bakışları benimkilerle buluşuyor ve sanki cüretime inanamıyormuş gibi başını yavaşça bana doğru sallarken yüz hatlarında nefret dolu bir ifade beliriyor.

Görüş alanımdan çıkana kadar gözlerimi ondan ayırmıyorum.

Kaltak.

Kao ve Noah masada bize katılıyor ve onlarla fazla konuşmadığım için gülümsememi genişletiyorum. "Hey, nasılsınız?"

Kao Fallon'un yanında oturduğu yerden, "Harikayım," diye cevap veriyor. Bana tekrar bakmadan önce gözlerini Fallon'a dikeyor. "Sen nasılsın?"

"Çok daha iyi." Başka
bir yalan.

Siparişimizi almak için bir garson geldi ve o gittikten sonra Noah "Çok daha iyi görünüyorsun" dedi.

"Teşekkürler." Kuzenime sırtıyorum.

"Cadılar Bayramı Balosu yaklaşıyor," diyor Fallon. "Süslemelere yardım edecek gönüllü var mı?"

"Hayatta olmaz," diye itiraz eder Jade hemen. "Hoş geldin balosunda nasıl acı çektiğini gördüm. Kendimi bu tür bir işkenceye teslim etmemin imkanı yok."

Fallon bakışlarını bana çeviriyor, ben de Jade'i gösteriyorum. "Onun dediği gibi."

"Hey, Mila," Jessica aniden yanımda beliriverdi. "Sana olanları duyunca ne kadar dehşete düştüğümü söylemek istedim. Umarım yakında kendini daha iyi hissedersin."

Ona ters ters bakmamak için kendimi zor tutuyorum ama başaramıyorum. "Çok tatlısın."

Tanrı seni korusun, kaltak.

Jessica dikkatini Kao ve Noah'ya çevirmeden önce bir an için sırtıyor. "Selam çocuklar, her zamanki gibi iyi görünüyorsunuz."

Noah'nın gözleri Jessica'ya dikilmişken Kao başını kaldırıp bakma zahmetine bile katlanmıyor.

"Her neyse," diye lafı uzatır. "Fallon, dekorasyon komitesi toplantısında görüşürüz, değil mi?"

Fallon cevap vermeden önce Jade öne doğru eğilerek, "Yalakalık yapıp öğle yemeğimi mahvetmeyi bitirdiysen, gidebilirsin. Kalan iştahımdan kurtarabildiğim kadarını kurtarmak istiyorum."

Jessica'nın yüzündeki sahte gülümseme kaybolur ve derin bir nefes alır. "Jade, benim için her zaman büyük bir zevktir."

"Biri beni tutsun," diye homurdanıyor Jade ve ben hemen ona doğru uzanıp elimi koluna koyuyorum.

Az önce ne yaptığımı ancak bir saniye sonra anlıyorum ve gözlerim yavaşça Jade'e dokunduğum yere dönüyor. Dudaklarım ayrılıyor ve içimi büyük bir rahatlama duygusu kaplıyor.

Sadece değerli bir şeyi geri kazandım.

Başka bir basit dokunuş.

Gözlerim Jade'e kayıyor ve onun beni şahin gözüyle izlediğini görüyorum.

Yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor ve geri çekilmeden önce kolunu sıkıyorum.

Jessica'nın gittiğini fark etmiyorum bile ve gözlerim arkadaşlarımı tararken onu daha az umursayamazdım. Hepsi dokunuşu gördü ve yüzlerinde aynı derecede kocaman gülümsemeler vardı.

Küçük kazançlar, Mila. Her biri önemli.

Bölüm 23

JASE

Derslere döneli dört gün oldu ve Mila her geçen gün daha iyiye gidiyor gibi görünüyor.

Daha fazla gülümsüyor ve iştahı geri geldi. Eski haline dönmek için attığı her küçük adım bir kazançtır ve göğsümde gururun büyümesine neden olur.

Büyükbabamı haftalık ziyaretlerime tekrar başlamadan önce birkaç gün bekletiyorum.

Cuma günü olduğu için normalde kulübe giderdik ama orası yakın zamanda gideceğimiz son yer olacak. Bunun yerine evde sakın bir gece geçirmeye ve Pictionary oynamaya karar verdik.

Noah ve Kao bize atıştırmalık ve içecek getirirken Hana çizim tahtasını kuruyor.

Takımlar halinde eşleştik. Mila'ya sırtarak, "Çizim becerilerin ne kadar iyi?" diye sordum.

Başını sallar. "Berbatım. Hem de çok."

Kolumu boynuna doladığımda bir kıkırdama duyuyorum ve onu kendime çekerek şakağına bir öpücük konduruyorum. "Kıçlarını tekmeleyeceğiz."

Herkes hazır olduğunda Fallon ve Kao başlıyor. Zamanlayıcıyı ters çeviriyorum ve Fallon bir daire çizmeye başlıyor.

"Top mu?" Kao tahmin ediyor.

Fallon başını sallar ve içinden ısırtıklar alınmış çeşitli daireler çizmeye devam eder.

"Dostum, hadi ama," diye Kao'ya takılıyorum.

"Ay!" diye bağırıyor, sanki kansere çare bulmuş gibi.

Fallon mutlu bir dans yapar ve kalemi Jade'e uzatır.

Sonunda sıra Mila'ya geldiğinde, bir saniye tahtaya bakıyor ve sonra yükünü boşaltan bir horoz gibi görünen bir şey çizerken gözlerim açılıyor.

"Ciddi misin?" Ben soruyorum. Pictionary kutusuna bakıyorum. "Bu kirli versiyonu mu çünkü tek görebildiğim yükünü boşaltan bir horoz."

"Ne?" Mila çığlık atıyor. "Nooooo!"

Başının üstüne daha fazla nokta eklemeye devam ediyor.

Bir kahkaha attım. "Hala bir orgazm görüyorum."

"Zaman!" Hana bağırıyor.

Mila çizdiği resme bakıyor, sonra da bana kuşkulu bir bakış atıyor. "Bu havai fişek."

Bir kahkaha attım. "Aynı şey, bebeğim."

Yüzünde geniş bir gülümsemeyle başını sallayarak yanıma oturdu ve "Sen ve senin tek yönlü zihnin" diye mırıldandı.

Ona doğru eğilerek fısıldıyorum, "Evet ve her şey sana çıkıyor."

Geri çekildiğimde Mila'nın gözleri benimkilere kayıyor ve sözlerimin ardındaki anlamı anlamaya çalışırken yüzündeki şaşkın ifadeyi görüyorum.

Bu hafta ondan bu bakışı çok sık görüyorum, sanki bir yapbozu bir araya getirmeye çalışıyor ama bir parçası eksikmiş gibi.

Yakında, bebeğim. Yakında.

Cazibe geri geldi, saldırı öncesinden milyon kat daha güçlü. Ona her dokunduğumda, tutuşumu yumuşak tutmaya konsantre olmak zorundayım. Onu öptüğümde, onu yiyip bitirme isteğime teslim olmamak için tüm irademi kullanmam gerekiyor.

Hafif ve tatlı beni öldürüyor ama Mila hazır olana kadar vermeyeceğim.

MILA

Gerçekliğe olan bağılılığımı kaybediyormuşum gibi geliyor.

Herkesin gözü üzerimdeyken, göğsümde bir düğüm var, her gün biraz daha fazla.

Yine de rol yapmak giderek kolaylaşıyor ve işe yarıyor çünkü arkadaşlarım eski rutinlerine geri döndüler. Jase bile eski haline döndü.

Bir çeşit.

Artık alnım yerine beni dudaklarımdan öpüyor ve ben bundan ne anlam çıkaracağımı bilemiyorum. Çok fazla anlam yüklemek istemiyorum ama her öpüşünde bunu acıyarak mı yaptığını merak ediyorum.

Jase'in bana acımasını istemiyorum.

Ya Trinity'nin geri kalanı? Bakıp duruyorlar ve fısıldaşıyorlar. Döneli bir hafta oldu ve hala dedikodu yapacak yeni bir şey bulamadılar.

Çok yorucu.

Bir de bakışları ve aptal suratındaki her şeyi bilen gülümsemesiyle Jessica var.

Hana'nın babası Bay Cutler'ı görmek için CRC Holding'in merkez ofisine giderken Jase'in yanında oturduğum yerde bir iç çekiyorum. Justin'e karşı açılan dava üzerinde çalışıyor ve benimle görüşmesi gerekiyor.

Bu düşünce düğümü daha da sıkılaştırıyor.

Annem ve babam orada olacak. Beni kontrol etmek için her gün aradıklarında endişelerini duyabiliyordum ve onları görmekten kaçındım.

Umarım bugün onları tamamen iyileştigiime inandırabilirim.

Jase arabasını VIP park yerinde durdurdu. Dışarı çıkıyorum ve aracın etrafından dolaşarak ona doğru yürüyorum. Elimi tutuyor ve güçlü parmaklarının elimi kavrayışını içime çekiyorum.

Tanrım, bunu özleyeceğim.

Sesi bana başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde ulaşıyor. Korkuyu kovma gücüne sahip.

İki hafta önce aramıza mesafe koyma konusunda kararlıydım ama şimdi o benim her şeyim.

Gitmesine izin vermek zorunda kaldığımda çok zor olacak çünkü muhtemelen yakında playboy yöntemlerine geri dönecek.

Asansörle en üst kata çıktık. Kapılar açıldığında resepsiyon görevlisi masasının arkasından bizi selamlıyor: "Bay Reyes, Bayan West, Bay Cutler sizi ana toplantı odasında bekliyor."

Jase ona doğru başını sallıyor. Beni şık bir koridordan geçirip oval maun bir masanın ve etrafına yerleştirilmiş sandalyelerin olduğu bir odaya götürüyor.

Babam hemen Bay Cutler'ın yanında oturduğu yerden kalktı ve hızla bana doğru yürüdü. "Benim güzel kızım," diyerek sevgiyle gülümsüyor ve beni kucaklıyor.

Kalbim biraz daha hızlı atıyor, ama o kadar pratik yaptım ki, babama tekrar sarılırken kimsenin endişemi fark etmesine izin vermiyorum.

"Seni özledim," diye mırıldanıyorum omzuna karşı.

Beni omuz hizamdan tutup çekip baktığında, biraz daha geniş gülümsüyorum.

Gözlerindeki endişenin kaybolduğunu görüyorum ve bir ebeveyni ikna ettiğimi bilerek anneme dönüp ona sıkıca sarılıyorum.

Midem küçülüyor ama kendimi olabildiğince normal olmaya zorluyorum. "Hey, anne," diye fısıldıyorum.

Biraz geri çekiliyor ve elini sol yanağıma koyarak sağ yanağıma bir öpücük konduruyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Harikayım," diye yalan söyledim. "Okul ödevlerimi tamamladım."

Annemin gözleri Jase'e kayıyor ve o da "Mila çok daha iyi" diye onaylıyor.

Jase annemle babamı selamlarken ben de Bay Cutler'a merhaba demeye gidiyorum ve sonra hepimiz yerimize oturuyoruz. Babam ve Bay Cutler karşımızda otururken ben annem ve Jase'in arasına oturuyorum.

Bay Culter'ın masasının üzerinde bir kamera vardır ve eliyle kamerayı göstererek "Bu toplantıyı kaydetmemizin sakıncası var mı Mila?" diye sorar.

"Evet, efendim." Bay Cutler kayda basarken ben sandalyemde kayıyorum. "Kameraya tam adınızı söyler misiniz lütfen?"

"Mila West." Dilim dışarı fırlıyor ve kuru dudaklarımı ıslatıyorum.

Bay Cutler bana rahatlatıcı bir gülümseme veriyor. Hana ile aynı sakın yapıya sahip ve bu beni biraz rahatlatıyor.

"Yirmi beş Eylül gecesi neler olduğunu kendi cümlelerinizle anlatabilir misiniz?"

Derin bir nefes alarak omuzlarımı dikleştiriyorum ve kendimi anılarımdan koparmak için elimden geleni yaparken ellerimi masanın altında birleştiriyorum. Olanları robot gibi tekrarlamadan önce boğazımı temizliyorum.

İşim bittiğinde, yavaş bir nefes alıyorum.

Bay Cutler önümdeki kağıtlara baktı ve "Söz konusu gece hiç alkol aldınız mı?" diye sordu.

Kahretsın.

Başımı sallamadan önce gözlerim babama kayıyor. "Bir içki içtim. İçene kadar içinde alkol olduğunun farkında değildim." Daha fazla açıklama yapmam gerektiğini hissederek ekliyorum: "Bir tanıdığımın içkisiydi."

"Herhangi bir uyuşturucu madde aldınız mı?"

Başımı sallıyorum ve Bay Cutler'ın gözleri benimkilere dikildiğinde, "Hayır, yapmadım" diyorum.

Sorular gelmeye devam ediyor ve kendimi bu kabustan uzaklaştırmak giderek zorlaşıyor.

Bir şişe suya uzanıyorum ve kalbimin güçlü kalmasını isterken birazını yutuyorum.

Tek yapmam gereken, kimse bunun bir oyun olduğunu anlamadan bugünü atlatmak.

Bunu yapabilirsin, Mila.

Bunu Jase ve ailen için yapabilirsin.

Dayan.

JASE

Mila soruları birbiri ardına yanıtlarken sakın görünüyor.

Gözlerim Bayan West'e gidiyor ve yüzündeki rahatlamayı görüyorum. Bay West'in yüzünde sürekli sevgi dolu bir gülümseme var, karşımızda oturuyor ve gözleri Mila'dan bir an bile ayrılmıyor.

Lake Amca bana bakıyor ve sonra kaşlarımı çatmama neden olan bir bakış atıyor. Sanki bana bir şey anlatmaya çalışıyor gibiydi.

"Biraz ara verelim," diyor Lake Amca. İzin almadan önce benimle göz göze geliyor. "Hemen döneceğim."

Sandalyemi masadan uzaklaştırıp ayağa kalkıyorum. "Beş dakika içinde döneceğim."

Mila başını sallar ve sandalyesinde rahatlar.

Toplantı odasından çıktıktan sonra, duyma mesafesinden çıkana kadar Lake Amca'yı koridorda takip ediyorum.

"Ne oldu?" Yüzünü bana döndüğünde sordum.

"West'lerle bu konuyu çoktan konuştum. Yeşiller ve avukatları yakında burada olacak. Justin, Mila ile konuşmak istedi. O da

özür dilemek istiyor."

"Siktir, hayır," diye bağıryorum, sonra amcamın önünde küfrettiğimi fark ediyorum. "Üzgünüm Lake Amca, ama hayır. Onun kızıma yaklaşmasına asla izin vermem."

Lake Amca omzumu tuttu. "Jase, bu sana bağlı değil. Logan ve Mia şu anda Mila'yla konuşuyorlar. Bu Mila'nın yapacağı bir seçim."

"Beni bu yüzden mi ofisten çağırdın?" Öfkeyle çıkıştım.

Arkamı dönüp toplantı odasına doğru yürümeye başlıyorum ama Lake Amca etrafımda dolanıyor ve bir elini göğsüme bastırarak beni durmaya zorluyor. "Bu Mila'nın kararı, Jase. Sakin olman gerek. Bu senin nasıl hissettiğinle ilgili değil." Derin bir nefes verdi. "Ve dürüst olmak gerekirse, bunun ona iyi geleceğini düşünüyorum. Her kurban bir özür alamaz. Bu, olayı kapatmasına yardımcı olabilir."

Amcama ters ters baktım, hiç mutlu değildim.

Sikeyim.

Ama o haklı. Bu Mila'nın vereceği bir karar.

Toplantı odasına doğru yürürken derin bir nefes çekiyorum ve Mila o herifle görüşmeyi kabul ederse ne yapacağımı bilmiyorum.

Ofise girdiğimde gözlerim hemen Mila'ya kilitleniyor. Hâlâ sakın görünüyor ve ailesinin onunla Justin hakkında konuşup konuşmadığını merak ediyorum.

Otururken Mila'nın kucığında duran ellerine uzanıyorum ve onları sıkıyorum.

Lake Amca oturur ve Mila'ya bakarak, "Green'ler on beş dakika içinde burada olacaklar. Onlarla buluşup buluşmayacağına karar verdin mi Mila?"

"Hayır, yapmadım." Ellerini benimkilerin altından çekerek su şişesine uzanıyor.

Gerçekten düşünüyor mu?

Öne doğru eğilerek başımı ona doğru eğiyorum, böylece gözlerini yakalayabiliyorum ve bana baktığında, "Yapmak zorunda değilsin" diyorum.

"Biliyorum." Bana güven verici bir gülümseme veriyor. "Ama bu çileyi geride bırakmak istiyorum. Onunla ister mahkemede ister burada yüzleşeyim, bir noktada yüzleşmek zorunda kalacağım."

Lanet olsun. Bu doğru değil.

Başımı sallıyorum ve sandalyeme geri çöküyorum.

Mila sandalyesinde kayar ve çenesini daha yukarı kaldırarak, "Justin'le buluşacağım," derken güçlü bir tanrıça gibi görünür.

Ve ilk defa kendimi zayıf biri gibi hissediyorum.

Bölüm 24

MILA

Gözlerim Justin'e kilitlenirken kalbim göğsümde gümbür gümbür atmaktan çıkıp bir fısıltıya dönüştü.

Ve geri döndüm, soğuk zeminde kırık bir şekilde yatıyorum.

Derin bir nefes çekiyorum ve zayıf sinirlerimi kontrol etmek için savaşıırken dişlerimi sıkıyorum.

Jase'in eli benimkini kaplıyor ve sıkıca kavlıyor.

Güvendesin Mila. Jase ve ailen burada. Justin sana tekrar zarar veremez.

Green'ler ve avukatları yerlerine oturduktan sonra Avukat konuştu: "Ben Adam Caruso, Bay Justin Green'i temsil ediyorum." Ellerini masanın üzerine koydu ve bana bakarak, "Olanların ışığında, size önermek istediğimiz bir anlaşma var, Bayan West" dedi.

Justin öne doğru oturup elini Bay Caruso'nun koluna koyuyor ve gözlerim ona takılıyor.

Parmaklarının göğsümü sıktığını hissediyorum. Bacaklarımın arasındaki hassas etin üzerinden kaydıklarını hissediyorum.

Ve kutsanmış bir uyuşukluk beni kaplıyor.

Kendimi ölü gibi hissederken gözlerimi Justin'e kaldırıyorum, "İş konuşmaya başlamadan önce biraz konuşabilir miyiz?" diyor.

İş mi? Acım bu kadar mı azaldı?

Herkes gözlerini bana çevirdi.

Nefes al, Mila. Sadece nefes al.

Bakışlarımı Justin'den ayırmadan, "Bir dakikan var," diye cevap verdim.

"Teşekkür ederim," diyor Justin. "Senden özür dilemek istiyorum Mila."

Bana neredeyse tecavüz ettiğin için mi? Gerçekten bu gezegende bunu telafi edecek bir kelime olduğunu düşünüyor musun?

"Söyleyeceğim hiçbir şeyin durumu düzeltmeyeceğini biliyorum. Sana yaptığım şey alçaklıktan başka bir şey değildi."

Justin boğazını temizliyor ve soğukkanlılığını korumak için mücadele ediyor gibi görünüyor ve alnında bir kaş oluşuyor.

"En büyük hatamın senin en büyük travman olacağını hiç düşünmemiştim. Danışmanlık hizmeti aldığımı bilmeni isterim. Dürüst olmak gerekirse, olayın ertesi günü sana saldırdığıma dair tüm anılarımı inkâr etmeye çalıştım. Seni incittiğim korkunç gerçeğiyle yüzleşemedim. Son derece yanlış bir şey yaptım ve sonsuza dek bu suçluluk duygusuyla yaşayacağım."

Ve ben utançla yaşayacağım. Bakışlarla. Fısıltılarla.

Jase titreyen ellerimi ayırıyor ve parmaklarını sağ elimle birleştiriyor. Sıkıca kavıyor ve ben de ondan güç alıyorum.

Justin bir an durur, sonra yanağından bir damla gözyaşı süzülür ve devam ederken sesi kısılır: "Senden af dilemiyorum. O gece yaptıklarımın ne kadar pişman olduğumu bilmeni istiyorum. Bana verilecek her türlü cezayı kabul etmeye hazırım. Danışmanlık almaya devam edeceğim."

Justin'in gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Bana karşı nazik olmaktan başka bir şey yapmadın. Benimle bir ilişkiyle ilgilenmediğini açıkça belirtmiştin. Kendimi sana zorla kabul ettirdim ve bana durmamı söylediğinde defalarca seni görmezden gelmeyi seçtim. O gece sarhoş olduğum için kendimi suçlamayacağım. Yaptıklarımın tüm sorumluluğunu üstleniyorum."

Justin'in sözlerini sessizlik izler.

Ağzım kurudu ama kendimi suya uzanmaya zorlayamıyorum.

Onun yerine dudaklarımdan tek bir kelime dökmeyi başarıyorum:

"Neden?"

Justin başını sallar. "Çünkü seni istiyordum ve kendimi senin de benimle ilgilendiğine inandırdım."

İçimden kalkıp gitmek geliyor ama bunun sadece kaçınılmaz olanı uzatacağını biliyorum, o yüzden kalıyorum.

Oturdum ve beni bir hiç haline getiren adamla yüzleştim.

Onun sözlerini duyuyorum ve bu sözler kendimi daha iyi hissetmemi sağlamak yerine yaralarımın kabuklarını soyup üzerlerine tuz döküyor.

Bir parçam Justin'i affetmem gerektiğini biliyor, sadece onun için değil, kendi huzurum için de.

Ama yapamam. Henüz yapamam.

JASE

Mila'nın anlaşmayı kabul ettiğine inanamıyorum. Şartlı tahliye mi? Danışmanlık mı? Kadına karşı şiddeti durdurmak için ülkenin dört bir yanındaki üniversitelerde konuşma mı?

Bu kadar mı?

Mila'nın katlanmak zorunda kaldığı onca cehennem için, o herifin hapishanede ölmesi gerektiğini düşünüyorum. Ama bu konuda söz hakkım yok.

Bizi Trinity'ye geri götürürken öfkemi kontrol etmekte zorlanıyorum.

Mila camdan dışarı bakıyor ve ben de ancak arabayı park edene kadar onu içeride tutmayı başarabiliyorum.

Koltuğa yaslanarak homurdandım, "Ç o k daha kötüsünü hak ediyordu. Anlaşmayı neden kabul ettiniz?"

Mila emniyet kemerini çözer ve kapıyı açarak, "Bunu kendim için yaptım, Jase. Bu benim kapanış yolum."

Arabadan indik ve ben asansöre binene kadar bekleyip "Ve? Kapanışı yaptın mı?" diye sordum.

Mila başını sallıyor ve gülümseyerek bana bakıyor. "Evet, artık ilerleyebileceğimi ve tüm bu çileyi geçmişte bırakabileceğimi hissediyorum."

Gözlerim yüzünü tarıyor ve gülümsüyor olsa da, ilgilenmediğine dair herhangi bir işaret göremiyorum. Bir şey beni hala rahatsız ediyor.

Belki de çok hızlı olduğunu düşündüğüm içindir?

Koridora adım attığımızda Mila bana bir bomba patlatıyor: "Kendi odamda uyumaya başlamalıyım."

Daha kelimeleri oluşturmamdan başımı sallamaya başlıyorum. "Hayır, orada ayağımı yere basıyorum."

"Ama -"

"Hayır, Mila." Hazır olmadığını düşündüğüm için böyle davrandığınızı düşünmesini istemediğimden, "Henüz hazır değilim. Bana biraz daha zaman ver."

Ön kapının önünde duruyoruz ve Mila elimi tutuyor. "Jase, bir noktada odama geri dönmek zorundayım."

"Evet," diye homurdanıyorum kapıyı itip odama doğru yürürken, "O nokta bugün gerçekleşmeyecek," diyorum.

Mila beni içeri kadar takip ediyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

Gömme dolabıma gidip takım elbise ceketimden sıyrılıyorum, sonra kravatımı boynumdan çekip çıkarıyorum. Gömleğimin düğmelerini açarak Mila'ya bakıyorum.

"Bunu bir hafta sonra tekrar konuşabiliriz. Anlaştık mı?"

Omuz silkiyor ve ben gömleği çıkarırken gözleri göğsüme kayıyor, sonra fısıldıyor, "Evet, sanırım."

Biraz okudum ve cinsel saldırıdan kurtulanların bazen yakınlık kurmakta zorlandıklarını öğrendim. Mila benimle oldukça rahattı ve beni çıplak görmesinin sorun olup olmadığını bilmek istiyordu, ellerim kemerime gitti ve onu gevşeterek ilmeklerinden kurtardım.

Dudaklarını aralayıp bana bakmaya devam ettiğinde ağzımın kenarında bir sırıtış beliriyor. Kirpiklerini indiriyor, sonra alt dudağını ısırtıyor ve sanki daha iyi bakmaya çalışıyormuş gibi başını eğiyor.

Bir adım daha atarak pantolonun düğmelerini açıyorum ve sesimi alçaltarak "Manzaranın tadını çıkarıyor musun bebeğim?" dediğimde Mila'ya tam bir şov yapmama ramak kalmıştı.

"Ha?" Gözlerini tekrar açtı ve yüzümdeki sırıtışı görünce telaşlandı.

Mila kapıya doğru geri gider ve kolu bulmaya çalışır. "Ahh... üzgünüm." Sonra dışarı fırladı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı.

Ben değilim.

Yüzünde kesinlikle bir arzu vardı ve ben bundan zevk alıyorum çünkü bu onun benimle sadece bir arkadaş olarak değil, bir erkek olarak da rahat olduğunu gösteriyor.

Pantolondan hızla çıkıyorum ve bir eşofman altı kapıp üzerime geçiriyorum. Dolaptan bir tişört çıkarıp omuz silkerek Mila'nın odasına doğru yürüyorum.

Kapıyı bir kez çaldıktan sonra içeri girdim. Bir çılgılla karşılandım ve sonra Mila dolabına girdi. "Jase! Yarı çıplağım. Çık dışarı."

Kimse bizi rahatsız etmesin diye kapıyı kapatıp kilitliyorum ve kalbim boğazımda, dolaba doğru yürüyorum.

Mila'nın gözleri beni görünce kocaman oluyor ve sanki onu hayatına yönelik bir tehditten kurtaracakmış gibi bluzunu göğsüne bastırıyor.

Neredeyse isteğini yerine getirecektim ama sonra vazgeçtim. "Benim yanımda utangaç olma. Giydiğin mayolar daha az örtüyor."

Bana ne oluyor bakışı attı.

Ona bir adım daha yaklaştım ve bu onun kekeleyesine neden oldu. "Jase... ah..." ve sonra sadece başını sallıyor ve gözlerini peluş halıya indiriyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve parmağımı Mila'nın çenesinin altına yerleştirerek yüzünü bana doğru kaldırıyorum. "Neden gitmemi istiyorsun?"

"Ah..." Benden geri çekiliyor ve bu da gözlerimi ona dikmeme neden oluyor. "Beni yarı çıplak görmeni istemiyorum."

"Neden?"

Sertçe yutkunuyor. "Çünkü rahat değilim."

"Neyden?" Onu zorlamaya devam ediyorum.

Bunu atlatabilirse, iyileştigiğine inanacağım.

Çenesi sıkıştı ve sonra "Beni görmeni istemiyorum" diye homurdandı.

Başımı eğerek çenesini tekrar kaldırıyorum ve gözlerini yakalıyorum.

"Neden?" "Jase," diye inliyor ve sesi çaresiz geliyor.

Pes etmeyerek fısıldadım, "Nedenini söyle, gideyim."

Mila başını sallar ve gözlerinde yaşlar parlamaya başlar.

Biraz daha yaklaşıyorum ve bu onun elindeki kumaşı daha sıkı kavramasına neden oluyor.

Sonra bir eliyle beni geri itiyor ve "Kendime bile bakamıyorum" diye bağıyor. Nefes nefese kalıyor ve öfke yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "İşte, söyledim. Şimdi mutlu musun?"

Hiç de değil.

Gözlerim onun öfkeli bakışlarını yakalıyor. "Başından beri iyiymiş gibi davranıyordun, değil mi?"

"Ben iyiyim!" diye tersliyor ve beni iterek banyoya koşuyor.

İçgüdülerim bana anlaşma yapmadığını söyleyip duruyordu ve haklıydı. Mila başından beri rol yapıyordu.

Yatağına oturmaya gidiyorum ve birkaç dakika sonra kapı açılıyor. Bluzunu tekrar giymişti.

Bakışları odanın içinde geziniyor ve tedirgin görünüyor.

Ayağa kalkıyorum, aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve onu göğsüme sarıyorum ve teslim olması için gereken tek şey bu.

Elleri sırtıma gidiyor ve vücudu sarsılmaya başlarken gömleğimi kavırıyor. Hıçkırıklarını göğsüme bastırıyor.

Gözlerimi kapatarak saçlarına öpücükler konduruyorum ve fısıldıyorum, "Neden hepsini içinde tuttun?" Yanağına bir öpücük daha konduruyorum. "Neden kendini bu kadar zorladın?"

"Ben... sadece... herkesin... benim etrafımda... normal olmasını istedim," diye ağlıyor ve bu benim kalbimi kırıyor.

"Ben bile mi?"

Başını sallar ve yumuşak bir hıçkırık çıkar, sonra fısıldar, "Özellikle de sen."

Ellerimi yüzüne götürüyorum ve gözlerini görebilmek için onu biraz geriye çekiyorum. "Mila, benim yanımda rol yapma. Senin çok sert ve güçlü olduğunu biliyorum. Bunu bana kanıtlamak zorunda değilsin."

Yüzünü kurtarıyor ve tekrar göğsüme çarpıyor. "Bana acımanı istemiyorum."

"Ah, bebeğim," diye nefesimi bırakıyorum. Ağzımı kulağına yaklaştırıyorum ve "Bu asla olmayacak" diye fısıldıyorum.

Bölüm 25

MILA

Hayır. Hayır. Hayır. Hayır.

Ne yaptım ben?

Cesur davranmak için çok mücadele ettim ve şimdi hepsi boşa gitti.

Utanç içimi yakıp kavuruyor ve ardında sadece bir zamanlar olduğum kişinin küllerini bırakıyor. Olmuş gibi davrandığım kız.

Acınacak haldeyim.

İki hafta oldu ve Justin'den bir özür bile aldım, ama hastalıklı bir nedenden dolayı bu kabustan kurtulamıyorum.

Jase beni bırakıyor ve ben de elimin tersiyle yüzümdeki yaşları siliyorum. "Üzerine rahat bir şeyler giy, sonra konuşuruz. Kapının önünde bekliyorum."

Onu daha fazla endişelendirdiğim için kendimden daha da nefret ederek gidişini izliyorum.

Bitkin ve savaştacak gücü kalmamış bir halde dolabıma doğru yürüyorum ve mülakat için giydiğim bluz ve eteği çıkarıyorum. Rahat bir eşofman altı ve bir tişört giyip derin bir nefes alıyorum. Jase'le yüzleşmek için odamdan çıkarken göğsümdeki ağrı bir kez daha hoş karşılandı.

Yatağına oturana kadar hiçbir şey söylemiyor. Bacak bacak üstüne atmış, bir elimi belime sarmış, diğer elimle de yorganın üzerine rastgele desenler çiziyorum.

"Neden kendine bakamıyorsun?" Jase soruyor.

Bir utanç dalgası daha vururken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Birkaç saniye sonra fısıldıyorum: "Yara ve morlukları görmek istemiyorum."

Jase bana doğru uzanıyor ve beni kucağına çekiyor. Yatak başlığına yaslanıp şakağıma bir öpücük kondurduktan sonra, "Ama kaburgalarındaki morluklar geçecek" diye soruyor.

Başımı sallıyorum ve yüzümü boynuna bastırıyorum. "Isırık izi."

Jase bir an sessiz kalıyor ve bu tüm bedenimi geriyor. Yüzümü ona döndüğünde irkiliyorum ve gözlerimi göğsünden ayırmadan ona sarılıyorum.

"Bana bak." Elleri yanlarıma yerleşirken sesi yumuşak.

Gözlerimi onunkilere dikeyorum ve yüzündeki şefkatli ifadeyi gördüğümde boğazıma bir yumru oturuyor.

"Bana güveniyorsun, değil mi?" diye soruyor. "Evet," diye nefes alıyorum.

Daha yakına eğiliyor ve nefesi çenemin üzerinden geçip kulağıma çarpıyor. "Dans ettiğimiz zamanı hatırlıyor musun?"

Nasıl unutabilirim?

Başımı sallıyorum ve ellerimi göğsüne doğru kaldırıyorum. Ağzı tenimde gezinirken sinirlerim geriliyor ve sonra benimkinden bir santim uzakta duraklıyor, "Sana dokunduğumda nasıl hissettiğimi hatırlıyor musun?"

Ellerim gömleğini yumrukladı. "Evet."

Jase'in eli yüzüme doğru kalkıyor ve başparmağı alt dudağımın üzerinde geziniyor.

Tanrım.

Tekrar yaptığında dudaklarım ayrılıyor ve dilim dışarı fırlıyor.

"Hâlâ beni öldürüyor, bebeğim." Sesi alçak ve boğuk ve sonra ağzı benimkinin üzerinde.

"Bekle," diye inliyor zihnim.

"Hayır," diye homurdanıyor kalbim. "Buna ihtiyacım var. Bunu istiyorum.

Daha sonra pişman olacağımı biliyorum ama şu an umurumda değil.

Ellerim Jase'in ensesine gidiyor ve ağızımı açıp içeri girmesi için yalvarırken parmaklarım saçlarında kayboluyor. Dili ağızıma değdiği anda kalbim gökyüzüne fırlıyor ve 4 Temmuz gibi patlıyor. Karıncalanmalar tenime hücum ediyor, varlığından bile haberdar olmadığım parçalarımı uyandırıyor.

Ve sonra başka hiçbir şey
yok. Sadece Jase.

Onu öperken hissettiğim olağanüstü yoğunluktan dolayı boğazımdan bir inilti yükseliyor.

Eli boynumun arkasına kayıyor, diğeri sırtıma gidiyor ve sonra beni göğsüyle aynı hizaya çekiyor. Dili benimkini okşuyor ve aynı anda hem uçuyormuşum hem de serbest düşüşe geçmişim gibi hissettirene kadar beni sürüklüyor.

Nefeslerim hızlanıyor ve Jase'e doyamıyorum.

Ama sonra öpücüğü yavaşlatıyor ve ağızımı daha fazlasını ister halde bırakarak boynuma öpücükler konduruyor.

"Senin tadına bağımlıyım," diye mırıldanıyor Jase hızla atan nabzıma karşı ve tüylerim diken diken oluyor.

Ellerini tekrar yanlarıma götürüyor ve gömleği kavradığında geri çekilip bileklerini tutuyorum.

Gözleri benimkileri buluyor. "Güven bana, Mila."

Tanrım, bu çok zor. Isırık izini görmesini istemiyorum. Utanç,
Jase'in içimde tutuşturduğu ateşi söndürüyor.

Jase dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor ve geri çekiliyor, bakışları tekrar benimkilere kilitleniyor ve izin beklediğini biliyorum.

"Yapamam," diye fısıldadım. "Bana hasarlı biriymişim gibi bakmanı istemiyorum."

Gözleri daha önce görmediğim bir bakışla doluyor ve bu bakış onları sıvı altına çeviriyor. "Bu asla olmayacak Mila. Güven bana."

Jase'e güven.

Başımı sallıyorum ve kumaşı kaldırmaya başladığında tepkisini görmek istemediğim için gözlerimi kapatıyorum.

Jase durur ve sesi yumuşaktır. "Bana bak bebeğim."

Birkaç nefes çekiyorum ve onları açıyorum.

Jase gömleği başımın üzerinden kaldırırken bakışlarını benimkilerden ayırmıyor.

Gözlerinin göğüslerime inişini izlerken içimi bir endişe kaplıyor. Ama sonra milyon yıl geçse de beklemediğim bir şey oluyor. Jase elini kaburgalarımın üzerine koyuyor ve başparmağı gğsmn kabarıklığına değiyor.

Gözleri tekrar benimkilere dönüyor ve sonra homurdanıyor: "Çok güzelsin Mila."

Eğilip gğsme bir öpücük kondurduğunda kalbim gğsmde çılgınca çırpınmaktan başka bir şey yapmıyor.

Ve sonra başını kaldırıyor. "Bana bak, sana dokunuyorum."

Başparmağı göğüs ucumu okşuyor ve ben bunun ne kadar iyi hissettirdiği ile Jase'in benden istediği şeyi yapmak arasında kalıyorum.

Gözlerimi önce boynuna, sonra göğüsüne, sonra da koluna indiriyorum. Altın sarısı tenindeki damar haritasını yavaşça takip ediyorum, ta ki eli görünene kadar.

Ve sonra Jase'in başparmağı ışıık izinin ana hatlarını çizdi.

Zihnimde çok farklı görünüyordu. Çok sade.

Ama çoktan solmaya başladı.

Gözlerim tekrar Jase'in yüzüne kayıyor ve onun gülümsediğini görünce tedbiri elden bırakıp yüzünü tutarak kendimi biraz daha yukarı kaldırıyorum ve ağızımı onunkine yapıştırıyorum.

Ve sonra ona duyduğum sevginin her zerresiyle onu öptüm.

Jase'i sevmek hayatımda yaptığım en iyi şey.

JASE

Kontrolü elimde tutmayı başarıyorum. Sonra Mila bana çok rahatlamış bir şekilde bakıyor, tam da beni öpmeden önce.

Ve tüm iyi niyetlerim iskambilden bir ev gibi yıkılıyor.

Ellerim beline iniyor ve onu üzerimden kaldırarak, altımda yatana kadar yatağa geri itiyorum. Öpücük çaresiz ve sıcak bir hal alıyor ve onu arzulamaktan ateşim çıkana kadar beni yakıyor.

Sonunda Mila'ya olan aşkıımı ifade edebiliyorum ve bu vahşi ve her şeyi tüketen bir aşk. Elim sütyeninin kopçasını buluyor ve çözüyorum. Dantelini vücudundan çekip kenara fırlatıyorum.

Bir an için öpüşmeye ara veriyorum ve boynumun arkasındaki kumaşı kavrayarak gömleğimi çekip çıkarıyorum ve yanımıza bırakıyorum. Kaburgalarına baskı yapmamak için kendimi Mila'ya doğru indirirken dikkatli davranıyorum ve yumuşak tenini göğsümde hissettiğimde bir inilti çıkarıyorum.

Sikim birkaç saniye içinde çeliğe dönüşüyor ve ilk kez bir kızıdan uzaklaşıyorum.

Sadece bir kız değil.

"Durmamız gerek." derken nefes nefese kaldım. Seni zorlamak istemiyorum."

Mila bana şehvetle kararmış gözleriyle bakıyor, dudakları nefes alıp verirken aralanıyor ve bu çok erotik.

Tanrım, şimdi özdenetimimi sınamanın zamanı değil.

"Beni itmiyorsun," diyor. Elleri ensemdeki kavrayışını sıkılaştırıyor. "Bunu istiyorum."

Ve sonra lanet olası hain gözlerim göğüslerine düşüyor.

İsa.

Aletim inanılmaz derecede sertleşiyor ve bakışlarımın gergin karnının üzerindeki teninin her santimini içmesine yardımcı olmuyor.

Mila nefes kesici.

Gözlerimi tekrar yüzüne çevirdiğimde ve muhteşem yüz hatlarına kazınmış ihtiyacı gördüğümde, yeniden kazanmayı başardığım küçük kısıtlama havaya uçup gidiyor.

Bedenim Mila'nın karşısında eriyor ve ağzım açgözlülükle onunkini buluyor. Elim göğsünü kaplarken onun tadında boğuluyorum. Meme ucunu avucumun içinde hissetmek omurgamdan aşağı zevk dalgaları gönderiyor.

Dillerimiz kontrol için savaşıyor ve sonra Mila'dan içime bir inilti yayılıyor.

Vay canına. Lanet olsun. Kahretsin.

Elleri sırtımda aşağı doğru hareket ediyor ve dokunuşu elektrik gibi, kalp atışlarımı hızlandırıyor.

Parmakları kıcıma girdiğinde, daha fazla zevk içimi titretiyor. Elim vücudunda aşağı doğru kayıyor, teni o kadar yumuşak ki ona dokunmaya doyamıyorum.

Eşofmanının bandında duraklıyorum, ama sonra Mila içime doğru nefes alıyor, "Durma." Ve bu ihtiyacım olan tek izin.

Elim kumaşın altından kayıyor ve dantelle kaplı amını avuçluyorum.

Ve yemin ederim gözlerimin arkasında havai fişekler patlıyor. Her şey daha parlak.

Renkler öyle canlı ki hayatımın her yerini dolduruyor.

Ağzılarımızı ayırırken gözlerim Mila'nın kılere kilitleniyor ve kelimeler dilimin ucuna geliyor ama o anın sıcaklığıyla söylemek doğru gelmiyor.

Danteli kenara kaydırıyorum ve parmaklarım klitorisinin üzerinde gezinirken Mila'nın kirpikleri gözlerine iniyor ve nefes nefese kalıyor. O kadar odaklanmışım ki

Parmağımı içine soktuğumda dokunuşuma verdiği tepki, tüm dünya cehenneme dönebilir ve ben fark etmem.

MILA

Aman Tanrım.

Jase'in bana hissettirdiği duyguları tarif edecek kelime yok.

Onunla birlikte olmak, bu samimi anda, ezici, bağımlılık yapıcı... her şey ve çok daha fazlası.

Her kasını keşfediyorum. Vücudunun her sert kıvrımını ve kabarıklığını.

Jase külotumu kenara çekiyor ve parmakları tenime değdiğinde midem nirvanaya doğru serbest düşüşe geçiyor. Yavaşça bir parmağını içime sokuyor ve o an o kadar yoğun ki nefes almakta zorlanıyorum. Jase beni varlığından hiç haberdar olmadığı bir coşku durumuna getirirken nefes nefese kalıyorum.

Daha önce kendimi orgazm etmiştim, ama şu anda yaşadığım hislerle karşılaştırıldığında hiçbir şey değil ve henüz serbest bırakılmama bile ulaşmadım.

"Siktir, Mila," diye nefes alıyor Jase. Parmakları bacaklarımın arasında sihrini konuştururken ağzı benimkini kapıyor.

Karnımda bir sıkışma hissediyorum ve bu, vücudum onun altında titremeye başlamadan önce aldığım tek uyarı. Öpüşmeyi anında kesiyor ve orgazm oluşumu izlerken gözleri alev alev yanıyor.

O kadar güçlü ki nefes bile alamıyorum.

Jase'in yüzüne hayranlığa benzer bir ifade yerleşiyor ve hiç bu kadar ateşli görünmemişti.

Hiddetli. Jase Reyes'i tanımlamak için düşünebildiğim tek kelime bu ve bu onun hakkını vermiyor.

Orgazmdan çıktığımda, Jase elini eşofman altımdan çekmeden önce külotumu düzeltiyor. Salgımı parmağından emmesini izlerken gözlerim açılıyor.

Yumurtalıklarım patlamaya değer anları daha fazla kaldıramaz. Önce iyileşmeleri gerek.

Jase yanıma uzanana kadar kendini kaydırıyor ve gururla sırtıyor. "Şey, bu... vay canına." Kolunu belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor.

Gözlerim onun yüzüne kayıyor. "Peki ya sen?" Tek deneyimim televizyonda gördüğüm seks sahneleri olsa da soruyorum.

Game Of Thrones'un seks sahneleri için Tanrı'ya şükürler olsun.

"Peki ya ben?" diye soruyor, seksi sırtışı yüzünü hiç terk etmiyor.

Hiçbir zaman kendimi tutmadım ve utanç verici olsa da, "Senin de orgazm olmanı istiyorum" dedim.

Sırtışı daha da genişliyor. "Seni boşalırken izlemek beni boşaltmaya yetti."

Çenem düştü. "Gerçekten mi?"

Burnunu yanağıma dayıyor ve sonra dudaklarıma tembel bir öpücük konduruyor. "Evet. Çok ateşliydin."

Garip bir gurur hissi göğsümü dolduruyor ve aptal gibi gülümsemek zorunda kalıyorum.

Bölüm 26

MILA

Öğleden sonra paylaştığımız o samimi andan sonra kendimi biraz mahcup hissettiğim için Jase ile göz teması kurmakta zorlansam da kendimi daha fazla gülümserken buluyorum.

Aramızda olanlar hakkında hiç konuşmadık ve bana kalsa asla da konuşmayacağız. Ama yine de Jase bana sonsuza dek kaybettiğimi sandığım bir şeyi geri verdi. Bir değer duygusu. Kendi zihnimde deforme olan iç güzelliğimi.

İlk kez oturma odasında oturmuş, Kao ve Noah ile *Felekten Bir Gece*'yi izliyoruz. Komediye neredeyse hiç dikkat etmiyorum çünkü Jase'in çok farkındayım.

Kahretsin, yanımda nefes alması bile dikkatimi dağıtmaya yetiyor.

Jase'in telefonu çalmaya başlar ve ayağa kalkıp koridorda gözden kaybolur.

Gözlerim televizyona geri dönüyor ve komik bir şey olduğunda kıkırdıyorum.

Jase geri gelir ve eğilerek, "Bir iki saatliğine dışarı çıkıyorum. İyi olacak mısın?"

"Elbette." Başımı salladım. Neredeyse Cumartesi akşamı yedide nereye gittiğini soracaktım ama sahiplenici ve muhtaç görünmek istemediğim için soruyu geri alıyorum.

Jase aceleyle süitten çıkınca Kao'nun dikkatini çekiyor. "Jase nereye gidiyor?"

Kalkarken omuz silkiyorum, restorandan bir cappuccino alacağımı ve sonra geri gelip tırnaklarımı boyayacağımı düşünüyorum. Sürdüğüm siyah korkunç bir şekilde yontulmuş görünüyor.

Odama gidip bir çift ayakkabı giyiyorum. Cüzdanımı ve anahtar kartımı alıp ön kapıya yöneliyorum.

Noah'nın kıkırdadığını duydum, "Muhtemelen sevişmek içindir."

Kao bir kahkaha patlatır. "Seks çağrısı gibisi yok." Süitten çıkarken başımı sallıyorum.

Jase bunu yapmaz. Bugün paylaştıklarımızdan sonra olmaz.

Cumartesi günü olduğu için kampüs çok kalabalık değildi ve çoğu öğrenci gece dışarıdaydı. Restorana girip baristaya doğru ilerliyorum ve siparişimi veriyorum.

Birkaç dakika beklemek zorunda kalıyorum ve boş bir masaya oturmaya gidiyorum.

Tanıdık bir kahkaha duyuyorum, Summer ve Rachel içeri girerken gözlerim girişe gidiyor.

En azından Jessica onlarla değil.

İki kız siparişlerini vermek için tezgaha gidiyorlar ve Rachel'ın "Jessica nerede?" diye sorduğunu duyuyorum.

Summer kıkırdar. "Az önce bir randevu için ayrıldı. Çok heyecanlıydı ve bana sorarsanız tekrar bir araya gelmelerinin zamanı gelmişti."

"Evet, son iki hafta onun için stresliydi."

"Mila," diye sesleniyor barista bana. Ayağa kalkıyorum ve kızlara bakmadan siparişimi alıp gidiyorum.

"Jase bunu yapmazdı," diye fısıldıyor kalbim. "Emin misin?" diye soruyor zihnim.

Aceleyle süite geri dönüyorum ve odama girip kapıyı kapatıp kilitledikten sonra içeceğimi, cüzdanımı ve anahtar kartımı şifonyerimin üzerine koyuyorum.

Ancak o zaman kulak misafiri olduđum Őey hakkında dűŐünmeme izin veriyorum.

Yapmazdı.

Zihnim Jase ve onun apkınlıklarıyla ilgili anılarla bana işkence etmeye başlıyor. Onu başka kızlarla gördüğüm tüm zamanlar ve kulüpte ne zaman bir kızla takılsa.

Ve nefeslerim hızlandıkça kontrolden çıkıyor.

Korkunç bir düşünce içimi ürpertiyor.

Bu öğleden sonra beni düzelttiğini ve artık eskisi gibi olabileceğimizi mi düşünüyor?

Her Şey yolundaymış gibi davranan sendin, hatırladın mı?

Ama...

İstediğın buydu Mila. Jase'in hayatına devam etmesini istedin.

Evet, ama bugünden sonra bensiz olacağını beklemiyordum.

Seninle birlikte olmak istediğini hiç söylemedi.

Gerçekliğē karşı gözlerimi kapatıyorum çünkü çok fazla acıtıyor. Hayal kırıklığı ve reddedilme bana saldırı gecesi olanları hatırlatıyor.

Jase ve ben, o benimle dans ederken Jessica'yla gözümün önünde dudak dudağā öpüşmeleri hakkında hiç konuşmadık.

Eski öfkeyi geri getiriyor ve sıkıca kapatmayı başardığımı düşündüğüm bir kapıyı açıyor.

Saldırı anılarını geri püskürtmeye çalışırken ayakkabılarımı tekmeliyorum. Yatağıma tırmanıp yorganı başımın üzerine çektim.

Jase'in her gün elini tutmasına ihtiyacın yok. Bunu kendi başına yapabilirsin.

En kötüsü geride kaldı.

Değil mi?

Çürükler çoğunlukla soldu. Kaburgalarım çok daha iyi. Bugün bir özür bile aldım ve her şeyi kapattım.

İyisin.

Yastığımı sıkıca kavrayıp yüzümü yastığa gömdüğümde son üç yılın karşılıksız aşkı ve saldırının dehşeti içime doluyor.

Toplantıdan yorulmuş ve saatlerce kendimle savaşmış bir halde sonunda uykuya dalıyorum,

Etrafım karanlıkla çevrili ama arkamda bir şey hissediyorum. Korkunç bir şey. Koşarken kalbim boğazımda atmaya başlıyor, herhangi bir ışık arıyorum.

Jase!

Dudaklarım onun adını söylüyor ama hiç ses çıkmıyor. Sadece sessizlik var. Gece mürekkep gibi siyah.

Bir şey sırtımı tırmalıyor ve sonra düşüyorum. Düşmeye devam ediyorum, ağzım çığlık atmak için sonuna kadar açık, ama yine ses yok.

Sonra yere düştüm ve damarlarımdan buz akarak vücudumu dondurdu.

Kırılmış hissediyorum ve bu şekilde öleceğimi bildiğim için zar zor nefes alıyorum.

Balçık derimi kaplıyor ve üzerimde bir gölgenin yükseldiğini görüyorum. Gözlerinde delilik parlıyor. Sanki beni parçalamaya çalışıyormuş gibi beni pençelediğini hissediyorum.

Felçli ve sessiz, korku üzerime çöktü.

Jase gelmiyor ve canavar etimi parçalıyor.

JASE

"Neredeyse seni yeniyordum," diye şaka yapıyorum.

"Satrançta neredeyse diye bir şey yoktur evlat," diye kıkırdar büyükbaba.

Daha önce aradı ve Mila'nın iyi bir yerde olduğunu hissederek hızlı bir ziyaret için gelmeye karar verdim.

Oyun beklediğimden biraz daha uzun sürdü ve saatime baktığımda akşam 10'u geçtiğini gördüm.

"Geri dönmeliyim," diyorum ayağa kalkarken.

"Seni tekrar görmek güzeldi. Son iki haftadır seni özledim ama neden ziyaret edemediğini anlıyorum."

Büyükbabama sarıldıktan sonra ön kapıya doğru yürüyorum. "Haftaya görüşürüz. Belki o zaman seni yenebilirim."

"Fazla umutlanma," diye kıkırdıyor ve beni uğurluyor.

Arabama doğru yürüyorum ve motoru çalıştırmadan önce emniyet kemerini takıp arabaya biniyorum. Kampüse geri dönüş hızlı oluyor ve asansörü bizim kata çıkarırken Mila'nın ben yokken ne yaptığını merak ediyorum.

Süite girdiğimde beni tam bir kaos karşıladı. "Jase'i ara!" Fallon çığlık atıyor ve bu beni koşmaya itiyor.

"Ne - " Birinin Mila'nın kapısını kırdığını gördüğümde sorum yarıda kesildi ve Jade'in ağladığını duydum, "Benim, Mila. Kapıyı aç."

Endişe içimi yakarken kalbim kaburgalarımın çarpıyor.

Hunter beni görüyor ve şöyle açıklıyor: "Mila çığlık atıyordu, kapıyı kırmak zorunda kaldım ama sonra kendini banyoya kilitledi."

"Neden beni aramadın?" Odasına daldım ve Jade ile Fallon'u kapalı banyo kapısının önünde gördüm.

Ben kapıyı çalarken yolumdan çekiliyorlar. "Mila, ben Jase. Aç kapıyı."

Cevap vermeyince omzumu kullanıp tüm ağırlığımla kapıya yükleniyorum. Kapıyı kırıp içeri girdiğimde, yerde küçük bir bohça halinde kıvrılmış yatıyordu.

Mila'nın yanına çöküyorum ve ona dokunduğum anda kasılıyor ve içimi parçalayan acı dolu bir çığlık atıyor.

O lanet gecenin görüntüleri içimi parçalıyor.

Mila'nın omuzlarından tutarak onu yukarı çekiyorum ve kollarımı ona doluyorum. Tutuşuma karşı mücadele ediyor ve eli boynumun yan tarafıyla birleşiyor.

"Buradayım bebeğim. Yanındayım. Güvendesin."

Yumruğu göğsüme çarpıyor ve sonra tüm mücadele bedenini terk ediyor ve gömleğime karşı bir çığlık atıyor.

"Ben buradayım." Kelimeleri tekrarlamaya devam ediyorum ve kıcımın üzerine oturarak onu kucağıma çekiyorum ve kollarımı ona doluyorum.

Hıçkırıkları kesiliyor ve her biri vücudunu titretiyor.

Onu yalnız bırakmamalıydım. Tanrım, ben ne yaptım?

Mila'nın sesi boğuk, "Gelmedin" diye ağlıyor.

"Artık buradayım," diyorum ve bir elimi yüzüne götürerek bana bakması için onu zorluyorum. Gözlerindeki tüm ışık sönmüştü ve bu bana "Ne oldu?" diye sorduruyordu.

Bu soru Mila'nın benden kurtulmaya çalışmasına neden oldu ve onu tutuşumu gevşetmediğimde beni iterek "Bırak beni!" diye bağırdı.

İlk kez onu sakinleştiremiyorum ve bu da içimde bir kasırga gibi panik yaratıyor.

Onu daha fazla üzmemek istemediğim için gitmesine izin verdim. İçime çaresiz bir his yerleşiyor.

Mila ayağa kalkmak için mücadele ediyor ve ben tam boyuma yükseldiğimde, öfkesi ondan yayılmaya başlıyor. "Bunu nasıl yaparsın?"

"Gittiğim için özür dilerim," diyorum tekrar.

Mila başını sertçe sallar. Vücudu gergin ve bir kolunu onun beline doluyor. "Neden onunla çıktın?"

Ne dedin?

Kafam çok karışık, başımı eğiyorum ve alnımda bir kaş çatılıyor. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Jessica'yla çıktığını biliyorum," diye tersliyor. "Bu öğleden sonrasının bir anlamı olduğunu düşünmekle aptallık ettim."

Gözlerim Jade, Fallon ve gecenin kaosa dönüşmesini izleyen diğer arkadaşlarımıza kayıyor ve "Biraz yalnız kalabilir miyiz?" diye bağıriyorum.

Hızla gidiyorlar ve ben bakışlarımı tekrar Mila'ya çeviriyorum. "Jessica'yla dışarıda değildim. Büyükbabama gittim."

Sözlerimin onu nasıl sersemlettiğini görüyorum ve bana inanmasını isteyerek cebimden telefonumu çıkarıp arama listemi açıyorum. Cihazı görebileceği şekilde ona doğru tutarak, "Aradı ve gelmemi istedi. Son üç saattir oradaydım."

Mila başını sallıyor ve gözleri telefondan bana kayıyor. "Düşündüm ki..." sanki hala kanıtlara inanamıyormuş gibi başını tekrar sallıyor.

"Neden Jessica'yla çıktığımı düşündün?" diye sordum.

Mila'nın omuzları çöküyor ve yenilgiye uğramış bir ifadeyle itiraf ediyor: "Saldırıdan önce hep bir kızla çıkıyordun ve bu gece Rachel ve Summer'ın Jessica'nın biriyle çıktığını söylediğini duydum. Ben... ben öyle sandım."

"Hâlâ dalga geçtiğimi mi düşünüyorsun?" Göğsümde acı çiçekleri açıyor.

Tanrım, son iki haftada kendimi kanıtlamadım mı?

Mila gözlerini kapatır ve fısıldar, "Ne düşünmem gerekiyordu ki? Sanki bir ilişkimiz varmış gibi." Sonra da saçmalamaya başladı: "Ve sorun değil. Aşırı tepki verdiğim için özür dilerim ve sana sonsuza dek bağlanamayacağımı biliyorum."

İlerliyorum ve yüzünü çerçevelediğimde ve o geri çekilmediğinde, vücudumdaki gerginlik biraz azalıyor. Yüzünü kendime doğru kaldırıyorum. "Mila, yapabilirsin."

Başını sallamaya çalışıyor ve "Yaşaman gereken kendi hayatın var" diye fısıldıyor.

Daha fazla tutamayarak, onunla göz hizasına gelene kadar eğildim. "Sen benim hayatımsın."

Yüzündeki inançsızlığı görüyorum ve ona olabildiğince yaklaşarak, "Seni seviyorum Mila," diyorum.

Yüzünde şok dalgaları oluşuyor ve dudakları aralanıyor ama sonra gözlerindeki inançsızlık geri geliyor.

"Seni seviyorum." Eğildim ve dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Bunu söylemem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

Bölüm 27

MILA

Jase beni seviyor mu?

Ağrıyan göğsümde belirsizlik ve umut savaşları sürerken ona bakmaya devam ediyorum. Sanki bir uçurumun kenarında duruyormuşum ve eğer kelimeler doğru değilse düşecekmişim gibi geliyor.

Nasıl yapabilir?

Acıdığın için mi?

Bu düşünce sarsılan ayaklarımın altındaki zeminin parçalanmasına neden oldu ve "Neden? Bunu bana neden şimdi söylüyorsun?" diye soluk soluğa kaldım.

"Seninle flört ettim çünkü aklımın kavrayamadığı şeyi kalbim zaten biliyordu. Çünkü seni bu kadar çok seviyorum Mila. Bir insanın benim için bu kadar çok şey ifade edebileceği düşünülemezdi. Bunu saldırıdan önceki Perşembe gecesi fark ettim. Cuma günü sana söyleyecektim."

Kalbimi koruduğum üç yıl onun sözlerini bir rüya gibi gösteriyor. Birincisi, her an uyanabilirim.

Şüpheye düştüğüm için "Ya acıdığım içinse?" diyorum.

"Gerçekten havasız bir dünyada nefes alabileceğimi düşünüyor musun? Çünkü sen benim için busun. Soluduğum lanet hava. Sana olan hislerimin acımayla bir ilgisi yok."

Şüphelerim azalmaya başladığında ve umut güneşe uzanan bir çiçeğe dönüştüğünde gözlerim ona kilitleniyor.

"Benim için asla başka biri olmayacak Mila. Bugün, yarın ve ondan sonraki her gün sadece sen olacaksın. Bütün gülümsemelerini istiyorum. Seni istemiyorum

Bencil bir pi olduğum için benden başka biriyle kavga etmiyorum ve o vahşi gözlerini sadece benim üzerimde görmek istiyorum."

Görüşüm bulanıklaşıyor ve Jase'in sözleri beni sarıp sarmalayıp uzun zamandır hissetmediğim bir sıcaklık ve güven verirken onu net bir şekilde görmek için gözyaşlarımı kırıpştırıyorum.

"Beni gerçekten seviyor musun?" derken sesim boğuk çıkıyor.

Jase'in daha önce orgazm oluşumu izlerken yüzünde beliren aynı huşu ifadesi yüz hatlarına yerleşiyor ve bu ifade onu inanılmaz derecede çekici kılıyor. Gözlerini alevlerle aydınlatan vahşi bir ifade. Yoğun ve talepkr - ve ondan istediğim her şey.

Elleri saçlarımın arasına giriyor ve kelimeleri dudaklarımda hissedene kadar yakınıma eğiliyor. "Sen hayatımdaki en önemli kişisin. Her şeyimi kaybedebilirim. Ama seni değil. Tanrım. Seni değil."

Nasıl oldu bilmiyorum ama bir Tanrı kırık bir ruha aşık oldu. Her paramı topladı ve tek hayalimi yapıştırıcı olarak kullanarak beni tekrar bir araya getirdi.

Ağzımı onunkine bastırırken mutluluk gözyaşlarıma engel olamıyorum ve sonra kahkahalar boğazımda dğmlenirken muhteşem yüzüne öpücükler yağdırmaya başlıyorum.

Geri çekiliyorum ve gözlerinden parlayan aşkla sarhoş oluyorum. "O gözler. Tanrım, gözlerin bana hayat veriyor," diye fısıldıyorum.

JASE

Etraftaki kırık kapılara bakıyorum ve Mila'nın elini tutarak onu odama çekiyor. "Benim odama taşınmalısın, çünkü seninki

bir mağaraya dönüştürüldü."

Mila'nın kahkahası en iyi şampanya gibi köpürüyor ve kapıyı arkamızdan kapatırken yüzüme kalıcı bir gülümseme yerleştiriyor.

O benim hayat kaynağım.

Ben gömme dolabıma giderken Mila yatağa tırmanıyor. Ayakkabılarımı çıkarırken gömleğimin düğmelerini açtığımda bu kez gözlerim onun yüzüne kilitleniyor.

"Ooooh, bunun nereye gittiğini seviyorum," diye alay ediyor, sağ tarafına uzanıyor ve başını elinin üzerine koyuyor.

"Öyle mi?" Gömleğimi yavaşça omuzlarımdan çekip yere bırakıyorum. "İtiraf et."

Gözleri benimkileri bulmadan önce karın kaslarımda ve göğsümde geziniyor. "Neyi itiraf edeyim?"

Kemeri çözüp ilmeklerinden kurtarıyorum. Pantolonun düğmelerini açıp fermuarını indiriyorum ve "Channing Tatum'dan daha iyiyim" diyorum.

Dudaklarında bir kahkaha patlıyor ve sonra başını sallıyor, gözleri bağımlısı olduğum kıvılcımla parlıyor.

Pantolonu aşağı itiyorum ve sadece boxer'larımla dururken kahkahası sönüyor. Dudakları aralanıyor ve dili dışarı fırlıyor, dişlerinin arasına almadan önce alt dudağını ıslatıyor.

Yüzündeki arzu beni sertleştiriyor ve yatağa doğru yürüyüp üzerine sürünüyorum. Ona bakarken sesimi alçaltıyorum. "İtiraf et."

Yatağa uzanıyor ve kollarını boynuma doluyor. "Sen Channing'den daha iyisin."

Ağızına bir öpücük kondurup, "Ve Clark Kent." diyorum.

O gülerken yüzümde bir hava patlaması oluyor. "Şimdi şansını zorluyorsun."

Yan yatıyorum ve yüzümü ona dönerek bir elini boynumun arkasından çekip göğsüme götürüyorum. Avucunu tenime bastırıyorum ve karın kaslarıma doğru hareket ettiriyorum.

"Kahretsin," diye nefes alıyor. "Evet, kesinlikle Clark Kent'ten daha iyisin."

Kıkırdıyorum ve Mila benden çok etkilendiği için göğsümde gurur kabarıyor.

Şişen tek şey o değil.

"Seni çırılçıplak soymayı o kadar çok istiyorum ki," diye itiraf ediyorum. Dudaklarımı boğazına doğru fırçalamadan önce ağzım onunkinin üzerine bir öpücük konduruyor. Tenini emerken, ihtiyaç dolu bir inilti çıkarıyorum.

"Tamam," diye fısıldıyor ve başımı kaldırıyorum.

Rahatsız olmadığından emin olmak için gözlerim yüzünde geziniyor, sonra sırtıyorum, "Öyle mi? Benimle soyunmak ister misin?"

Karın kaslarımdaki eli, başını sallarken boxer'ımın bandına düşüyor ve ağzını yalayıp yutmam için tek gereken bu.

MILA

Parmaklarım Jase'in kalçalarından aşağı kıvrılan ve boxer'ının içinde kaybolan cehennem gibi sıcak V'yi keşfediyor.

Dili ağzımın içinde geziniyor, sert darbelerle ağzıma saldırıyor. Karnımın gerilmesine neden oluyor ve midem milyonlarca yıldıza dönüşüyor, hepsi onun için yanıyor.

Jase gömleğini çekiştirmeye başlıyor, ben de başımdan geçirmesine yardım ediyorum. Sütyenimin düğmelerini çözdü ve sonra üzerimde sürünerek ellerini

eşofman altı. Kumaşı ve külotumu kavıyor ve sonra yavaşça bacaklarımdan aşağı çekiyor.

Gözleri vücudumda geziniyor ve yüzündeki arzunun büyümesini izlemek bana dizlerimin üzerine çökme cesareti veriyor.

"Uzan." Jase'in gözleri benimkilere kayıyor ama dediğimi yapıyor.

Boxerını tutarak aşağı çekiyorum ve ancak kumaşı yere attığımda ona bakmama izin veriyorum.

Bu adam çok çarpıcı. Jase'in her santimi mükemmel.

Uyluklarına sarılıyorum ve eğilerek sağ meme ucuna bir öpücük konduruyorum. Ağzım her sert düzlemi keşfediyor ve kalçalarına ulaştığımda dilim de ona katılıyor, kıvrımlarını takip ederek sikine kadar iniyor.

Jase'in kasları geriliyor ve saçıma uzanarak onu yana doğru hareket ettiriyor. "Beni öldürüyorsun."

Bakışlarımı horozuna indirmeden önce ona bakıyorum ve sonra parmaklarımı uzunluğunun etrafına sarıyorum. Kas ve ten hissinin tadını çıkarıyorum.

"Beni mahvediyor," diye inliyor.

Boyunu okşamaya başlıyorum ve elleri yorganı kavradığında, etrafındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum. Gözlerim tekrar yüzüne dönüyor ve yüz hatlarına kazınmış ateşli bakış, hızımı artırmamı sağlıyor.

Jase'in merhametimde olması çok güçlü bir duygu.

"Siktir, bebeğim," diye homurdanıyor ve kalçaları elime doğru itmeye başlıyor. "Tanrım, daha sert."

Onu kavrayabildiğim kadar sıkıyorum ve orgazm olmasını çok istediğim için başımı eğip ağzıma alıyorum.

"Kahretsin..." diye soluk soluğa kalçaları yataktan kalkarken, vücudundaki her kas boyun eğmez ve gergindir.

Jase bana karşı sarsılıyor ve sonra dilimin arkasında onun tadını alıyorum. Başka ne yapacağımı bilemediğim için olabildiğince hızlı yutkunuyorum. Geriye doğru yığıldı.

yatağa yaslanmış, nefes nefese.

Karın kaslarına bir öpücük kondurduktan sonra ona bakıyorum, ilk el ve oral seks kombinasyonumla gurur duyuyorum.

Yüzüne bir sırtıma yayıldı ve sonra sordu, "Beni yuttun mu?"

Başımı salladım ve "Başka ne yapacağımı bilemedim" dedim.

Jase ayağa fırlıyor ve beni sırtüstü yatırıyor, sonra dili ağzıma dalıyor ve sanki kendi tadına bakmaya çalışıyormuş gibi beni yalıyor.

Vay anasını.

Vahşi olduğunu biliyordum ama bu kadar ateşli olduğunu hiç bilmiyordum.

Aşağı doğru inmeye başlıyor, ağzı göğüslerimin ve karnımın üzerinde sanki açlıktan ölüyormuş ve ben onun tek besiniymişim gibi bir yol açıyor.

Omuzları bacaklarımı araladığında, vücudum Jase Reyes'in gelgitiyle savrulan bir dalga gibi hissediyor.

Ağzı klitorisime yapışıyor ve bu his o kadar yoğun ki, ağzım sessiz bir iniltiyle açılarak yataktan fırlıyorum.

Jase rahat durmuyor, dişleri ve dili vücudumdan salgıladığım her damlayı ona vermemi talep ediyor. Orgazm içimde kasılıyor ve tüm kontrolümü kaybediyorum.

Kendimden geçerken içimden bir nefes patlamayı başarıyor.

Ben boşalırken Jase beni kucaklıyor ve sonra vücuduma tırmanıp ağzını benimkine çarpıyor.

Ben de ikimizin sarhoş edici karışımının tadına bakıyorum.

JASE

Çıplak bir şekilde yorganın altına girdik ve Mila'yı göğsüme doğru çekerek, "Aklımı başımdan aldı bebeğim," diye itiraf ettim.

"İyiliğinin karşılığını vereyim ve sana ben olmanın nasıl bir his olduğunu biraz tattırayım diye düşündüm," diye şımartıyor beni.

"Öyle mi?" Bu kadar cesur olmasına, düşündüklerini ve hissettiklerini saklamamasına bayılıyorum. "İyiliğimin karşılığını istediğin zaman ödeyebilirsin."

"Mmh... çok açgözlü," diye mırıldanıyor bana sokulurken.

"Talepkâr kıcıımı seviyorsun," diye hatırlatıyorum ona.

"Evet, biliyorum." Başını kaldırıyor ve gözleri yüzümde geziniyor. "Seni seviyorum, Jase. Sadece seni."

"Biliyor musun," diyorum tek kolumu başımın altına sararken, "senin hep seçici olduğunu ve bu yüzden kimseyle çıkmadığını düşünmüştüm."

"Ve bu arada, hepsi senin sayende oldu," diye kıkırdıyor.

"On beş yaşından beri mi?" Bunu hiç fark etmediğime hâlâ inanamıyorum. "Bir şeyleri saklamakta çok iyisin."

"Sana söyleyecektim ama bir kızla birlikte olduğun için beni okuldan almayı unuttun." Bir an düşünür. "Angela."

Hatırlamaya çalışıyorum ama hiçbir şey bulamıyorum. "Seni almayı unuttuğum için özür dilerim," diyorum ve sol elimi saçlarına götürerek parmaklarımı ipeksi tellerin arasından geçiriyorum. "On dokuz yaşında aptalın tekiymişim meğer."

Mila'nın bakışları boynuma düşüyor. "Sorun yok. Artık benimlesin."

"Bana o gözleri göster," diye mırıldanıyorum boğazımdan. Mila bakışlarını tekrar benimkilere çeviriyor ve ben de onun yeşil gözlerinin derinliklerine bakıyorum. "İşte orada. Benim kızım."

Bir gülümsemeye dönüşmeden önce dudaklarında bir sırıtiş belirliyor.

"Benim erkeğim." "Öp beni," diyorum.

Mila ayağa kalkıyor ve ağzıma tatlı bir öpücük konduruyor.

Geri çekildiğinde homurdanıyorum, "Şimdi beni gerçekten öp."

Bir kıkırdama çıkarıyor, sonra dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. Ellerini çeneme götürüyor, dili ağızıma giriyor ve zaman akıp gidiyor.

Bölüm 28

MILA

Derslerime devam ederken saldırının ağırlığı o kadar da ağır gelmiyor. Diğer öğrencilerin bakışları o kadar rahatsız edici değil ve fısıltıları bile duymuyorum.

En sevdiğim film gibi geçen hafta sonunu zihnimde tekrarlamakla meşgulüm. Her birkaç dakikada bir, Jase'in öpücüklerini ve ellerinin vücudumdaki hissini hatırladıkça tüylerim diken diken oluyor.

O beni seviyor.

Tanrım, kafam iyi gibi.

Muhasebe dersi bittiğinde Jade, Fallon ve ben binadan çıktık.

"Çok fazla gülümsüyorsun," diye yorumluyor Jade, yüzünde muzip bir sırıtışla. "Paylaşmak istediğin bir şey var mı?"

Başımı sallıyorum ama sormaktan vazgeçmeyeceğini bildiğim için "Bugün kendimi daha iyi hissediyorum" diyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim." Jade kolunu belime doluyor ve beni sıkıyor.

Fallon, "Abur cubur yiyerek ve yüz bakımı yaptırarak kutlamalıyız," diyor.

"Oooh, kulağa harika bir fikir gibi geliyor," diye katılıyorum.

Sonra Jase ve Jessica'nın yatakhanelerin yakınında durduğunu görüyorum ve iyi ruh halim buharlaşıyor.

Ona doğru eğiliyor ve kalbim sıkışıyor. Onların görüntüsü tüm dünyamı sarsıyor.

Jessica Jase'in koluna uzanıyor ama Jase ondan uzaklaşıyor ve döndüğünde yüzündeki öfkeyi görüyorum. Birkaç adım uzaklaştı.

"Herkes bizim bir çift olduğumuzu sanıyordu," diye bağıyor Jessica tüm kampüs duysun diye. "Justin ve Mila'nın çıkmasını sağlayabilirsem, seni yalnız bırakacağını düşündüm."

Geri dönen Jase, "Çift olduğumuzu söyledim mi hiç?" diye bağıyor. Ona doğru yaklaşıyor ve Jessica bir adım geri çekilecek kadar sağduyulu. "O herifi Mila'yı takip etmesi için cesaretlendirdin. Sen de en az onun kadar suçlusun!"

Jade kolumdan tutup beni daha yakına çekti.

"Bunu bizim için yaptım, Jase!" Yaklaşmamız Jessica'nın dikkatini çekiyor ve yüzünde bir kaş çatma ifadesi oluşuyor. "Eğer o olmasaydı, bunların hiçbiri olmazdı." Parmağıyla beni işaret ediyor ve kaşlarım havaya kalkıyor.

Jase bana bakıyor, gözleri öfkeyle yanıyor, sonra Jessica'yı uyaran bir bakış atıyor, "Sakın oraya gitme."

Jessica'nın çenesi titriyor ve gözyaşlarına tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor. "Ama Mila aramıza girene kadar aramız çok iyiydi."

Jase'in ifadesi kararıyor ve "Dikkatli ol Jessica" diye homurdanırken düpedüz korkutucu görünüyor.

Yanağından bir damla yaş süzülüyor ve gözlerini bana çeviriyor. "Şimdi mutlu musun? Ne yaptığını gördün mü?"

Jade'in yanımda gerildiğini hissediyorum.

Jessica'ya bakıyorum ve dedikodulardan utanç duymak yerine göğsümde öfke kabarmaya başlıyor. "Aydınlat beni. Ben ne yaptım?"

Bana bir adım daha yaklaşıyor ama Jase'in eli aramıza girip onu geri itiyor ve Jessica ona bağıyor: "Ne yaptığını görmüyor musun? Sözde saldırıdan beri onun yanından ayrılmıyorsun."

Seninle oynuyor. Kampüsteki herkes bunu biliyor. Nasıl bu kadar kör olabiliyorsun?"

Bir hafta önce onun sözleri beni bir hiç haline getirebilirdi ama bu hafta sonundan sonra çenemi kaldırıp "Siktir git Jessica. Sen aşağılık bir insansın."

Çılgın bakışları tekrar bana döndü. "Siktir git, kaltak. Biraz ilgi görmek için nasıl travma geçirmiş gibi davranabiliyorsun?

Jase mi? Trinity'nin alay konususun."

Jase Jessica'ya sırtını döner ve "Tanrı yardımcım olsun" diye homurdanır. Gözleri Jade'e takılır. "Bir kıza vuramıyorum. Bana yardım et."

Ben kuzenimi yakalayamadan o ileri atıldı ve ardından Jessica'nın yüzüne mide bulandırıcı bir yumruk indi. Jessica geriye doğru sendeliyor, sonra da kışının üzerine düşüyor. Jade, Jessica'yı yere kadar takip ediyor ve üzerine binerek birbiri ardına darbeler indirmeye başlıyor.

Sonunda ilerlemeyi başarıyorum ama sonra Jase kollarını belime doluyor ve beni göğsüne doğru çekiyor. Omzumun üzerinden ona bakıyorum. "Jade'i durdurmalıyız!"

Başını sertçe sallar. "Hayır."

Jade'in Jessica'ya vuruşunu izlerken şoktan ağzımı kapattım. Kuzenimin bu şekilde kontrolünü kaybettiğini daha önce sadece bir kez görmüştüm ve hiç hoş değildi.

Fallon sonunda Jade'i Jessica'dan çeker ve Jade onun tutuşuna karşı savaşımaya devam ederken onu tutmak için mücadele eder. "İşim bitmedi!" Jade çılgık atıyor.

Jase'den kurtulup kuzenime koşuyorum ve kollarımı ona doladığımda sakinleşmeye başlıyor. Nefesleri dudaklarında patlıyor ve tüm vücudu sımsıkı sarılıyor.

Yüzünü çerçeveleyorum ve onunla göz göze geliyorum. "Sakin ol Jade. Demek istediğini anladım."

Derin nefesler alıyor ve sonunda onu bırakma konusunda rahat hissetmemi sağlayacak kadar gevşiyor.

Jessica'nın ağızından kan tükürürken hıçkırarak ağladığı yere dönüyorum.

Jase ona dik dik bakıyor, öfkeli yüz hatlarının hiçbir yerinde acıma yok. "Biri şu lanet pisliği temizlesin." Bakışları Fallon'a kayar. "Ve bir daha buraya adım atmamasını sağlayın."

Fallon başını sallıyor, sonra Jase elimi tutuyor ve beni peşinden sürüklüyor.

Kavganın verdiği adrenalinle kalbim hâlâ göğsümde çarpıyor ve ancak Jase beni odasına çekip kapıyı arkamızdan kapattığında nefesimi tutabiliyorum.

Bana bakmak için döndüğünde tüm vücudu geriliyor ve bu beni zorlukla yutkunmaya itiyor. Sonra patladı, "Neden bana söylemedin?"

Kafam karıştı, ona baktım. "Ne?"

"Lanet söylentiler hakkında, Mila!" Öfkesini bana yöneltmesi, bir boz ayıyla karşı karşıyaymışım gibi hissettiriyor.

Ama "Çünkü annen bana bunun olacağını ve onları görmezden gelmemi söyledi" diye cevap veriyorum.

Yüzünde bir bıkkınlık ifadesi belirliyor ve başını sallıyor. "Bunu bana söylemeliydin." Öne doğru ilerliyor ve elleriyle yüzümü çerçeveleyiyor, gözleri üzerimde yanıyor. "Şu andan itibaren, birinin senin hakkında konuştuğunu duyduğun anda bana söyleyeceksin."

Çabucak başımı salladım ve "Jessica'yla kavga etmenizin sebebi bu muydu?" diye sordum.

Jase derin bir nefes alır ve biraz sakinleşir gibi olur. "Evet, Nate bana Jessica'nın Justin'i seninle çıkması için sürekli teşvik ettiğini söyledi. Nate'e göre, Justin'i senin ona aşık olduğuna inandırmış. Sonra da arkadaşlarıyla konuşurken kulak misafiri oldum."

Ellerimi bileklerine götürüyorum ve usulca "Önemli değil" diyorum.

"Seninle ilgili her şey önemli." Ve sonra ağzı benimkinde ve Öpücük o kadar vahşi ki tek yapabildiğim ona tutunmak.

Jase bir kolunu belime doluyor ve daha iyi bir aç1 yakalamak için başını eğerken beni kendine çekiyor. Dişleri ve dudakları sırayla ağzımı tutkulu bir çılgınlığa dönüştürüyor.

Jase'in üzerimdeki hipnotize edici etkisi çok güçlü. Zihnimi bulandırıyor ve tüm duyularımın sadece ona odaklanmasını istiyor.

Ağzımı serbest bıraktığında ayağa kalkıyorum ve sudan çıkmış balık gibi nefes nefese kalıyorum. "Vay canına," diye nefes alıyorum. "Sana bir sorunla gelmediğim için beni cezalandırma şeklin buysa, senden her şeyi saklamaya başlayacağım."

Dudaklarında seksi bir sırıtma beliriyor. "Sakın buna cüret etme. Bir dahaki sefere sana şaplak atacağım."

Yüzüme bir sırıtma yerleşirken dayanamıyorum ve sesimi alçaltıyorum, "Bu bir söz mü?"

"Siktir, kadın. Benim ölümüm olacaksın." Başını tekrar eğmeye başlar ama o sırada kapı çalınır ve Jase "Ne?" diye bağırır.

Fallon kapıyı iterek açıyor ve birbirimize bu kadar yakın durduğumuzu görünce yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor. "Mila'yı çalmaya geldim." Kolumdan tutup beni Jase'den uzaklaştırıyor. "Gel hadi. Randevumuz var."

"Ne tarihi?" Jase karanlık bir şekilde kaşlarını çatmaya başlar.

"Bir kız gecesi. Sakin ol." Oturma odasına doğru yürürken Fallon kıkırdıyor. "Yüz bakımı ve rahatlama zamanı. Bunu uzun zamandır yapmamıştık ve cildim kuruyor."

Hana ve Jade zaten bekliyorlar, ben de gidip kuzenimin yanına oturuyorum. Sağ elini elime alıp parmağımı parmak eklemlerindeki kızarıklığın üzerinde gezdiriyorum. "Üzerine buz koymalıyız." Ayağa kalkıp buzdolabına koşuyorum.

Bir paket bezelye çıkararak Jade'in yanına dönüyorum, o da bana sırtarak "Yalan söylemeyeceğim. İlgiye bayılıyorum."

Paketi elinin arkasına bastırıyorum ve başımı omzuna yaslayarak "Kahramanım" diye mırıldanıyorum.

JASE

Mila kızlarla biraz vakit geçirirken ben de Jessica'nın Trinity'den uzaklaştırıldığından emin olmak için kampüs ofisini arıyorum.

İşlerimi hallettikten sonra duş almaya gidiyorum. Ellerimi fayansların üzerine koyarak suyun ensemden akmasına izin veriyorum. Ve sonra düşüncelerim bu hafta sonuna ve az önce paylaştığımız öpücüğe dönüyor. Fallon sözümüzü kesmeseydi, Mila'yı şimdiye kadar çıplak bırakmış olacaktım.

Onu çıplak gördüğümünden beri, ona olan arzum aşırı hızlandı ve etrafta lanet olası mavi toplanlarla dolaşıyordum.

Mila'nın ağzının sikimin üzerindeki görüntüsünü getirdim. İpeksi siyah saç telleri tenime dağılmıştı. Sikimi kavırıyorum ve pompalamaya başlıyorum, sonunda taşaklarımı onun dar amının derinliklerine sokacağımı hayal ediyorum.

Başımı arkaya yatırıp suyun yüzümden ve vücudumdan aşağı akmasına izin veriyorum. Zevk omurgamdan aşağıya doğru cızırdıyor ve elimin sikimi pompalama sesi banyoyu doldurana kadar daha hızlı itiyorum. *Lanet olsun.* Bir nefes emiyorum ve orgazm içimde titrerken tutuyorum.

Tanrım, Mila'yı hayal etmek bile bu kadar yoğunsa, gerçeği nasıl olacak?

Çok fazla mastürbasyon yapsam iyi olur, böylece sonunda onunla seks yaptığımda bir dakikadan daha uzun süre dayanırım.

Duştan çıkmadan önce hızlıca yıkanıyorum ve giyiniyorum. Kendimi hafıflemiş hissediyorum, odamdan çıkarken yüzümde bir sırıtış var.

Daha hafif hissediyorum. Kıkırdadım. Neredeyse duvarda bir delik açıyordun.

Mutfağa gidip buzdolabından bir su alıyorum. Tezgâha yaslanıyorum ve şişenin kapağını açıp yarısını içiyorum, gözlerim Mila'da. Bana bakıyor ve dudakları aralanırken elindeki maske bir anda unutuluyor.

Yarısı boş şişeyi yere bırakıp oturduğu yere doğru ilerliyorum ve yüzünü çerçeveleyerek ağzına sert bir öpücük konduruyorum. Dudaklarımı kulağına götürmeden önce oyalanmasına izin veriyorum ve fısıldıyorum, "Az önce duşta seni hayal ederken en iyi orgazmı yaşadım. Ama yine de orada olmanı isterdim." Geri çekiliyorum ve ona sırıtıyorum.

Mila bana şok ve sıcaklık karışımı bir duyguyla bakıyor, sonra maskeyi kanepeye bırakıp ayağa fırlıyor. Omuzlarımdan tutuyor ve parmak uçlarına kalkarak, arkadaşlarımızın izlediğini umursamadan aç bir öpücükle dünyamı sarsmaya devam ediyor.

Onu odama geri götürebilmek için bacaklarının belime dolanmasını istiyorum ama arkadaşlarıyla vakit geçirmesi gerektiğini bildiğimden öpücüğu kontrol etmesine izin veriyorum.

Mila geri çekildiğinde, tekrar yerine oturmadan önce bana göz kırpmıyor. Bakışları arkadaşlarının şaşkın ifadeleri üzerinde geziniyor ve Mila'nın "enelerinizi yerden kaldırın" demesine neden oluyor.

Hana önce bana, sonra Mila'ya baktı. "Bu işin gidişatı hoşuma gitti." "Bu ikimizi de mutlu ediyor," diyor Fallon, çok mutlu görünüyor.

Jade bir şeyler düşünüyor gibi görünüyor ve sonra soruyor: "Yani ben Hunter ile evlenirsem ve Mila da Jase ile evlenirse, bu Jase ve Hunter'ı kuzen yapar, değil mi?"

Fallon gülerek, "Bu biraz zorlama oldu," diyor.

Aptal gibi sırtıyorum ve gözlerim Mila'ya takılıyor, "Kulağa hoş geliyor ama" diyorum.

Hana, "Evet, sen ve Hunter akraba da olabilirsiniz," diye yorum yapıyor.

Koridora doğru yürüyüp, "Kastettiğim bu değildi, Hana. Mila'nın benimle evlenmesinden bahsediyordum."

Jade, "Böyle bir bomba bırakıp çekip gitme," diye bağılıyor ve odama girerken beni güldürüyor.

Bu onlara yüz bakımı yaparken konuşacakları bir şey verecektir.

Bölüm 29

MILA

Sonunda tırnaklarımı boyamak için zamanım oldu ve yumuşak bir pembe seçtim.

Jase odaya girip yatağın üzerine oturuyor ve kuruma sürecini hızlandırmak için üflediğim parmaklarıma bakıyor. Sol elimi tutarak ıslak boyaya üflüyor ve bu benim sırtarak ona bakmama neden oluyor.

"Bu bokun kuruması ne kadar sürer?" Diye soruyor.

"Çabuk kurur," diye cevap veriyorum ve bana sorusuna cevap vermediğimi belirten bir bakış attığında kıkırdıyorum. "Bir ya da iki dakika."

Yüzüne hınzır bir sırıtma yayılıyor ve beni yatağa geri itiyor. "Yani o zamana kadar seni tamamen güçsüz mü bırakacağım?"

Başımı sallıyorum, içimin her köşesini hoşnut bir duygu dolduruyor.

Ellerinin ve dizlerinin üzerinde durarak vücudunu benimkinden yukarıda tutuyor ve bana bakıyor. "Tanrım, çok güzelsin."

"Sen de güzelsin," diye takılıyorum ona.

Yüzüne hoşnutsuz bir ifade yerleşiyor. "Güzel mi?" "Ve ateşli."

Bir kaşını kaldırdı.

Kıkırdayarak devam ediyorum, "Ve seksi." "Devam et," diyor.

"Ve güçlü." Bakışlarım ona doğru yumuşuyor. "Sen mükemmelsin."

Başını eğerek beni usulca öpüyor, sonra da "Sadece senin gözlerinde bebeğim" diyor.

Sonra ellerime bakıyor. "Henüz kurumadılar mı?"

Çabucak test ediyorum, sonra başımı sallıyorum.

"Güzel." Beni yukarı çekti. "Çünkü annem seni görmeye geldi."

"Ne?" Çığlık attım. "Onu beklettin mi?" Aceleyle odadan çıktım ve oturma odasına daldığımda, "Çok özür dilerim, Bayan Reyes. Çok beklediniz mi?"

Koltuktan kalkarken bana gülümsüyor. "Hiç de değil."

Gidip ona sarılıyorum, sonra da oturuyorum. "İçecek bir şey ister misin?" Tekrar ayağa kalkıp buzdolabına gidiyorum. "Kola, su ve... sütümüz var." Ona dönerek, "Bir şeyler sipariş edebilir miyim?" diye soruyorum.

Yüzünde bir gülümsemeyle koltuğa vuruyor. "Benim için bir şey yok. Gel otur."

Bayan Reyes'in dediğini yapıyorum, sonra da ona gülümsüyorum.

Beni sevmesi çok önemli. Şimdi her zamankinden daha fazla.

"Daha iyi görünüyorsun" derken yüzünde memnun bir ifade vardı.

Başımı salladım. "Evet, her geçen gün daha da kolaylaşıyor."

"Bunu duyduğuma sevindim." Kanepeye yaslanıyor ve sanki eski dostları ziyaret ediyormuşuz gibi rahatlıyor. "Geceler nasıl?"

Bedenimi ona doğru çevirip omzumu mindere yaslıyorum. "Sadece bir tane kötü kâbus gördüm. Onun dışında hiç kâbus görmedim."

"Bana anlatmak ister misin?"

Ona minnettar bir gülümseme veriyorum. "Karanlıkta sıkışıp kalmıştım ve şeytani bir şey beni pençeliyordu."

"Evet, bende de vardı" diye itiraf ediyor

Bayan Reyes. "Ama gittiler mi?" Umutlu bir şekilde soruyorum.

Başını sallıyor. "Öyle. Kaburgaların nasıl?"

O kadar düşünceli ki kendimi biraz duygusal hissediyorum. "İyileşiyorlar. Acı artık o kadar keskin değil ve buna alışmaya başlıyorum."

Bir elini kalbinin üzerine koyuyor ve göğsünü sıvazlayarak soruyor: "Peki burada işler nasıl?"

Dudaklarımda yumuşak bir gülümseme belirliyor. "Güzel.

Çok iyi." "Cumartesi günü Bay Green ile görüştünüz mü?"

"Evet," diye başımı salladım. "Özür diledi."

Gözlerini bana dikti, sonra fısıldadı: "Bu bir kapanış değil, değil mi?"

Başımı sallayarak, "Öyle olmasını umuyordum ama dürüst olmak gerekirse, sözleri benim için hiçbir şey ifade etmiyordu," diye itiraf ediyorum.

"Ama yine de," diyerek elime uzandı ve sık tı, "son ziyaretimizden çok daha iyi görünüyorsun."

Bir an tereddüt ediyorum, sonra gözlerimi onun mavi gözlerine dikiyorum. "Jase yüzünden."

Yüzünde bir gülümseme belirir. "Öyle mi?"

Aptalca sırtışımanın dudaklarımı çekmesine engel olamıyorum. "Harika bir oğlunuz var Bayan Reyes."

"Biliyorum."

Bir kahkaha attım çünkü bu cevap tam Jase'likti.

Babasına benziyor olabilir ama içinde annesinden çok şey var.

Hiçbir şeyi kaçırmayan aynı keskin bakış.

Elimi okşuyor, sonra da "Lütfen bana Jamie de." diyor.

"Tamam."

Jase oturma odasına giriyor ve "Annemin müstakbel geliniyle kurduğu bağı bakın" diyor. Ben ona kocaman gözlerle bakarken o kanepeye yığılıyor.

Bunu annesinin önünde söylemedi değil mi?

Jamie yüzümdeki ifadeye bir kahkaha attı. "Evet, Jase'in filtresi yok."

"Doğru mu?" Nefes nefese kaldım. "Aklından ne geçiyorsa onu söylüyor."

"O... sanırım üç yaşındayken CRC için düzenlenen bir Noel etkinliğine katılmıştık."

Jase ayağa fırlayıp annesinin yanındaki kanepeye yerleşiyor ve bir kolunu annesine dolayarak ağzını kapatıyor. "Mila'nın bu hikâyeyi duymasına gerek yok."

Jamie gülüyor ve parmaklarının arasından mırıldanıyor: "Tüm katılımcıların önünde pantolonunu indirdi ve çıplak dolaştı."

Gülmeye başlıyorum, asıl hikâyeden çok Jase'in Jamie'nin konuşmasını engellemeye çalışırken yaptıkları maskaralıklar yüzünden.

Jamie gülmekten kırılıyor, kelimeleri çıkarmakta zorlanıyor. "Her iki adımda bir... durur... ve kışını oynatır... bağırır... o kış sallı."

Onun kahkahası beni gülmekten kırıp geçiriyor ve Jase pes ederek geniş bir gülümsemeyle arkasına yaslanıp bizi izliyor. "Herkesten gösteri için para almalıydın. Benim ateşli kışım sana milyonlar kazandırır."

JASE

Annemi ve Mila'yı gülerken görmek göğsümü gurur ve sıcaklıkla dolduruyor.

Sakinleştiklerinde ve annem bana baktığında, ağızımdan şu sözler döküldü: "Mila'yı seviyorum. O benim için doğru kişi."

"Biliyorum," diye fısıldıyor annem. Bir elini çeneme koyuyor. "Seni hastanede gördüğüm anda anlamıştım. Aradığın kişiyi bulduğun için mutluyum, bebeğim."

Bana hala bebeğim demesi umurumda bile değil. Bunu duymak hoşuma gidiyor çünkü başkaları için ne kadar güçlü olmam gerekirse gereksin, baskı çok fazla olduğunda her zaman sırtımı yaslayabileceğim biri olduğunu biliyorum.

Annem bakışlarını Mila'ya çeviriyor ve Mila'nın ağzından şu sözler dökülüyor: "Bunun için beni çok çalıştırdı. nce ben onu sevdim."

Annem kıkırdıyor. "Evet, Reyes'in bütün erkekleri böyledir." Aramızda bakıştıktan sonra soruyor: "Mia'yı arayıp şükran Günü'n birlikte geçirmemizi ayarlasam ikiniz için de sorun olur mu? Bu yıl şkredecek çok şeyimiz olduğunu hissediyorum."

Gözlerim Mila'ya kaydı ve o da "ok isterim" diye cevap verdi.

Annem ayağa kalkar. "Gitmeliyim. Carla'yı okuldan almalıyım. Kışlık gardırobunu yeniden düzenliyoruz."

"Ona benden bir kucak ver," diyorum. Küçük kız kardeşimi aramalı ve nasıl olduğunu ğrenmeliyim. Geçtiğimiz iki hafta boyunca hiç konuşmadık ve bu beni suçlu hissettiriyor. "Onu sonra ararım."

"yle yap," diyor annem. Yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra Mila'ya sarılıyor. "Yabancı olma."

Onu kapıya kadar geçirdim, sonra durakladı. "Baban anlaşma konusunda iyi bir karar verdiğini söyledi. Seninle gurur duyuyor."

Yüzüme bir gülümseme yayıldı. Annemi dışarı çıkardım ve kapıyı kapattım. Mila'ya döndüğümde başını eğiyor. "Ne anlaşması?"

Kollarımı omuzlarına dayayarak cevap veriyorum: "Her hafta bykbabamla antrenman yapıyorum. Cumartesi günü, babamın üzerinde çalıştığı bir anlaşma hakkında fikrimi sordu."

Mila'nın alnında hafif bir atıklık oluşuyor. "Yani bir kızla dışarıda olduğunu sandığım onca zaman aslında bykbabanı ziyaret ediyordun?"

Başımı salladım. "Evet."

"Neden senin bir oyuncu olduğunu düşünmeme izin verdin?" diye sorar.

"Yapmadım. Sadece varsaydın."

"Evet," diye gözlerini genişletiyor. "Varsayımlar tüm berbatlıkların anasıdır."

Küfrettiğini nadiren duyuyorum ve bu beni sırttırıyor. "Bu beni tahrik ediyor." "Ne?"

Daha yakına eğildim. "Sikmek diyorsun." Sesimi alçaltarak mırıldanıyorum, "Bana sikimi sokmayı düşündürüyor..." Mesafeyi biraz daha kapatıyorum, "ıslaklığına..." Dudaklarını ısırdım, "am." Sonra nefesi kesilip omuzlarıma yapışana kadar onu öpüyorum.

Mila alt dudağını ısıırıyor ve geri çekilerek bana baştan çıkarıcı bir bakış atıyor. "O pis ağzının felaketim olacağını kim bilebilirdi?"

Bana arkasını döndüğünde, bir elimi tutmadan önce kışını tokatlıyorum. "Seni çıplak bırakmaya yetecek kadar mı?"

"Kim soyunuyor?" Fallon oturma odasına girerken sorar.

Şakacı bir şekilde kuzenime kaşlarını çatıyorum. "Her zaman bir konuşmanın ortasına girip olabilecek en kötü cümleyi duymayı nasıl başarıyorsun?"

"En kötüsü değil," diye mırıldanıyor Mila nefesinin altında.

Fallon omuz silkiyor. "Yani siz ikiniz artık bir çift misiniz?" Buzdolabından bir şişe su alır ve biraz içer.

"Evet," diye sırtıyorum ve bir kolumu Mila'nın omuzlarına doluyorum.

"Güzel. Senin adına sevindim," diyor Fallon odasına dönmeden önce.

"Biraz ders çalışmam lazım," diye mırıldandı Mila. "Yoksa muhasebeden kalacağım."

"Sana ders veririm," diye teklif ettim.

"Hadi gidip biraz çalışalım," diyor Mila ve odama girdiğimizde ekliyor, "Ve ben A alacak kadar çalışana kadar soyunmak yok."

Bölüm 30

MILA

Jase beni sevdiğini söyleyeli üç hafta oldu ve ben hâlâ kendimi bunun gerçek mi yoksa bir rüya mı olduğunu merak ederken buluyorum.

Eğer bu bir rüyaysa, asla uyanmak istemiyorum.

Hunter odamın kapılarını tamir ettirdi ama Jase hâlâ odamda uyumama izin vermiyor. Yatağımın üzerinde Jase'in Cadılar Bayramı Balosu'nda giymemi istediği kıyafete bakıyorum. Beyaz, orta uzunlukta, omzu açık kalem elbiseyi giyiyorum ve yırtmacın kalçama kadar geldiğini hemen fark ediyorum.

Kıyafet beni seksi hissettirdiği için sırtarak bir çift topuklu ayakkabının içine giriyorum.

Tüm zamanların çiftleri gibi giyinmek zorundayız ve kim olarak gideceğimiz hakkında hiçbir fikrim yok.

Jase'in toplamamı istediği saçlarımı kontrol ettikten sonra odadan çıkıyorum. Oturma odasına vardığımda Jade ve Hunter'ı Game of Thrones'tan Daenerys ve Jon Snow gibi giyinmiş görünce ağzım açık kalıyor. Jade beyaz peruğuyla göz kamaştırıcı görünüyor.

"İkiniz efsanevi görünüyorsunuz," diye nefes nefese kaldım. "Vay canına."

Sonra Fallon bize katılıyor ve ayaklarının etrafında tüyler bırakan dar siyah elbisesi içinde acayip güçlü görünüyor.

"Gomez'im nerede?" diye sesleniyor.

Kao aceleyle odaya girer ve gözleri Fallon'a takılınca donup kalır.

Fallon kollarını onunkilere doluyor, sonra bana sırtıyor. "Biz Adams Ailesi'nden Morticia ve Gomez'iz."

Kahretsin, arkadaşlarım Cadılar Bayramı balosu için her şeyi yaptılar.

Hana ve Noah dans için eşleşti ve ben sırtarak "Grease'den Sandy ve Danny, değil mi?" diye sordum.

Hana, "Evet, gerçekleştirmesi en kolay olan buydu," diye açıklıyor.

Fallon bir kahkaha atıyor ve arkamdaki bir şeye bakıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve Jase'le göz göze geldiğim anda ellerimi çırpıyorum. "Aman Tanrım."

Siyah bir takım elbise giymiş ve bir çift okuma gözlüğü takmıştır. Beyaz gömleğinin önü açık ve göğsüne Superman sembolü çizilmiş.

Kahretsin, şu karın kasları.

Kendi Clark Kent'ime doğru yürüyorum, çenesini çerçeveliyorum ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum, sonra göğsündeki S'ye bakmaya devam ediyorum.

Evet, salyalarım akmaya başladı.

Jase gözlüklerini ayarlar. "Hey, Lois. Bu elbisenin içinde tamamen sikilebilir görünüyorsun."

Resmi bir çift olduğumuzdan beri, Jase etrafta kimin duyduğunu umursamıyor. Sadece ne düşünüyorsa onu söylüyor.

Ve onu bunun için seviyorum.

JASE

"Kızım Süpermen istedi, ben de ona Süpermen'i vereceğim," diyorum ve kolumu Mila'nın beline dolayarak onu kendime çekiyorum.

Elleri yukarı kalkıyor, ama sonra nereye yerleşeceklerini bilemiyorlar ve geriye çekiliyor. "Elbiseme vücut boyası bulaşmasını istemiyorum."

Onu kendime doğru çekiyorum, sonra başımı onunkine indiriyorum. "Olmayacak. Şimdi öp beni."

Öpücüğü hafif tutuyor, dudaklarımı ısıırıyor.

Sonra çenemi onunkine sürtüyorum ve fısıldıyorum, "Bu gece sana bir sürprizim var."

Geri çekiliyor ve gözleri parlayarak bana bakıyor. "Öyle mi?"

"Aslında birkaç tane." Kolumu arkamdan getirip kutuyu ona doğru tutuyorum. "Bununla başlıyorum."

Mila'nın gözleri hediyeye inmeden önce yüzüme dikiliyor. Hediyeği dikkatle elimden alıyor ve çevirerek açtığında dudakları aralanıyor.

"Zümrütleri seçtim çünkü kriptonit gibi yeşiller." Zümrüt kakmalı elmas kolyeyi kaldırıp boynuna takıyorum ve sıkıca t u t t u r u y o r u m . "Sen benim tek zayıflığımsın."

Fallon, "Vay anasını, Jase'in romantik olabileceğini kim bilebilirdi ki?" diye fısıldar.

Mila için kolye ve gözyaşı damlası küpe seti yaptırdım. BVLGARI'nin bana zamanında ulaştırabilmesine çok sevindim.

Küpleri takarken Mila'nın gözleri akmayan yaşlarla parlıyor, sonra kollarını boynuma doluyor ve gözlerimin içine bakarak, "Ve sen benim tek gücüksün. Bu güzel hediye için çok teşekkür ederim. Kıymetini bileceğim."

"Her zaman, bebeğim." Dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum, sonra başının üzerinden diğerlerine bakıyorum ve "Hadi bu geceyi atlatalım" diyorum.

Parmaklarımı Mila'nınkilerle birleştirerek süitten çıkıyoruz ve ilk kez ben önden gidiyorum, Hunter ve Jade arkadan takip ediyor.

Evet, sanırım grubun dinamikleri hâlâ çok değişecek. Etkinliğin yapılacağı yere doğru yürürken hızımı yavaş tutuyorum. Salona girdiğimizde Nate "Güzel kostümler çocuklar," diye iltifat ediyor.

Mila elini benimkinden çekmeye başlayınca kaşlarımı çatıyorum. "Nereye gidiyorsun?"

"Oturmak için." Ön tarafta bize ayrılan masayı işaret ediyor.

Başımı sallayarak, "Önce viziteye çıkmalıyım ve yanımdan ayrılmana izin vermeyeceğim" diyorum.

"Oh," kelimeleri dudaklarından döküldü.

Durduğum her masada, CRC Holdings ile iş yapan ailelerin öğrencileriyle selamlaşmaya özen gösteriyorum.

Nate'i sona sakladım ve ona ulaştığımda elimi uzattım. Elim sıkarken gözlerinde yorgun bir ifade vardı.

"Sanırım baban sana az önce yaptığımız anlaşmadan bahsetmiştir?" diye sordum.

Nate başını sallar. "Arkadaşlarımla aranızda yaşananların iş anlaşmasını etkilemesine izin vermediğiniz için teşekkür ederim."

Bir süre gözlerini tuttuktan sonra, "Bana doğruyu söyleyen tek kişi sensin. Bunu her zaman hatırlayacağım."

Nate'in yüzüne bir gülümseme yayılır. "Seninle çalışmayı dört gözle bekliyorum, Jase."

"Aynı şekilde."

Gecenin iş kısmını bitirdikten sonra Mila'yı dans pistine götürüyorum ve onu göğsüme doğru çekiyorum. Ellerimi sırtının alt kısmına koyarak bu dans için organize ettiğim orkestraya başımla selam veriyorum.

Laura Patton'ın *Superman* şarkısının sözleri havada süzülüyor ve ben hareket etmeye başlarken Mila'ya daha sıkı sarılıyorum.

Gözlerim yüzüne kilitleniyor ve sözleri dinlerken yüz hatlarında duyguların nasıl oynadığını izliyorum.

Elimi başının arkasına götürüyorum, kendimi ona sarıyorum ve yüzümü boynuna bastırarak derin bir nefes çekiyorum.

Mila ellerini ceketimin ve gömleğimin altında gezdiriyor ve sonra müzik eşliğinde sallanırken sırtıma sıkıca tutunuyor.

Şarkı bittiğinde geri çekiliyorum ve onu bırakmadan önce dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Burada kal." Köşede kurulan sahneye doğru yürüyorum ve "Teşekkürler" diyerek şarkıcıdan mikrofonu alıyorum.

Bakışlarım masaların üzerinde gezinirken, her bir çift göz Ben.

Boğazımı temizliyorum. "Bu resmi bir açıklamadır, Mila ve ben çift, böylece hepiniz merak etmeyi bırakabilirsiniz." Sözlerimin iyice yerleşmesi için duraklıyorum, sonra Mila ile gözlerimi kilitliyorum. "O benim kızım. Benim kızım." Nefes alıyorum. "Ona bulaşmayın. Kimsenin onun hakkında konuşmasına tahammül edemem. Beni seçtiği için deli gibi ama beni seçmeye devam ettiği sürece benim olacak. Ve ben onu seviyorum."

Mikrofonu bırakarak sahneden iniyorum ve kollarımı Mila'ya dolayana kadar yavaşlamıyorum ve sonra onu tadamazsam ölecekmişim gibi öpüyorum.

Çünkü onsuz ölebilirim. O benim tüm evrenim.

MILA

Adamımla ilgili bir şey mi? Bomba atmaya bayılıyor.

Dudaklarına karşı gülümsüyorum, ellerim saçlarında kayboluyor.

Öpüşmeyi kestiğinde, onun için hissettiğim her duyguyu görebilmesini umuyorum. "Süpermenim, seni seviyorum."

Bana sırtıyor, sonra arkadaşlarımızın yüzlerinde mutlu gülümsemelerle oturdukları masaya geri dönüyoruz.

Jase'in yanına oturuyorum ve hissettiğim sevinçten göğsüm patlayacakmış gibi oluyor. En karanlık peri masalından kurtuldum. Saldırıya değil, ondan kazandıklarına odaklanmayı seçiyorum. Hayallerimin erkeğiyle yeni bir hayat.

Hunter, "Bu etkileyiciydi," diyor. Sonra Jase'e kaşlarını çatıyor. "Ama romantizm konusunda hepimizi ezik durumuna düşürüyorsun."

Jase bir kahkaha attı. "O kadar harika olmam benim suçum değil."

Onun kibrine kıkırdıyorum. Tanrım, bu adamın sonu yok.

Arkadaşlarımızla bir süre sohbet ettikten sonra Jase ayağa kalkıyor ve elimi tutarak ayağa kalkmama yardım ediyor.

"Yola çıkıyoruz. Pazar günü görüşürüz."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Neden sadece

Pazar günü?" "Sürprizlerden biri."

Arkadaşlarımıza el sallıyorum ve Jase'in elini sıkıca kavradıktan sonra ayrılıyoruz. Yatakhaneye bile uğramadan doğrudan arabasına gidiyoruz.

Jase gömleğinin düğmelerini iliklemek için duruyor ve ben göğsünün ve karın kaslarının sıcak görüntüsünü kaybetmenin yasını tutuyorum. Kumaşı pantolonunun içine sokuyor ve ceketini çıkarıp arka koltuğa atıyor.

Ben kemerimi bağladıktan ve Jase direksiyonun başına geçtikten sonra nihayet, "Seni hafta sonu için kaçırıyorum," dedi.

"Ama o zaman kıyafete ihtiyacım olacak," diyorum hızlıca, hâlâ kampüs arazisindeyken.

"Senin için bir çanta hazırladım," diye açıklıyor arabayı kapıdan çıkarırken.

Başımı koltuğa yaslayıp gözlerimi Jase'e dikiyorum.

Bir süre sonra elime uzanıyor ve onu kalçasına yerleştiriyor.

Ve o an mükemmel hissettiriyor.

Bölüm 31

JASE

Arabayı kulübenin önüne çektiğimde aramızda rahat bir atmosfer vardı. Arabadan inip anahtarları valeye veriyorum ve arka koltuktan çantalarımızı alıp içeri giriyoruz.

Bizim için bir çiftlik evi ayarladım, böylece mahremiyetimiz olacak. Ben anahtarımızı alırken Mila rustik zarafete göz gezdiriyor.

"Anahtarı aldım. Gidelim," diye sesleniyorum Mila'ya. Tekrar yanıma geldiğinde, kendi küçük cennet parçamıza doğru yol alıyoruz. Ev tamamen ahşap ve oturma odasında zaten yanan bir ateş var. Evin geri kalanını keşfetmeden önce yatak odasına gidip çantalarımızı yerleştiriyorum.

Verandaya çıktığımızda Mila, "Burası çok güzel," diye nefes alıyor.

Pelüş koltuklardan birine oturuyorum ve Mila'yı kucağıma çekiyorum. Kollarımı beline dolayarak usulca gülümsüyorum ve aksini düşünmesini istemediğimden, "Sadece seninle yalnız kalmak istedim. Seni buraya getirmekle hiçbir art niyetim yok."

"Kahretsin, ben de büyük umutlar besliyordum." diye alay ederken gözleri muzip bir parıltıyla kararıyor.

Kaşım havaya kalktı. "Oh, öyle mi?"

Mila kucağımda bana sarılana kadar ilerliyor ve sonra kollarını boynuma doluyor. Gözleri ciddileşiyor ve bir an için göğsüme düştükten sonra tekrar yukarı kaldırıyor. "Konuşmak istediğim bir şey var."

Başımı sallıyorum, tüm dikkatimi ona veriyorum.

Bakışları tekrar uzaklaşıyor, sonra derin bir nefes alıyor. "O gece." Nefes veriyor. "Sen beni bulmadan hemen önce, ilk seferimin böyle olmaması gerektiğini düşündüm." Gözleri benimkilere kilitleniyor. "Bekâretimi sana vermek istedim." Ağzının köşesi hafifçe kalktı. "Ve sonra sen oradaydın, beni kurtardın."

Lanet herif. Eğer tecavüz etseydi cidden onu öldürürdüm.
Onu.

Sessiz kalmak ve Mila'ya ihtiyacı olan zamanı vermek için çenemi kilitliyorum.

Konuşmak. Bakire olduğunun farkında değildim, yoksa ona karşı daha dikkatli olurum.

"O zamandan beri, birinin onu benden alacağına dair sürekli bir korku yaşıyorum." Hayal kırıklığı yüz hatlarını gölgeliyor. "Umarım mantıklı konuşuyorumdur." Düşüncelerini toparlamak için bir an durdu, sonra devam etti: "Senin benim ilk ve tek sevgilim olmanı istiyorum, Jase."

Yeterince hızlı yanıt vermediğimde, en sevimli garip yüz ifadesini takınıyor ve "Şimdi bir şey söylemek için iyi bir zaman" diye mırıldanıyor.

Onu kendime çekerek alnımı ona yaslıyorum. "Onur duyarım Mila." Ona sıkıca sarılıyorum ve kelimelerimi tutamayarak, "Kahretsin, sana zamanında ulaşabildiğim için çok mutluyum" diyorum. Geri çekiliyorum ve yüzünü çerçeveyeyleyerek dudaklarına sert bir öpücük konduruyorum. "Çok memnunum."

Bakışlarım onunkileri yakıyor. "Bu gece seninle sevişebilir miyim?"

MILA

Başımı sallıyorum, bunu içimden attıktan sonra kendimi çok daha iyi hissediyorum.

Sonra beklenti bedenimde çırpınmaya başlıyor ve milyonlarca kanadın vızıltısıyla onu ateşliyor.

Jase kalçalarımın vuruyor. "Ayağa kalk."

Gerçekten mi? Şu anda mı?

Kucağından inerken midem düğümleniyor.

Jase elimi tutuyor ve beni içeri götürüyor. "Önce senin için başka bir sürprizim var."

Tuttuğum nefesi dışarı verdim. Onunla seks yapmaya hazırım ama bu gergin olmadığım anlamına gelmiyor.

Jase beni yatak odasına götürüyor ve çantasından küçük bir kutu çıkarıyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor ve birkaç nefes alıyor.

Sonra onu açıyor ve ben zümrüt yüzüğe bakarken çenem yere çarpıyor.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Gözlerim tekrar onunkilere kaydı.

"Bu bir söz yüzüğü," diye söze başladı. "Benim senin olduğuma ve senin de benim olduğuna dair bir söz. Bir gün bunu bir nişan yüzüğüyle değiştireceğim, sonra da bir evlilik yüzüğüyle. Ama o zamana kadar, bu sana verdiğim söz Mila. Sadece sen olacaksın."

Yüzüğü çıkarıyor ve sağ elimi tutarak yüzük parmağıma takıyor.

Gözlerimi tekrar onunkilere çevirdiğimde çok duygulandım ve "Şu anda nutkum tutuldu" diye itiraf ettim.

Benim için hazırladığı çantayı işaret ediyor. "İçinde bir mayo var. Ben vücut boyasını yıkarken sen de giyin."

"Bekle." Kolunu tuttum ve parmak uçlarımda yükseldim. Onu usulca öpüyorum ve sonra şöyle diyorum: "Seninle çıkmanın akıl almaz bir şey olacağını hep biliyordum. I

Sadece bu kadarını hayal bile edemezdim. Aşkına karşılık verdiğiniz için teşekkür ederim. Sahip olduğum tek hayali gerçeğe dönüştürdün."

Yüzünde seksi bir sırıtış oluşur. "Evet, seni o sıcak küvete sokana kadar bekle."

Kıkırdıyorum ve Jase banyoya doğru giderken ben de çantayı alıyorum. Fermuarını çekip açıyorum, kıyafetlerin hiçbirini tanımayınca kaşlarımı çatıyorum. Eşofman ve tişörtleri çıkarıyorum, sonra kaşlarım havaya kalkıyor. "Ahh... Jase?"

"Evet?" diye cevap veriyor diğer odadan.

"İç çamaşırı mı?"

Kıkırdadığını duyuyorum ve banyodan çıkıyor, üzerinde sadece takım elbisesinin pantolonu var. Gözlerim göğsündeki Süpermen vücut boyasına takılıyor. Henüz yıkamadığına o kadar memnunum ki. "Telefonunu ödünç alabilir miyim?"

Jase kaşlarını çatıyor ama cihazı cebinden çıkarıp bana uzatıyor. Kamerayı açıp birkaç fotoğrafını çekiyorum. "Yıkamadan önce bir fotoğrafını çekmek istedim."

Telefonunu yatağın üzerine bırakıp çantayı gösteriyorum. "Bütün bunlar da ne?"

Siyah, şeffaf bir bebek elbisesini eline alırken dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Bu benim kendime hediyem."

"Evet, ben de senin hiçbir beklentin olmadığını sanıyordum," diye takılıyorum ona. "Ama kesinlikle umuyordum," diye kıkırdıyor temizlenmeye giderken.

Merakımdan çantanın geri kalanını açıyorum. Sonra mayoya ulaşıyorum ve ağzım bir kez daha açık kalıyor.

Kahretsin, simsiyah ve cidden hiçbir şeyi örtmüyor.

Tamam o zaman. Jase bunu mu seviyor?

Elbisemi ve iç çamaşırlarımı çıkarıyorum, sonra mayomu giymeden önce kolyemi ve küpelerimi dikkatlice şifonyerin üzerine yerleştiriyorum. Üç parça kumaş var, tabii buna kumaş denebilirse, ve sadece meme uçlarımı ve bacaklarımın arasını örtüyorlar.

Odada bir bornoz arıyorum ama bulamayınca banyoya bakıyorum ve Jase'in çantasını karıştırıp gömleklerinden birini arıyorum. Bir tane bulup başıma geçirirken sırtıyorum.

Tam o sırada Jase odaya giriyor ve beni onun kıyafetleri içinde görünce gülüyor. "Aklımdaki bu değildi ama hoşuma gitti."

"Evet, sadece şimdilik üzerimi örtmek istedim." Gömleğimi çekiştiriyorum.

Jase bana yaklaşıyor ve ellerini kollarıma götürerek, açıklarken kollarımı aşağı yukarı okşuyor. "Ben görsel bir insanım, ama aldığım kıyafetlerden herhangi birinden rahatsız olursan, onları gerçekten giymek zorunda değilsin."

Hemen başımı sallıyorum. "Sadece onlara alışmam gerekiyor."

"Ben bize içecek bir şeyler getirirken küvete girmek ister misin?"

Başımı sallıyorum ve balkona çıkıyorum. Hava karanlık olduğu için etrafımızdaki manzarayı pek göremiyorum ama yukarı baktığımda yıldızların ne kadar berrak olduğunu görünce gülümsüyorum.

Birkaç dakika sonra Jase elinde iki kadeh şampanyayla geri geldi. "Kutlayacak bir şeyimiz olduğunu düşündüm."

Almam için bir bardak uzattı.

"Bir saniye," diyorum ve gömleği tutup başımın üzerine çekiyorum.

Jase'in yüzündeki gülümseme ışık hızıyla kayboluyor ve yırtıcı bir bakış yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Bebeğim," diye nefes alıyor, "bu hafta sonu sana çılgılık attıracağım."

Şampanyayı ondan alıyorum ve suya girmeden önce büyük bir yudum içiyorum. Sıcak ve aromatik bir kokusu var.

Jase kendi bardağını küvetin kenarına koyuyor, sonra pantolonunu ve boxerını çıkarıyor. Gözlerim kesinlikle harekete hazır olan sikine takılıyor.

Kaslı vücudunun görüntüsü tüylerimi diken diken ediyor.

Suya adımını atıyor ve sonra bana doğru süzülüyor. Ellerini küvetin kenarına koyarak beni içine hapsediyor. Gözleri göğüslerime doğru inerken su göğüslerimde geziniyor.

Alt dudağını ısırarak başını sallar. "Ben çok şanslı bir adamım." İltifatı beni gülümsetiyor.

Jase bir kolunu arkama itiyor ve beni küvetin ortasına çekerek sert meme ucumun üzerinde bir parmağını gezdiriyor.

Birbirimize bakarken ellerimi pazılarına koyuyorum ve sikişimin karnıma baskı yaptığını hissedebiliyorum. Onu hissetmek içime elektrik çarpması gibi geliyor.

Eli bacaklarımın arasına kayarken beni göğsüne doğru daha sıkı çekiyor. "Sana dokunmaya bayılıyorum. Tanrım, bağımlılık yapıyor."

Parmağını kumaşın altından geçirip açıklığımda daireler çizdiğinde boğazımda bir nefes düğümleniyor. "Senin tarafından dokunulmayı seviyorum," diye kısık bir inilti çıkarmayı başarıyorum.

Jase geri çekiliyor ve o otururken ben de onun üzerine biniyorum, bu da klitorisime daha iyi erişmesini sağlıyor. Ağzı, kalbimin kısa sürede yıldızlara yükselmesini sağlayan kirli, sıcak bir öpücükle benimkini talep ediyor. Parmakları beni orgazma doğru götürüyor ve yaklaştığımda bir nefes veriyorum.

Jase hemen durur ve homurdanır, "Gözler üzerimde olsun ve seni duyayım." Tekrar açılırlar.

"Sana ne yaptığımı duymak istiyorum bebeğim," diyor parmağı klitorisimin etrafında dönmeden önce içime daldırırken.

"Yapamam," diye fısıldıyorum nefes nefese.

Gözleri yüzümde keskin ve tekrar yaklaştığım saniyeyi biliyor ve tekrar duruyor.

"Jase," diye uyararak homurdandım.

Yüzüne sıcak bir gülümseme yayılıyor. "Gördün mü, yapabiliyorsun."

Parmağını içime sokmakla klitorisimi çimdiklemek arasında gidip gelmeye başladı. Kalçalarım ona karşı çılgınca çarpıyor. Bakışlarım onunkileri yakıyor ve nefeslerim dudaklarımda patlıyor.

Orgazm, tüm bu alaylardan dolayı sert bir şekilde vuruyor ve ciğerlerimdeki havayı düşük bir inilti ile koparıyor. Vücudum kontrolsüzce titriyor ve kendimi onun eline doğru bastırıyorum.

"Kahretsin," diye soluk soluğa kalıyorum, salıverilme içimi acımasızca yırtıyor ve sonra dudaklarımdan daha önce hiç çıkarmadığım sesler dökülüyor ve bu sesler inleme ile sızlanma arasında bir şeye benziyor. Ellerim Jase'in boynunun arkasına gidiyor ve bedenim acı ile zevkin sınırında kasılırken saçlarını avuçluyorum.

"Jase," diye nefes alıyorum, daha fazla dayanamıyorum ve ancak o zaman eli göğsüme doğru ilerlerken ve ağzı benimkine çarparken beni tatlı işkenceden kurtarıyor.

Hiç bu kadar yoğun bir şey yaşamamıştım. Zihnim hareket halinde değil ve bedenim onunkine karşı eriyor.

Sadece Jase ve ben varız.

Bölüm 32

JASE

Mila ıslak bir rüyanın hayata gelmiş hali.

İsteksizce ondan uzaklaştığımda neredeyse bir saattir öpüşüyorduk.

"Yemek zamanı. Önce sen çık da o seksi kıçını görebileyim."

Şimdi çok daha rahat ve hatta ayağa kalkıp arkasını dönerken bana baştan çıkarıcı bir bakış atıyor. Benden uzaklaşmadan kalçalarını kavırıyorum ve sol kıç yanağını ısıyorum.

"Siktir." Ayağa kalkıyorum ve sikimi kıçına bastırarak yanaklarının arasına utanmadan sürüyorum, yoksa kendimi onu bırakmaya zorlamak zorunda kalacağım, yoksa onu hemen şimdi becereceğim.

"Git," diye homurdandım.

Bir kıkırdama çıkarıyor ve dışarı çıktığında, lanet bir daire içinde dönüyor ve ben onun lanet gibi sıcak vücudunu tam olarak görüyorum.

"Tanrım, bebeğim, eğer üstünü örtmezsen seni çiğ çiğ sikeceğim," diye onu uyarıyorum.

Bornoz almak için odaya girerken dudaklarından bir kıkırdama daha yükseliyor. Dışarı çıkıyorum ve bana uzattığı bornozu alıyorum. Üzerime geçiriyorum, sonra çenesini kavırıyorum ve "Sana pis şeyler yapmak istiyorum" diye homurdanıyorum. Alt dudağını ısıyorum ve bırakmadan önce ağzımın içine çekiyorum. "Ama önce sana yemek yedirmem lazım. Sonra sikimi amına sokabilirim."

Odadan çıkıyoruz ve mutfığa gidiyoruz. Onlardan bizim için bir yemek hazırlamalarını istedim ve buzdolabını açarak yiyecekleri çıkardım.

Mila tezgâha oturur, sonra inler, "Oooh suşi. Uzun zamandır yememiştım."

İkimize de birer şişe su alıp yanına oturuyorum.

Yemek yerken Mila'nın bana baktığını hissediyorum ve gözlerim açıldığında bir kahkaha patlatıyor.

"Ne?" Dudaklarımda bir gülümseme belirerek soruyorum. Onu böyle sersemlemiş görmek hoşuma gidiyor. "Sadece mutluyum," diye itiraf ediyor bir ısırik daha almadan önce. Çiğniyor ve Yutkunuyor, sonra ekliyor: "Seninle olmak gerçeküstü bir his."

Başımı eğerek ona bakıyorum ve kendimi onun yerine koymaya çalışıyorum. O benimle ilgilenmezken üç yıl boyunca onu sevmek zorunda kalsaydım... Tanrım, aklımı kaçırdım.

Ayağa kalkıyorum, yaklaşıyorum ve yüzünü çerçeveleyerek yukarı doğru itiyorum. "Böyle bir pislik olduğum ve senin benim için doğru kişi olduğunu daha önce fark edemediğim için çok özür dilerim. Keşke geriye dönüp on dokuz yaşındaki halime böyle bir aptal olduğu için bir tokat atabilseydim." Onu şefkatle öpüyorum, sonra da ekliyorum: "Ama hayatımın geri kalanını bunu telafi ederek geçireceğim."

Mila başını sallar. "Zaten yaptın."

Tabaklara bakıyorum. "Yemeğini bitirdin mi?"

Başını sallıyor ve tabureden kayıyor. Mila'yı odaya kadar takip etmeden önce ön kapıyı kilitleyip ışıkları kapatıyorum.

Elini tutarak onu tekrar balkona götürdüm. "Hadi biraz suda ıslanalım."

Onunla sevişmeden önce mümkün olduğunca rahat olmasını istiyorum.

Bornozu güverteye bıraktığında, bir inilti çıkardım. Kahretsin, bu gece ona tapacağım.

Karşılıklı oturuyoruz ve Mila'nın elleri, açtığım fiskiyelelerden çıkan köpüklerin üzerinde geziniyor. Bakışlarım çırpınan hareketleri takip ediyor ve sonra mırıldanıyorum, "Çok güzel ellerin var."

"Ben de seninkileri çok seviyorum," diye şımartıyor beni. Ona göz kırparak, "Onlar da seni seviyor," diyorum.

Konuşmayı cinsellikten uzaklaştırmak isteyerek, "Şükran Günü'nü ailelerimizle geçirmeye ne dersin?" diye sordum.

Mila omuz silkiyor. "Aslında bunu dört gözle bekliyorum. Sadece biz ve ailelerimiz güzel olacak. Carla da gelecek mi?"

"Küçük kız kardeşimi asla bilemem ama eminim annem mecbur kalırsa onu oraya sürükleyecektir."

"Ah," diye soluk soluğa kalıyor Mila. "Neredeyse unutuyordum. Noah ve ailesi de geliyor, babalarımız ikiz ve hepsi bu."

Bir kahkaha patlattım. "O zaman çok eğleneceğiz. Carla ve Noah arasında bir nefret ilişkisi var."

"Evet." Mila hafifçe kaşlarını çatıyor. "Bunu anladım."

"Dürüst olmak gerekirse, sanırım kız kardeşim kuzeninize aşık ama bunu itiraf edemeyecek kadar inatçı."

Mila bana bir kaşını kaldırdı. "Kime çekmiş acaba?"

Gülüyorum ve sonra başımı sallıyorum, "Evet, aileden geliyor."

Mila yıldızlara bakıyor ve ardından "Bu yaz çalışmaya başlayacağın için heyecanlı mısın?" diye soruyor.

Cevap vermeden önce sorusunu düşünüyorum: "Hem heyecanlıyım hem de gerginim. Çok fazla insan bana güveniyor. Her şeyi berbat etmekten çok korkuyorum."

"Yapmayacaksın."

Kelimeleri o kadar inanarak söylüyor ki, "Nereden biliyorsun?" diye sormak zorunda kalıyorum.

"Çünkü baskı altında geliyorsun, Jase. Bana nasıl davrandığına bir bak. Sorumluluğu üstlendin ve dürüst olmak gerekirse, bu çileyle başa çıkmamı çok daha kolay hale getirdin."

Söylediklerini düşündüm ve haklı olduğunu fark ettim. Kendimden şüphe ettim ama ne zaman işler sarpa sarsa üstesinden gelmeyi başardım.

Ağzım rahatlamış bir gülümsemeyle kalkıyor ve gözlerim sevgiyle Mila'ya dikiliyor. "Beni, benim kendimi tanıdığımdan daha iyi tanıyorsun."

"Evet, pijama seçimin dışında," diye dalga geçiyor. "Hazır bahsetmişken, üstümü değiştireceğim."

Dışarı çıkarken gözlerim vücudunu yutuyor ve yataktan bir kıyafet kapıp banyoya giriyor.

Küvetten çıkıp bornozlardan biriyle kurulandıktan sonra yataktaki her şeyi temizlemeye koyuluyorum. Çantama uzanarak prezervatif kutusunu çıkardım ve bir tane aldım. Örtüleri çekip çıkarıyorum, sadece çarşaf kalıyor ve altına giriyorum.

Banyo kapısı açılıyor ve prezervatifi hızla yastığımın altına sokuyorum, sonra gözlerim Mila'da donup kalıyor.

Şeffaf siyah iç çamaşırı içinde nefes kesici görünüyor. Seksi ve tam bir kadın.

Yaklaştıkça gözlerim ona ziyafet çekiyor. Yatağın üzerine sürünüyor, sonra kenarda diz çökmüş bir pozisyonda oturuyor.

Ve tek yapabildiğim bakmak.

Saçlarını gevşetti ve ipeksi siyah teller sırtından aşağıya doğru düştü.

"Bu dünyadan olman nasıl mümkün olabilir?" Mırıldanıyorum, transa geçtim.

Sözlerim ona cesaret vermiş gibi görünüyor çünkü kalçama ulaşana kadar sürünerek yaklaşıyor.

Derin bir nefes alıyor ve sonra ağzından kaçırıyor: "Tamam, şu anda gerçekten gerginim ama yanlış anlama. Sadece... Bu anı uzun zamandır bekliyordum ve benim için anlamı çok büyük."

Kahretsin, sözleri sinirlerimi tepeme çıkarıyor çünkü onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

İçimdeki boku yutuyorum çünkü bu geceyi mahvetmesine asla izin vermeyeceğim.

Elini tutuyorum ve parmaklarımızı birleştiriyorum. "Neler olacağı hakkında konuşmak ister misin?"

Başını sallıyor, sonra gözleri hafifçe açılıyor. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Bunu bilmen gerektiğini düşündüm."

Yüzümde bir gülümseme beliriyor. "Yine de prezervatif kullanacağım çünkü seni hamile bırakırsam kendime çok kızarım." Sözlerimi açıklamam gerektiğini hissederek devam ediyorum: "Seni yakın zamanda bir bebekle paylaşmak istemiyorum. Ben böyle bencilim."

Bir kahkaha patlatır. "Benim için sorun değil. Mezun olmak ve çocuk sahibi olmadan önce bir süre çalışmak istiyorum."

"Gel yanıma uzan," diye emrediyorum. Önce onu tekrar rahatlatmam gerekiyor.

Mila yanıma sokuluyor ve çenesini göğsüme yaslayarak bana bakıyor.

Bir elimi saçlarına götürüyorum ve parmaklarımı saç tellerinin arasından geçiriyorum. "Ryker babandan görevi devralıyor, değil mi?"

Bir an için alnında bir kaş çatma beliriyor, sonra başını sallıyor, "Evet. Tanrıya şükür çünkü hukukla ilgili her konuda berbatım."

"Peki, MBA'inle ne yapacaksın?"

"Ne yapmak istediğimden emin değilim. Yeni a l ı y o r u m , böylece adımın arkasında bir şey olacak."

"Annen gibi bakımeviyle ilgilenmiyor musun?" Onunla göz hizasına gelene kadar eğilerek soruyorum.

"Hayır. İnsanların ölümünü izlemek zorunda kalırsam ölene kadar ağlarım," diye itiraf ediyor. "Çok endişeli değilim. Ne yapmak istediğime karar vermek için dört yılım var."

"Stephanie babamla birlikte emekli oluyor, bu yüzden her zaman benim asistanım olabilirsin ve sonra kirli ofis seksi yapabiliriz."

Yorumum onu güldürdü. "Hayır teşekkürler, senin altında çalışmak istemiyorum."

"Öyle mi?" Onu sırt üstü çeviriyorum ve sesimi alçaltıyorum, "Seni altımda olmaya bağımlı hale getireceğim."

Mila ellerini çeneme götürüyor ve ağızlarımız birbirine kaynaşana kadar beni aşağı çekiyor. Onu tüketme açlığıma teslim olmuyorum ve kendimi anda kalmaya zorluyorum, böylece onunla kontrolümü kaybetmiyorum.

Bana alıştığında, tamamen farklı bir hikaye olacak.

MILA

Kalbim beklentiyle göğsümde çarpıyor.

Jase öpüşmeyi yavaşlatıyor ve dili benimkine hassas bir şekilde masaj yapıyor. Sol eli göğsümü buluyor ve sırtım onun dokunuşuna doğru yükseliyor.

Dudaklarım karıncalanana kadar beni öpüyor, sonra geri çekiyor. Gözleri alev alev yanarken ve sesi derinden gelirken, "Kendimi boşaltacağım, böylece içine girdiğimde bir saniyeden daha uzun süre dayanabilirim" diyor.

Başımı sallıyorum ve elimi sikine doğru götürmeye başlıyorum ama o başını sallıyor ve bileğimden tutarak kolumu başımın yanına doğru itiyor.

Sonra göğsünü üzerimden kaldırıyor ve sağ ön koluna dayanarak kendini ayakta tutuyor. Sol eli vücudumun yan tarafına doğru kayıyor ve sonra sikini tutarken parmak eklemlerinin klitorisimin üzerinde gezindiğini hissediyorum.

Gözlerim aşağıya kayıyor ve Jase'in kendine dokunduğunu görmek vücudumda bir sıcaklık dalgası yaratıyor.

Kahretsin, bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey.

Alt dudağımı dişlerimin arasına alıyorum ve sikini klitorisimin üzerine sürtmeye başlamasını arzu ve hayranlıkla izliyorum.

Onu bacaklarımın arasında hissetmek... tam olarak doğru. Tahrik edici ve baş döndürücü.

Kıpırdamadan duramıyorum, ellerim göğsünde ve karın kaslarında geziniyor ve beline doğru kayarak, kaslı sırtının hissini içime çekiyorum.

Başımı kaldırıp boynuna yapışıyorum ve onu tatmak boğazımın derinliklerinden bir inilti çıkarıyor. Tenini emiyor ve yalıyorum ve nefeslerinin dudaklarına hücum ettiğini duyduğumda geri çekiliyorum. Yüz hatları gergin ve orgazmının bir parçası olmak isteyerek elimi aramızdan aşağıya doğru itiyorum ve o da kontrolü ele almama izin veriyor. Elimi horozunun tabanına sıkıca sarıyorum ve onu bana doğru ovmaya devam ediyorum.

Diğer kolunu yukarı kaldırıyor ve her ikisine de yaslanarak elimi iterken bana bakıyor. Sürtünme karnımın cızırdamasına neden oluyor.

Bunun onu tahrik ettiğini bildiğimden, kendi çekingenliğini unutup inliyorum, "Siktir, Jase. Çok iyi hissediyorsun."

Gözleri kararıyor ve sanki alevlere bakıyormuşum gibi hissediyorum. Kasları geriliyor ve dudakları ayrılıp bana karşı sarsılmaya başladığında, kendi salıverilmem içimde dalgalanmadan önce karnımı sıkıyor.

"Tanrım," diye gıcırdatıyor kelimeyi sıkığı dişlerinin arasından. Karnıma boşalırken sıcaklığı hissediyorum ve buna bayılıyorum.

İkimiz de yükseklerden aşağı indiğimizde, Jase kendini bana yaslıyor ve gözlerim açılıyor. "Önce benim temizlenmem gerekiyor mu?"

Aletini bana sürtmeye devam ediyor ve başını sallıyor. "Kendimi senin üzerinde hissetmeye bayılıyorum."

"Mmmh..." Çenesini kavradım ve onu kendime doğru çekmeye başladım.
"O pis ağzını bana ver."

Ağızlarımız çarpışmadan hemen önce sırtıyor. Jase tekrar hazır olana kadar birbirimizin ağzını yalayıp yutuyoruz. Yastıklardan birinin altına uzanıyor ve bir prezervatif çıkarıyor. Dişleriyle yırtarak açıyor, yan yatıyor ve prezervatifi takıyor.

Tüm çırpınan kanatlar bir anda geri dönüyor ve midemde kaotik bir uçuş yaratıyor.

Tekrar bacaklarımın arasına yerleşiyor ve gözleri benimkilere kilitleniyor.
"Hazır mısın?"

Başım çok hızlı bir şekilde aşağı yukarı sallanıyor. "Kelimeleri duymaya ihtiyacım var bebeğim," diye sırtıyor.

"Evet, ben hazırım. Yıllardır hazırım."

Gülümsemesi şefkate dönüşüyor ve ağzıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Benim olanı korumak için bu kadar çok mücadele ettiğin için teşekkür ederim."

Kalbim. Canlı renklerden oluşan bir kaleydoskopla dönüşüyor.

Jase içime doğru itmeye başladı. Kısa darbeler kullanarak daha derine inmeye devam ediyor ve ani keskin acıdan irkildiğimde donup kalıyor.

"Ben iyiyim," diye fısıldadım. "Devam et."

İçime bir santim daha giriyor ve vücudum bu saldırıya karşı sertleşiyor. Jase'in gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor ve onu rahatlatmak için gülümsüyorum.

Ağırdan almaya devam ederken vücudu benimkine karşı titremeye başlıyor. Sonunda tamamen içeri girdiğinde, ikimiz de nefes almak için bir an duruyoruz.

Jase başını eğiyor ve alnını benimkine bastırarak çekiliyor. Yüz hatları konsantrasyonla gerilmişti ve bana "Daha hızlı gidebilirsin" dedirtti.

"Hayır," diye homurdanıyor, çenesi kısıtlamayla sıkılmış. "Henüz değil."

İlk birkaç hamlede Jase yavaş hareket ediyor, sonra hızlanmaya başlıyor. Dudakları ayrılıyor ve tatmin edici bir inilti dudaklarının arasından süzüldüğünde bunu iliklerime kadar hissediyorum.

Verdiği cevaba o kadar odaklanmışım ki, Jase'in bekâretimi aldığını ancak şimdi fark ediyorum. Yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor ve ezici bir rahatlama ve sevgi duygusuyla gözyaşlarım gözümü buğulandırıyor.

Jase'in ağzının köşesi yukarı kıvrılıyor ve fısıldarken gözleri erimiş lav haline geliyor, "Seni çok seviyorum Mila."

Ellerimi sırtında gezdiriyorum ve kıcını kavıyorum, bacaklarımı daha geniş açıyorum ve o içime doğru iterken kalçalarımı kaldırmaya başlıyorum.

"Siktir, bebeğim, bu hiç yardımcı olmuyor," diye inliyor. "Bir dakikadan daha uzun süre dayanmaya çalışıyorum."

Elini aramıza sokuyor ve klitorisimi hararetle ovmaya başlıyor. Başım yastığa doğru eğiliyor ve sonra Jase nabzıma yapışıyor, dudakları ve dili tenime saldırıyor.

"Jase," diye inliyorum ve serbest kalmaya başladığımı hissettiğimde şaşırıyorum. "Daha sert," diye inliyorum, kendini kontrol etmesine izin vermesini istiyorum.

Jase elini çekiyor ve bu gözlerimin yüzüne kaymasına neden oluyor. Tüm vücudunu benimkine yapıştırıyor ve bir sallanma hareketiyle leğen kemiği klitorisime sürtünüyor. Gözlerimin arkasında havai fişekler patlıyor.

"Oh, Tanrım." Kelimeler benden kopuyor ve bedenim onunkinin altında gerilirken ciğerlerim bir nefes daha almayı reddediyor.

Ben titremeye başladığımda, Jase içime girene kadar itişlerini tekrar artırıyor ve dudaklarında hava patlıyor. Bana karşı sarsılıyor ve yüzü o çok sevdiğim hayranlık ifadesiyle geriliyor.

Ağızlarımız birbirine çarpıyor ve orgazmlarımızı atlatırken birbirimizin iniltilerini içiyoruz.

Bölüm 33

JASE

Kontrolümü nasıl kaybetmediğimi ancak Tanrı bilir. Bu şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en zor ikinci şeydi.

Prezervatifi attıktan sonra bir yüz bezini ılık suyla ıslatıyorum ve yatağa geri dönüyorum. Mila'nın yanına oturup bacaklarının arasını usulca silerken ve karnına yaptığım pisliği temizlerken gözlerinin açılmasını izliyorum.

Bezi duruladıktan sonra, "Hadi jakuziye geri dönelim, böylece rahatlayabilirsin. Umarım yarın çok ağrın olmaz."

"Bu kadar özenli olabileceğini kim bilebilirdi ki?" diye dalga geçiyor yataktan kayarken. Jakuziye girdiğimizde onu kucağıma çekiyorum.

Başını omzuma yaslıyor ve nefeslerinin boynumda dolaştığını hissediyorum. Gözlerim kapanıyor ve gülümseyerek mırıldanıyorum, "Bu benim en sevdiğim duygu."

"Ne?" diye fısıldıyor.

"Nefesini boynumda hissediyorum."

Nabzıma hızlı bir öpücük konduruyor, sonra bana doğru gevşiyor. "Uykuya dalarsam boğulmama izin verme."

"Yapmayacağım." Başımı arkaya yaslayıp gece gökyüzüne bakıyorum, hayattan daha çok sevdiğim kadını kollarımda tutuyorum.

Bir an için uyuyakaldığımda, yatma vaktinin geldiğine karar veriyorum. "Bebeğim, uyanık mısın?"

"Mhhh."

"Hadi kurulanalım ve yatağa girelim." Mila'nın ayağa kalkmasına ve önce küvetten çıkmasına yardım ediyorum, sonra ona uzanarak kaldırıyorum. Onu göğsümde tutarak yürüyorum.

onu ayağa kaldırmadan önce bizi banyoya götürdü. Ona bir havlu uzattım, sonra kendime de bir havlu aldım.

Kuruduktan sonra yorganı tekrar yatağın üzerine atıyorum ve Mila'nın yanına sokulabilmesi için uzanıyorum.

Başı kalbimin üzerindeki yerini bulurken "İyi geceler," diye fısıldıyor. "İyi geceler, bebeğim."

Sadece güneş gökyüzünde yükseldiğinde
uyaniyoruz.

Mila geriniyor, sonra inliyor, "Yemeğe ihtiyacım
var."

"Oda servisi mi, yoksa restorana mı gitmek istersiniz?" Gözlerimdeki uykuyu silerken homurdanıyorum.

"Hadi restorana gidip yemek yiyelim, sonra da yemekten kurtulup tesisi keşfedebiliriz."

"Tamam." Yorganı arkaya atıyorum ve gözlerim Mila'nın çıplak bedeniyle ziyafet çekerken uykunun son damlaları da ışık hızıyla kafamdan siliniyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"Henüz bilmiyorum. Henüz hareket etmedim," diye kıkırdıyor.

"Seksi kışını kaldır o zaman. Bugün ne yapıp ne yapamayacağımı bilmek istiyorum."

Yataktan kalkıp banyoya doğru yürüyor.

Tanrım, lütfen dün geceki tüm ıslatma ve hazırlık çalışmalarının karşılığını alalım.

Suyun aktığını duyuyorum ve sonra Mila kapıyı açıp bana sırtıyor. "Benimle duş almak ister misin?"

"İşte bu!" Kalkıp yataktan çıkıyorum ve aceleyle banyoya giriyorum. Bir kolumu Mila'nın beline dolayarak onu vücuduma doğru çekiyorum. "Peki, kararın nedir?"

"Kendimi iyi hissediyorum. Gitmeye hazırız." Hatta bana iki başparmak işareti yaptı ve bu ona bir tokat kazandırdı.

"Benimle alay mı ediyorsun?" Homurdanıyorum.

"Eğer evet dersem, bana tekrar şaplak atacak mısın?"

"Tanrım, Mila," diye inledim. Sonra prezervatif almayı hatırlıyorum. "Duşa gir. Bir saniye içinde döneceğim." Gidip bir tane alıyorum ve banyoya geri dönmeden önce takıyorum.

Bu onun ikinci seferi. Ağırdan al.

MILA

Karnımızı doyurduktan sonra gölün olduğu yöne doğru yürüyoruz.

Doğanın sesleriyle çevrili bir ağacın altına oturduk. Jase beni bacaklarının arasına çekiyor, ben de göğsüne yaslanıyorum. Düşüncelerim geçen aya kayıyor ve kendimi her şeyin ne kadar değiştiğini düşünürken buluyorum.

Jase'in vücudunu arkamda hissediyorum ve ona istediğim zaman dokunabileceğimi bir kez daha fark ettiğimde sırtıyorum. "Sen benimsin" diye fısıldadığımda duygularım çok yoğun.

Başını kulağıma doğru çeviriyor ve "Olsam iyi olur" diyor.

Bir kahkaha atıyorum ama Jase elini önümde gezdirip vajinamı avuçlayınca kahkaham hızla kahkahaya dönüşüyor. "Amin kime ait?"

Cevap vermem uzun sürünce Jase ayağa fırlıyor ve ben daha ne olduğunu anlayamadan beni omzuna atıyor.

"Beni yere bırak," diye bağıryorum, kahkahalarım tüm gücüyle geri geliyor. "Sırtına kusacağım."

Elinin avuç içi kıcıma değiyor ve daha yüksek sesle çığlık atmama neden oluyor.

Suya doğru yürüdüğünü fark ediyorum ve kıvranmaya başlıyorum. "Sakin beni göle atmaya cüret etme."

"Kukun kime ait?" diye tekrar soruyor, sesi kahkahayla kalınlaşıyor.

"Sen! Tanrım, o sana ait. İndir beni!"

Jase vücudumun onunkinin önünden aşağı kaymasına izin veriyor ve ayaklarım çimlere değdiği anda kafasına bir tokat atıp oradan uzaklaşıyorum.

Jase'in bu kadar uzun olması hiç adil değil. Kısa sürede bana yetişiyor ve kolları beni sararken bir kahkaha çığlığı atıyorum. Bizi yere indiriyor ve ben de kıvranarak kurtulmayı başarıyorum.

"Tanrım, yılan balığı gibisin," diye kıkırdar Jase.

Ondan sürünerek uzaklaşırken, eli kıcıma değdiğinde dudaklarımdan bir çığlık daha yükseliyor.

Jase beni sırtüstü yatırıyor ve gülmekten nefes almakta zorlanıyorum.

Bir anının gölgesi zihnimin kenarında dolaşiyor ve mutluluğum biraz azalıyor.

"Ne?" Jase ruh halimdeki değişikliği hemen fark etti.

Jase'e bakarken onun benden çok daha güçlü olduğunu biliyorum ama bu düşünce beni korkutmuyor. Bana kaybettiğimi sandığım bir şeyi daha geri verdi.

Elimi çenesine götürerek, "Sana güveniyorum."

diyorum. "Öyle mi?" Alnında bir şaşkınlık ifadesi beliriyor.

Ona düzgün bir şekilde açıklamak için sözlerimi gözden geçiriyorum.
"Yapabilsen **b i l e** , beni asla incitmeyeceğini biliyorum."

Bana sırtıyor. "Kıçına şaplak atmadığım sürece."

Kıkırdıyorum. "Tam bir mağara adamısın."

Jase beni tutuyor ve ayağa kaldırarak tekrar omzuna atıyor.

"Hadi ama. Daha yeni yemek yedim," diye yakınıyorum yüzümde kocaman bir sırıtış olmasına rağmen. Sonra gözlerim onun mükemmel poposuna takılıyor. "Güzel kıç."

"Manzaranın tadını çıkar bebeğim," diye kıkırdıyor. Jase bizi ağaca kadar götürüyor ve tekrar rahatlıyoruz.

Etrafımızdaki manzaraya bakıyoruz ve uzun bir sessizlikten sonra "Ne düşünüyorsun?" diye soruyorum.

"Sen. Ben. Geleceğimiz."

Profilini görebilmek için başımı yana eğiyorum. "Peki ya geleceğimiz?"

"Çalışmak zorunda kalacağım uzun saatler senin için sorun olur mu?"
diye mırıldanıyor, gözlerini uzaktaki bir şeye dikerek.

"Pekâlâ," diyerek doğruldum ve yüzümü ona döndüm, "her zaman senin asistanın olabilirim."

Yüzüne anında bir sırıtma yayılıyor. "Demek ateşli ofis seksi fikrini seviyorsun?"

Gülümseyerek başımı sallıyorum. "Buna karşı değilim, ama ben daha çok birlikte vakit geçirebileceğimizi ve yükünü taşımana yardımcı olabileceğimi düşünüyordum."

Jase başını eğiyor ve bakışları bir süre üzerimde kalıyor. "Bana yardım etmek ister misin?"

Biraz daha yaklaşıyorum ve elini tutarak kucağıma çekiyorum. Parmak uçlarımı kolunda uzanan damarların üzerinde gezdiriyorum. "Biliyorum olacaksın"

Çok fazla baskı altında ve ben sadece işleri sizin için kolaylaştırmak için elimden geleni yapmak istiyorum."

Jase gözlerini kısıyor, yüzüne ciddi bir ifade yerleşiyor. "Ya ilişkimizi mahvederse?"

Omuz silkiyorum. "Büyükbaban ve Stephanie bu işi yürüttüler. Ayrıca baban da üvey annesiyle çalışmaktan memnun görünüyordu."

Jase'in bakışlarındaki endişe azalmaya başlar. "Siktir, bebeğim. Gerçekten benimle çalışmak istiyor musun?"

Öne doğru eğilip ağzına bir öpücük konduruyorum. "Evet." Geri çekilip gözlerimi onunkilere kilitliyorum. "Bu şekilde, kimsenin erkeğime asılmadığından emin olabilirim."

"Öyle mi?" diye kıkırdadı, "Genç sekreterlerden biri şansını denerse ne yapacaksın?"

Dizlerimin üzerine çöküp Jase'e dik dik bakıyorum. "Boğazını yumruklayacağım." "Neden ben?" diye soruyor kuşkuyla.

"Çünkü senin alındığını hemen anlamaları gerekiyor ve hiçbirinin şansı yok."

Jase'in ağzı köşelerinden kalkarak seksi bir sırıtışa dönüşüyor. "Seni bu kadar sahiplenici görmek çok ateşli. Yatak odasındaki aynalar hakkında ne düşünüyorsun çünkü ben senin amına girerken beni izlemeni gerçekten istiyorum."

Bir kahkaha patlatarak ayağa kalkıyorum. "Sanırım odamıza ayna getirip getiremeyeceğimize bakmamız gerekecek."

Jase bir anda ayağa kalkıyor ve çiftlik evimize geri dönerken ona ayak uydurmak için hızımı arttırmak zorunda kalıyorum.

JASE

"Cidden bir aynanız var mı?" Mila soruyor.

Ayaklı aynayı yatağın ayak ucuna yerleştiriyorum. Sırtarak ona dönüyorum. "Evet, kıcını kaldır ve yatağa yat."

Tişörtümü başımın üzerinden çekip kot pantolonumu ve boxer'ımı hızla çıkarıyorum. Benim için çok uzun sürdüğünde, yaklaşıyorum ve kalçalarından tutarak onu yatağa fırlatıyorum. Mila şaşkın bir çığlık atıyor ve ben kotunu tutup bacaklarından aşağı çekerken bana bakıyor.

"Birinin acelesi var," diye dalga geçiyor.

"Seni sikmek için mi?" Mila'yı elleri ve dizleri üzerinde çevirirken homurdanıyorum. "Her zaman." Yatağa tırmanıyorum ve dizlerini birbirinden ayırıyorum. Aynadaki yansımasının bana sırttığını gördüğümde, amını tokatlıyorum.

Mila'nın dudakları ayrılıyor ve bir inilti çıkarıyor. Sonra kıcını bana doğru salladı.

"Kahretsin, senin bu sapıkça tarafını seviyorum." Sikimi kavrayıp birkaç kez açıklığına ve klitorisine sürüyorum. "Benim için çok ıslaksın."

Gözlerimiz yansımada kilitleniyor ve sonra Mila, "Seni içimde çıplak hissetmek istiyorum" diyor.

Tanrım, bu kadın benim her yönden mükemmel eşim.

Görüşümün arkasında ısı patlıyor ve duyularımı toplayamadan kalçalarım öne doğru sarsılıyor ve sikim amına çarpıyor.

Mila'nın elleri yorganı yumrukluyor ve bir nefes veriyor. Vücudu bir an geriliyor ve sonra "Tekrar" diye emrediyor.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" Ondan ayrılırken soruyorum. "Evet."

Bacaklarının arasına hafif bir tokat daha atıyorum ve kirpikleri gözlerinin üzerine iniyor.

Pelvisim ileri doğru hareket ediyor ve ben onu doldururken tenlerimizin birleşmesinin sesi odada yankılanıyor.

Daha önce yatağa attığım prezervatife uzanıyorum ama Mila başını sallıyor. "Sadece bir kez, içime boşaldığını hissetmek istiyorum."

Onun sözleri beni mahvediyor ve içimde bir yangın yaratıyor. Sadece onun söndürebileceği bir yangın.

Mila'nın kalçalarını kavrayarak içine gömülüyorum ve tempoyu sert ve hızlı tutarak yanaklarının kızarmasını ve göğüslerinin sallanmasını izliyorum. Bu görüntü çok erotikti ve sonra vücudu titredi ve "Beni daha sert sik Jase" diye haykırdı.

Son kontrolümü de bıraktım. Kıçını geriye doğru çekerken parmaklarım tenine saplanıyor, şiddetli itişlerimi yüksek sesli tokatlarla karşılıyor.

Vücudu titremeye devam ettikçe Mila'nın çığlıkları iniltiye dönüşüyor ve bu sadece beni ona daha sert vurmaya teşvik ediyor. Zevk vücudumda dalgalanıyor ve sanki taşaklarım sıkılaşıyor gibi hissediyorum. Yaklaştığımı bildiğimden, gözlerim aynadaki yansımada Mila'nın yüzüne kilitleniyor ve homurdanıyorum, "Bana bak."

İçine girdiğimde Mila'nın bakışları benimkilere kilitleniyor ve sonra nefes nefese, "Tanrım" diyorum.

Boşalırken pelvisim kıçına doğru sarsılıyor ve onu tohumumla doldurduğumu bilmek o anı milyonlarca kez daha ateşli hale getiriyor.

Çekilmeden önce son orgazmımı yaşıyorum. Mila hareket etmeye başladığında, kalçalarını sıkıca kavriyorum. "Kıpırdamadan dur."

"Ahh... tamam mı?"

Döllerimin kalçalarından aşağı akmasını izliyorum ve tatmin olmuş bir inilti çıkarıyorum. "Şimdiye kadar gördüğüm en iyi şey."

Bölüm 34

MILA

Bir ay sonra.

Jase'in ağız göğsüme yapışıyor ve ben yüzüme yayılan bir sırıtışla tembelce uzanarak "Günaydın" diye mırıldanıyorum.

Bir patlamayla meme ucumu bıraktı. "Seksi kışını kaldırıp giyinme zamanı, yoksa geç kalacağız."

Bir inilti çıkarıp yan dönüyorum ve yastığıma geri sokuluyorum. "Sadece beş dakika daha."

Jase popoma bir tokat atıyor ve yataktan kalktığını hissediyorum. "Tamam, ama o zaman hazırlanmak için sadece on dakikan olacak."

"Ugh," diye hayıflanıyorum oturduğum yerden kalkarken. Gözlerimdeki uykuyu ovuşturduktan sonra takım elbisesinin pantolonunu çekmekle meşgul olan Jase'e bakıyorum. "Hepsi senin suçun."

Dudaklarında ateşli bir gülümseme beliriyor. "Dün gece seni sertçe becermem için yalvarırken aldırma gibiydin."

Yataktan kalkıp Jase'in önünde duruyorum. Pantolonundaki şişkinliği tutarak, sesimi alçaltırken sikine masaj yapıyorum, "Beni suçlayabilir misin? Senin kocaman aletini amıma sokmak benim yeni favori bağımlılığım."

Jase alt dudağını dişlerinin arasına çekip bir hırıltı çıkarınca sözler istediği etkiyi yaratır.

Onu bıraktım ve gömme dolaba daldım. "Oooh, saate bakar mısın? Acele etmeliyiz."

"Bitiremeyeceğin bir şeye başlama," diye bağırıyor Jase.

"Önce meme ucumu emdin," diye takılıyorum ona, dolabın benim tarafımdan bir kıyafet çıkarırken. Jase'e teslim oldum ve şimdi aynı odayı paylaşıyoruz.

Kolları arkamdan beni sarıyor ve kulağımı ısırtıyor. "Şaplak mı istiyorsun?"

"Mhhh," diye inliyorum onun kucağında dönerken. "Orgazm olana kadar mı?" "Tanrım, kadın." Jase geri çekiliyor ve kaşlarını çatıyor. "Ben yarattım lanet olası bir canavar."

Ona göz kırparak, "Az önce ne dedin?" diye sordum. Düşünüyormuş gibi yapıyorum, sonra onu iterek devam ediyorum, "Bitiremeyeceğin bir şeye başlama? Bir dahaki sefere meme ucumu emip beni yatakta asılı bıraktığında bunu hatırla."

Küstahlığım kıcıma bir tokat kazandırdı. Kalçalarımı oynatıyorum ve Jase bana ulaşmadan uzaklaşıyorum.

Çabucak giyiniyoruz ve dişlerimizi fırçalarken Jase'in bakışlarını ağzımda yakalıyorum, hareketlerimi yavaşlatıyorum. Başını eğiyor ve gözlerini bana diyor. "Bütün gün ereksiyon halinde dolaşmamı mı istiyorsun?"

Ağzımı çalkaladıktan sonra "Babamın onaylayacağını sanmıyorum" diye mırıldanıyorum.

Ben çantamda her şeyin olup olmadığını kontrol ederken, Jase boynuma bir öpücük konduruyor. "Kış tatili için, seni yatağa bağlayıp Noel ve Yeni Yıl boyunca çılgık attırabilmek için lanet olası dağlarda bir kulübe tutuyorum."

"Oooh... kulağa mükemmel geliyor."

JASE

Hindiden bir ısırık alıyorum, sonra sandalyemde arkama yaslanıyorum. Gözlerim Mila'ya gidiyor ve onun ailelerimizle etkileşimini izlerken, iki ay önce yaşadığı travmadan hiçbir iz yok.

Onun hakkında bildiğimi sandığım her şey değişti. Mila biz çift olmadan önce de alıngandı. O kadarını biliyordum. Ama sürekli aklımı başımdan alıyor.

Küstahlığı on kat arttı ve beni çıldırtmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyor.

Ona duyduğum sürekli arzunun altında, var olduğunu hayal bile edemeyeceğim bir aşk yatıyor. Onun ruhu o kadar canlı ki, görülmeyi, tapınılmayı talep ediyor.

O benim tanrıçam.

"Sana çok aşığım." Bu sözleri yüksek sesle söylediğimi ancak Mila'nın kafası bana doğru döndüğünde fark ediyorum. Gözlerim masanın etrafında geziniyor ve herkes yemeyi bırakmış, bana bakıyor. Hiç umursamadan omuz silkiyorum, "Sanki hiçbiriniz için yeni bir şey değil."

Bayan West dışında herkes yemeğine devam ediyor ve sohbet aniden kesiliyor. Mila'nın annesi derin bir nefes aldı, sonra sandalyesini geriye iterek özür diledi. "Turtayı kontrol edeceğim."

Bir saniye bekledikten sonra ayağa kalkıyorum, "Bir dakika içinde döneceğim." Mutfığa doğru yürüyorum ve Bayan West'i lavabonun yanında, elinde unuttuğu bir bardak suyla pencereden dışarı bakarken buluyorum. Onu üzmüş olabileceğimden endişelenerek, "Her şey yolunda mı?" diye soruyorum.

Hızla omzunun üzerinden bakıyor ve dudaklarında titrek bir gülümseme belirliyor. Gözleri yaşlarla parlıyor ve ben de onun yanına yürüyorum. Elimi omzuna koyuyorum, endişem artıyor.

Bayan West bardağı yere bırakıp bana döndü. Yüzü duygusallıkla yumuşuyor ve sonra şöyle diyor: "Teşekkür ederim Jase. Hayattaki tek dileğim

çocukların mutluluğu bulması için. Mila için çok şey yaptın." Derin bir nefes alıyor, sonra öne doğru eğilip bana sarılıyor. Bu, duyduğum endişeyi hafifletti. "Mila'nın hayatı boyunca seveceği kişi olduğun için çok mutluyum. Onun için endişelenmeme gerek kalmayacağını biliyorum çünkü senin ellerinde güvende olacak."

Elimi sırtında gezdirip "Şanslı olan benim" diye mırıldanıyorum.

Bayan West geri çekiliyor ve bana minnettar bir gülümseme veriyor.

"Turtanın en büyük dilimini senin için saklayacağımdan emin olabilirsin."

"Öyle mi? Vişneli olandan mı?" Gözlerim turtaların soğumakta olduğu tezgâha kaydı.

Bayan West turtayı ikiye bölüp bir kenara koyuyor. "Yemediklerinizi eve götürebilirsiniz."

"Dikkatli ol, buna alışabilirim," diye uyarıyorum müstakbel kayınvalidemi.

"Umarım öyledir," diye sırtıyor. Mila ile annesi arasında o kadar çok benzerlik var ki.

Kolumu omuzlarına doluyor ve onu yemek odasına doğru çekiyorum.

"Mila'ya sos yapmayı öğretir misin?"

"Hayır," diye ağzından kaçırıyor, sonra yüzüne alaycı bir gülümseme yerleşiyor, "Bu şekilde, ikinize sık sık ziyaret etmeniz için rüşvet vermenin bir yolunu bulmuş oluyorum."

Yavaşça başımı salladım. "Oh, nasıl olduğunu anlıyorum. Mila'nın küstahlığını nereden aldığını şimdi anlıyorum."

MILA

Yemekten sonra hepimiz çok yemiş olmanın acısını çekiyoruz. Erkekler futbol maçı izlerken ben kanepede başımı Jase'in kalçasına yaslamış uzanıyorum.

Gözlerim Jase'in küçük kız kardeşi Carla'ya kayıyor ve ona yetişme fırsatı bulamadan ayağa kalkıyorum. Onunla göz göze geliyorum ve beni takip etmesi için başımla işaret ediyorum.

Oturma odasından çıkıp bahçeye çıktığımızda Carla'ya gülümsüyorum,
"Nasılsın? Konuşmayalı uzun zaman olmuş gibi geliyor."

Carla peyzajlı çimenlere göz gezdiriyor. "Son sınıfın nasıl olduğunu bilirsin. Jase'den daha iyi notlar alabilmek için çalışıyorum."

Reyes ailesinde rekabetçi çizgi güçlüdür. Bir kahkaha attım. "Eminim onun kışını tekmeleyeceksin."

Evden kahkahalar ve yüksek sesler duyuyorum ve hem Carla hem de ben açık sürgülü kapılara doğru bakıyoruz. Noah ve ailesi yeni gelmişti.

"Tanrım, işte Şükran Günüm de gitti," diye mırıldanıyor Carla nefesinin altında. Bakışlarım tekrar ona yöneliyor. "Noah burada olduğu için mi?"

Trinity'deki karşılama töreni sırasında aralarında garip bir hava sezdim.

"Evet." Gözleri benimkileri buluyor ve güzel yüz hatlarında bir hayal kırıklığı ifadesi beliriyor. "Yemin ederim benden nefret ediyor... ugh... sadece nefes aldığım için."

"İkinizin arasında bir şey oldu mu?" Kuzenimin korkunç bir şey yaptığından endişelenerek soruyorum. Kafasına öyle sert bir tokat atacağım ki hayatının geri kalanında yıldızlar görecektir.

Carla başını sallıyor ve sonra itiraf ediyor: "Hayır, bana altı yaşında bir çocukmuşum gibi davranıyor." Omuz silkiyor. "Beni etkilemesine izin vermemeliyim."

Aralarında beş yaş fark var ve Carla, Jase'in küçük kız kardeşi. Noah'ı ona çocukmuş gibi davrandığı için suçlayamam.

"Hey," Noah'nın sesini duyuyorum ve ona doğru dönüyorum.

"Hey, Şükran Günü nasıl geçti?" Ona sarılırken sordum.

Bakışları Carla'nın üzerinde. "Bebek bakıcılığı yapacağımızı duyana kadar harikaydı."

Carla gözlerini devirir ve uzaklaşırken "Senin de canın cehenneme" diye mırıldanır.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak kuzenime kaşlarımı çatıyorum. "Ciddi misin? Bu gerekli miydi?"

Noah bana sırtıttı. "Evet, kesinlikle buna değer."

Farkına vardığımda dudaklarım aralanıyor. "Carla'dan hoşlanıyor musun?"

Noah hoşnutsuz bir yüz ifadesi takınır. "Ewww. Hadi ama. O benim arkadaşımın küçük kız kardeşi."

Bir kahkaha attım ve omzunu okşayarak, "İkimiz de Carla'nın bebek olmadığını biliyoruz, Noah. Ama sen kendine bunu söyleyip duruyorsun."

Eve geri dönüyorum ve kalabalığın geri kalanını selamlamaya gidiyorum. Aradan bir saat bile geçmeden ortalık cıvıl cıvıl oldu çünkü tüm aileler annemlerin evinde toplanmıştı.

Amcalarımın ve teyzelerimin birbirleriyle şakalaşmalarını izlerken yüzümde sürekli bir gülümseme var.

Kendi arkadaş grubuma bakıyorum ve "Sence yirmi yıl sonra biz böyle mi olacağız?" diye soruyorum.

Bay Chargill, Bay Cutler'ın kafasına bir tokat atarken herkes bizimkilere bakıyor. Hunter ve Hana'nın babaları sürekli dalga geçiyorlar.

Hunter bir kahkaha attı. "Evet, Jase'i döven ben olacağım."

"Vaftiz bebeklerim!" Vaftiz annem Bayan Sebastian'ın çılgılık attığını duyuyorum. Yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor ve zıplayarak ona sarılmak için koşuyorum.

"Başardın," diyorum ona sıkıca sarılırken. "Seni çok özledim." Geri çekilerek herkesin önce ona sarılmasına izin verdim. Gideli çok uzun zaman olmuştu ve ailemizin kalbi sonunda geri dönmüş gibi hissediyorum.

Bayan Sebastian'ın tüm turlarını tamamlaması biraz zaman alıyor ama sonra gelip yanıma oturuyor. Elimi tutarak, "Burada olmadığım için üzgünüm, küçük kızım" dedi.

Ona doğru eğilip rahatlatıcı bir şekilde sarılıyorum. "Ben iyiyim. Bunun için endişelenme."

Geri çekilip bakışlarıyla yüzümü taradıktan sonra "Yani Jase'le çıkıyor musunuz?" diye sordu.

Mutlu bir şekilde başımı sallıyorum.

Sonra Bayan Sebastian odanın diğer tarafında kardeşimle konuşmakta olan Jase'e bakıyor ve "Jase, sana bir hediyem var" diye bağılıyor.

Bayan Sebastian çantasından bir kutu çıkarırken Hunter gülmeye başlıyor. Jade'e ailesinin önünde kocaman bir kutu prezervatif vererek yaptıklarını hatırlayarak, hediye ondan kaptığım gibi odadan dışarı koşuyorum.

"Mila," diye bağılıyor Bayan Sebastian arkamdan. "Bir şey almadan önce paketlediğinden emin ol."

Bir kahkaha patlatıyorum ve koridordaki duvara yaslanmadan önce fazla ilerleyemiyorum.

Tanrım, vaftiz annem bir şeyi kafasına koyduğunda onu durdurmak mümkün olmuyor ve görünüşe göre hayattaki amacı bizi kızdırmak.

Jase oturma odasından çıkıyor ve beni görünce dudaklarından bir kahkaha tufanı kopuyor. "Ver şunu bana." Hediye benden alıyor ve Bayan Sebastian'ın olduğu yere doğru yürüyor.

Herkesin önünde lanet kutuyu açan Jase başını sallıyor. "Tsk, bu harika bir hediye, Mamma G, ama çok küçükler."

"Onlar ekstra büyük, seni küçük pislik," diye gülüyor Bayan Sebastian. Jase omuz silkiyor. "Elimde değil, kutsanmışım."

Bayan Sebastian ona başını sallayarak "Ya da aşırı telafi ediyor" diye mırıldanıyor.

"Öyle mi?" Jase kaşlarını ona doğru kaldırıyor ve Bayan Sebastian onu omzunun üzerinden atarken cıgılık atıyor.

"Ohhhhh. Myyyy. Gaaawwwd," Jase onunla birlikte dışarı çıkarken çığlık atmaya devam ediyor. "Jamie! Oğlunu durdur."

Jase koşmaya başlar ve ciyaklayan Bayan Sebastian'la birlikte havuza atlayınca herkes gülmekten kırılır.

Kafası sudan çıktığında, "O göz kamaştırıcı kışını boğacağım" diye bağırır.

Onlara katılmaya karar vererek ayakkabılarımı çıkardım ve koşarak evden çıktım. Suyu atlarken üzerlerine su püskürtmeyi başarıyorum.

Yüzümdeki damlaları siliyorum ve Bayan Sebastian sıgılığa doğru kürek çekmeye çalışırken bir kahkaha patlatıyorum.

JASE

Süite döndüğümde, ailelerimizle geçirdiğimiz eğlenceli günün ardından tamamen bitkin bir halde kanepeye yığılıyorum.

"Film gecesi mi?" Fallon soruyor.

"Kesinlikle," diye inliyor Hana. "Önce pijamalarımı giyeceğim." "Ah," diye homurdanırken ben de üstümü değiştirebilmek için ayağa kalkıyorum.

Hepimiz rahat kıyafetlerimizi giydiğimizde Fallon, "Ne izliyoruz?" diye sormadan önce pelüş halının üzerine kocaman bir yatak yapıyor.

"Süpermen ya da Channing Tatum'la ilgili bir şey olmasın," diye homurdanıyorum kanepeye uzanırken.

Mila, "Partinin içine eden," diye mırıldandı. Onu üstüme çekiyorum ve rahat bir pozisyona geçiyoruz.

"Yüzüklerin Efendisi maratonuna ne dersin?" Hana sorar.

Kao, Fallon'un yaptığı yatağa uzanır. "Elbette, hemen uyuyacağım."

Fallon serinin ilk filmini seçer ve ardından Kao'nun yanına uzanır.

Kollarımı Mila'nın etrafında sıkıyorum ve gözlerim ağırlaşmaya başlamadan önce sadece on dakika izlemeyi başarabiliyorum. Bir hareket dikkatimi çekiyor ve Kao'nun uyuyan Fallon'un başını göğsüne yerleştirmesini izliyorum. Ona duyduğu sevginin yüzünden okunduğunu görünce neden hâlâ harekete geçmediğini merak ediyorum.

Kimsenin izlemediğini düşündüğünde, onun etrafında kurduğu sürekli gardını indirir.

Bakışlarım Mila'nın uyuyan yüzüne kayıyor ve ağzımın kenarına bir gülümseme yerleşiyor.

Evet, Kao'nun hâlâ Fallon'un onun için doğru kişi olduğunu anlaması gerekiyor. Umarım benim gibi sonsuza kadar sürmez.

Parmağımı Mila'nın yüzüne götürerek yüz hatlarını inceliyorum. Kalbim ona duyduğum sevgiyle patlayacakmış gibi genişliyor.

Sonra ne olacak?

Patlayabilir ve tüm evreni ona olan aşkıyla doldurabilir.

Mila'ya olan aşkım şiddetli, sürekli artıyor ve... sonsuza dek sürecek.

Son.

Her şeyin başladığı yeri okumak ister misiniz?

[Git 1 KALPSİZ'e tıkla.](#)

Düşmanlardan Aşıklara Serisi'ni bitirdiğinizde Trinity Akademisi ile devam edin.

Tüm satış bağlantıları kitabın arka sayfasında listelenmiştir.

Cinsiyete dayalı şiddet mağduruysanız, lütfen
yakınınızdaki bir yardım hattına başvurun.

Güney Afrika

Cinsiyet Şiddetini Durdurun
Yardım Hattı: 0800-150-150

ABD

Tecavüz, İstismar ve Enstet Ulusal Ağı (RAINN) -
Ulusal Cinsel Saldırı Yardım Hattı
Yardım Hattı: 1 (800) 656-4673

Ulusal Aile İçi Şiddet Yardım Hattı: 1
(800) 799 - 7233

Sevgi Saygıdır - Ulusal Genç Flört İstismarı Yardım
Hattı

Yardım Hattı: 1 (866) 331 - 9474
Metin: 22522

***Diğer ülkeler için lütfen yakınınızdaki bir yardım
hattına başvurun.***

Varisler

Gelecek sürümlerin okuma sırası:

Soğukkanlı Varis

Roman #1

Hunter Chargill (*Mason ve Kingsley'in oğlu*) &
Jade Daniels (*Rhett ve Evie'nin kızı*)

Kibirli Varis

Roman #2

Jase Reyes - (*Julian & Jamie'nin oğlu*)
&
Mila West - (*Logan & Mia'nın Kızı*)

Meydan Okuyan Varis

Roman #3

Kao Reed (*Marcus ve Willow'un oğlu*)
&
Fallon Reyes (*Falcon ve Layla'nın kızı*)

Sadık Varis

Roman #4

Forest Reyes (*Falcon & Layla'nın
oğlu*) &
Aria Chargill (*Mason ve Kingsley'in kızı*)

Duygusuz Mirasçı

Roman #5

Noah West (*Jaxson ve Leigh'in oğlu*)
&
Carla Reyes (*Julian & Jamie'nin kızı*)

Günahkar Varis

Roman #6

Tristan Hayes (*Carter ve Della'nın oğlu*)

&

Hana Cutler (*Lake & Lee'nin kızı*)

Cazibeli Varis

Roman #7

Christopher Hayes (*Carter ve Della'nın*

oğlu) &

Dash West (*Jaxson ve Leigh'in kızı*)

Yasak Varis

Roman #8

Ryker West (*Logan ve Mia'nın*

oğlu) &

Danny Hayes (*Carter & Della'nın kızı*)

Tek Başına Lise Romantizmi

Kara Dağ Akademisi Serisi

Benim Kahramanım Değil

Colton Lawson

(Brady, Coldhearted Heir's Brother'dan.) &

Brie Weinstock

(Trinity Academy'den Serena'nın kızı)

Trinity Akademisi

FALCON

Roman #1

Falcon Reyes & Layla Shepard

MASON

Roman #2

Mason Chargill & Kingsley Hunt

GÖL

Roman #3

Cutler Gölü & Lee-ann Parkı

JULIAN

Roman #4

Tek Başına Bir Roman

Julian Reyes (*Falcon'un Kardeşi*)

&

Jamie Truman (*Della'nın Kız Kardeşi - Heartless, TETLS*)

EPILOG

Bir Trinity Akademisi Romanı

Düşmanlardan Aşıklara

Kalpsiz

Roman #1

Carter Hayes & Della Truman

Pervasız

Roman #2

Logan West & Mia Daniels

Dikkatsiz

Roman #3

Jaxson West & Leigh Baxter

Acımasız

Roman #4

Marcus Reed & Willow Brooks

Utanmaz

Roman #5

Rhett Daniels & Evie Cole

Yanlış Algılar

Roman #6

Tek Başına Bir Roman

Hayden Cole (*Evie'nin Babası*)

Benimle bağlantı kurun

[Bülten FaceBook](#)

[Amazon](#)

[GoodReads](#)

[BookBub](#)

[Instagram](#)

[Twitter](#)

[Web sitesi](#)

Yazar hakkında

Michelle Heard, okurlarının içinde kaybolabileceği hikâyeler yaratmayı seven Wall Street Journal ve USA Today Çok Satan Yazarıdır. Oğluyla birlikte Güney Afrika'da yaşamakta ve her zaman yazacağı bir sonraki kitabını ve çıkacağı bir seyahati planlamaktadır.

Michelle'in dünyasında olup bitenlerden haberdar olmak ister misiniz? Alfa kahramanlarıyla ilgili en son haberleri almak için kaydolun →

[NEWSLETTER](#)

Bu kitabı veya herhangi bir kitabı beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün. Yazarlar tarafından takdir edilmektedir.

Teşekkür

Jase ve Mila'nın hikâyesini yazmayı ne kadar sevdiğimi anlatmaya kelimeler yetmez. Jase... o her şey. Sheldon'ın kişiliğinden çok şey ödünç aldım, bu yüzden hepiniz onun sürekli eğlenceli maskaralıklarından ne kadar güldüğümüzü hayal edebilirsiniz.

Alfa ve beta okuyucularıma, Sherrie, Sheena, Allyson. Kelly, Elaine, Sarah ve Leeann'a - Kağıt bebeğimin vaftiz ebeveynleri olduğunuz için teşekkür ederim.

Candi Kane PR - Bana ve teslim tarihlerini kaçıрма alışkanlığıma karşı sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim.

Sybil - Kağıt bebeklerime mükemmel bir görünüm verdiğiniz için teşekkür ederim.

Okuyucularıma, bu karakterleri benim kadar sevdiğiniz için teşekkür ederim.

Kapak tanıtımına ve çıkış gününe katılmak için zaman ayıran her blog yazarına ve okuyucuya özel bir teşekkür.

Hepinizi tonlarca seviyorum ;)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.